

Nr. 12 – 2010
Side 2015–2225

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 12
Utgitt 9. desember 2010

Innhold

		Side	
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet			
2010			
Nov.	12.	Lov nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre.....	2015
Okt.	15.	Deleg. av myndighet etter vegtrafikklova § 7 første ledd til å forby bestemte grupper av kjøretøy (Nr. 1344)	2083
Okt.	20.	Deleg. av myndighet etter dyrevelferdsloven til å implementere rettsakter som tas inn i EØS-avtalen etter forenklet prosedyre (Nr. 1356)	2086
Okt.	22.	Ikrafts. av lov 11. april 2008 nr. 9 om endringer i lov om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) (Nr. 1361)	2088
Okt.	29.	Ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 93 om endringer i barnehageloven (finansiering av ikke-kommunale barnehager) (Nr. 1378).....	2101
Nov.	5.	Vedtak om endring i delegering av myndighet til Arbeids- og velferdsdirektoratet etter forvaltningsloven § 13d første ledd (Nr. 1404).....	2147
Nov.	12.	Ikrafts. av lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre (Nr. 1421).....	2186
Forskrifter			
2010			
Okt.	15.	Forskrift om overgangsbestemmelser etter naturmangfoldloven § 77 i forbindelse med erstatning ved vedtak om vern av område som nasjonalpark eller landskapsvernområde etter den tidligere naturvernloven (Nr. 1339).....	2082
Okt.	8.	Forskrift om stopp i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 (Nr. 1341).....	2078
Okt.	18.	Forskrift om stopp av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) (Nr. 1354)	2085
Okt.	22.	Forskrift om objektsikkerhet (Nr. 1362)	2089
Okt.	29.	Forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager (Nr. 1379)	2101
Okt.	29.	Forskrift om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) (Nr. 1380)	2103
Nov.	1.	Forskrift om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall (Nr. 1394)	2118
Nov.	3.	Forskrift om beskyttelse av Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis som betegnelse for tradisjonelt særpreg (Nr. 1400)	2144
Nov.	4.	Forskrift om vern av Villsau frå Norskekysten som geografisk nemning (Nr. 1402).....	2146
Feb.	25.	Forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen (Nr. 1410)	2068
Okt.	18.	Forskrift om stopp i fisket etter makrell i EU-sonen (Nr. 1411)	2086
Nov.	9.	Forskrift om stopp i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2010 (Nr. 1415).....	2157
Nov.	12.	Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) (Nr. 1420).....	2178
Sept.	14.	Forskrift om bachelorgrad i sykepleie ved Lovisenberg diakonale høgskole AS (LDH) (Nr. 1422).....	2074
Sept.	14.	Forskrift om mastergrad ved Lovisenberg diakonale høgskole AS (LDH) (Nr. 1423).....	2075
Nov.	12.	Forskrift om en verdig eldreomsorg (verdighetsgarantien) (Nr. 1426)	2189
Nov.	15.	Forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS (Nr. 1429)	2191
Nov.	15.	Forskrift om avgift på flysikringstjenester som ytes av Avinor AS (Nr. 1430)	2198
Nov.	15.	Forskrift om segmenter for fjørfe og andre fugler i fangenskap med hensyn til aviær influensa (Nr. 1451)	2201
Nov.	16.	Forskrift om regionale verneombud for visse bransjer (Nr. 1452).....	2201
Nov.	19.	Forskrift om fredning av Jan Mayen naturreservat (Nr. 1456)	2205
Nov.	11.	Forskrift om etablering og drift av karanteneanlegg for akvakulturdyr (Nr. 1458)	2209
Nov.	19.	Forskrift om individuell plan i arbeids- og velferdsforvaltningen (Nr. 1462).....	2218
Nov.	19.	Forskrift om internkontroll for kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen (Nr. 1463)	2219
Nov.	22.	Forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land (Nr. 1466).....	2220

Endringsforskrifter

2010

Okt.	8.	Endr. i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) (Nr. 1335).....	2077
Okt.	12.	Endr. i forskrift om fastsetting og endring av uføregrad i forhold til pensjonsgivende inntekt (Nr. 1336).....	2079
Okt.	14.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 1337).....	2080
Okt.	15.	Endr. i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) (Nr. 1338).....	2081
Juni	11.	Endr. i forskrift om krav til utstyr og installasjon av posisjonsrapporteringsutstyr (Nr. 1340).....	2074
Okt.	8.	Endr. i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 (Nr. 1342).....	2079
Okt.	14.	Endr. i forskrift om fra hvilke tredjestater det kan importeres muslinger og fiskerivarer (Nr. 1343).....	2080
Okt.	15.	Endr. i forskrift om bruk av arbeidsutstyr (Nr. 1345)	2083
Okt.	15.	Endr. i forskrift om dykking (Nr. 1346).....	2084
Okt.	12.	Endr. i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild sør for 62° N i 2010 (Nr. 1351).....	2080
Okt.	14.	Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 1352).....	2081
Okt.	19.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1355).....	2086
Okt.	21.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien (Nr. 1357)	2087
Mai	25.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 1358)	2073
Okt.	20.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 1359)	2086
Okt.	20.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1360).....	2087
Okt.	25.	Endr. i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning (Nr. 1363)	2091
Okt.	25.	Endr. i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer og forskrift om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer (Nr. 1364)	2092
Okt.	25.	Endr. i forskrifter om innførsel og utførsel av enkelte dyreslag (Nr. 1374).....	2094
Okt.	26.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1375).....	2099
Okt.	29.	Endr. i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy (Nr. 1376)	2100
Okt.	29.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra tredjestater (Nr. 1377)	2100
Nov.	1.	Endr. i forskrift om kvalifikasjoner for elektrofagfolk (Nr. 1382).....	2114
Nov.	1.	Endr. i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (Nr. 1383).....	2117
Nov.	1.	Endr. i forskrift om registrering av virksomheter som prosjekterer, utfører og vedlikeholder elektriske anlegg (Nr. 1384).....	2118
Nov.	2.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 1396)	2139
Nov.	2.	Endr. i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) og i forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 1397).....	2140
Nov.	2.	Endr. i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og i forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet (Nr. 1398)	2143
Nov.	2.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 1399)	2144
Nov.	3.	Endr. i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere (Nr. 1401)	2146
Nov.	3.	Endr. i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 (Nr. 1403).....	2146
Nov.	5.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1405).....	2148
Nov.	5.	Endr. i forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger (Nr. 1412).....	2148
Nov.	8.	Endr. i midlertidig forskrift om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge (Nr. 1413).....	2149
Nov.	10.	Endr. i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 1416)	2158

Nov.	10.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010 (Nr. 1417).....	2159
Nov.	11.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 1418).....	2159
Nov.	11.	Endr. i forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (Nr. 1419).....	2159
Nov.	12.	Endr. i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalistene) (Nr. 1424).....	2186
Nov.	12.	Endr. i forskrift om fôrvarer (Nr. 1425).....	2187
Nov.	12.	Endr. i forskrift om råvareprisutjevning for bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 1427).....	2190
Okt.	11.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2010 (Nr. 1447)	2079
Nov.	9.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) (Nr. 1448).....	2157
Nov.	11.	Endr. i forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer og forskrift om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefør, fjørfekjøtt og egg (Nr. 1449)	2161
Nov.	11.	Endr. i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE) (Nr. 1450)	2166
Nov.	16.	Endr. i forskrift om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog (Nr. 1453)	2203
Nov.	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2010 (Nr. 1454)	2204
Nov.	17.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater (Nr. 1455).....	2204
Nov.	19.	Endr. i to forskrifter om verneområder på Svalbard (Nr. 1457).....	2208
Nov.	12.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1459).....	2212
Nov.	14.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin (Nr. 1460).....	2213
Nov.	18.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1461).....	2216
Nov.	19.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1464).....	2220
Nov.	19.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 (Nr. 1465).....	2220
Diverse			
2008			
Nov.	13.	Vedtak om fristutsettelse for å fremsette krav om erstatning ved vern av nasjonalparker og landskapsvernområder (Nr. 1693).....	2068
2010			
Okt.	18.	Endr. i regler om nominasjon m.v. ved utnevning av biskop (Nr. 1353).....	2085
Okt.	29.	Opph. av fordeling av myndighet (Nr. 1381).....	2114
Sept.	27.	Opph. av instruks til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn om bruk av Matilda varslingsmodul (Matilda VAM) (Nr. 1393).....	2077
Nov.	1.	Delvis ikrafttr. av forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogns- og lagdømmeinndeling (Nr. 1395).....	2139
Nov.	8.	Mandat for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (Nr. 1414)	2149
Nov.	15.	Opph. av forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 1428)	2191
Nov.	22.	Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr (Nr. 1467).....	2224
Nov.	22.	Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) (Nr. 1468).....	2224
Rettelser			
Nr. 3/2010 s. 534, 607, 654 og 656 (i forskrift 19. februar 2010 nr. 316 om endring i og ikrafttredelse av forskrifter om næringsmiddelhygiene og kontroll)			
			2224
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 9. desember 2010

Nr. 12

12. nov. Lov nr. 58 2010

Lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre

Prop.153 LS (2009–2010), Innst.19 L (2010–2011), Lovvedtak 1 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 12. og 21. oktober 2010. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangfullbyrdelse.
- 2 Lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven).

§ 1. Cape Town-konvensjonen 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 til konvensjonen om særlige forhold for luftfartøysløsøre gjelder som lov.

§ 2. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

§ 3. Fra den tid loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

§ 11–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Den som har registrert en sikkerhetsrett i mobilt løsøre etter Cape Town-konvensjon 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 om særlige forhold for luftfartøysløsøre, kan begjære dekning etter konvensjonens og protokollens regler eller etter reglene i dette kapitlet.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir nye fjerde, femte og sjette ledd.

§ 11–2 første ledd bokstav c, d, og ny bokstav e skal lyde:

- (c) lovbestemt panterrett for skatt eller avgifter til stat eller kommune, for sameiets krav etter sameieforholdet i seksjonssameier, lovbestemt pant etter akvakulturloven § 20, og for borettslagets krav etter andelslagsforholdet i borettslag,
- (d) registrert lovbestemt panterrett,
- (e) registrert internasjonal sikkerhetsrett i mobilt løsøre, jf. lov om internasjonale sikkerhetsretter.

2. I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) tilføyes det et nytt avsnitt G i lovens kapittel III som skal lyde:

G. Internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre

§ 3–53. Internasjonale sikkerhetsretter

For panterrett eller tilsvarende sikkerhetsretter som faller inn under Cape Town-konvensjonen 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsrettigheter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 om særlige forhold for luftfartøysløsøre, har konvensjonens og protokollens regler forrang så langt de gjelder foran bestemmelsene i denne lovens kapittel III.

Convention on International interests in mobile equipment

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

AWARE of the need to acquire and use mobile equipment of high value or particular economic significance and to facilitate the financing of the acquisition and use of such equipment in an efficient manner,

RECOGNISING the advantages of asset-based financing and leasing for this purpose and desiring to facilitate these types of transaction by establishing clear rules to govern them,

MINDFUL of the need to ensure that interests in such equipment are recognised and protected universally,
 DESIRING to provide broad and mutual economic benefits for all interested parties,
 BELIEVING that such rules must reflect the principles underlying asset-based financing and leasing and promote the autonomy of the parties necessary in these transactions,
 CONSCIOUS of the need to establish a legal framework for international interests in such equipment and for that purpose to create an international registration system for their protection,
 TAKING INTO CONSIDERATION the objectives and principles enunciated in existing Conventions relating to such equipment,
 HAVE AGREED upon the following provisions:

Chapter I

Sphere of application and general provisions

Article 1

Definitions

In this Convention, except where the context otherwise requires, the following terms are employed with the meanings set out below:

- a) «agreement» means a security agreement, a title reservation agreement or a leasing agreement;
- b) «assignment» means a contract which, whether by way of security or otherwise, confers on the assignee associated rights with or without a transfer of the related international interest;
- c) «associated rights» means all rights to payment or other performance by a debtor under an agreement which are secured by or associated with the object;
- d) «commencement of the insolvency proceedings» means the time at which the insolvency proceedings are deemed to commence under the applicable insolvency law;
- e) «conditional buyer» means a buyer under a title reservation agreement;
- f) «conditional seller» means a seller under a title reservation agreement;
- g) «contract of sale» means a contract for the sale of an object by a seller to a buyer which is not an agreement as defined in (a) above;
- h) «court» means a court of law or an administrative or arbitral tribunal established by a Contracting State;
- i) «creditor» means a chargee under a security agreement, a conditional seller under a title reservation agreement or a lessor under a leasing agreement;
- j) «debtor» means a chargor under a security agreement, a conditional buyer under a title reservation agreement, a lessee under a leasing agreement or a person whose interest in an object is burdened by a registrable non-consensual right or interest;
- k) «insolvency administrator» means a person authorised to administer the reorganisation or liquidation, including one authorised on an interim basis, and includes a debtor in possession if permitted by the applicable insolvency law;
- l) «insolvency proceedings» means bankruptcy, liquidation or other collective judicial or administrative proceedings, including interim proceedings, in which the assets and affairs of the debtor are subject to control or supervision by a court for the purposes of reorganisation or liquidation;
- m) «interested persons» means:
 - i. the debtor;
 - ii. any person who, for the purpose of assuring performance of any of the obligations in favour of the creditor, gives or issues a suretyship or demand guarantee or a standby letter of credit or any other form of credit insurance;
 - iii. any other person having rights in or over the object;
- n) «internal transaction» means a transaction of a type listed in Article 2(2)(a) to (c) where the centre of the main interests of all parties to such transaction is situated, and the relevant object located (as specified in the Protocol), in the same Contracting State at the time of the conclusion of the contract and where the interest created by the transaction has been registered in a national registry in that Contracting State which has made a declaration under Article 50(1);
- o) «international interest» means an interest held by a creditor to which Article 2 applies;
- p) «International Registry» means the international registration facilities established for the purposes of this Convention or the Protocol;
- q) «leasing agreement» means an agreement by which one person (the lessor) grants a right to possession or control of an object (with or without an option to purchase) to another person (the lessee) in return for a rental or other payment;
- r) «national interest» means an interest held by a creditor in an object and created by an internal transaction covered by a declaration under Article 50(1);
- s) «non-consensual right or interest» means a right or interest conferred under the law of a Contracting State which has made a declaration under Article 39 to secure the performance of an obligation, including an obligation to a State, State entity or an intergovernmental or private organisation;

- t) «notice of a national interest» means notice registered or to be registered in the International Registry that a national interest has been created;
- u) «object» means an object of a category to which Article 2 applies;
- v) «pre-existing right or interest» means a right or interest of any kind in or over an object created or arising before the effective date of this Convention as defined by Article 60(2)(a);
- w) «proceeds» means money or non-money proceeds of an object arising from the total or partial loss or physical destruction of the object or its total or partial confiscation, condemnation or requisition;
- x) «prospective assignment» means an assignment that is intended to be made in the future, upon the occurrence of a stated event, whether or not the occurrence of the event is certain;
- y) «prospective international interest» means an interest that is intended to be created or provided for in an object as an international interest in the future, upon the occurrence of a stated event (which may include the debtor's acquisition of an interest in the object), whether or not the occurrence of the event is certain;
- z) «prospective sale» means a sale which is intended to be made in the future, upon the occurrence of a stated event, whether or not the occurrence of the event is certain;
 - (aa) «Protocol» means, in respect of any category of object and associated rights to which this Convention applies, the Protocol in respect of that category of object and associated rights;
 - (bb) «registered» means registered in the International Registry pursuant to Chapter V;
 - (cc) «registered interest» means an international interest, a registrable non-consensual right or interest or a national interest specified in a notice of a national interest registered pursuant to Chapter V;
 - (dd) «registrable non-consensual right or interest» means a non-consensual right or interest registrable pursuant to a declaration deposited under Article 40;
 - (ee) «Registrar» means, in respect of the Protocol, the person or body designated by that Protocol or appointed under Article 17(2)(b);
 - (ff) «regulations» means regulations made or approved by the Supervisory Authority pursuant to the Protocol;
 - (gg) «sale» means a transfer of ownership of an object pursuant to a contract of sale;
 - (hh) «secured obligation» means an obligation secured by a security interest;
 - (ii) «security agreement» means an agreement by which a chargor grants or agrees to grant to a chargee an interest (including an ownership interest) in or over an object to secure the performance of any existing or future obligation of the chargor or a third person;
 - (jj) «security interest» means an interest created by a security agreement;
 - (kk) «Supervisory Authority» means, in respect of the Protocol, the Supervisory Authority referred to in Article 17(1);
 - (ll) «title reservation agreement» means an agreement for the sale of an object on terms that ownership does not pass until fulfilment of the condition or conditions stated in the agreement;
 - (mm) «unregistered interest» means a consensual interest or non-consensual right or interest (other than an interest to which Article 39 applies) which has not been registered, whether or not it is registrable under this Convention; and
 - (nn) «writing» means a record of information (including information communicated by teletransmission) which is in tangible or other form and is capable of being reproduced in tangible form on a subsequent occasion and which indicates by reasonable means a person's approval of the record.

Article 2

The international interest

1. This Convention provides for the constitution and effects of an international interest in certain categories of mobile equipment and associated rights.
2. For the purposes of this Convention, an international interest in mobile equipment is an interest, constituted under Article 7, in a uniquely identifiable object of a category of such objects listed in paragraph 3 and designated in the Protocol:
 - a) granted by the chargor under a security agreement;
 - b) vested in a person who is the conditional seller under a title reservation agreement; or
 - c) vested in a person who is the lessor under a leasing agreement.

An interest falling within sub-paragraph (a) does not also fall within sub-paragraph (b) or (c).
3. The categories referred to in the preceding paragraphs are:
 - a) airframes, aircraft engines and helicopters;
 - b) railway rolling stock; and
 - c) space assets.
4. The applicable law determines whether an interest to which paragraph 2 applies falls within subparagraph (a), (b) or (c) of that paragraph.
5. An international interest in an object extends to proceeds of that object.

Article 3

Sphere of application

1. This Convention applies when, at the time of the conclusion of the agreement creating or providing for the international interest, the debtor is situated in a Contracting State.
2. The fact that the creditor is situated in a non-Contracting State does not affect the applicability of this Convention.

Article 4

Where debtor is situated

1. For the purposes of Article 3(1), the debtor is situated in any Contracting State:
 - a) under the law of which it is incorporated or formed;
 - b) where it has its registered office or statutory seat;
 - c) where it has its centre of administration; or
 - d) where it has its place of business.
2. A reference in sub-paragraph (d) of the preceding paragraph to the debtor's place of business shall, if it has more than one place of business, mean its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.

Article 5

Interpretation and applicable law

1. In the interpretation of this Convention, regard is to be had to its purposes as set forth in the preamble, to its international character and to the need to promote uniformity and predictability in its application.
2. Questions concerning matters governed by this Convention which are not expressly settled in it are to be settled in conformity with the general principles on which it is based or, in the absence of such principles, in conformity with the applicable law.
3. References to the applicable law are to the domestic rules of the law applicable by virtue of the rules of private international law of the forum State.
4. Where a State comprises several territorial units, each of which has its own rules of law in respect of the matter to be decided, and where there is no indication of the relevant territorial unit, the law of that State decides which is the territorial unit whose rules shall govern. In the absence of any such rule, the law of the territorial unit with which the case is most closely connected shall apply.

Article 6

Relationship between the Convention and the Protocol

1. This Convention and the Protocol shall be read and interpreted together as a single instrument.
2. To the extent of any inconsistency between this Convention and the Protocol, the Protocol shall prevail.

Chapter II

Constitution of an international interest

Article 7

Formal requirements

An interest is constituted as an international interest under this Convention where the agreement creating or providing for the interest:

- a) is in writing;
- b) relates to an object of which the chargor, conditional seller or lessor has power to dispose;
- c) enables the object to be identified in conformity with the Protocol; and
- d) in the case of a security agreement, enables the secured obligations to be determined, but without the need to state a sum or maximum sum secured.

Chapter III

Default remedies

Article 8

Remedies of charge

1. In the event of default as provided in Article 11, the chargee may, to the extent that the chargor has at any time so agreed and subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, exercise any one or more of the following remedies:
 - a) take possession or control of any object charged to it;
 - b) sell or grant a lease of any such object;
 - c) collect or receive any income or profits arising from the management or use of any such object.

2. The chargee may alternatively apply for a court order authorising or directing any of the acts referred to in the preceding paragraph.
3. Any remedy set out in sub-paragraph (a), (b) or (c) of paragraph 1 or by Article 13 shall be exercised in a commercially reasonable manner. A remedy shall be deemed to be exercised in a commercially reasonable manner where it is exercised in conformity with a provision of the security agreement except where such a provision is manifestly unreasonable.
4. A chargee proposing to sell or grant a lease of an object under paragraph 1 shall give reasonable prior notice in writing of the proposed sale or lease to:
 - a) interested persons specified in Article 1(m)(i) and (ii); and
 - b) interested persons specified in Article 1(m)(iii) who have given notice of their rights to the chargee within a reasonable time prior to the sale or lease.
5. Any sum collected or received by the chargee as a result of exercise of any of the remedies set out in paragraph 1 or 2 shall be applied towards discharge of the amount of the secured obligations.
6. Where the sums collected or received by the chargee as a result of the exercise of any remedy set out in paragraph 1 or 2 exceed the amount secured by the security interest and any reasonable costs incurred in the exercise of any such remedy, then unless otherwise ordered by the court the chargee shall distribute the surplus among holders of subsequently ranking interests which have been registered or of which the chargee has been given notice, in order of priority, and pay any remaining balance to the chargor.

Article 9

Vesting of object in satisfaction; redemption

1. At any time after default as provided in Article 11, the chargee and all the interested persons may agree that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.
2. The court may on the application of the chargee order that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.
3. The court shall grant an application under the preceding paragraph only if the amount of the secured obligations to be satisfied by such vesting is commensurate with the value of the object after taking account of any payment to be made by the chargee to any of the interested persons.
4. At any time after default as provided in Article 11 and before sale of the charged object or the making of an order under paragraph 2, the chargor or any interested person may discharge the security interest by paying in full the amount secured, subject to any lease granted by the chargee under Article 8(1)(b) or ordered under Article 8(2). Where, after such default, the payment of the amount secured is made in full by an interested person other than the debtor, that person is subrogated to the rights of the chargee.
5. Ownership or any other interest of the chargor passing on a sale under Article 8(1)(b) or passing under paragraph 1 or 2 of this Article is free from any other interest over which the chargee's security interest has priority under the provisions of Article 29.

Article 10

Remedies of conditional seller or lessor

In the event of default under a title reservation agreement or under a leasing agreement as provided in Article 11, the conditional seller or the lessor, as the case may be, may:

- a) subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, terminate the agreement and take possession or control of any object to which the agreement relates; or
- b) apply for a court order authorising or directing either of these acts.

Article 11

Meaning of default

1. The debtor and the creditor may at any time agree in writing as to the events that constitute a default or otherwise give rise to the rights and remedies specified in Articles 8 to 10 and 13.
2. Where the debtor and the creditor have not so agreed, «default» for the purposes of Articles 8 to 10 and 13 means a default which substantially deprives the creditor of what it is entitled to expect under the agreement.

Article 12

Additional remedies

Any additional remedies permitted by the applicable law, including any remedies agreed upon by the parties, may be exercised to the extent that they are not inconsistent with the mandatory provisions of this Chapter as set out in Article 15.

Article 13

Relief pending final determination

1. Subject to any declaration that it may make under Article 55, a Contracting State shall ensure that a creditor who adduces evidence of default by the debtor may, pending final determination of its claim and to the extent that the debtor has at any time so agreed, obtain from a court speedy relief in the form of such one or more of the following orders as the creditor requests:
 - a) preservation of the object and its value;
 - b) possession, control or custody of the object;
 - c) immobilisation of the object; and
 - d) lease or, except where covered by sub-paragraphs (a) to (c), management of the object and the income therefrom.
2. In making any order under the preceding paragraph, the court may impose such terms as it considers necessary to protect the interested persons in the event that the creditor:
 - a) in implementing any order granting such relief, fails to perform any of its obligations to the debtor under this Convention or the Protocol; or
 - b) fails to establish its claim, wholly or in part, on the final determination of that claim.
3. Before making any order under paragraph 1, the court may require notice of the request to be given to any of the interested persons.
4. Nothing in this Article affects the application of Article 8(3) or limits the availability of forms of interim relief other than those set out in paragraph 1.

Article 14

Procedural requirements

Subject to Article 54(2), any remedy provided by this Chapter shall be exercised in conformity with the procedure prescribed by the law of the place where the remedy is to be exercised.

Article 15

Derogation

In their relations with each other, any two or more of the parties referred to in this Chapter may at any time, by agreement in writing, derogate from or vary the effect of any of the preceding provisions of this Chapter except Articles 8(3) to (6), 9(3) and (4), 13(2) and 14.

Chapter IV

The international registration system

Article 16

The International Registry

1. An International Registry shall be established for registrations of:
 - a) international interests, prospective international interests and registrable non-consensual rights and interests;
 - b) assignments and prospective assignments of international interests;
 - c) acquisitions of international interests by legal or contractual subrogations under the applicable law;
 - d) notices of national interests; and
 - e) subordinations of interests referred to in any of the preceding sub-paragraphs.
2. Different international registries may be established for different categories of object and associated rights.
3. For the purposes of this Chapter and Chapter V, the term «registration» includes, where appropriate, an amendment, extension or discharge of a registration.

Article 17

The Supervisory Authority and the Registrar

1. There shall be a Supervisory Authority as provided by the Protocol.
2. The Supervisory Authority shall:
 - a) establish or provide for the establishment of the International Registry;
 - b) except as otherwise provided by the Protocol, appoint and dismiss the Registrar;
 - c) ensure that any rights required for the continued effective operation of the International Registry in the event of a change of Registrar will vest in or be assignable to the new Registrar;
 - d) after consultation with the Contracting States, make or approve and ensure the publication of regulations pursuant to the Protocol dealing with the operation of the International Registry;
 - e) establish administrative procedures through which complaints concerning the operation of the International Registry can be made to the Supervisory Authority;
 - f) supervise the Registrar and the operation of the International Registry;

- g) at the request of the Registrar, provide such guidance to the Registrar as the Supervisory Authority thinks fit;
 - h) set and periodically review the structure of fees to be charged for the services and facilities of the International Registry;
 - i) do all things necessary to ensure that an efficient notice-based electronic registration system exists to implement the objectives of this Convention and the Protocol; and
 - j) report periodically to Contracting States concerning the discharge of its obligations under this Convention and the Protocol.
3. The Supervisory Authority may enter into any agreement requisite for the performance of its functions, including any agreement referred to in Article 27(3).
 4. The Supervisory Authority shall own all proprietary rights in the data bases and archives of the International Registry.
 5. The Registrar shall ensure the efficient operation of the International Registry and perform the functions assigned to it by this Convention, the Protocol and the regulations.

Chapter V

Other matters relating to registration

Article 18

Registration requirements

1. The Protocol and regulations shall specify the requirements, including the criteria for the identification of the object:
 - a) for effecting a registration (which shall include provision for prior electronic transmission of any consent from any person whose consent is required under Article 20);
 - b) for making searches and issuing search certificates, and, subject thereto;
 - c) for ensuring the confidentiality of information and documents of the International Registry other than information and documents relating to a registration.
2. The Registrar shall not be under a duty to enquire whether a consent to registration under Article 20 has in fact been given or is valid.
3. Where an interest registered as a prospective international interest becomes an international interest, no further registration shall be required provided that the registration information is sufficient for a registration of an international interest.
4. The Registrar shall arrange for registrations to be entered into the International Registry data base and made searchable in chronological order of receipt, and the file shall record the date and time of receipt.
5. The Protocol may provide that a Contracting State may designate an entity or entities in its territory as the entry point or entry points through which the information required for registration shall or may be transmitted to the International Registry. A Contracting State making such a designation may specify the requirements, if any, to be satisfied before such information is transmitted to the International Registry.

Article 19

Validity and time of registration

1. A registration shall be valid only if made in conformity with Article 20.
2. A registration, if valid, shall be complete upon entry of the required information into the International Registry data base so as to be searchable.
3. A registration shall be searchable for the purposes of the preceding paragraph at the time when:
 - a) the International Registry has assigned to it a sequentially ordered file number; and
 - b) the registration information, including the file number, is stored in durable form and may be accessed at the International Registry.
4. If an interest first registered as a prospective international interest becomes an international interest, that international interest shall be treated as registered from the time of registration of the prospective international interest provided that the registration was still current immediately before the international interest was constituted as provided by Article 7.
5. The preceding paragraph applies with necessary modifications to the registration of a prospective assignment of an international interest.
6. A registration shall be searchable in the International Registry data base according to the criteria prescribed by the Protocol.

Article 20

Consent to registration

1. An international interest, a prospective international interest or an assignment or prospective assignment of an international interest may be registered, and any such registration amended or extended prior to its expiry, by either party with the consent in writing of the other.

2. The subordination of an international interest to another international interest may be registered by or with the consent in writing at any time of the person whose interest has been subordinated.
3. A registration may be discharged by or with the consent in writing of the party in whose favour it was made.
4. The acquisition of an international interest by legal or contractual subrogation may be registered by the subrogee.
- 5) A registrable non-consensual right or interest may be registered by the holder thereof.
6. A notice of a national interest may be registered by the holder thereof.

Article 21

Duration of registration

Registration of an international interest remains effective until discharged or until expiry of the period specified in the registration.

Article 22

Searches

1. Any person may, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, make or request a search of the International Registry by electronic means concerning interests or prospective international interests registered therein.
2. Upon receipt of a request therefor, the Registrar, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, shall issue a registry search certificate by electronic means with respect to any object:
 - a) stating all registered information relating thereto, together with a statement indicating the date and time of registration of such information; or
 - b) stating that there is no information in the International Registry relating thereto.
3. A search certificate issued under the preceding paragraph shall indicate that the creditor named in the registration information has acquired or intends to acquire an international interest in the object but shall not indicate whether what is registered is an international interest or a prospective international interest, even if this is ascertainable from the relevant registration information.

Article 23

List of declarations and declared non-consensual rights or interests

The Registrar shall maintain a list of declarations, withdrawals of declaration and of the categories of nonconsensual right or interest communicated to the Registrar by the Depositary as having been declared by Contracting States in conformity with Articles 39 and 40 and the date of each such declaration or withdrawal of declaration. Such list shall be recorded and searchable in the name of the declaring State and shall be made available as provided in the Protocol and regulations to any person requesting it.

Article 24

Evidentiary value of certificates

A document in the form prescribed by the regulations which purports to be a certificate issued by the International Registry is prima facie proof:

- a) that it has been so issued; and
- b) of the facts recited in it, including the date and time of a registration.

Article 25

Discharge of registration

1. Where the obligations secured by a registered security interest or the obligations giving rise to a registered non-consensual right or interest have been discharged, or where the conditions of transfer of title under a registered title reservation agreement have been fulfilled, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.
2. Where a prospective international interest or a prospective assignment of an international interest has been registered, the intending creditor or intending assignee shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the intending debtor or assignor which is delivered to or received at its address stated in the registration before the intending creditor or assignee has given value or incurred a commitment to give value.
3. Where the obligations secured by a national interest specified in a registered notice of a national interest have been discharged, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.
4. Where a registration ought not to have been made or is incorrect, the person in whose favour the registration was made shall, without undue delay, procure its discharge or amendment after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.

*Article 26**Access to the international registration facilities*

No person shall be denied access to the registration and search facilities of the International Registry on any ground other than its failure to comply with the procedures prescribed by this Chapter.

*Chapter VI**Privileges and immunities of the Supervisory Authority and the Registrar**Article 27**Legal personality; immunity*

1. The Supervisory Authority shall have international legal personality where not already possessing such personality.
2. The Supervisory Authority and its officers and employees shall enjoy such immunity from legal or administrative process as is specified in the Protocol.
3.
 - a) The Supervisory Authority shall enjoy exemption from taxes and such other privileges as may be provided by agreement with the host State.
 - b) For the purposes of this paragraph, «host State» means the State in which the Supervisory Authority is situated.
4. The assets, documents, data bases and archives of the International Registry shall be inviolable and immune from seizure or other legal or administrative process.
5. For the purposes of any claim against the Registrar under Article 28(1) or Article 44, the claimant shall be entitled to access to such information and documents as are necessary to enable the claimant to pursue its claim.
6. The Supervisory Authority may waive the inviolability and immunity conferred by paragraph 4.

*Chapter VII**Liability of the Registrar**Article 28**Liability and financial assurances*

1. The Registrar shall be liable for compensatory damages for loss suffered by a person directly resulting from an error or omission of the Registrar and its officers and employees or from a malfunction of the international registration system except where the malfunction is caused by an event of an inevitable and irresistible nature, which could not be prevented by using the best practices in current use in the field of electronic registry design and operation, including those related to back-up and systems security and networking.
2. The Registrar shall not be liable under the preceding paragraph for factual inaccuracy of registration information received by the Registrar or transmitted by the Registrar in the form in which it received that information nor for acts or circumstances for which the Registrar and its officers and employees are not responsible and arising prior to receipt of registration information at the International Registry.
3. Compensation under paragraph 1 may be reduced to the extent that the person who suffered the damage caused or contributed to that damage.
4. The Registrar shall procure insurance or a financial guarantee covering the liability referred to in this Article to the extent determined by the Supervisory Authority, in accordance with the Protocol.

*Chapter VIII**Effects of an international interest as against third parties**Article 29**Priority of competing interests*

1. A registered interest has priority over any other interest subsequently registered and over an unregistered interest.
2. The priority of the first-mentioned interest under the preceding paragraph applies:
 - a) even if the first-mentioned interest was acquired or registered with actual knowledge of the other interest; and
 - b) even as regards value given by the holder of the first-mentioned interest with such knowledge.
3. The buyer of an object acquires its interest in it:
 - a) subject to an interest registered at the time of its acquisition of that interest; and
 - b) free from an unregistered interest even if it has actual knowledge of such an interest.

4. The conditional buyer or lessee acquires its interest in or right over that object:
 - a) subject to an interest registered prior to the registration of the international interest held by its conditional seller or lessor; and
 - b) free from an interest not so registered at that time even if it has actual knowledge of that interest.
5. The priority of competing interests or rights under this Article may be varied by agreement between the holders of those interests, but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.
6. Any priority given by this Article to an interest in an object extends to proceeds.
7. This Convention:
 - (a) does not affect the rights of a person in an item, other than an object, held prior to its installation on an object if under the applicable law those rights continue to exist after the installation; and
 - (b) does not prevent the creation of rights in an item, other than an object, which has previously been installed on an object where under the applicable law those rights are created.

Article 30

Effects of insolvency

1. In insolvency proceedings against the debtor an international interest is effective if prior to the commencement of the insolvency proceedings that interest was registered in conformity with this Convention.
2. Nothing in this Article impairs the effectiveness of an international interest in the insolvency proceedings where that interest is effective under the applicable law.
3. Nothing in this Article affects:
 - (a) any rules of law applicable in insolvency proceedings relating to the avoidance of a transaction as a preference or a transfer in fraud of creditors; or
 - (b) any rules of procedure relating to the enforcement of rights to property which is under the control or supervision of the insolvency administrator.

Chapter IX

Assignments of associated rights and international interests; rights of subrogation

Article 31

Effects of assignment

1. Except as otherwise agreed by the parties, an assignment of associated rights made in conformity with Article 32 also transfers to the assignee:
 - a) the related international interest; and
 - b) all the interests and priorities of the assignor under this Convention.
2. Nothing in this Convention prevents a partial assignment of the assignor's associated rights. In the case of such a partial assignment the assignor and assignee may agree as to their respective rights concerning the related international interest assigned under the preceding paragraph but not so as adversely to affect the debtor without its consent.
3. Subject to paragraph 4, the applicable law shall determine the defences and rights of set-off available to the debtor against the assignee.
4. The debtor may at any time by agreement in writing waive all or any of the defences and rights of set-off referred to in the preceding paragraph other than defences arising from fraudulent acts on the part of the assignee.
5. In the case of an assignment by way of security, the assigned associated rights revest in the assignor, to the extent that they are still subsisting, when the obligations secured by the assignment have been discharged.

Article 32

Formal requirements of assignment

1. An assignment of associated rights transfers the related international interest only if it:
 - (a) is in writing;
 - (b) enables the associated rights to be identified under the contract from which they arise; and
 - (c) in the case of an assignment by way of security, enables the obligations secured by the assignment to be determined in accordance with the Protocol but without the need to state a sum or maximum sum secured.
2. An assignment of an international interest created or provided for by a security agreement is not valid unless some or all related associated rights also are assigned.
3. This Convention does not apply to an assignment of associated rights which is not effective to transfer the related international interest.

Article 33

Debtor's duty to assignee

1. To the extent that associated rights and the related international interest have been transferred in accordance with Articles 31 and 32, the debtor in relation to those rights and that interest is bound by the assignment and has a duty to make payment or give other performance to the assignee, if but only if:
 - a) the debtor has been given notice of the assignment in writing by or with the authority of the assignor; and
 - b) the notice identifies the associated rights.
2. Irrespective of any other ground on which payment or performance by the debtor discharges the latter from liability, payment or performance shall be effective for this purpose if made in accordance with the preceding paragraph.
3. Nothing in this Article shall affect the priority of competing assignments.

Article 34

Default remedies in respect of assignment by way of security

In the event of default by the assignor under the assignment of associated rights and the related international interest made by way of security, Articles 8, 9 and 11 to 14 apply in the relations between the assignor and the assignee (and, in relation to associated rights, apply in so far as those provisions are capable of application to intangible property) as if references:

- a) to the secured obligation and the security interest were references to the obligation secured by the assignment of the associated rights and the related international interest and the security interest created by that assignment;
- b) to the chargee or creditor and chargor or debtor were references to the assignee and assignor;
- c) to the holder of the international interest were references to the assignee; and
- d) to the object were references to the assigned associated rights and the related international interest.

Article 35

Priority of competing assignments

1. Where there are competing assignments of associated rights and at least one of the assignments includes the related international interest and is registered, the provisions of Article 29 apply as if the references to a registered interest were references to an assignment of the associated rights and the related registered interest and as if references to a registered or unregistered interest were references to a registered or unregistered assignment.
2. Article 30 applies to an assignment of associated rights as if the references to an international interest were references to an assignment of the associated rights and the related international interest.

Article 36

Assignee's priority with respect to associated rights

1. The assignee of associated rights and the related international interest whose assignment has been registered only has priority under Article 35(1) over another assignee of the associated rights:
 - a) if the contract under which the associated rights arise states that they are secured by or associated with the object; and
 - b) to the extent that the associated rights are related to an object.
2. For the purposes of sub-paragraph (b) of the preceding paragraph, associated rights are related to an object only to the extent that they consist of rights to payment or performance that relate to:
 - a) a sum advanced and utilised for the purchase of the object;
 - b) a sum advanced and utilised for the purchase of another object in which the assignor held another international interest if the assignor transferred that interest to the assignee and the assignment has been registered;
 - c) the price payable for the object;
 - d) the rentals payable in respect of the object; or
 - e) other obligations arising from a transaction referred to in any of the preceding subparagraphs.
3. In all other cases, the priority of the competing assignments of the associated rights shall be determined by the applicable law.

Article 37

Effects of assignor's insolvency

The provisions of Article 30 apply to insolvency proceedings against the assignor as if references to the debtor were references to the assignor.

Article 38

Subrogation

1. Subject to paragraph 2, nothing in this Convention affects the acquisition of associated rights and the related international interest by legal or contractual subrogation under the applicable law.
2. The priority between any interest within the preceding paragraph and a competing interest may be varied by agreement in writing between the holders of the respective interests but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.

Chapter X

Rights or interests subject to declarations by Contracting States

Article 39

Rights having priority without registration

1. A Contracting State may at any time, in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol declare, generally or specifically:
 - a) those categories of non-consensual right or interest (other than a right or interest to which Article 40 applies) which under that State's law have priority over an interest in an object equivalent to that of the holder of a registered international interest and which shall have priority over a registered international interest, whether in or outside insolvency proceedings; and
 - b) that nothing in this Convention shall affect the right of a State or State entity, intergovernmental organisation or other private provider of public services to arrest or detain an object under the laws of that State for payment of amounts owed to such entity, organisation or provider directly relating to those services in respect of that object or another object.
2. A declaration made under the preceding paragraph may be expressed to cover categories that are created after the deposit of that declaration.
3. A non-consensual right or interest has priority over an international interest if and only if the former is of a category covered by a declaration deposited prior to the registration of the international interest.
4. Notwithstanding the preceding paragraph, a Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that a right or interest of a category covered by a declaration made under sub-paragraph (a) of paragraph 1 shall have priority over an international interest registered prior to the date of such ratification, acceptance, approval or accession.

Article 40

Registrable non-consensual rights or interests

A Contracting State may at any time in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol list the categories of non-consensual right or interest which shall be registrable under this Convention as regards any category of object as if the right or interest were an international interest and shall be regulated accordingly. Such a declaration may be modified from time to time.

Chapter XI

Application of the Convention to sales

Article 41

Sale and prospective sale

This Convention shall apply to the sale or prospective sale of an object as provided for in the Protocol with any modifications therein.

Chapter XII

Jurisdiction

Article 42

Choice of forum

1. Subject to Articles 43 and 44, the courts of a Contracting State chosen by the parties to a transaction have jurisdiction in respect of any claim brought under this Convention, whether or not the chosen forum has a connection with the parties or the transaction. Such jurisdiction shall be exclusive unless otherwise agreed between the parties.
2. Any such agreement shall be in writing or otherwise concluded in accordance with the formal requirements of the law of the chosen forum.

Article 43

Jurisdiction under Article 13

1. The courts of a Contracting State chosen by the parties and the courts of the Contracting State on the territory of which the object is situated have jurisdiction to grant relief under Article 13(1)(a), (b), (c) and Article 13(4) in respect of that object.
2. Jurisdiction to grant relief under Article 13(1)(d) or other interim relief by virtue of Article 13(4) may be exercised either:
 - a) by the courts chosen by the parties; or
 - b) by the courts of a Contracting State on the territory of which the debtor is situated, being relief which, by the terms of the order granting it, is enforceable only in the territory of that Contracting State.
3. A court has jurisdiction under the preceding paragraphs even if the final determination of the claim referred to in Article 13(1) will or may take place in a court of another Contracting State or by arbitration.

Article 44

Jurisdiction to make orders against the Registrar

1. The courts of the place in which the Registrar has its centre of administration shall have exclusive jurisdiction to award damages or make orders against the Registrar.
2. Where a person fails to respond to a demand made under Article 25 and that person has ceased to exist or cannot be found for the purpose of enabling an order to be made against it requiring it to procure discharge of the registration, the courts referred to in the preceding paragraph shall have exclusive jurisdiction, on the application of the debtor or intending debtor, to make an order directed to the Registrar requiring the Registrar to discharge the registration.
3. Where a person fails to comply with an order of a court having jurisdiction under this Convention or, in the case of a national interest, an order of a court of competent jurisdiction requiring that person to procure the amendment or discharge of a registration, the courts referred to in paragraph 1 may direct the Registrar to take such steps as will give effect to that order.
4. Except as otherwise provided by the preceding paragraphs, no court may make orders or give judgments or rulings against or purporting to bind the Registrar.

Article 45

Jurisdiction in respect of insolvency proceedings

The provisions of this Chapter are not applicable to insolvency proceedings.

Chapter XIII

Relationship with other Conventions

Article 45 bis

Relationship with the United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade

This Convention shall prevail over the *United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade*, opened for signature in New York on 12 December 2001, as it relates to the assignment of receivables which are associated rights related to international interests in aircraft objects, railway rolling stock and space assets.

Article 46

Relationship with the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing

The Protocol may determine the relationship between this Convention and the *UNIDROIT Convention on International Financial Leasing*, signed at Ottawa on 28 May 1988.

Chapter XIV

Final provisions

Article 47

Signature, ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be open for signature in Cape Town on 16 November 2001 by States participating in the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol held at Cape Town from 29 October to 16 November 2001. After 16 November 2001, the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT) in Rome until it enters into force in accordance with Article 49.
2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.
3. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

4. Ratification, acceptance, approval or accession is effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Depositary.

Article 48

Regional Economic Integration Organisations

1. A Regional Economic Integration Organisation which is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Convention may similarly sign, accept, approve or accede to this Convention. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that that Organisation has competence over matters governed by this Convention. Where the number of Contracting States is relevant in this Convention, the Regional Economic Integration Organisation shall not count as a Contracting State in addition to its Member States which are Contracting States.
2. The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, make a declaration to the Depositary specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Regional Economic Integration Organisation shall promptly notify the Depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.
3. Any reference to a «Contracting State» or «Contracting States» or «State Party» or «States Parties» in this Convention applies equally to a Regional Economic Integration Organisation where the context so requires.

Article 49

Entry into force

1. This Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies:
 - a) as from the time of entry into force of that Protocol;
 - b) subject to the terms of that Protocol; and
 - c) as between States Parties to this Convention and that Protocol.
2. For other States this Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies and subject, in relation to such Protocol, to the requirements of sub-paragraphs (a), (b) and (c) of the preceding paragraph.

Article 50

Internal transactions

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that this Convention shall not apply to a transaction which is an internal transaction in relation to that State with regard to all types of objects or some of them.
2. Notwithstanding the preceding paragraph, the provisions of Articles 8(4), 9(1), 16, Chapter V, Article 29, and any provisions of this Convention relating to registered interests shall apply to an internal transaction.
3. Where notice of a national interest has been registered in the International Registry, the priority of the holder of that interest under Article 29 shall not be affected by the fact that such interest has become vested in another person by assignment or subrogation under the applicable law.

Article 51

Future Protocols

1. The Depositary may create working groups, in co-operation with such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate, to assess the feasibility of extending the application of this Convention, through one or more Protocols, to objects of any category of high-value mobile equipment, other than a category referred to in Article 2(3), each member of which is uniquely identifiable, and associated rights relating to such objects.
2. The Depositary shall communicate the text of any preliminary draft Protocol relating to a category of objects prepared by such a working group to all States Parties to this Convention, all member States of the Depositary, member States of the United Nations which are not members of the Depositary and the relevant intergovernmental organisations, and shall invite such States and organisations to participate in intergovernmental negotiations for the completion of a draft Protocol on the basis of such a preliminary draft Protocol.
3. The Depositary shall also communicate the text of any preliminary draft Protocol prepared by such a working group to such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate. Such non-governmental organisations shall be invited promptly to submit comments on the text of the preliminary draft Protocol to the Depositary and to participate as observers in the preparation of a draft Protocol.

4. When the competent bodies of the Depositary adjudge such a draft Protocol ripe for adoption, the Depositary shall convene a diplomatic conference for its adoption.
5. Once such a Protocol has been adopted, subject to paragraph 6, this Convention shall apply to the category of objects covered thereby.
6. Article 45 bis of this Convention applies to such a Protocol only if specifically provided for in that Protocol.

Article 52

Territorial units

1. If a Contracting State has territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify its declaration by submitting another declaration at any time.
2. Any such declaration shall state expressly the territorial units to which this Convention applies.
3. If a Contracting State has not made any declaration under paragraph 1, this Convention shall apply to all territorial units of that State.
4. Where a Contracting State extends this Convention to one or more of its territorial units, declarations permitted under this Convention may be made in respect of each such territorial unit, and the declarations made in respect of one territorial unit may be different from those made in respect of another territorial unit.
5. If by virtue of a declaration under paragraph 1, this Convention extends to one or more territorial units of a Contracting State:
 - a) the debtor is considered to be situated in a Contracting State only if it is incorporated or formed under a law in force in a territorial unit to which this Convention applies or if it has its registered office or statutory seat, centre of administration, place of business or habitual residence in a territorial unit to which this Convention applies;
 - b) any reference to the location of the object in a Contracting State refers to the location of the object in a territorial unit to which this Convention applies; and
 - c) any reference to the administrative authorities in that Contracting State shall be construed as referring to the administrative authorities having jurisdiction in a territorial unit to which this Convention applies.

Article 53

Determination of courts

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare the relevant «court» or «courts» for the purposes of Article 1 and Chapter XII of this Convention.

Article 54

Declarations regarding remedies

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that while the charged object is situated within, or controlled from its territory the chargee shall not grant a lease of the object in that territory.
2. A Contracting State shall, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare whether or not any remedy available to the creditor under any provision of this Convention which is not there expressed to require application to the court may be exercised only with leave of the court.

Article 55

Declarations regarding relief pending final determination

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that it will not apply the provisions of Article 13 or Article 43, or both, wholly or in part. The declaration shall specify under which conditions the relevant Article will be applied, in case it will be applied partly, or otherwise which other forms of interim relief will be applied.

Article 56

Reservations and declarations

1. No reservations may be made to this Convention but declarations authorised by Articles 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 and 60 may be made in accordance with these provisions.
2. Any declaration or subsequent declaration or any withdrawal of a declaration made under this Convention shall be notified in writing to the Depositary.

Article 57

Subsequent declarations

1. A State Party may make a subsequent declaration, other than a declaration authorised under Article 60, at any time after the date on which this Convention has entered into force for it, by notifying the Depositary to that effect.

2. Any such subsequent declaration shall take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary. Where a longer period for that declaration to take effect is specified in the notification, it shall take effect upon the expiration of such longer period after receipt of the notification by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such subsequent declarations had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such subsequent declaration.

Article 58

Withdrawal of declarations

1. Any State Party having made a declaration under this Convention, other than a declaration authorised under Article 60, may withdraw it at any time by notifying the Depositary. Such withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
2. Notwithstanding the previous paragraph, this Convention shall continue to apply, as if no such withdrawal of declaration had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such withdrawal.

Article 59

Denunciations

1. Any State Party may denounce this Convention by notification in writing to the Depositary.
2. Any such denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date on which notification is received by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such denunciation had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such denunciation.

Article 60

Transitional provisions

1. Unless otherwise declared by a Contracting State at any time, the Convention does not apply to a pre-existing right or interest, which retains the priority it enjoyed under the applicable law before the effective date of this Convention.
2. For the purposes of Article 1(v) and of determining priority under this Convention:
 - a) «effective date of this Convention» means in relation to a debtor the time when this Convention enters into force or the time when the State in which the debtor is situated becomes a Contracting State, whichever is the later; and
 - b) the debtor is situated in a State where it has its centre of administration or, if it has no centre of administration, its place of business or, if it has more than one place of business, its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.
3. A Contracting State may in its declaration under paragraph 1 specify a date, not earlier than three years after the date on which the declaration becomes effective, when this Convention and the Protocol will become applicable, for the purpose of determining priority, including the protection of any existing priority, to pre-existing rights or interests arising under an agreement made at a time when the debtor was situated in a State referred to in sub-paragraph (b) of the preceding paragraph but only to the extent and in the manner specified in its declaration.

Article 61

Review Conferences, amendments and related matters

1. The Depositary shall prepare reports yearly or at such other time as the circumstances may require for the States Parties as to the manner in which the international regimen established in this Convention has operated in practice. In preparing such reports, the Depositary shall take into account the reports of the Supervisory Authority concerning the functioning of the international registration system.
2. At the request of not less than twenty-five per cent of the States Parties, Review Conferences of States Parties shall be convened from time to time by the Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, to consider:
 - a) the practical operation of this Convention and its effectiveness in facilitating the asset-based financing and leasing of the objects covered by its terms;
 - b) the judicial interpretation given to, and the application made of the terms of this Convention and the regulations;
 - c) the functioning of the international registration system, the performance of the Registrar and its oversight by the Supervisory Authority, taking into account the reports of the Supervisory Authority; and

- d) whether any modifications to this Convention or the arrangements relating to the International Registry are desirable.
3. Subject to paragraph 4, any amendment to this Convention shall be approved by at least a two-thirds majority of States Parties participating in the Conference referred to in the preceding paragraph and shall then enter into force in respect of States which have ratified, accepted or approved such amendment when ratified, accepted, or approved by three States in accordance with the provisions of Article 49 relating to its entry into force.
4. Where the proposed amendment to this Convention is intended to apply to more than one category of equipment, such amendment shall also be approved by at least a two-thirds majority of States Parties to each Protocol that are participating in the Conference referred to in paragraph 2.

Article 62

Depositary and its functions

1. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), which is hereby designated the Depositary.
2. The Depositary shall:
 - a) inform all Contracting States of:
 - i. each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
 - ii. the date of entry into force of this Convention;
 - iii. each declaration made in accordance with this Convention, together with the date thereof;
 - iv. the withdrawal or amendment of any declaration, together with the date thereof; and
 - v. the notification of any denunciation of this Convention together with the date thereof and the date on which it takes effect;
 - b) transmit certified true copies of this Convention to all Contracting States;
 - c) provide the Supervisory Authority and the Registrar with a copy of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date of deposit thereof, of each declaration or withdrawal or amendment of a declaration and of each notification of denunciation, together with the date of notification thereof, so that the information contained therein is easily and fully available; and
 - d) perform such other functions customary for depositaries.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Convention.

DONE at Cape Town, this sixteenth day of November, two thousand and one, in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Joint Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another.

Konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre

DE STATER SOM ER PART I DENNE KONVENSJON,

SOM ER OPPMERKSOMME PÅ behovet for å anskaffe og bruke mobilt løsøre av stor verdi eller av særlig økonomisk betydning, og på nødvendigheten av å lette finansieringen av slik anskaffelse og bruk på en effektiv måte, SOM INNSER at finansiering og leie mot sikkerhet i aktiva er fordelaktig i denne forbindelse, og som ønsker å legge til rette for slike transaksjoner ved å gi klare regler på området,

SOM ER KLAR OVER behovet for å sikre at sikkerhetsretter i slikt utstyr får universell anerkjennelse og beskyttelse,

SOM ØNSKER å sørge for at alle berørte parter har utstrakte, gjensidige økonomiske fordeler,

SOM ER OVERBEVIST OM at slike regler må gjenspeile prinsippene som ligger til grunn for leie og finansiering mot sikkerhet i aktiva, og fremme den partsautonomi som er nødvendig i forbindelse med denne type transaksjoner,

SOM ER SEG BEVISST at det må etableres en rettslig ramme for internasjonale sikkerhetsretter i slikt utstyr, og at det må opprettes en internasjonal registreringsordning for å beskytte disse rettigheter,

SOM TAR HENSYN TIL de mål og prinsipper som er nedfelt i eksisterende konvensjoner om slikt utstyr,

ER ENIGE OM følgende bestemmelser:

Kapittel I

Virkeområde og alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Definisjoner

Med mindre sammenhengen tilsier noe annet, menes i denne konvensjon med:

- a) «avtale»: en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale,

- b) «overdragelse»: en avtale som, enten i form av sikkerhet eller på annen måte, gir mottakeren tilhørende rettigheter, med eller uten overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett,
- c) «tilhørende rettigheter»: alle rettigheter til betaling eller annen ytelse fra en debitor i henhold til avtale, som er sikret gjennom formuesgjenstanden eller er knyttet til den,
- d) «innledning av insolvensbehandling»: tidspunktet da insolvensbehandlingen anses å begynne etter gjeldende insolvenslovgivning,
- e) «kjøper med forbehold»: en kjøper i henhold til en avtale om eiendomsforbehold,
- f) «selger med forbehold»: en selger i henhold til en avtale om eiendomsforbehold,
- g) «salgsavtale»: en avtale om salg av en formuesgjenstand, fra en selger til en kjøper, som ikke er en avtale som definert i bokstav a),
- h) «domstol»: en rettsinstans, et forvaltningsorgan eller en voldgiftsdomstol opprettet av en konvensjonsstat,
- i) «kreditor»: en kravshaver i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, en selger med forbehold i henhold til en avtale om eiendomsforbehold eller en utleier i henhold til en leieavtale,
- j) «debitor»: en rettighetsstifter i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, en kjøper med forbehold i henhold til en avtale om eiendomsforbehold, en leietaker i henhold til en leieavtale eller en person hvis rett til en formuesgjenstand er beheftet med en registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett,
- k) «insolvensbestyrer»: en person med fullmakt til å administrere omstrukturering eller avvikling, også på midlertidig basis, herunder en debitor som sitter med formuesgjenstanden dersom dette er tillatt etter gjeldende insolvenslovgivning,
- l) «insolvensbehandling»: konkurs, avvikling eller annen kollektiv rettslig eller forvaltningsmessig behandling, herunder midlertidig sikring, der debtors aktiva og anliggender er undergitt en domstols kontroll eller tilsyn med sikte på omstrukturering eller avvikling,
- m) «berørte personer»:
 - i. debitor,
 - ii. enhver person som stiller kausjon eller gir eller utsteder påkravsgaranti eller standby reimburs eller annen form for kredittforsikring for å sikre at forpliktelser overfor kreditor blir oppfylt,
 - iii. enhver annen person som har rettigheter i eller over formuesgjenstanden,
- n) «intern transaksjon»: en transaksjon av en type som oppført i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–c), når hovedtyngden av virksomheten til alle transaksjonens parter, og den aktuelle formuesgjenstanden (som spesifisert i protokollen), befinner seg i samme konvensjonsstat på avtaletidspunktet, og når sikkerhetsretten som stiftes ved transaksjonen er registrert i et nasjonalt register i denne konvensjonsstat, dersom den har avgitt en erklæring i samsvar med artikkel 50 nr. 1,
- o) «internasjonal sikkerhetsrett»: en sikkerhetsrett som innehas av en kreditor som omfattes av artikkel 2,
- p) «internasjonalt register»: den internasjonale registreringstjeneste som opprettes i forbindelse med denne konvensjon eller protokollen,
- q) «leieavtale»: en avtale der en person (utleieren) gir en annen person (leietakeren) rett til å sitte med eller råde over en formuesgjenstand (med eller uten mulighet for kjøp) mot leie eller annen betaling,
- r) «nasjonal sikkerhetsrett»: en kreditors sikkerhetsrett i en formuesgjenstand, stiftet ved en intern transaksjon som omfattes av en erklæring avgitt i samsvar med artikkel 50 nr. 1,
- s) «ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett»: en rettighet eller sikkerhetsrett gitt i henhold til lovgivningen i en konvensjonsstat som har avgitt en erklæring i samsvar med artikkel 39 for å sikre at en forpliktelse oppfylles, herunder en forpliktelse overfor en stat, et statlig organ eller en mellomstatlig eller privat organisasjon,
- t) «melding om en nasjonal sikkerhetsrett»: en melding som er registrert eller skal registreres i det internasjonale registeret, om at det er stiftet en nasjonal sikkerhetsrett,
- u) «formuesgjenstand»: en formuesgjenstand tilhørende en kategori som omfattes av artikkel 2,
- v) «eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett»: enhver type rettighet eller sikkerhetsrett i eller over en formuesgjenstand som stiftes eller oppstår før den dag denne konvensjon får virkning, som fastlagt i artikkel 60 nr. 2 bokstav a),
- w) «erstatningsproveny»: proveny av en formuesgjenstand i form av penger eller annet som oppstår som en følge av helt eller delvis tap eller fysisk ødeleggelse av formuesgjenstanden, eller hel eller delvis konfiskering, kondemnering eller rekvirering,
- x) «framtidig overdragelse»: en overdragelse som er ment å skulle skje når en bestemt begivenhet finner sted i framtiden, uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke,
- y) «framtidig internasjonal sikkerhetsrett»: en sikkerhetsrett som er ment å skulle stiftes eller knyttes til en formuesgjenstand som en internasjonal sikkerhetsrett når en bestemt begivenhet finner sted i framtiden (som blant annet kan være at debitor får en sikkerhetsrett i formuesgjenstanden), uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke,
- z) «framtidig salg»: et salg som er ment å skulle skje når en bestemt begivenhet finner sted i framtiden, uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke,
 - aa) «protokoll»: for alle kategorier av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter som omfattes av denne konvensjon, protokollen for den aktuelle kategorien av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter,

- bb) «registrert»: registrert i det internasjonale registeret i henhold til kapittel V,
- cc) «registrert sikkerhetsrett»: en internasjonal sikkerhetsrett, en registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett, eller en nasjonal sikkerhetsrett angitt i en melding om nasjonal sikkerhetsrett som er registrert i henhold til kapittel V,
- dd) «registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett»: en ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett som er registrerbar i henhold til en erklæring deponert i samsvar med artikkel 40,
- ee) «registreringsmyndighet»: i forbindelse med protokollen, den person eller det organ som er oppført i protokollen eller er utpekt i samsvar med artikkel 17 nr. 2 bokstav b),
- ff) «reglement»: reglement utarbeidet eller godkjent av tilsynsmyndigheten i henhold til protokollen,
- gg) «salg»: overføring av eiendomsretten til en formuesgjenstand i henhold til en salgsavtale,
- hh) «sikret forpliktelse»: en forpliktelse der det er stilt sikkerhet,
- ii) «avtale om sikkerhetsstillelse»: en avtale der en rettighetsstifter gir eller samtykker i å gi en kravshaver en rettighet (herunder eiendomsrett) i eller over en formuesgjenstand for å sikre at enhver eksisterende eller framtidig forpliktelse som hviler på rettighetsstifteren eller en tredjeperson, blir oppfylt,
- jj) «sikkerhet»: en sikkerhetsrett stiftet ved en avtale om sikkerhetsstillelse,
- kk) «tilsynsmyndighet»: i forbindelse med protokollen, tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 17 nr. 1,
- ll) «avtale om eiendomsforbehold»: en avtale om salg av en formuesgjenstand der eiendomsretten kan overføres først når avtalens vilkår er oppfylt,
- mm) «uregistrert sikkerhetsrett»: en avtalemessig sikkerhetsrett eller ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett (men ikke en sikkerhetsrett som omfattes av artikkel 39) som ikke er registrert, enten den er registrerbar etter denne konvensjon eller ikke, og
- nn) «skrift»: registrering av opplysninger (herunder opplysninger oversendt ved dataoverføring) på en fysisk bærer, eller en i en annen form, som kan gjengis på en fysisk bærer ved en senere anledning, slik at det på en rimelig og fornuftig måte framgår av bæreren at en person har godkjent registreringen.

Artikkel 2

Internasjonal sikkerhetsrett

1. Ved denne konvensjon innføres en ordning for stiftelsen og rettsvirkningene av en internasjonal sikkerhetsrett i forbindelse med bestemte kategorier av mobilt løsøre og tilhørende rettigheter.
2. I denne konvensjon er en internasjonal sikkerhetsrett i mobilt løsøre en sikkerhetsrett, stiftet i samsvar med artikkel 7, i en individuelt identifiserbar formuesgjenstand tilhørende en kategori av formuesgjenstander omhandlet i nr. 3 og oppført i protokollen, som:
 - a) tilstås av rettighetsstifter i samsvar med en avtale om sikkerhetsstillelse,
 - b) innehas av den som er selger med forbehold i samsvar med en avtale om eiendomsforbehold, eller
 - c) innehas av utleier i samsvar med en leieavtale.En sikkerhetsrett som hører under bokstav a), kan ikke samtidig høre under bokstav b) eller c).
3. Kategoriene nevnt i de foregående ledd, er:
 - a) flyskrog, flymotorer og helikoptre,
 - b) rullende jernbanemateriell, og
 - c) romutstyr.
4. Gjeldende lovgivning avgjør om en sikkerhetsrett som omfattes av nr. 2, hører under bokstav a), b) eller c).
5. En internasjonal sikkerhetsrett i en formuesgjenstand omfatter også erstatningsproveny fra denne formuesgjenstanden.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne konvensjon får anvendelse når debitor befinner seg i en konvensjonsstat på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av den internasjonale sikkerhetsretten inngås.
2. Denne konvensjon får anvendelse også om kreditor ikke befinner seg i en konvensjonsstat.

Artikkel 4

Debitors beliggenhet eller oppholdssted

1. Ved anvendelse av artikkel 3 nr. 1 skal debitor anses å befinne seg i den konvensjonsstat
 - a) etter hvis lovgivning den er stiftet,
 - b) der den har sitt vedtektsbestemte sete,
 - c) der den har sin hovedadministrasjon, eller
 - d) der den har sitt forretningssted.
2. Når det i bokstav d) i foregående ledd er vist til debitors forretningssted, menes hovedforetaket dersom debitor har mer enn ett forretningssted, eller det vanlige bostedet dersom vedkommende ikke har noe forretningssted.

Artikkel 5

Fortolkning og gjeldende lovgivning

1. Ved fortolkningen av denne konvensjon skal det tas hensyn til dens formål slik dette er nedfelt i preambelen, til dens internasjonale karakter og til nødvendigheten av å fremme en ensartet og forutsigbar anvendelse.
2. Spørsmål på saksområder som reguleres av denne konvensjon men som ikke uttrykkelig avgjøres her, skal avgjøres i samsvar med de generelle prinsippene som ligger til grunn for konvensjonen eller, om slike prinsipper ikke foreligger, i samsvar med gjeldende lovgivning.
3. Når det er vist til gjeldende lovgivning, menes de interne regler i den lovgivning som skal gjelde i henhold til reglene innen internasjonal privatrett i vernetingsstaten.
4. Når en stat består av flere territoriale enheter som hver og en har egne rettsregler for spørsmålet som skal prøves, og det ikke er opplyst hvilken territoriale enhet som er relevant, skal denne stats lovgivning avgjøre hvilken territorial enhets regler som skal gjelde. Om slike regler ikke foreligger, skal lovgivningen i den territoriale enhet gjelde som har sterkest tilknytning til saken.

Artikkel 6

Forholdet mellom konvensjonen og protokollen

1. Denne konvensjon og protokollen skal leses og fortolkes sammen, som ett enkelt instrument.
2. I den grad det er manglende samsvar mellom denne konvensjon og protokollen, skal protokollen gå foran.

Kapittel II

Stiftelse av en internasjonal sikkerhetsrett

Artikkel 7

Formelle krav

En rettighet anses som en internasjonal sikkerhetsrett etter denne konvensjon når avtalen om stiftelse eller fastsettelse av sikkerhetsretten

- a) er skriftlig,
- b) gjelder en formuesgjenstand som rettighetsstifter, selger med forbehold eller utleier har råderett over,
- c) gjør det mulig å identifisere formuesgjenstanden i samsvar med protokollen, og
- d) når det dreier seg om en avtale om sikkerhetsstillelse, gjør det mulig å bestemme de sikrede forpliktelsene, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp.

Kapittel III

Misligholdsbeføyelser

Artikkel 8

Tiltak som kan treffes av kravshaver

1. Ved mislighold som fastsatt i artikkel 11 kan kravshaveren, dersom rettighetsstifteren på et tidspunkt har samtykket, og med forbehold for en eventuell erklæring avgitt av en konvensjonsstat i samsvar med artikkel 54, treffe ett eller flere av følgende tiltak:
 - a) ta i besittelse eller utøve rådighet over enhver formuesgjenstand vedkommende har sikkerhet i,
 - b) selge eller leie ut formuesgjenstanden,
 - c) innkreve eller motta enhver inntekt eller fortjeneste som er et resultat av forvaltning eller bruk av formuesgjenstanden.
2. Kravshaveren kan også anmode om en domstolsbeslutning som gir tillatelse til eller pålegg om en av handlingene nevnt i foregående ledd.
3. Alle tiltak oppført i nr. 1 bokstav a), b) eller c) eller i artikkel 13 skal utøves på en kommersielt fornuftig måte. Et tiltak skal anses utøvd på en kommersielt fornuftig måte når det skjer i samsvar med en bestemmelse i avtalen om sikkerhetsstillelse, unntatt når en slik bestemmelse er åpenbart urimelig.
4. En kravshaver som ønsker å selge eller leie ut en formuesgjenstand i samsvar med nr. 1, skal gi et rimelig skriftlig varsel om det foreslåtte salget eller den foreslåtte utleien til:
 - a) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) i) og ii), og
 - b) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) iii) som har gitt kravshaveren melding om sine rettigheter i rimelig tid før salget eller utleien.
5. Ethvert beløp kravshaveren har innkrevd eller mottatt som en følge av iverksettelse av et tiltak som angitt i nr. 1 eller 2, skal benyttes til å innfri de sikrede forpliktelsene.
6. Når beløp som kravshaveren har innkrevd eller mottatt som en følge av et tiltak som angitt i nr. 1 eller 2, overstiger det sikrede beløpet og eventuelle rimelige utgifter som er påløpt i forbindelse med tiltaket, skal kravshaveren, med mindre domstolen beslutter noe annet, fordele det overskytende beløpet i prioritert rekkefølge blant innehavere av lavere prioriterte sikkerhetsretter som er registrert, eller som kravshaveren har fått melding om, og utbetale et eventuelt restbeløp til rettighetsstifteren.

Artikkel 9

Overføring av eiendomsrett som kompensasjon, frigjøring

1. På ethvert tidspunkt etter mislighold som fastsatt i artikkel 11 kan kravshaveren og alle berørte personer bli enige om at eiendomsretten til en sikret formuesgjenstand (eller enhver annen sikkerhetsrett som rettighetsstifteren har til denne formuesgjenstand) skal overføres til kravshaveren som hel eller delvis kompensasjon for de sikrede forpliktelsene.
2. Domstolen kan på anmodning fra kravshaveren beslutte at eiendomsretten til en sikret formuesgjenstand (eller enhver annen sikkerhetsrett som rettighetsstifteren har til denne formuesgjenstand) skal overføres til kravshaveren som hel eller delvis kompensasjon for de sikrede forpliktelsene.
3. Domstolen skal ta en anmodning etter foregående ledd til følge bare dersom forpliktelsene som skal kompenseres ved en slik overførsel, er sikret med et beløp som står i forhold til verdien av formuesgjenstanden, når det tas hensyn til alle utbetalinger fra kravshaveren til de berørte personer.
4. På ethvert tidspunkt etter mislighold som fastsatt i artikkel 11, og før et salg av formuesgjenstanden eller en beslutning i henhold til nr. 2, kan rettighetsstifteren eller en berørt person innløse sikkerheten som er stilt ved å betale hele det sikrede beløpet, med forbehold for en eventuell leieavtale inngått av kravshaveren i samsvar med artikkel 8 nr. 1 bokstav b) eller besluttet i samsvar med artikkel 8 nr. 2. Når hele det sikrede beløpet etter mislighold betales av en berørt person som ikke er debitor, trer vedkommende inn i kravshaverens rettigheter.
5. Rettighetsstifterens eiendomsrett eller annen rettighet som overføres ved salg etter artikkel 8 nr. 1 bokstav b) eller etter nr. 1 eller 2 i denne artikkel, frigjøres for enhver annen rettighet eller sikkerhetsrett som er prioritert lavere enn kravshaverens sikkerhet etter bestemmelsene i artikkel 29.

Artikkel 10

Tiltak som kan treffes av selger med forbehold eller av utleier

Ved mislighold av en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale som fastsatt i artikkel 11 kan selger med forbehold eller utleier, alt etter omstendighetene,

- a) med forbehold for enhver erklæring som kan avgis av en konvensjonsstat i samsvar med artikkel 54, si opp avtalen og ta i besittelse eller utøve rådighet over enhver formuesgjenstand som omfattes av avtalen, eller
- b) anmode om en domstolsbeslutning som gir tillatelse til eller pålegg om en av disse handlingene.

Artikkel 11

Begrepet mislighold

1. Debitor og kreditor kan på ethvert tidspunkt avtale skriftlig hvilke forhold som skal utgjøre mislighold eller utløse de rettigheter og tiltak som er angitt i artikkel 8–10 og i artikkel 13.
2. Når debitor og kreditor ikke har avtalt dette, menes med «mislighold» ved anvendelse av artikkel 8–10 og artikkel 13 et mislighold som i vesentlig grad fratrar kreditor hva vedkommende har rett til å forvente etter avtalen.

Artikkel 12

Ytterligere tiltak

Alle ytterligere tiltak som kan treffes etter gjeldende lovgivning, herunder tiltak som partene blir enige om, kan iverksettes i den grad de ikke er uforenlige med ufravikelige bestemmelser i dette kapittel som angitt i artikkel 15.

Artikkel 13

Rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse

1. En konvensjonsstat skal, med forbehold for en eventuell erklæring den kan avgi i samsvar med artikkel 55, sørge for at en kreditor som fører bevis for debtors mislighold, i påvente av endelig avgjørelse i saken og i den grad debitor på et tidspunkt har samtykket, på anmodning kan utvirke at en domstol raskt beslutter ett eller flere av følgende tiltak:
 - a) bevaring av formuesgjenstanden og dets verdi,
 - b) besittelse av, rådighet over eller oppbevaring av formuesgjenstanden,
 - c) tilbakeholdelse av formuesgjenstanden, og
 - d) utleie eller, unntatt i de tilfeller som er omhandlet i bokstav a)–c), forvaltning av formuesgjenstanden og inntektene av dette.
2. Domstolen kan, når den treffer beslutning i samsvar med foregående ledd, sette de vilkår som den mener er nødvendige for å beskytte de berørte personer dersom:
 - a) kreditor i forbindelse med iverksettelse av en beslutning om slike tiltak unnlater å oppfylle noen av sine forpliktelser overfor debitor etter denne konvensjon eller protokollen, eller
 - b) kreditors krav helt eller delvis avvises i den endelige beslutningen om kravet.
3. Domstolen kan, før den treffer beslutning i samsvar med nr. 1, kreve at alle berørte personer får melding om anmodningen.

4. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører anvendelsen av artikkel 8 nr. 3 eller innskrenker muligheten for andre midlertidige tiltak enn dem som er angitt i nr. 1.

Artikkel 14

Krav til prosess

Med forbehold for artikkel 54 nr. 2 skal alle rettsmidler omhandlet i dette kapittel iverksettes i henhold til den prosedyre som er fastsatt i loven på stedet der rettsmidlet skal iverksettes.

Artikkel 15

Fravikelse

To eller flere av de parter som er nevnt i dette kapittel, kan i forbindelsene seg imellom på ethvert tidspunkt, ved skriftlig avtale, gjøre unntak fra eller fravike de foregående bestemmelsene i dette kapittel, unntatt artikkel 8 nr. 3–6, artikkel 9 nr. 3 og 4, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 14.

Kapittel IV

Den internasjonale registreringsordningen

Artikkel 16

Det internasjonale registeret

1. Det skal opprettes et internasjonalt register for registrering av:
 - a) internasjonale sikkerhetsretter, framtidige internasjonale sikkerhetsretter og registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter og sikkerhetsretter,
 - b) overdragelser og framtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter,
 - c) erverv av internasjonale sikkerhetsretter ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning,
 - d) meldinger om nasjonale sikkerhetsretter, og
 - e) prioritert rekkefølge for sikkerhetsretter nevnt i bokstav a)–d).
2. Det kan opprettes forskjellige internasjonale registre for forskjellige kategorier av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter.
3. I dette kapittel og i kapittel V omfatter uttrykket «registrering» også endring, forlengelse eller sletting av en registrering, alt etter sammenhengen.

Artikkel 17

Tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten

1. Det skal utpekes en tilsynsmyndighet som fastsatt i protokollen.
2. Tilsynsmyndigheten skal:
 - a) opprette eller sørge for opprettelse av det internasjonale registeret,
 - b) med mindre det er bestemt noe annet i protokollen, utpeke registreringsmyndigheten og avslutte dens virksomhet,
 - c) dersom registreringsmyndigheten skiftes ut, sørge for at alle rettigheter som kreves for en kontinuerlig og effektiv drift av det internasjonale registeret, overføres til eller kan overdras til den nye registreringsmyndigheten,
 - d) etter å ha rådspurt konvensjonsstatene, utarbeide eller godkjenne reglementet for driften av det internasjonale registeret i henhold til protokollen, og sørge for at det offentliggjøres,
 - e) fastsette administrative rutiner for behandlingen av klager på driften av det internasjonale registeret,
 - f) føre tilsyn med registreringsmyndigheten og med driften av det internasjonale registeret,
 - g) på anmodning fra registreringsmyndigheten, gi registreringsmyndigheten den veiledning som tilsynsmyndigheten mener er hensiktsmessig,
 - h) fastsette og jevnlig gjennomgå avgiftssystemet for det internasjonale registerets tjenester,
 - i) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at det foreligger en effektiv, meldingsbasert elektronisk registreringsordning for det formål å nå målene i denne konvensjon og i protokollen, og
 - j) rapportere jevnlig til konvensjonsstatene om hvordan den oppfyller sine forpliktelser etter denne konvensjon og protokollen.
3. Tilsynsmyndigheten kan inngå enhver avtale som er nødvendig for at den skal kunne utføre sine oppgaver, herunder enhver avtale som nevnt i artikkel 27 nr. 3.
4. Tilsynsmyndigheten skal ha alle eiendomsrettigheter til det internasjonale registerets databaser og arkiver.
5. Registreringsmyndigheten skal sikre en effektiv drift av det internasjonale registeret og utføre de oppgaver den er tillagt i denne konvensjon, i protokollen og i reglementet.

Kapittel V

Andre forhold i forbindelse med registrering

Artikkel 18

Vilkår for registrering

1. Protokollen og reglementet skal angi vilkårene, herunder kravene til identifisering av formuesgjenstanden, for å kunne:
 - a) foreta en registrering (samtykke i samsvar med artikkel 20 kan gis elektronisk på forhånd),
 - b) foreta søk og utstedte søkeattester og, med forbehold for dette,
 - c) sikre fortrolig behandling av opplysninger og dokumenter i det internasjonale registeret, bortsett fra opplysninger og dokumenter som gjelder en registrering.
2. Registreringsmyndigheten skal ikke ha plikt til å undersøke om et samtykke til registrering i samsvar med artikkel 20 er gitt, eller er gyldig.
3. Når en sikkerhetsrett som er registrert som en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, går over til å bli en internasjonal sikkerhetsrett, skal ytterligere registrering ikke kreves, forutsatt at det er gitt tilstrekkelige opplysninger ved registreringen til at en internasjonal sikkerhetsrett kan registreres.
4. Registreringsmyndigheten skal sørge for at registreringene føres inn i det internasjonale registerets database og gjøres søkbare i kronologisk orden etter tidspunktet for mottak, og dato og klokkeslett for mottak skal framgå av filen.
5. Protokollen kan ha bestemmelser om at en konvensjonsstat kan utpeke ett eller flere organer på sitt territorium til kontaktorgan, som kan eller skal viderefordre nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret. En konvensjonsstat som foretar en slik utpeking, kan angi eventuelle krav som må oppfylles før opplysningene kan overføres til det internasjonale registeret.

Artikkel 19

Gyldighet og registreringstidspunkt

1. En registrering skal være gyldig bare dersom den foretas i samsvar med artikkel 20.
2. En registrering er, dersom den er gyldig, fullstendig når de nødvendige opplysningene er innført i det internasjonale registerets database, slik at den er søkbar.
3. En registrering skal være søkbar i samsvar med foregående ledd når:
 - a) det internasjonale registeret har gitt den et løpenummer, og
 - b) opplysningene gitt ved registreringen, herunder løpenummeret, er lagret på en varig bærer og kan hentes ut gjennom det internasjonale registeret.
4. Dersom en sikkerhetsrett som først er registrert som en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, går over til å bli en internasjonal sikkerhetsrett, skal denne internasjonale sikkerhetsrett anses å være registrert fra det tidspunkt den framtidige internasjonale sikkerhetsretten ble registrert, forutsatt at denne registreringen fremdeles var gyldig umiddelbart før den internasjonale sikkerhetsretten ble stiftet som fastsatt i artikkel 7.
5. Nr. 4 skal, med nødvendige tilpasninger, gjelde for registrering av en framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett.
6. En registrering skal være søkbar i det internasjonale registerets database i samsvar med de kriterier som er fastsatt i protokollen.

Artikkel 20

Samtykke til registrering

1. En internasjonal sikkerhetsrett, en framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en overdragelse eller framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett kan registreres, og en av partene kan, med skriftlig samtykke fra den andre parten, endre eller forlenge registreringen før den utløper.
2. Når en internasjonal sikkerhetsrett viker prioritet for en annen internasjonal sikkerhetsrett, kan det registreres av den person hvis sikkerhetsrett har fått lavere prioritet, eller med vedkommendes skriftlige samtykke, som kan gis på ethvert tidspunkt.
3. En registrering kan slettes av den part i hvis favør den ble foretatt, eller med vedkommendes skriftlige samtykke.
4. Når en internasjonal sikkerhetsrett er ervervet ved lovbestemt eller avtalemessig subrogasjon, kan dette registreres av den som trer inn.
5. En registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett kan registreres av dens innehaver.
6. En melding om en nasjonal sikkerhetsrett kan registreres av dens innehaver.

Artikkel 21

Registreringens gyldighet

Registreringen av en internasjonal sikkerhetsrett er gyldig til den slettes, eller til tidsrommet angitt i registreringen utløper.

Artikkel 22

Søk

1. Enhver person kan, på den måte som er fastsatt i protokollen og i reglementet, foreta eller be om å få foreta et elektronisk søk i det internasjonale registeret, på sikkerhetsretter eller framtidige internasjonale sikkerhetsretter som er registrert der.
2. Registreringsmyndigheten skal, på den måte som er fastsatt i protokollen og reglementet, når den mottar en anmodning om søk, utstede en elektronisk søkeattest
 - a) med angivelse av alle registrerte opplysninger om formuesgjenstanden, samt dato og klokkeslett for registreringen av opplysningene, eller
 - b) med angivelse av at det ikke finnes opplysninger om formuesgjenstanden i det internasjonale registeret.
3. En søkeattest utstedt i samsvar med foregående ledd skal angi at den kreditor som er navngitt i registreringsopplysningene, har ervervet eller har til hensikt å erverve en internasjonal sikkerhetsrett i formuesgjenstanden, men den skal ikke angi om registreringen gjelder en internasjonal sikkerhetsrett eller en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, selv om det er mulig å bringe dette på det rene ut fra opplysningene gitt ved registreringen.

Artikkel 23

Liste over erklæringer og ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter

Registreringsmyndigheten skal føre en liste over erklæringer, tilbaketrunkne erklæringer og kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som depositaren har oversendt til registreringsmyndigheten etter at konvensjonsstatene har avgitt erklæring om dette i samsvar med artikkel 39 og 40, med angivelse av dato for hver erklæring eller tilbaketreking av erklæring. Listen skal registreres og være søkbar på navnet på staten som har avgitt erklæringen, og skal gjøres tilgjengelig som fastsatt i protokollen og i reglementet for alle som ønsker det.

Artikkel 24

Attestens bevisverdi

Et dokument som oppfyller formkravene i reglementet og framstår som en attest utstedt av det internasjonale registeret, er prima facie-bevis på:

- a) at det er utstedt av det internasjonale registeret, og
- b) dokumentets innhold, herunder dato og klokkeslett for registreringen.

Artikkel 25

Sletting av registrering

1. Ved innfrielse av forpliktelser sikret gjennom en registrert sikkerhet eller forpliktelser under en registrert ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett, eller ved oppfyllelse av vilkårene for overføring av eiendomsrett etter en registrert avtale om eiendomsforbehold, skal innehaveren av en slik sikkerhetsrett uten unødig opphold sørge for at registreringen slettes, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.
2. Når en framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett er blitt registrert, skal den framtidige kreditor eller den framtidige mottakeren uten unødig opphold sørge for at registreringen slettes, etter skriftlig anmodning fra den framtidige debitor eller overdrager levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen, før den framtidige kreditoren eller mottakeren har betalt forskudd eller forpliktet seg til å betale forskudd.
3. Ved innfrielse av forpliktelser sikret gjennom en nasjonal sikkerhetsrett og angitt i en registrert melding om en nasjonal sikkerhetsrett, skal innehaveren av denne sikkerhetsrett uten unødig opphold sørge for at registreringen slettes, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.
4. Når en registrering ikke burde vært foretatt eller er ukorrekt, skal den person i hvis favør den ble foretatt, uten unødig opphold sørge for at den slettes eller endres, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.

Artikkel 26

Tilgang til den internasjonale registreringstjenesten

Ingen skal nektes tilgang til det internasjonale registerets registrerings- og søketjeneste av annen grunn enn at vedkommende unnlater å følge prosedyrene fastsatt i dette kapittel.

Kapittel VI

Privilegier og immunitet for tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten

Artikkel 27

Status som juridisk person, immunitet

1. Tilsynsmyndigheten skal ha status som internasjonal juridisk person om dette ikke allerede er tilfellet.
2. Tilsynsmyndigheten og dens tjenestemenn og ansatte skal nyte godt av immunitet mot rettslig eller administrativ forfølgning som angitt i protokollen.
3.
 - a) Tilsynsmyndigheten skal nyte godt av skattefritak og andre privilegier etter avtale med vertsstaten.
 - b) I dette ledd menes med «vertsstat», staten der tilsynsmyndigheten holder til.
4. Det internasjonale registerets eiendeler, dokumenter, databaser og arkiver skal være ukrenkelige og ha immunitet med hensyn til beslag eller annen rettslig eller administrativ forfølgning.
5. Den som fremmer et krav mot registreringsmyndigheten i samsvar med artikkel 28 nr. 1 eller artikkel 44, skal ha rett til innsyn i de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for å kunne fremme kravet.
6. Tilsynsmyndigheten kan gi avkall på den ukrenkelighet og immunitet som er omhandlet i nr. 4.

Kapittel VII

Registreringsmyndighetens ansvar

Artikkel 28

Ansvar og økonomiske forsikringer

1. Registreringsmyndigheten skal betale skadeserstatning når en person har lidt tap som en direkte følge av en feil eller unnlattelse som registreringsmyndigheten og dens tjenestemenn og ansatte har gjort seg skyldig i, eller en funksjonsfeil i den internasjonale registreringsordningen, med mindre funksjonsfeilen skyldes en hendelse som ikke lar seg unngå eller avverge, og som vanlig, anbefalt praksis for utforming og drift av elektroniske registre, herunder sikkerhetskopiering og sikkerhets- og nettsystemer, ikke hadde kunnet hindre.
2. Registreringsmyndigheten skal ikke være ansvarlig etter foregående ledd for faktiske feil i registreringsopplysninger den har mottatt eller videresendt i den form de ble mottatt; registreringsmyndigheten skal heller ikke være ansvarlig for handlinger eller forhold som verken den eller dens tjenestemenn eller ansatte har som sitt ansvarsområde, og som fant sted før registreringsopplysningene ble mottatt ved det internasjonale registeret.
3. Skadeserstatning etter nr. 1 kan reduseres i den utstrekning skadelidte har forårsaket eller bidratt til skaden.
4. Registreringsmyndigheten skal tegne forsikring eller sørge for økonomisk garanti som dekker ansvaret nevnt i denne artikkel, slik tilsynsmyndigheten bestemmer og i samsvar med protokollen.

Kapittel VIII

En internasjonal sikkerhetsretts rettsvirkninger overfor tredjepersoner

Artikkel 29

Prioritet for konkurrerende sikkerhetsretter

1. En registrert sikkerhetsrett har prioritet framfor enhver annen sikkerhetsrett som er registrert på et senere tidspunkt, og framfor en uregistrert sikkerhetsrett.
2. Førstnevnte sikkerhetsretts prioritet etter foregående ledd gjelder
 - a) selv om den andre sikkerhetsretten var kjent da førstnevnte sikkerhetsrett ble ervervet eller registrert, og
 - b) selv for ethvert forskudd som innehaveren av førstnevnte sikkerhetsrett, med kjennskap til den andre sikkerhetsretten, har utbetalt.
3. Kjøperen erverver sin sikkerhetsrett i formuesgjenstanden
 - a) med forbehold for en sikkerhetsrett som var registrert på tidspunktet da sikkerhetsretten ble ervervet, og
 - b) frigjort fra en uregistrert sikkerhetsrett, selv om en slik sikkerhetsrett er kjent for kjøperen.
4. En kjøper med forbehold eller en leietaker erverver sin sikkerhetsrett i formuesgjenstanden
 - a) med forbehold for en sikkerhetsrett som ble registrert før den internasjonale sikkerhetsretten som selger med forbehold eller utleier sitter med, og
 - b) frigjort fra en sikkerhetsrett som ikke var registrert på denne måten på det tidspunktet, selv om en slik sikkerhetsrett er kjent for kjøperen.
5. Prioriteringen av konkurrerende sikkerhetsretter eller rettigheter etter denne artikkel kan endres etter avtale mellom innehaverne av disse sikkerhetsretter, men en mottaker av en sikkerhetsrett med lavere prioritet er ikke bundet av en avtale om å vike prioritet, med mindre den prioritetsvikelse som følger av en slik avtale, var registrert på overdragelsestidspunktet.
6. Enhver prioritet for en sikkerhetsrett i en formuesgjenstand etter denne artikkel gjelder tilsvarende for erstatningsprovenyer.

7. Denne konvensjon
 - a) berører ikke en persons rettigheter i en gjenstand som ikke er en formuesgjenstand, og som vedkommende satt med før den ble installert på en formuesgjenstand, dersom disse rettigheter fortsatt består etter installeringen i henhold til gjeldende lovgivning, og
 - b) er ikke til hinder for at det stiftes rettigheter i en gjenstand som ikke er en formuesgjenstand, og som tidligere har vært installert på en formuesgjenstand, når disse rettigheter er stiftet i henhold til gjeldende lovgivning.

Artikkel 30 Rettsvirkninger ved insolvens

1. Ved insolvensbehandling mot debitor kan en internasjonal sikkerhetsrett gjøres gjeldende dersom den ble registrert i samsvar med denne konvensjon før insolvensbehandlingen ble innledet.
2. Ingen bestemmelse i denne artikkel innskrenker muligheten for å gjøre en internasjonal sikkerhetsrett gjeldende under insolvensbehandling når denne sikkerhetsrett kan gjøres gjeldende etter den lovgivning som får anvendelse.
3. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører:
 - a) rettsregler som får anvendelse ved insolvensbehandling, om omstøtelse av en transaksjon, enten fordi den gir en fortrinnsrett, eller fordi den utgjør en svikaktig overførsel av kreditors rettigheter, eller
 - b) prosedyreregler om håndheving av eiendomsrettigheter som er undergitt insolvensbestyrerens kontroll eller tilsyn.

Kapittel IX

Overdragelse av tilhørende rettigheter og internasjonale sikkerhetsretter, subrogasjonsrettigheter

Artikkel 31

Rettsvirkninger ved overdragelse

1. Med mindre partene blir enige om noe annet, skal en overdragelse av tilhørende rettigheter som gjennomføres i samsvar med artikkel 32, også innebære overføring til mottakeren av:
 - a) den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, og
 - b) alle overdragerens sikkerhetsretter og prioriteter etter denne konvensjon.
2. Ingen bestemmelse i denne konvensjon skal være til hinder for en delvis overdragelse av overdragerens tilhørende rettigheter. Ved en slik delvis overdragelse kan overdrageren og mottakeren bli enige om sine respektive rettigheter med hensyn til den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett som er overdratt etter foregående ledd, men slik at debitors stilling ikke svekkes uten dens samtykke.
3. Med forbehold for nr. 4 skal gjeldende lovgivning avgjøre debitors mulighet for innsigelse og rett til motregning overfor mottakeren.
4. Debitor kan på ethvert tidspunkt ved skriftlig avtale helt eller delvis gi avkall på den mulighet for innsigelse og rett til motregning som er nevnt i foregående ledd, med unntak av innsigelser som skyldes svikaktig handling fra mottakerens side.
5. Når tilhørende rettigheter overdras som sikkerhet, skal de tilbakeføres til overdrageren, i den grad de fortsatt består, når forpliktelsene som er sikret ved overdragelsen er innfridd.

Artikkel 32

Formelle krav til overdragelse

1. En overdragelse av tilhørende rettigheter innebærer overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett bare dersom overdragelsen
 - a) er avtalt skriftlig,
 - b) gjør det mulig å identifisere avtalen som ligger til grunn for de tilhørende rettighetene, og
 - c) når de tilhørende rettigheter overdras som sikkerhet, gjør det mulig å bestemme hvilke forpliktelser som sikres ved overdragelsen, i samsvar med protokollen, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp.
2. En overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett som er stiftet eller fastsatt ved en avtale om sikkerhetsstillelse, er ikke gyldig med mindre enkelte eller samtlige tilhørende rettigheter også overdras.
3. Denne konvensjon gjelder ikke for en overdragelse av tilhørende rettigheter som ikke medfører overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsretten.

Artikkel 33

Debitors forpliktelser overfor mottaker

1. I den grad tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett er blitt overført i samsvar med artikkel 31 og 32, er debitor for disse rettigheter og denne sikkerhetsrett bundet av overdragelsen og har plikt til å foreta betaling eller gi annen ytelse til mottakeren, hvis men bare dersom:

- a) debitor har fått skriftlig melding om overdragelsen fra overdrageren, eller etter dens fullmakt, og
 - b) de tilhørende rettighetene identifiseres i meldingen.
2. Betaling eller ytelse fra debitor har frigjørende virkning dersom det skjer i samsvar med foregående ledd, uten at dette berører andre former for betaling eller ytelse som også har frigjørende virkning.
 3. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører den prioriterte rekkefølgen for konkurrerende overdragelser.

Artikkel 34

Misligholdsbeføyelser i forbindelse med overdragelse som sikkerhet

Dersom overdrageren misligholder sine forpliktelser i henhold til en overdragelse av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett som stilles som sikkerhet, skal artikkel 8, artikkel 9 og artikkel 11–14 gjelde i forbindelsene mellom overdrageren og mottakeren (og skal for tilhørende rettigheter gjelde i den grad disse bestemmelser kan anvendes på immaterielle eiendeler) som om:

- a) henvisninger til den sikrede forpliktelsen og sikkerheten var henvisninger til forpliktelsen som ble sikret ved overdragelsen av de tilhørende rettighetene og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, og til sikkerheten som ble stiftet ved overdragelsen,
- b) henvisninger til kravshaver eller kreditor og rettighetsstifter eller debitor var henvisninger mottaker og overdrager,
- c) henvisninger til innehaver av den internasjonale sikkerhetsretten var henvisninger til mottaker, og
- d) henvisninger til formuesgjenstanden var henvisninger til de overdratte tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett.

Artikkel 35

Prioritet for konkurrerende overdragelser

1. Ved konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter, der minst en av overdragelsene omfatter den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett og er registrert, skal bestemmelsene i artikkel 29 gjelde som om henvisninger til en registrert sikkerhetsrett var henvisninger til en overdragelse av de tilhørende rettigheter og den motsvarende registrerte sikkerhetsrett, og som om henvisninger til en registrert eller uregistrert sikkerhetsrett var henvisninger til en registrert eller uregistrert overdragelse.
2. Artikkel 30 skal gjelde for en overdragelse av tilhørende rettigheter som om henvisninger til en internasjonal sikkerhetsrett var henvisninger til en overdragelse av de tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett.

Artikkel 36

Mottakers prioritet med hensyn til tilhørende rettigheter

1. En mottaker av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett hvis overdragelse er registrert, har prioritet i samsvar med artikkel 35 nr. 1 framfor en annen mottaker av de tilhørende rettighetene bare
 - a) dersom avtalen som ligger til grunn for de tilhørende rettighetene, angir at de er sikret ved eller er knyttet til formuesgjenstanden, og
 - b) i den grad de tilhørende rettighetene gjelder en formuesgjenstand.
2. Ved anvendelse av bokstav b) i foregående ledd gjelder tilhørende rettigheter en formuesgjenstand bare i den grad de består av rettigheter til betaling eller ytelse vedrørende:
 - a) et beløp som er utbetalt på forskudd og benyttet til å kjøpe formuesgjenstanden,
 - b) et beløp som er utbetalt på forskudd og benyttet til å kjøpe en annen formuesgjenstand der overdrageren sitter med en annen internasjonal sikkerhetsrett, dersom overdrageren har overført denne sikkerhetsrett til mottakeren og overdragelsen er registrert,
 - c) prisen som skal betales for formuesgjenstanden,
 - d) leien som skal betales for formuesgjenstanden, eller
 - e) andre forpliktelser som oppstår som en følge av en transaksjon nevnt i bokstav a)–d).
3. I alle andre tilfeller skal prioriteten for konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter fastsettes etter gjeldende lovgivning.

Artikkel 37

Rettsvirkninger av overdragers insolvens

Bestemmelsene i artikkel 30 skal gjelde for behandling av overdragers insolvens som om henvisninger til debitor var henvisninger til overdrageren.

Artikkel 38

Subrogasjon

1. Med forbehold for nr. 2 skal ingen bestemmelse i denne konvensjon berøre erverv av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning.

2. Innehaverne av en rettighet omhandlet i foregående ledd og en konkurrerende rettighet kan ved skriftlig avtale endre de respektive prioriteter, men en mottaker av en sikkerhetsrett med lavere prioritet er ikke bundet av en avtale om å vike prioritet, med mindre den prioritetsvikelse som følger av en slik avtale, var registrert på overdragelsestidspunktet.

Kapittel X

Rettigheter eller sikkerhetsretter omhandlet i erklæringer fra konvensjonsstatene

Artikkel 39

Rettigheter som har prioritet uten registrering

1. En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt, i en erklæring deponert hos protokollens depositar, på generelt eller spesifikt grunnlag angi:
 - a) hvilke kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter (bortsett fra rettigheter eller sikkerhetsretter som omfattes av artikkel 40) som etter denne stats lovgivning har prioritet framfor en sikkerhetsrett i en formuesgjenstand tilsvarende den rett som tilkommer innehaveren av en registrert internasjonal sikkerhetsrett, og som skal ha prioritet framfor en registrert internasjonal sikkerhetsrett, enten det er i forbindelse med en insolvensbehandling eller ikke, og
 - b) at ingen bestemmelse i denne konvensjon skal berøre den rett som tilkommer en stat eller et statlig organ, en mellomstatlig organisasjon eller en annen privat leverandør av offentlige tjenester til å beslaglegge eller holde tilbake en formuesgjenstand etter denne stats lovgivning i forbindelse med betaling av beløp som organet, organisasjonen eller leverandøren har til gode, og som er direkte knyttet til tjenester utført for denne eller en annen formuesgjenstand.
2. I en erklæring avgitt etter foregående ledd kan det angis kategorier som opprettes etter at erklæringen er deponert.
3. En ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett har prioritet framfor en internasjonal sikkerhetsrett hvis og bare hvis den ikke-avtalemessige rettighet eller sikkerhetsrett tilhører en kategori omhandlet i en erklæring som ble deponert før den internasjonale sikkerhetsretten ble registrert.
4. Uten hensyn til foregående ledd kan en konvensjonsstat på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at en rettighet eller sikkerhetsrett tilhørende en kategori omhandlet i en erklæring som er avgitt i henhold til nr. 1 bokstav a), skal ha prioritet framfor en internasjonal sikkerhetsrett som er registrert før tidspunktet for denne ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse.

Artikkel 40

Registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter

En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt og for alle kategorier av formuesgjenstander, i en erklæring deponert hos protokollens depositar, sette opp en liste over kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som er registrerbare etter denne konvensjon, som om disse rettigheter eller sikkerhetsretter var internasjonale sikkerhetsretter, og de skal behandles deretter. En slik erklæring kan endres på ethvert tidspunkt.

Kapittel XI

Konvensjonens anvendelse på salg

Artikkel 41

Salg og framtidig salg

Denne konvensjon skal gjelde for salg eller framtidig salg av en formuesgjenstand, som fastsatt i protokollen, med eventuelle endringer.

Kapittel XII

Kompetanse

Artikkel 42

Valg av vernetting

1. Med forbehold for artikkel 43 og 44 har de domstoler i en konvensjonsstat som er valgt av partene i en transaksjon, kompetanse med hensyn til ethvert krav som fremmes etter denne konvensjon, enten det valgte vernettinget har tilknytning eller ikke til partene eller transaksjonen. En slik kompetanse er eksklusiv, med mindre partene blir enige om noe annet.
2. En slik avtale skal være skriftlig eller være inngått i samsvar med de formelle kravene i det valgte vernettingets lovgivning.

Artikkel 43

Kompetanse i samsvar med artikkel 13

1. De domstoler i en konvensjonsstat som er valgt av partene, og domstolene i den konvensjonsstat på hvis territorium formuesgjenstanden befinner seg, har kompetanse til å treffe beslutning om tiltakene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav a)–c) og i artikkel 13 nr. 4 med hensyn til denne formuesgjenstand.
2. Kompetanse til å treffe beslutning om tiltakene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav d) eller andre midlertidige tiltak i henhold til artikkel 13 nr. 4 kan utøves av:
 - a) de domstoler som er valgt av partene, eller
 - b) domstolene i den konvensjonsstat på hvis territorium debitor befinner seg, men tiltaket kan, ifølge vilkårene i beslutningen, utelukkende iverksettes på denne konvensjonsstats territorium.
3. En domstol har kompetanse etter de foregående ledd selv om den endelige avgjørelsen i saken som nevnt i artikkel 13 nr. 1 skal eller kan treffes ved en domstol i en annen konvensjonsstat, eller ved voldgift.

Artikkel 44

Kompetanse til å treffe beslutning om tiltak overfor registreringsmyndigheten

1. Domstolene på stedet der registreringsmyndigheten har sin hovedadministrasjon, skal ha enekompetanse til å behandle erstatningssaker mot registreringsmyndigheten eller treffe beslutning om tiltak overfor den.
2. Når en person unnlater å svare på en anmodning som er fremmet i samsvar med artikkel 25, og vedkommende ikke lenger eksisterer eller ikke kan oppspores, slik at den ikke kan pålegges å sørge for at registreringen slettes, skal domstolene nevnt i foregående ledd være enekompetente til, på anmodning fra debitor eller framtidig debitor, å pålegge registreringsmyndigheten å slette registreringen.
3. Når en person unnlater å etterkomme en beslutning truffet av en domstol som har kompetanse etter denne konvensjon eller, når det dreier seg om en nasjonal sikkerhetsrett, en beslutning truffet av en kompetent domstol, som pålegger vedkommende å sørge for at en registrering endres eller slettes, kan domstolene nevnt i nr. 1 pålegge registreringsmyndigheten å treffe nødvendige tiltak for å etterkomme beslutningen.
4. Med mindre det er bestemt noe annet i de foregående ledd, kan ingen domstol treffe beslutning eller avsi dom eller kjennelse mot registreringsmyndigheten.

Artikkel 45

Kompetanse i forbindelse med insolvensbehandling

Bestemmelsene i dette kapittel får ikke anvendelse på insolvensbehandling.

Kapittel XIII

Forholdet til andre konvensjoner

Artikkel 45 a

Forholdet til De forente nasjoners konvensjon om overdragelse av fordringer i internasjonal handel

Denne konvensjon skal gå foran De forente nasjoners konvensjon om overdragelse av fordringer i internasjonal handel som ble åpnet for undertegning i New York 12. desember 2001, i den grad den får anvendelse på overdragelse av fordringer som utgjør tilhørende rettigheter knyttet til internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstander, rullende jernbanemateriell og romutstyr.

Artikkel 46

Forholdet til UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie

Protokollen kan fastlegge forholdet mellom denne konvensjon og UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie, som ble undertegnet i Ottawa 28. mai 1988.

Kapittel XIV

Sluttbestemmelser

Artikkel 47

Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse

1. Denne konvensjon skal legges fram til undertegning i Cape Town den 16. november 2001 for deltakerstatene på Diplomatkonferansen om vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftartsutstyr i Cape Town fra 29. oktober til 16. november 2001. Etter 16. november 2001 skal konvensjonen kunne undertegnes av alle stater ved UNIDROITs hovedkontor (Det internasjonale institutt for ensartet privatrett) i Roma, fram til den trer i kraft i samsvar med artikkel 49.
2. Denne konvensjon skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene.
3. Enhver stat som ikke undertegner denne konvensjon, kan tiltre den på ethvert tidspunkt.
4. Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse skal finne sted ved at det formelle dokumentet deponeres hos depositaren.

Artikkel 48

Regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon

1. En regional organisasjon for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse saksområder som reguleres av denne konvensjon, kan også undertegne, godta, godkjenne eller tiltre denne konvensjon. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal i et slikt tilfelle ha en konvensjonsstats rettigheter og forpliktelser, i den grad vedkommende organisasjon har kompetanse på saksområder som reguleres av denne konvensjon. Når antallet konvensjonsstater er relevant i denne konvensjon, skal den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon ikke telle som en konvensjonsstat i tillegg til de av sine medlemsstater som er konvensjonsstater.
2. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal på tidspunktet for undertegning, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse avgi en erklæring til depositaren der den angir på hvilke saksområder regulert av denne konvensjon organisasjonen har fått overført kompetanse fra sine medlemsstater. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal uten opphold gi depositaren melding om enhver endring i fordelingen av kompetanse, herunder nye overføringer av kompetanse, i en erklæring i henhold til dette ledd.
3. Når det er vist til «konvensjonsstat» eller «konvensjonsstatene» eller «stat som er part» eller «stater som er part» i denne konvensjon, menes også en regional organisasjon for økonomisk integrasjon når sammenhengen tilsier det.

Artikkel 49

Ikrafttredelse

1. Denne konvensjon trer i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag det tredje ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet deponeres, men for en kategori av formuesgjenstander som omfattes av en protokoll, bare
 - a) fra den dag protokollen trer i kraft,
 - b) med forbehold for protokollens bestemmelser, og
 - c) mellom de stater som er part i denne konvensjon og i protokollen.
2. For andre stater trer denne konvensjon i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag deres ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument deponeres, men bare med hensyn til en kategori av formuesgjenstander som omfattes av en protokoll, og med forbehold for vilkårene i nr. 1 bokstav a)–c) med hensyn til en slik protokoll.

Artikkel 50

Interne transaksjoner

1. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at denne konvensjon ikke skal gjelde for en transaksjon som er intern i denne stat, med hensyn til alle eller enkelte kategorier av formuesgjenstander.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal bestemmelsene i artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 1, artikkel 16, kapittel V, artikkel 29, samt alle bestemmelser i denne konvensjon om registrerte sikkerhetsretter, gjelde for en intern transaksjon.
3. Når det er registrert en melding om en nasjonal sikkerhetsrett i det internasjonale registeret, skal prioritet for innehaveren av denne sikkerhetsrett i samsvar med artikkel 29 ikke berøres av det forhold at sikkerhetsretten er gått over på en annen person ved overdragelse eller subrogasjon etter gjeldende lovgivning.

Artikkel 51

Framtidige protokoller

1. Depositaren kan, i samarbeid med de relevante ikke-statlige organisasjoner som depositaren anser som hensiktsmessige, nedsette arbeidsgrupper som skal avgjøre om anvendelsen av denne konvensjon kan utvides, ved en eller flere protokoller, til å omfatte formuesgjenstander tilhørende enhver kategori av mobilt løsbare av stor verdi, ut over de kategorier som er nevnt i artikkel 2 nr. 3, der hver enkelt gjenstand er individuelt identifiserbar, samt tilhørende rettigheter knyttet til slike formuesgjenstander.
2. Depositaren skal oversende alle arbeidsgruppens foreløpige utkast til protokoll om en kategori av formuesgjenstander til alle stater som er part i denne konvensjon, til alle depositarens medlemsstater, til de medlemsstater i De forente nasjoner som ikke er medlem av depositaren, og til relevante mellomstatlige organisasjoner, og skal invitere disse stater og organisasjoner til å delta i mellomstatlige forhandlinger om ferdigstilling av et protokollutkast på grunnlag av et slikt foreløpig utkast.
3. Depositaren skal også oversende alle arbeidsgruppens foreløpige protokollutkast til de relevante ikke-statlige organisasjoner som depositaren anser som hensiktsmessige. Disse ikke-statlige organisasjoner skal oppfordres til uten opphold å gi depositaren sine kommentarer til det foreløpige protokollutkastet, og til å delta som observatører i arbeidet med å utarbeide et protokollutkast.
4. Når depositarens kompetente organer vurderer det slik at protokollutkastet er klart til vedtakelse, skal depositaren innkalle til en diplomatkonferanse for å få utkastet vedtatt.

5. Når en slik protokoll er vedtatt, skal denne konvensjon, med forbehold for nr. 6, gjelde for den kategori av formuesgjenstander som er omhandlet i protokollen.
6. Artikkel 45 a i denne konvensjon skal gjelde for en slik protokoll bare dersom det er uttrykkelig fastsatt i protokollen.

Artikkel 52

Territoriale enheter

1. Dersom en konvensjonsstat har territoriale enheter med forskjellige rettssystemer som anvendes på saksområder regulert ved denne konvensjon, kan den på tidspunktet for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse erklære at denne konvensjon skal gjelde for alle dens territoriale enheter eller for bare én eller enkelte av dem, og kan på ethvert tidspunkt endre sin erklæring ved å avgis en ny.
2. En slik erklæring skal uttrykkelig angi de territoriale enheter der denne konvensjon skal gjelde.
3. Dersom en konvensjonsstat ikke har avgitt erklæring etter nr. 1, skal denne konvensjon gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat.
4. Når en konvensjonsstat erklærer at denne konvensjon skal omfatte en eller flere av dens territoriale enheter, kan erklæringer etter denne konvensjon avgis for den enkelte territoriale enhet, og erklæringer avgitt for én territorial enhet kan være forskjellige fra erklæringer avgitt for en annen territorial enhet.
5. Dersom denne konvensjon, i samsvar med en erklæring avgitt etter nr. 1, omfatter en eller flere territoriale enheter i en konvensjonsstat,
 - a) skal debitor anses å befinne seg i en konvensjonsstat bare dersom den er stiftet etter gjeldende lovgivning i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder, eller dersom den har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller sitt vanlige bosted i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder,
 - b) skal enhver henvisning til at formuesgjenstanden befinner seg i en konvensjonsstat, også forstås som at formuesgjenstanden befinner seg i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder, og
 - c) skal enhver henvisning til forvaltningsmyndighetene i denne konvensjonsstat, også anses å vise til de kompetente forvaltningsmyndigheter i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder.

Artikkel 53

Utpeking av domstoler

En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære hva som er relevant «domstol» eller «domstoler» ved anvendelse av artikkel 1 og kapittel XII i denne konvensjon.

Artikkel 54

Erklæringer om tiltak

- 1) En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at kravshaveren ikke skal leie ut en sikret formuesgjenstand på dens territorium så lenge formuesgjenstanden befinner seg på eller kontrolleres fra dette territorium.
- 2) En konvensjonsstat skal, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære hvorvidt et tiltak som kreditor kan treffe i henhold til en bestemmelse i denne konvensjon, og hvis iverksettelse etter disse bestemmelser ikke forutsetter en anmodning rettet til domstolen, kan utøves bare med domstolens tillatelse.

Artikkel 55

Erklæringer om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse

En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel 13 og/eller artikkel 43. Erklæringen skal angi på hvilke vilkår den relevante artikkelen vil bli anvendt dersom den vil bli anvendt bare delvis, eller hvilke andre midlertidige tiltak som vil bli anvendt.

Artikkel 56

Forbehold og erklæringer

1. Det kan ikke tas noen forbehold mot denne konvensjon, men erklæringer omhandlet i artikkel 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 og 60 kan avgis i samsvar med disse bestemmelsene.
2. Enhver erklæring eller senere erklæring, eller enhver tilbaketrekning av en erklæring avgitt etter denne konvensjon, skal meldes skriftlig til depositaren.

Artikkel 57

Senere erklæringer

1. En stat som er part, kan avgi en senere erklæring, med unntak av erklæringer avgitt i samsvar med artikkel 60, på ethvert tidspunkt etter at denne konvensjon er trådt i kraft for denne stat, ved å gi depositaren melding om dette.
2. Enhver senere erklæring skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen. Når det er angitt i meldingen at erklæringen skal få virkning først etter et lengre tidsrom, skal den få virkning etter utløpet av et slikt lengre tidsrom regnet fra depositaren mottar meldingen.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om det ikke var avgitt noen senere erklæringer, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før den senere erklæringen får virkning.

Artikkel 58

Tilbaketrekning av erklæringer

1. En stat som er part og har avgitt en erklæring etter denne konvensjon, med unntak av en erklæring avgitt i samsvar med artikkel 60, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved å gi depositaren melding om dette. Tilbaketrekningen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om ingen erklæring var trukket tilbake, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekningen får virkning.

Artikkel 59

Oppsigelse

1. Enhver stat som er part, kan si opp denne konvensjon ved skriftlig varsel til depositaren.
2. Oppsigelsen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om ingen oppsigelse hadde funnet sted, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning.

Artikkel 60

Overgangsbestemmelser

1. Med mindre en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt erklærer noe annet, skal konvensjonen ikke gjelde for en eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett, som beholder den prioritet den etter gjeldende lovgivning har før den dag denne konvensjon får virkning.
2. Ved anvendelse av artikkel 1 bokstav v) og fastsettelse av prioritet etter denne konvensjon
 - a) menes med «den dag denne konvensjon får virkning»: med hensyn til en debitor, det tidspunkt denne konvensjon trer i kraft eller det tidspunkt staten der debitor befinner seg blir en konvensjonsstat, alt etter hvilket tidspunkt som kommer sist, og
 - b) anses debitor å befinne seg i staten der den har sin hovedadministrasjon eller, dersom den ikke har noen hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller, dersom den har mer enn ett forretningssted, sitt hovedforetak eller, dersom den ikke har noe forretningssted, sitt vanlige bosted.
3. En konvensjonsstat kan i sin erklæring etter nr. 1 angi et tidspunkt, som ligger minst tre år fram i tid fra det tidspunkt erklæringen får virkning, da denne konvensjon og protokollen skal ta til å gjelde med hensyn til fastsettelse av prioritet, herunder beskyttelse av eventuell eksisterende prioritet, for eksisterende rettigheter eller sikkerhetsretter som er stiftet i henhold til en avtale inngått på et tidspunkt da debitor befant seg i en stat som nevnt i bokstav b) i foregående ledd, men bare i den grad og på den måte som er angitt i erklæringen.

Artikkel 61

Tilsynskonferanser, endringer og andre relaterte spørsmål

1. Depositaren skal hvert år, eller med andre passende mellomrom, utarbeide en rapport til de stater som er part, om hvordan det internasjonale regimet som er innført ved denne konvensjon, har virket i praksis. I sitt arbeid med rapportene skal depositaren ta hensyn til tilsynsmyndighetens rapporter om hvordan den internasjonale registreringsordningen virker.
2. På anmodning fra minst tjuefem prosent av de stater som er part, skal depositaren fra tid til annen og i samråd med tilsynsmyndigheten innkalle til tilsynskonferanse for partene for å få vurdert:
 - a) hvordan denne konvensjon anvendes i praksis, og hvorvidt den faktisk letter finansiering mot sikkerhet i aktiva og leie av formuesgjenstander som kommer inn under dens bestemmelser,
 - b) den rettslige fortolkningen og anvendelsen av bestemmelsene i denne konvensjon og i reglementet,

- c) hvordan den internasjonale registreringsordningen virker, hvordan registreringsmyndigheten driver sin virksomhet, og hvordan tilsynsmyndigheten gjennomfører sin oppfølging av den, på grunnlag av rapportene fra tilsynsmyndigheten, og
 - d) hvorvidt det er ønskelig å endre denne konvensjon eller bestemmelsene om det internasjonale registeret.
3. Med forbehold for nr. 4 skal enhver endring av denne konvensjon godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part og deltar i konferansen nevnt i foregående ledd, og skal deretter tre i kraft for de stater som har ratifisert, godtatt eller godkjent endringen, når den er ratifisert, godtatt eller godkjent av tre stater i samsvar med bestemmelsene i artikkel 49 om konvensjonens ikrafttredelse.
4. Når den foreslåtte endringen av denne konvensjon er ment å skulle gjelde for mer enn én kategori av utstyr, skal den også godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part i den enkelte protokoll og deltar på konferansen nevnt i nr. 2.

Artikkel 62

Depositaren og dens oppgaver

1. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjenning- eller tiltredelsesdokumentene skal deponeres ved Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT), heretter kalt depositaren.
2. Depositaren skal:
 - a) underrette alle konvensjonsstater om:
 - i. all ny undertegning eller deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjenning- eller tiltredelsesdokument, med angivelse av tidspunkt,
 - ii. tidspunktet for denne konvensjons ikrafttredelse,
 - iii. alle erklæringer avgitt i samsvar med denne konvensjon, med angivelse av tidspunkt,
 - iv. tilbaketreking eller endring av erklæringer, med angivelse av tidspunkt, og
 - v. varsler om oppsigelse av denne konvensjon, med angivelse av oppsigelsestidspunkt og tidspunktet da oppsigelsen får virkning,
 - b) oversende bekreftede kopier av denne konvensjon til alle konvensjonsstater,
 - c) sørge for at tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten får kopi av alle ratifikasjons-, godtakelses-, godkjenning- eller tiltredelsesdokumenter, med angivelse av deponeringstidspunkt, av enhver erklæring eller tilbaketreking eller endring av en erklæring, og av ethvert varsel om oppsigelse, med angivelse av oppsigelsestidspunkt, slik at alle opplysninger er fullt ut og lett tilgjengelige, og
 - d) utføre de øvrige oppgaver som vanligvis tillegges en depositar.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har nedenstående befullmektigede undertegnet denne konvensjon.

UTFERDIGET i Cape Town den sekstende november to tusen og ett, i ett originaleksemplar på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster, etter at konferansesekretariatet under konferanseledelsens myndighet innen nitti dager fra dette dokumentets dato har kontrollert at tekstene samsvarer.

Protocol to the Convention on International interests in Mobile Equipment on matters specific to aircraft equipment

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

CONSIDERING it necessary to implement the *Convention on International Interests in Mobile Equipment* (hereinafter referred to as «the Convention») as it relates to aircraft equipment, in the light of the purposes set out in the preamble to the Convention,

MINDFUL of the need to adapt the Convention to meet the particular requirements of aircraft finance and to extend the sphere of application of the Convention to include contracts of sale of aircraft equipment,

MINDFUL of the principles and objectives of the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago on 7 December 1944,

HAVE AGREED upon the following provisions relating to aircraft equipment:

Chapter I

Sphere of application and general provisions

Article I

Defined terms

1. In this Protocol, except where the context otherwise requires, terms used in it have the meanings set out in the Convention.
2. In this Protocol the following terms are employed with the meanings set out below:
 - a) «aircraft» means aircraft as defined for the purposes of the Chicago Convention which are either airframes with aircraft engines installed thereon or helicopters;
 - b) «aircraft engines» means aircraft engines (other than those used in military, customs or police services) powered by jet propulsion or turbine or piston technology and:

- i. in the case of jet propulsion aircraft engines, have at least 1750 lb of thrust or its equivalent; and
- ii. in the case of turbine-powered or piston-powered aircraft engines, have at least 550 rated take-off shaft horsepower or its equivalent, together with all modules and other installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment and all data, manuals and records relating thereto;
- c) «aircraft objects» means airframes, aircraft engines and helicopters;
- d) «aircraft register» means a register maintained by a State or a common mark registering authority for the purposes of the Chicago Convention;
- e) «airframes» means airframes (other than those used in military, customs or police services) that, when appropriate aircraft engines are installed thereon, are type certified by the competent aviation authority to transport:
 - i. at least eight (8) persons including crew; or
 - ii. goods in excess of 2750 kilograms, together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment (other than aircraft engines), and all data, manuals and records relating thereto;
- f) «authorised party» means the party referred to in Article XIII(3);
- g) «Chicago Convention» means the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago on 7 December 1944, as amended, and its Annexes;
- h) «common mark registering authority» means the authority maintaining a register in accordance with Article 77 of the Chicago Convention as implemented by the Resolution adopted on 14 December 1967 by the Council of the International Civil Aviation Organization on nationality and registration of aircraft operated by international operating agencies;
- i) «de-registration of the aircraft» means deletion or removal of the registration of the aircraft from its aircraft register in accordance with the Chicago Convention;
- j) «guarantee contract» means a contract entered into by a person as guarantor;
- k) «guarantor» means a person who, for the purpose of assuring performance of any obligations in favour of a creditor secured by a security agreement or under an agreement, gives or issues a suretyship or demand guarantee or a standby letter of credit or any other form of credit insurance;
- l) «helicopters» means heavier-than-air machines (other than those used in military, customs or police services) supported in flight chiefly by the reactions of the air on one or more power-driven rotors on substantially vertical axes and which are type certified by the competent aviation authority to transport:
 - i. at least five (5) persons including crew; or
 - ii. goods in excess of 450 kilograms, together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment (including rotors), and all data, manuals and records relating thereto;
- m) «insolvency-related event» means:
 - i. the commencement of the insolvency proceedings; or
 - ii. the declared intention to suspend or actual suspension of payments by the debtor where the creditor's right to institute insolvency proceedings against the debtor or to exercise remedies under the Convention is prevented or suspended by law or State action;
- n) «primary insolvency jurisdiction» means the Contracting State in which the centre of the debtor's main interests is situated, which for this purpose shall be deemed to be the place of the debtor's statutory seat or, if there is none, the place where the debtor is incorporated or formed, unless proved otherwise;
- o) «registry authority» means the national authority or the common mark registering authority, maintaining an aircraft register in a Contracting State and responsible for the registration and de-registration of an aircraft in accordance with the Chicago Convention; and
- p) «State of registry» means, in respect of an aircraft, the State on the national register of which an aircraft is entered or the State of location of the common mark registering authority maintaining the aircraft register.

Article II

Application of Convention as regards aircraft objects

1. The Convention shall apply in relation to aircraft objects as provided by the terms of this Protocol.
2. The Convention and this Protocol shall be known as the Convention on International Interests in Mobile Equipment as applied to aircraft objects.

Article III

Application of Convention to sales

The following provisions of the Convention apply as if references to an agreement creating or providing for an international interest were references to a contract of sale and as if references to an international interest, a prospective international interest, the debtor and the creditor were references to a sale, a prospective sale, the seller and the buyer respectively:

Articles 3 and 4;
Article 16(1)(a);
Article 19(4);
Article 20(1) (as regards registration of a contract of sale or a prospective sale);
Article 25(2) (as regards a prospective sale); and
Article 30.

In addition, the general provisions of Article 1, Article 5, Chapters IV to VII, Article 29 (other than Article 29(3) which is replaced by Article XIV(1) and (2)), Chapter X, Chapter XII (other than Article 43), Chapter XIII and Chapter XIV (other than Article 60) shall apply to contracts of sale and prospective sales.

Article IV

Sphere of application

1. Without prejudice to Article 3(1) of the Convention, the Convention shall also apply in relation to a helicopter, or to an airframe pertaining to an aircraft, registered in an aircraft register of a Contracting State which is the State of registry, and where such registration is made pursuant to an agreement for registration of the aircraft it is deemed to have been effected at the time of the agreement.
2. For the purposes of the definition of «internal transaction» in Article 1 of the Convention:
 - a) an airframe is located in the State of registry of the aircraft of which it is a part;
 - b) an aircraft engine is located in the State of registry of the aircraft on which it is installed or, if it is not installed on an aircraft, where it is physically located; and
 - c) a helicopter is located in its State of registry, at the time of the conclusion of the agreement creating or providing for the interest.
3. The parties may, by agreement in writing, exclude the application of Article XI and, in their relations with each other, derogate from or vary the effect of any of the provisions of this Protocol except Article IX (2)–(4).

Article V

Formalities, effects and registration of contracts of sale

1. For the purposes of this Protocol, a contract of sale is one which:
 - a) is in writing;
 - b) relates to an aircraft object of which the seller has power to dispose; and
 - c) enables the aircraft object to be identified in conformity with this Protocol.
2. A contract of sale transfers the interest of the seller in the aircraft object to the buyer according to its terms.
3. Registration of a contract of sale remains effective indefinitely. Registration of a prospective sale remains effective unless discharged or until expiry of the period, if any, specified in the registration.

Article VI

Representative capacities

A person may enter into an agreement or a sale, and register an international interest in, or a sale of, an aircraft object, in an agency, trust or other representative capacity. In such case, that person is entitled to assert rights and interests under the Convention.

Article VII

Description of aircraft objects

A description of an aircraft object that contains its manufacturer's serial number, the name of the manufacturer and its model designation is necessary and sufficient to identify the object for the purposes of Article 7(c) of the Convention and Article V(1)(c) of this Protocol.

Article VIII

Choice of law

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. The parties to an agreement, or a contract of sale, or a related guarantee contract or subordination agreement may agree on the law which is to govern their contractual rights and obligations, wholly or in part.
3. Unless otherwise agreed, the reference in the preceding paragraph to the law chosen by the parties is to the domestic rules of law of the designated State or, where that State comprises several territorial units, to the domestic law of the designated territorial unit.

Chapter II
Default remedies, priorities and assignments

Article IX

Modification of default remedies provisions

1. In addition to the remedies specified in Chapter III of the Convention, the creditor may, to the extent that the debtor has at any time so agreed and in the circumstances specified in that Chapter:
 - a) procure the de-registration of the aircraft; and
 - b) procure the export and physical transfer of the aircraft object from the territory in which it is situated.
2. The creditor shall not exercise the remedies specified in the preceding paragraph without the prior consent in writing of the holder of any registered interest ranking in priority to that of the creditor.
3. Article 8(3) of the Convention shall not apply to aircraft objects. Any remedy given by the Convention in relation to an aircraft object shall be exercised in a commercially reasonable manner. A remedy shall be deemed to be exercised in a commercially reasonable manner where it is exercised in conformity with a provision of the agreement except where such a provision is manifestly unreasonable.
4. A chargee giving ten or more working days' prior written notice of a proposed sale or lease to interested persons shall be deemed to satisfy the requirement of providing «reasonable prior notice» specified in Article 8(4) of the Convention. The foregoing shall not prevent a chargee and a chargor or a guarantor from agreeing to a longer period of prior notice.
5. The registry authority in a Contracting State shall, subject to any applicable safety laws and regulations, honour a request for de-registration and export if:
 - a) the request is properly submitted by the authorised party under a recorded irrevocable deregistration and export request authorisation; and
 - b) the authorised party certifies to the registry authority, if required by that authority, that all registered interests ranking in priority to that of the creditor in whose favour the authorisation has been issued have been discharged or that the holders of such interests have consented to the de-registration and export.
6. A chargee proposing to procure the de-registration and export of an aircraft under paragraph 1 otherwise than pursuant to a court order shall give reasonable prior notice in writing of the proposed deregistration and export to:
 - a) interested persons specified in Article 1(m)(i) and (ii) of the Convention; and
 - b) interested persons specified in Article 1(m)(iii) of the Convention who have given notice of their rights to the chargee within a reasonable time prior to the de-registration and export.

Article X

Modification of provisions regarding relief pending final determination

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration under Article XXX(2) and to the extent stated in such declaration.
2. For the purposes of Article 13(1) of the Convention, «speedy» in the context of obtaining relief means within such number of working days from the date of filing of the application for relief as is specified in a declaration made by the Contracting State in which the application is made.
3. Article 13(1) of the Convention applies with the following being added immediately after sub-paragraph (d): «(e) if at any time the debtor and the creditor specifically agree, sale and application of proceeds therefrom», and Article 43(2) applies with the insertion after the words «Article 13(1)(d)» of the words «and (e)».
4. Ownership or any other interest of the debtor passing on a sale under the preceding paragraph is free from any other interest over which the creditor's international interest has priority under the provisions of Article 29 of the Convention.
5. The creditor and the debtor or any other interested person may agree in writing to exclude the application of Article 13(2) of the Convention.
6. With regard to the remedies in Article IX(1):
 - a) they shall be made available by the registry authority and other administrative authorities, as applicable, in a Contracting State no later than five working days after the creditor notifies such authorities that the relief specified in Article IX(1) is granted or, in the case of relief granted by a foreign court, recognised by a court of that Contracting State, and that the creditor is entitled to procure those remedies in accordance with the Convention; and
 - b) the applicable authorities shall expeditiously co-operate with and assist the creditor in the exercise of such remedies in conformity with the applicable aviation safety laws and regulations.
7. Paragraphs 2 and 6 shall not affect any applicable aviation safety laws and regulations.

*Article XI**Remedies on insolvency*

1. This Article applies only where a Contracting State that is the primary insolvency jurisdiction has made a declaration pursuant to Article XXX(3).

Alternative A

2. Upon the occurrence of an insolvency-related event, the insolvency administrator or the debtor, as applicable, shall, subject to paragraph 7, give possession of the aircraft object to the creditor no later than the earlier of:
 - a) the end of the waiting period; and
 - b) the date on which the creditor would be entitled to possession of the aircraft object if this Article did not apply.
3. For the purposes of this Article, the «waiting period» shall be the period specified in a declaration of the Contracting State which is the primary insolvency jurisdiction.
4. References in this Article to the «insolvency administrator» shall be to that person in its official, not in its personal, capacity.
5. Unless and until the creditor is given the opportunity to take possession under paragraph 2:
 - a) the insolvency administrator or the debtor, as applicable, shall preserve the aircraft object and maintain it and its value in accordance with the agreement; and
 - b) the creditor shall be entitled to apply for any other forms of interim relief available under the applicable law.
6. sub-paragraph (a) of the preceding paragraph shall not preclude the use of the aircraft object under arrangements designed to preserve the aircraft object and maintain it and its value.
7. The insolvency administrator or the debtor, as applicable, may retain possession of the aircraft object where, by the time specified in paragraph 2, it has cured all defaults other than a default constituted by the opening of insolvency proceedings and has agreed to perform all future obligations under the agreement. A second waiting period shall not apply in respect of a default in the performance of such future obligations.
8. With regard to the remedies in Article IX(1):
 - a) they shall be made available by the registry authority and the administrative authorities in a Contracting State, as applicable, no later than five working days after the date on which the creditor notifies such authorities that it is entitled to procure those remedies in accordance with the Convention; and
 - b) the applicable authorities shall expeditiously co-operate with and assist the creditor in the exercise of such remedies in conformity with the applicable aviation safety laws and regulations.
9. No exercise of remedies permitted by the Convention or this Protocol may be prevented or delayed after the date specified in paragraph 2.
10. No obligations of the debtor under the agreement may be modified without the consent of the creditor.
11. Nothing in the preceding paragraph shall be construed to affect the authority, if any, of the insolvency administrator under the applicable law to terminate the agreement.
12. No rights or interests, except for non-consensual rights or interests of a category covered by a declaration pursuant to Article 39(1), shall have priority in insolvency proceedings over registered interests.
13. The Convention as modified by Article IX of this Protocol shall apply to the exercise of any remedies under this Article.

Alternative B

2. Upon the occurrence of an insolvency-related event, the insolvency administrator or the debtor, as applicable, upon the request of the creditor, shall give notice to the creditor within the time specified in a declaration of a Contracting State pursuant to Article XXX(3) whether it will:
 - a) cure all defaults other than a default constituted by the opening of insolvency proceedings and agree to perform all future obligations, under the agreement and related transaction documents; or
 - b) give the creditor the opportunity to take possession of the aircraft object, in accordance with the applicable law.
3. The applicable law referred to in sub-paragraph (b) of the preceding paragraph may permit the court to require the taking of any additional step or the provision of any additional guarantee.
4. The creditor shall provide evidence of its claims and proof that its international interest has been registered.
5. If the insolvency administrator or the debtor, as applicable, does not give notice in conformity with paragraph 2, or when the insolvency administrator or the debtor has declared that it will give the creditor the opportunity to take possession of the aircraft object but fails to do so, the court may permit the creditor to take possession of the aircraft object upon such terms as the court may order and may require the taking of any additional step or the provision of any additional guarantee.
6. The aircraft object shall not be sold pending a decision by a court regarding the claim and the international interest.

*Article XII**Insolvency assistance*

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. The courts of a Contracting State in which an aircraft object is situated shall, in accordance with the law of the Contracting State, co-operate to the maximum extent possible with foreign courts and foreign insolvency administrators in carrying out the provisions of Article XI.

*Article XIII**De-registration and export request authorization*

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. Where the debtor has issued an irrevocable de-registration and export request authorisation substantially in the form annexed to this Protocol and has submitted such authorisation for recordation to the registry authority, that authorisation shall be so recorded.
3. The person in whose favour the authorisation has been issued (the «authorised party») or its certified designee shall be the sole person entitled to exercise the remedies specified in Article IX(1) and may do so only in accordance with the authorisation and applicable aviation safety laws and regulations. Such authorisation may not be revoked by the debtor without the consent in writing of the authorized party. The registry authority shall remove an authorisation from the registry at the request of the authorised party.
4. The registry authority and other administrative authorities in Contracting States shall expeditiously co-operate with and assist the authorised party in the exercise of the remedies specified in Article IX.

*Article XIV**Modification of priority provisions*

1. A buyer of an aircraft object under a registered sale acquires its interest in that object free from an interest subsequently registered and from an unregistered interest, even if the buyer has actual knowledge of the unregistered interest.
2. A buyer of an aircraft object acquires its interest in that object subject to an interest registered at the time of its acquisition.
3. Ownership of or another right or interest in an aircraft engine shall not be affected by its installation on or removal from an aircraft.
4. Article 29(7) of the Convention applies to an item, other than an object, installed on an airframe, aircraft engine or helicopter.

*Article XV**Modification of assignment provisions*

Article 33(1) of the Convention applies as if the following were added immediately after sub-paragraph (b):
«and (c) the debtor has consented in writing, whether or not the consent is given in advance of the assignment or identifies the assignee.»

*Article XVI**Debtor provisions*

1. In the absence of a default within the meaning of Article 11 of the Convention, the debtor shall be entitled to the quiet possession and use of the object in accordance with the agreement as against:
 - a) its creditor and the holder of any interest from which the debtor takes free pursuant to Article 29(4) of the Convention or, in the capacity of buyer, Article XIV(1) of this Protocol, unless and to the extent that the debtor has otherwise agreed; and
 - b) the holder of any interest to which the debtor's right or interest is subject pursuant to Article 29(4) of the Convention or, in the capacity of buyer, Article XIV(2) of this Protocol, but only to the extent, if any, that such holder has agreed.
2. Nothing in the Convention or this Protocol affects the liability of a creditor for any breach of the agreement under the applicable law in so far as that agreement relates to an aircraft object.

*Chapter III**Registry provisions relating to international interests in aircraft objects**Article XVII**The Supervisory Authority and the Registrar*

1. The Supervisory Authority shall be the international entity designated by a Resolution adopted by the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol.

2. Where the international entity referred to in the preceding paragraph is not able and willing to act as Supervisory Authority, a Conference of Signatory and Contracting States shall be convened to designate another Supervisory Authority.
3. The Supervisory Authority and its officers and employees shall enjoy such immunity from legal and administrative process as is provided under the rules applicable to them as an international entity or otherwise.
4. The Supervisory Authority may establish a commission of experts, from among persons nominated by Signatory and Contracting States and having the necessary qualifications and experience, and entrust it with the task of assisting the Supervisory Authority in the discharge of its functions.
5. The first Registrar shall operate the International Registry for a period of five years from the date of entry into force of this Protocol. Thereafter, the Registrar shall be appointed or reappointed at regular five-yearly intervals by the Supervisory Authority.

Article XVIII

First regulations

The first regulations shall be made by the Supervisory Authority so as to take effect upon the entry into force of this Protocol.

Article XIX

Designated entry points

1. Subject to paragraph 2, a Contracting State may at any time designate an entity or entities in its territory as the entry point or entry points through which there shall or may be transmitted to the International Registry information required for registration other than registration of a notice of a national interest or a right or interest under Article 40 in either case arising under the laws of another State.
2. A designation made under the preceding paragraph may permit, but not compel, use of a designated entry point or entry points for information required for registrations in respect of aircraft engines.

Article XX

Additional modifications to Registry provisions

1. For the purposes of Article 19(6) of the Convention, the search criteria for an aircraft object shall be the name of its manufacturer, its manufacturer's serial number and its model designation, supplemented as necessary to ensure uniqueness. Such supplementary information shall be specified in the regulations.
2. For the purposes of Article 25(2) of the Convention and in the circumstances there described, the holder of a registered prospective international interest or a registered prospective assignment of an international interest or the person in whose favour a prospective sale has been registered shall take such steps as are within its power to procure the discharge of the registration no later than five working days after the receipt of the demand described in such paragraph.
3. The fees referred to in Article 17(2)(h) of the Convention shall be determined so as to recover the reasonable costs of establishing, operating and regulating the International Registry and the reasonable costs of the Supervisory Authority associated with the performance of the functions, exercise of the powers, and discharge of the duties contemplated by Article 17(2) of the Convention.
4. The centralised functions of the International Registry shall be operated and administered by the Registrar on a twenty-four hour basis. The various entry points shall be operated at least during working hours in their respective territories.
5. The amount of the insurance or financial guarantee referred to in Article 28(4) of the Convention shall, in respect of each event, not be less than the maximum value of an aircraft object as determined by the Supervisory Authority.
6. Nothing in the Convention shall preclude the Registrar from procuring insurance or a financial guarantee covering events for which the Registrar is not liable under Article 28 of the Convention.

Chapter IV

Jurisdiction

Article XXI

Modification of jurisdiction provisions

For the purposes of Article 43 of the Convention and subject to Article 42 of the Convention, a court of a Contracting State also has jurisdiction where the object is a helicopter, or an airframe pertaining to an aircraft, for which that State is the State of registry.

Article XXII

Waivers of sovereign immunity

1. Subject to paragraph 2, a waiver of sovereign immunity from jurisdiction of the courts specified in Article 42 or Article 43 of the Convention or relating to enforcement of rights and interests relating to an aircraft object under the Convention shall be binding and, if the other conditions to such jurisdiction or enforcement have been satisfied, shall be effective to confer jurisdiction and permit enforcement, as the case may be.
2. A waiver under the preceding paragraph must be in writing and contain a description of the aircraft object.

Chapter V

Relationship with other conventions

Article XXIII

Relationship with the Convention on the International Recognition of Rights in Aircraft

The Convention shall, for a Contracting State that is a party to the Convention on the International Recognition of Rights in Aircraft, signed at Geneva on 19 June 1948, supersede that Convention as it relates to aircraft, as defined in this Protocol, and to aircraft objects. However, with respect to rights or interests not covered or affected by the present Convention, the Geneva Convention shall not be superseded.

Article XXIV

Relationship with the Convention for the Unification of Certain Rules Relating to the Precautionary Attachment of Aircraft

1. The Convention shall, for a Contracting State that is a Party to the *Convention for the Unification of Certain Rules Relating to the Precautionary Attachment of Aircraft*, signed at Rome on 29 May 1933, supersede that Convention as it relates to aircraft, as defined in this Protocol.
2. A Contracting State Party to the above Convention may declare, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, that it will not apply this Article.

Article XXV

Relationship with the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing

The Convention shall supersede the *UNIDROIT Convention on International Financial Leasing*, signed at Ottawa on 28 May 1988, as it relates to aircraft objects.

Chapter VI

Final provisions

Article XXVI

Signature, ratification, acceptance, approval or accession

1. This Protocol shall be open for signature in Cape Town on 16 November 2001 by States participating in the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol held at Cape Town from 29 October to 16 November 2001. After 16 November 2001, this Protocol shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT) in Rome until it enters into force in accordance with Article XXVIII.
2. This Protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.
3. Any State which does not sign this Protocol may accede to it at any time.
4. Ratification, acceptance, approval or accession is effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Depositary.
5. A State may not become a Party to this Protocol unless it is or becomes also a Party to the Convention.

Article XXVII

Regional Economic Integration Organisations

1. A Regional Economic Integration Organisation which is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Protocol may similarly sign, accept, approve or accede to this Protocol. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that that Organisation has competence over matters governed by this Protocol. Where the number of Contracting States is relevant in this Protocol, the Regional Economic Integration Organisation shall not count as a Contracting State in addition to its Member States which are Contracting States.
2. The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, make a declaration to the Depositary specifying the matters governed by this Protocol in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Regional Economic Integration Organisation shall promptly notify the Depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.
3. Any reference to a «Contracting State» or «Contracting States» or «State Party» or «States Parties» in this Protocol applies equally to a Regional Economic Integration Organisation where the context so requires.

*Article XXVIII**Entry into force*

1. This Protocol enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of the eighth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, between the States which have deposited such instruments.
2. For other States this Protocol enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

*Article XXIX**Territorial units*

1. If a Contracting State has territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Protocol, it may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Protocol is to extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify its declaration by submitting another declaration at any time.
2. Any such declaration shall state expressly the territorial units to which this Protocol applies.
3. If a Contracting State has not made any declaration under paragraph 1, this Protocol shall apply to all territorial units of that State.
4. Where a Contracting State extends this Protocol to one or more of its territorial units, declarations permitted under this Protocol may be made in respect of each such territorial unit, and the declarations made in respect of one territorial unit may be different from those made in respect of another territorial unit.
5. If by virtue of a declaration under paragraph 1, this Protocol extends to one or more territorial units of a Contracting State:
 - a) the debtor is considered to be situated in a Contracting State only if it is incorporated or formed under a law in force in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply or if it has its registered office or statutory seat, centre of administration, place of business or habitual residence in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply;
 - b) any reference to the location of the object in a Contracting State refers to the location of the object in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply; and
 - c) any reference to the administrative authorities in that Contracting State shall be construed as referring to the administrative authorities having jurisdiction in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply and any reference to the national register or to the registry authority in that Contracting State shall be construed as referring to the aircraft register in force or to the registry authority having jurisdiction in the territorial unit or units to which the Convention and this Protocol apply.

*Article XXX**Declarations relating to certain provisions*

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply any one or more of Articles VIII, XII and XIII of this Protocol.
2. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply Article X of this Protocol, wholly or in part. If it so declares with respect to Article X(2), it shall specify the time-period required thereby.
3. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply the entirety of Alternative A, or the entirety of Alternative B of Article XI and, if so, shall specify the types of insolvency proceeding, if any, to which it will apply Alternative A and the types of insolvency proceeding, if any, to which it will apply Alternative B. A Contracting State making a declaration pursuant to this paragraph shall specify the time-period required by Article XI.
4. The courts of Contracting States shall apply Article XI in conformity with the declaration made by the Contracting State which is the primary insolvency jurisdiction.
5. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will not apply the provisions of Article XXI, wholly or in part. The declaration shall specify under which conditions the relevant Article will be applied, in case it will be applied partly, or otherwise which other forms of interim relief will be applied.

*Article XXXI**Declarations under the Convention*

Declarations made under the Convention, including those made under Articles 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 and 60 of the Convention, shall be deemed to have also been made under this Protocol unless stated otherwise.

*Article XXXII**Reservations and declarations*

1. No reservations may be made to this Protocol but declarations authorised by Articles XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII and XXXIV may be made in accordance with these provisions.
2. Any declaration or subsequent declaration or any withdrawal of a declaration made under this Protocol shall be notified in writing to the Depositary.

*Article XXXIII**Subsequent declarations*

1. A State Party may make a subsequent declaration, other than a declaration made in accordance with Article XXXI under Article 60 of the Convention, at any time after the date on which this Protocol has entered into force for it, by notifying the Depositary to that effect.
2. Any such subsequent declaration shall take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary. Where a longer period for that declaration to take effect is specified in the notification, it shall take effect upon the expiration of such longer period after receipt of the notification by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Protocol shall continue to apply, as if no such subsequent declarations had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such subsequent declaration.

*Article XXXIV**Withdrawal of declarations*

1. Any State Party having made a declaration under this Protocol, other than a declaration made in accordance with Article XXXI under Article 60 of the Convention, may withdraw it at any time by notifying the Depositary. Such withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
2. Notwithstanding the previous paragraph, this Protocol shall continue to apply, as if no such withdrawal of declaration had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such withdrawal.

*Article XXXV**Denunciations*

1. Any State Party may denounce this Protocol by notification in writing to the Depositary.
2. Any such denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Protocol shall continue to apply, as if no such denunciation had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such denunciation.

*Article XXXVI**Review Conferences, amendments and related matters*

1. The Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, shall prepare reports yearly, or at such other time as the circumstances may require, for the States Parties as to the manner in which the international regime established in the Convention as amended by this Protocol has operated in practice. In preparing such reports, the Depositary shall take into account the reports of the Supervisory Authority concerning the functioning of the international registration system.
2. At the request of not less than twenty-five per cent of the States Parties, Review Conferences of the States Parties shall be convened from time to time by the Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, to consider:
 - a) the practical operation of the Convention as amended by this Protocol and its effectiveness in facilitating the asset-based financing and leasing of the objects covered by its terms;
 - b) the judicial interpretation given to, and the application made of the terms of this Protocol and the regulations;
 - c) the functioning of the international registration system, the performance of the Registrar and its oversight by the Supervisory Authority, taking into account the reports of the Supervisory Authority; and
 - d) whether any modifications to this Protocol or the arrangements relating to the International Registry are desirable.
- 3) Any amendment to this Protocol shall be approved by at least a two-thirds majority of States Parties participating in the Conference referred to in the preceding paragraph and shall then enter into force in respect of States which have ratified, accepted or approved such amendment when it has been ratified, accepted or approved by eight States in accordance with the provisions of Article XXVIII relating to its entry into force.

*Article XXXVII**Depositary and its functions*

1. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), which is hereby designated the Depositary.
2. The Depositary shall:
 - a) inform all Contracting States of:
 - i. each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
 - ii. the date of entry into force of this Protocol;
 - iii. each declaration made in accordance with this Protocol, together with the date thereof;
 - iv. the withdrawal or amendment of any declaration, together with the date thereof; and
 - v. the notification of any denunciation of this Protocol together with the date thereof and the date on which it takes effect;
 - b) transmit certified true copies of this Protocol to all Contracting States;
 - c) provide the Supervisory Authority and the Registrar with a copy of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date of deposit thereof, of each declaration or withdrawal or amendment of a declaration and of each notification of denunciation, together with the date of notification thereof, so that the information contained therein is easily and fully available; and
 - d) perform such other functions customary for depositaries.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Protocol.

DONE at Cape Town, this sixteenth day of November, two thousand and one, in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Joint Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another.

*Annex 2**Form of irrevocable de-registration and export request authorisation*

Annex referred to in Article XIII

[Insert Date]

To: [Insert Name of Registry Authority]

Re: Irrevocable De-Registration and Export Request Authorisation

The undersigned is the registered [operator] [owner]¹ of the [insert the airframe/helicopter manufacturer name and model number] bearing manufacturers serial number [insert manufacturer's serial number] and registration [number] [mark] [insert registration number/mark] (together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment, the «aircraft»).

This instrument is an irrevocable de-registration and export request authorisation issued by the undersigned in favour of [insert name of creditor] («the authorised party») under the authority of Article XIII of the Protocol to the Convention on International Interests in Mobile Equipment on Matters specific to Aircraft Equipment. In accordance with that Article, the undersigned hereby requests:

- i. recognition that the authorised party or the person it certifies as its designee is the sole person entitled to:
 - a) procure the de-registration of the aircraft from the [insert name of aircraft register] maintained by the [insert name of registry authority] for the purposes of Chapter III of the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago, on 7 December 1944, and
 - b) procure the export and physical transfer of the aircraft from [insert name of country]; And
- ii. confirmation that the authorised party or the person it certifies as its designee may take the action specified in clause (i) above on written demand without the consent of the undersigned and that, upon such demand, the authorities in [insert name of country] shall co-operate with the authorised party with a view to the speedy completion of such action.

The rights in favour of the authorised party established by this instrument may not be revoked by the undersigned without the written consent of the authorised party.

Please acknowledge your agreement to this request and its terms by appropriate notation in the space provided below and lodging this instrument in [insert name of registry authority].

[insert name of operator/owner]

Agreed to and lodged this By: [insert name of signatory]

[insert date] Its: [insert title of signatory]

[insert relevant notational details]

¹ Select the term that reflects the relevant nationality registration criterion.

Protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, om særlige forhold for luftfartøysløsøre

DE STATER SOM ER PART I DENNE PROTOKOLL,

SOM MENER at konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre (heretter kalt «konvensjonen»), på bakgrunn av de mål som er oppført i konvensjonens preambel, må gjennomføres i den grad den gjelder for luftfartøysløsøre,

SOM ER KLAR OVER at konvensjonen må tilpasses for å kunne oppfylle de særlige kravene til finansiering av luftfartøysløsøre, og at konvensjonens virkeområde må utvides til å omfatte avtaler om salg av luftfartøysløsøre,

SOM ER KLAR OVER de prinsipper og mål som er nedfelt i Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944,

ER ENIGE OM følgende bestemmelser om luftfartøysløsøre:

Kapittel I

Virkeområde og alminnelige bestemmelser

Artikkel I

Definisjoner

1. Uttrykkene som benyttes i denne protokoll, har den samme betydning som i konvensjonen, med mindre sammenhengen tilsier noe annet.
2. denne protokoll menes med
 - a) «luftfartøy»: luftfartøy som definert i Chicago-konvensjonen, enten flyskrog med flymotorer installert eller helikoptre,
 - b) «flymotorer»: jetdrevne, turbindrevne eller stempeldrevne flymotorer (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet), som:
 - i. i jetdrevne flymotorer har en reaksjonskraft på minst 1750 pund eller tilsvarende, og
 - ii. i turbindrevne eller stempeldrevne flymotorer har en nominell effekt på propellakselen på minst 550 hk eller tilsvarende, og videre alt tilbehør og alle moduler, deler og utstyrskomponenter som er montert på, integrert i eller festet til motorene, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
 - c) «luftfartøysgjenstander»: flyskrog, flymotorer og helikoptre,
 - d) «luftfartøysregister»: et register som føres av en stat eller en felles registreringsmyndighet for Chicago-konvensjonens formål,
 - e) «flyskrog»: flyskrog (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet) som, når de rette flymotorer er installert, er typesertifisert av den kompetente luftfartsmyndighet for transport av:
 - i. minst åtte (8) personer inkludert besetning, eller
 - ii. gods over 2750 kg, og videre alt tilbehør og alle deler og utstyrskomponenter (bortsett fra flymotorer) som er påmontert, integrert eller festet, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
 - f) «bemyndiget part»: den part som er nevnt i artikkel XIII nr. 3,
 - g) «Chicago-konvensjonen»: Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944, med endringer og vedlegg,
 - h) «felles registreringsmyndighet»: den myndighet som fører et register i samsvar med artikkel 77 i Chicago-konvensjonen, slik den gjennomføres ved resolusjon vedtatt av Rådet for Den internasjonale sivile luftfartsorganisasjon den 14. desember 1967 om nasjonalitet for og registrering av luftfartøyer som drives av internasjonale driftsorganisasjoner,
 - i) «avregistrering av luftfartøyet»: sletting eller fjerning av luftfartøyet registrert i luftfartøysregisteret, i samsvar med Chicago-konvensjonen,
 - j) «garantiavtale»: en avtale der en person går inn som garantist,
 - k) «garantist»: en person som stiller kausjon eller gir eller utsteder påkravsgaranti eller standby remburser eller annen form for kredittforsikring for å sikre at forpliktelser overfor en kreditor, sikret ved en avtale om sikkerhetsstillelse eller i henhold til avtale, blir oppfylt,
 - l) «helikopter»: en maskin som er tyngre enn luft (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet) som under flyging hovedsakelig holdes oppe av en oppdrift skapt av en eller flere motordrevne rotorinstallert på overveiende vertikale aksler, og som er typesertifisert av den kompetente luftfartsmyndighet til transport av:
 - i. minst fem (5) personer inkludert besetning, eller
 - ii. gods over 450 kg, og videre alt tilbehør og alle deler og utstyrskomponenter (herunder rotor) som er påmontert, integrert eller festet, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
 - m) «insolvenssituasjon»:
 - i. innledning av insolvensbehandling, eller

- ii. debitors erklærte hensikt om å gå til betalingsinnstilling eller den faktiske betalingsinnstillingen, når loven eller en handling fra statens side hindrer eller stiller i bero kreditors rett til å iverksette insolvensbehandling overfor debitor eller til å treffe tiltak i henhold til konvensjonen,
- n) «hovedjurisdiksjon ved insolvens»: konvensjonsstaten der debitor har hovedtyngden av sin virksomhet, som for dette formål og med mindre det motsatte blir bevist, skal anses å være debitors vedtektsbestemte sete, eller om dette ikke finnes, stedet der debitor ble stiftet,
- o) «registermyndighet»: den nasjonale myndighet eller den felles registreringsmyndighet som fører et luftfartøysregister i en konvensjonsstat og har ansvar for registrering og avregistrering av et luftfartøy i samsvar med Chicago-konvensjonen, og
- p) «registreringsstat»: med hensyn til et luftfartøy, den stat hvis nasjonale register benyttes til å registrere et luftfartøy, eller staten der den felles registreringsmyndighet som fører luftfartøysregisteret, holder til.

Artikkel II

Konvensjonens anvendelse på luftfartøysgjenstander

1. Konvensjonen skal gjelde for luftfartøysgjenstander etter bestemmelsene i denne protokoll.
2. Konvensjonen og denne protokoll skal kalles Konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, slik den anvendes på luftfartøysgjenstander.

Artikkel III

Konvensjonens anvendelse på salg

Følgende bestemmelser i konvensjonen skal gjelde som om henvisninger til en avtale om opprettelse eller fastsettelse av en internasjonal sikkerhetsrett var henvisninger til en salgavtale, og som om henvisninger til en internasjonal sikkerhetsrett, en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, debitor og kreditor var henvisninger til henholdsvis et salg, et framtidig salg, selger og kjøper:

artikkel 3 og 4,

artikkel 16 nr. 1 bokstav a),

artikkel 19 nr. 4,

artikkel 20 nr. 1 (med hensyn til registrering av en avtale om salg eller framtidig salg),

artikkel 25 nr. 2 (med hensyn til et framtidig salg), og

artikkel 30.

Dessuten skal de alminnelige bestemmelsene i artikkel 1, artikkel 5, kapittel IV–VII, artikkel 29 (bortsett fra artikkel 29 nr. 3, som erstattes med artikkel XIV nr. 1 og 2), kapittel X, kapittel XII (bortsett fra artikkel 43), kapittel XIII og kapittel XIV (bortsett fra artikkel 60) gjelde for avtaler om salg og framtidige salg.

Artikkel IV

Virkeområde

1. Med forbehold for artikkel 3 nr. 1 i konvensjonen skal konvensjonen også gjelde for et helikopter, eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy, registrert i et luftfartøysregister i en konvensjonsstat som er registreringsstaten, og når en slik registrering foretas i henhold til en avtale om registrering av luftfartøyet, anses den å ha funnet sted på avtaletidspunktet.
2. Ved anvendelse av definisjonen av «intern transaksjon» i artikkel 1 i konvensjonen
 - a) anses et flyskrog å befinne seg i registreringsstaten for luftfartøyet som det er en del av,
 - b) anses en flymotor å befinne seg i registreringsstaten for luftfartøyet som den er installert i eller, om den ikke er installert i et luftfartøy, der den fysisk befinner seg, og
 - c) anses et helikopter å befinne seg i staten der det er registrert på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av sikkerhetsretten inngås.
3. Partene kan ved skriftlig avtale utelukke anvendelsen av artikkel XI, og i sine forbindelser med hverandre gjøre unntak fra eller fravike noen av bestemmelsene i denne protokoll, med unntak av artikkel IX nr. 2–4.

Artikkel V

Formelle krav til salgavtaler, registrering av salgavtaler og salgavtalers rettsvirkninger

1. I denne protokoll er en salgavtale en avtale som:
 - a) er skriftlig,
 - b) gjelder et luftfartøy som selgeren har råderett over, og
 - c) gjør det mulig å identifisere luftfartøysgjenstanden i samsvar med denne protokoll.
2. En salgavtale overfører selgerens sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden til kjøperen i samsvar med avtalens bestemmelser.
3. Registreringen av en salgavtale skal gjelde på ubestemt tid. Registreringen av et framtidig salg er gyldig til salget oppheves, eller til tidsrommet angitt i registreringen utløper.

Artikkel VI

Representanters fullmakter

En person kan inngå en avtale eller slutte et salg, og registrere en internasjonal sikkerhet eller et salg angående en luftfartøysgjenstand, i egenskap av fullmektig, forvalter eller annen type representant. I et slikt tilfelle er vedkommende berettiget til å gjøre gjeldende de rettigheter og sikkerhetsretter som følger av konvensjonen.

Artikkel VII

Beskrivelse av luftfartøysgjenstander

En beskrivelse av en luftfartøysgjenstand som inneholder serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse skal være nødvendig og tilstrekkelig for å kunne identifisere luftfartøysgjenstanden ved anvendelse av artikkel 7 bokstav c) i konvensjonen og artikkel V nr. 1 bokstav c) i denne protokoll.

Artikkel VIII

Lovvalg

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Partene i en avtale eller en salgavtale eller en garantiavtale eller en avtale om prioritetsvilkårene kan enes om hvilken lovgivning som helt eller delvis skal regulere deres avtalemessige rettigheter og forpliktelser.
3. Når det i foregående ledd er vist til partenes lovvalg, menes de interne rettsregler i den utpekte staten eller, når denne stat består av flere territoriale enheter, de interne rettsregler i den utpekte territoriale enheten, med mindre det blir avtalt noe annet.

Kapittel II

Misligholdsbeføyelser, prioriteter og overdragelser

Artikkel IX

Endring av bestemmelsene om misligholdsbeføyelser

1. I tillegg til de tiltak som er angitt i kapittel III i konvensjonen, kan kreditor, i den grad debitor på et tidspunkt har samtykket, og i de tilfeller som er omhandlet i samme kapittel:
 - a) sørge for avregistrering av luftfartøyet, og
 - b) sørge for eksport og fysisk overføring av luftfartøysgjenstanden fra territoriet der det befinner seg.
2. Kreditor skal ikke iverksette tiltakene angitt i foregående ledd med mindre det på forhånd foreligger skriftlig samtykke fra innehaveren av enhver registrert sikkerhetsrett som har høyere prioritet enn kreditorens.
3. Artikkel 8 nr. 3 i konvensjonen skal ikke gjelde for luftfartøysgjenstander. Alle tiltak oppført i konvensjonen i forbindelse med en luftfartøysgjenstand skal utøves på en kommersielt fornuftig måte. Et tiltak skal anses utøvd på en kommersielt fornuftig måte når det skjer i samsvar med en bestemmelse i avtalen, unntatt når en slik bestemmelse er åpenbart urimelig.
4. En kravshaver som ti eller flere virkedager på forhånd gir berørte personer skriftlig varsel om et foreslått salg eller en foreslått utleie, skal anses å oppfylle kravet om å gi «rimelig skriftlig varsel» oppført i artikkel 8 nr. 4 i konvensjonen. Foregående ledd skal imidlertid ikke være til hinder for at en kravshaver og en rettighetsstifter eller en garantist samtykker i et lengre varsel.
5. Registermyndigheten i en konvensjonsstat skal, med forbehold for gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet, imøtekomme en anmodning om avregistrering og eksport dersom:
 - a) anmodningen er fremmet av den bemyndigede part på behørig måte, i henhold til en registrert, ugenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksport, og
 - b) den bemyndigede part bekrefter overfor registermyndigheten, dersom denne krever det, at alle registrerte sikkerhetsretter med høyere prioritet enn den som innehas av den bemyndigede kreditoren, er slettet, eller at innehaverne av disse sikkerhetsretter har gitt sitt samtykke til avregistrering og eksport.
6. En kravshaver som foreslår at et luftfartøy avregistreres og eksporteres etter nr. 1 på annen måte enn i henhold til en domstolsbeslutning, skal gi et rimelig skriftlig varsel om den foreslåtte avregistreringen og eksporten til:
 - a) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) i) og ii) i konvensjonen, og
 - b) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) iii) i konvensjonen som har gitt kravshaveren melding om sine rettigheter i rimelig tid før avregistrering og eksport.

Artikkel X

Endring av bestemmelsene om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring etter artikkel XXX nr. 2, og bare i den grad det framgår av erklæringen.
2. Ved anvendelse av artikkel 13 nr. 1 i konvensjonen skal «raskt» i forbindelse med kreditors utvirkning av en beslutning om tiltak, bety i løpet av det antall virkedager fra anmodningens innlevering som er angitt i erklæringen avgitt av konvensjonsstaten der anmodningen er fremmet.

3. I artikkel 13 nr. 1 i konvensjonen skal følgende tilføyes umiddelbart etter bokstav d):
«e) dersom debitor og kreditor på noe tidspunkt uttrykkelig avtaler det, salg og fordeling av inntektene av salget»,
og i artikkel 43 nr. 2 skal ordene «bokstav d)» erstattes med ordene «bokstav d) og e)».
4. Debtors eiendomsrett eller annen sikkerhetsrett som overføres ved salg etter foregående ledd, frigjøres for enhver annen rettighet eller sikkerhetsrett som er prioritert lavere enn kreditors internasjonale sikkerhetsrett etter bestemmelsene i artikkel 29 i konvensjonen.
5. Kreditor og debitor eller en annen berørt person kan avtale skriftlig at artikkel 13 nr. 2 i konvensjonen ikke skal gjelde.
6. Hva angår tiltakene nevnt i artikkel IX nr. 1,
 - a) skal de gjøres tilgjengelige av registermyndigheten og andre forvaltningsmyndigheter, alt etter omstendighetene, i en konvensjonsstat innen fem virkedager fra den dag kreditor gir disse myndigheter melding om at tiltaket angitt i artikkel IX nr. 1 er innvilget, eller, når tiltaket innvilges av en utenlandsk domstol, at det er anerkjent av en domstol i denne konvensjonsstat, og at kreditor har rett til å utvirke disse tiltak i samsvar med konvensjonen, og
 - b) skal vedkommende myndigheter umiddelbart gi kreditor støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen, i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.
7. Nr. 2 og 6 skal ikke berøre lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.

Artikkel XI

Tiltak ved insolvens

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat som har hovedjurisdiksjon ved insolvens, har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 3.

Alternativ A

2. Når det oppstår en insolvenssituasjon, skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, med forbehold for nr. 7 overlevere luftfartøysgjenstanden til kreditor innen den første av følgende to datoer:
 - a) når karenstiden er utløpt, og
 - b) den dato kreditor ville hatt rett til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse om denne artikkel ikke fikk anvendelse.
3. I denne artikkel skal «karenstiden» være det tidsrom som er angitt i en erklæring fra konvensjonsstaten som har hovedjurisdiksjon ved insolvens.
4. Når det i denne artikkel er vist til «insolvensbestyreren», menes denne person i tjenestesammenheng, og ikke i vedkommende personlig.
5. Så lenge kreditor ikke har fått mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse i henhold til nr. 2,
 - a) skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, bevare og vedlikeholde luftfartøysgjenstanden og opprettholde dens verdi i samsvar med avtalen, og
 - b) skal kreditor ha rett til å anmode om andre midlertidige tiltak som foreligger etter gjeldende lovgivning.
6. Bokstav a) i foregående ledd skal ikke være til hinder for at luftfartøysgjenstanden kan brukes i henhold til avtaler inngått med sikte på å bevare og vedlikeholde luftfartøysgjenstanden og opprettholde dens verdi.
7. Insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, kan fortsatt ha luftfartøysgjenstanden i sin besittelse når den på tidspunktet angitt i nr. 2 har rettet opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandlingen, og har forpliktet seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen. Ved mislighold av framtidige forpliktelser skal det ikke innrømmes ny karenstid.
8. Hva angår tiltakene omhandlet i artikkel IX nr. 1,
 - a) skal de gjøres tilgjengelige i en konvensjonsstat av registermyndigheten og forvaltningsmyndighetene, alt etter omstendighetene, innen fem virkedager fra den dag kreditor gir disse myndigheter melding om at den har rett til å utvirke disse tiltakene i samsvar med konvensjonen, og
 - b) skal vedkommende myndigheter umiddelbart gi kreditor støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen av disse tiltak, i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.
9. Etter tidspunktet angitt i nr. 2 er det forbudt å hindre eller forsinke iverksettelsen av tiltak som kan treffes i henhold til konvensjonen eller denne protokoll.
10. Debtors forpliktelser i henhold til avtalen kan ikke endres uten kreditors samtykke.
11. Ingen bestemmelse i foregående ledd skal tolkes slik at den berører insolvensbestyrerens eventuelle myndighet til å si opp avtalen etter gjeldende lovgivning.
12. Ingen rettigheter eller sikkerhetsretter, med unntak av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter tilhørende en kategori omhandlet i en erklæring i henhold til artikkel 39 nr. 1, skal ha prioritet framfor registrerte sikkerhetsretter i insolvensbehandlingen.
13. Konvensjonen, endret ved artikkel IX i denne protokoll, skal gjelde for iverksettelse av alle tiltak etter denne artikkel.

Alternativ B

2. Når det oppstår en insolvenssituasjon, skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, på anmodning fra kreditor og i løpet av det tidsrom som er angitt i en erklæring fra en konvensjonsstat i henhold til artikkel XXX nr. 3, gi kreditor melding om den vil:
 - a) rette opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandlingen, og forplikte seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen og tilknyttede dokumenter, eller
 - b) gi kreditor mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse i samsvar med gjeldende lovgivning.
3. I gjeldende lovgivning som nevnt i bokstav b) kan domstolen gis mulighet til å kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet.
4. Kreditor skal kunne godtgjøre sine krav og vise at dens internasjonale sikkerhetsrett er registrert.
5. Dersom insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, ikke gir melding i samsvar med nr. 2, eller når insolvensbestyreren eller debitor har erklært at den vil gi kreditor mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse men unnlater å gjøre det, kan domstolen tillate at kreditor tar luftfartøysgjenstanden i besittelse på de vilkår som domstolen beslutter, og kan kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet.
6. Luftfartøysgjenstanden skal ikke selges så lenge en domstol ikke har truffet beslutning om kravet og den internasjonale sikkerhetsretten.

*Artikkel XII**Bistand ved insolvens*

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Domstolene i en konvensjonsstat der en luftfartøysgjenstand befinner seg skal, i samsvar med konvensjonsstatens lovgivning, så langt det er mulig samarbeide med utenlandske domstoler og utenlandske insolvensbestyrere om gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel XI.

*Artikkel XIII**Fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse*

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Når debitor har utstedt en ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse som i det alt vesentlige har den utforming som følger som vedlegg til denne protokoll, og har forelagt fullmakten for registermyndigheten til registrering, skal fullmakten registreres i en slik form.
3. Den person som har fått fullmakten (den «bemyndigede part») eller den person vedkommende har utpekt, skal være den eneste som har rett til å iverksette tiltakene angitt i artikkel IX nr. 1, og kan bare gjøre dette i samsvar med fullmakten og gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet. Fullmakten kan ikke trekkes tilbake av debitor uten skriftlig samtykke fra den bemyndigede part. Registermyndigheten skal, på anmodning fra den bemyndigede part, slette en fullmakt som er innført i registeret.
4. Registermyndigheten og andre forvaltningsmyndigheter i konvensjonsstatene skal umiddelbart gi den bemyndigede part støtte og bistand i forbindelse med iverksettelse av tiltakene angitt i artikkel IX.

*Artikkel XIV**Endring av bestemmelsene om prioritet*

1. Den som kjøper en luftfartøysgjenstand gjennom et registrert salg, erverver sin sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden frigjort fra en sikkerhetsrett som ble registrert på et senere tidspunkt, og fra en uregistrert sikkerhetsrett, selv om den uregistrerte sikkerhetsretten er kjent for kjøperen.
2. Den som kjøper en luftfartøysgjenstand, erverver sin sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden med forbehold for en sikkerhetsrett som er registrert på kjøpstidspunktet.
3. Eiendomsretten til eller en annen rettighet eller sikkerhetsrett i en flymotor skal ikke berøres av det forhold at flymotoren er installert i eller fjernet fra et luftfartøy.
4. Artikkel 29 nr. 7 i konvensjonen skal gjelde for en gjenstand som ikke er en luftfartøysgjenstand, og som er installert i et flyskrog, en flymotor eller et helikopter.

*Artikkel XV**Endring av bestemmelsene om overdragelse*

I artikkel 33 nr. 1 i konvensjonen skal følgende tilføyes umiddelbart etter bokstav b):

«og c) debitor har gitt skriftlig samtykke, uansett om samtykket er gitt før overdragelsen eller ikke, eller om det identifiserer mottakeren eller ikke.»

*Artikkel XVI**Bestemmelser om debitor*

1. Om det ikke foreligger mislighold som definert i artikkel 11 i konvensjonen, skal debitor ha rett til fri faktisk rådighet over og bruk av luftfartøysgjenstanden i samsvar med avtalen i forholdet til:

- a) kreditor og innehaveren av enhver sikkerhetsrett som debitor er frigjort fra i henhold til artikkel 29 nr. 4 i konvensjonen eller, i egenskap av kjøper, i henhold til artikkel XIV nr. 1 i denne protokoll, med mindre og i den grad debitor samtykket i noe annet, og
 - b) innehaveren av enhver sikkerhetsrett som går foran debitors rettighet henhold til artikkel 29 nr. 4 i konvensjonen eller, i egenskap av kjøper, i henhold til artikkel XIV nr. 2 i denne protokoll, men bare i den grad innehaveren har samtykket.
2. Ingen bestemmelse i konvensjonen eller denne protokoll berører kreditors ansvar ved avtalebrudd etter gjeldende lovgivning, i den grad avtalen gjelder en luftfartøysgjenstand.

Kapittel III

Bestemmelser om registreringsordningen for internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstander

Artikkel XVII

Tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten

1. Tilsynsmyndigheten skal være det internasjonale organ som utpekes ved en resolusjon på Diplomatkonferansen for vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftartsutstyr.
2. Når det internasjonale organet nevnt i foregående ledd verken kan eller vil fungere som tilsynsmyndighet, skal det innkalles til en konferanse for signatar- og konvensjonsstatene for å få utpekt en annen tilsynsmyndighet.
3. Tilsynsmyndigheten og dens ledelse og ansatte skal nyte godt av immunitet mot rettslig og administrativ forfølgning, i samsvar med de regler som gjelder for dem som et internasjonalt organ, eller på annet grunnlag.
4. Tilsynsmyndigheten kan nedsette en ekspertkomité hvis medlemmer velges blant personer som signatar- og konvensjonsstatene har innstilt, og som har de kvalifikasjoner og den erfaring som er nødvendig, og gi komiteen i oppdrag å bistå tilsynsmyndigheten i dens arbeid.
5. Den første registreringsmyndigheten skal stå for driften av det internasjonale registeret i fem år fra den dag denne protokoll trer i kraft. Deretter skal registreringsmyndigheten oppnevnes eller få forlenget sitt mandat av tilsynsmyndigheten hvert femte år.

Artikkel XVIII

Det første reglementet

Det første reglementet skal utarbeides av tilsynsmyndigheten og få virkning når denne protokoll trer i kraft.

Artikkel XIX

Utpekte kontaktorganer

1. Med forbehold for nr. 2 kan en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt utpeke ett eller flere organer på sitt territorium til kontaktorgan, som skal eller kan videreformidle nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret, med unntak av registrering av en melding om en nasjonal sikkerhetsrett eller en rettighet eller sikkerhetsrett etter artikkel 40 som er stiftet i henhold til en annen stats lovgivning.
2. En utpeking etter foregående ledd kan tillate, men ikke pålegge, bruk av ett eller flere utpekte kontaktorganer til de opplysninger som er nødvendige for å kunne foreta en registrering i forbindelse med flymotorer.

Artikkel XX

Ytterligere endringer av bestemmelsene om registeret

1. Ved anvendelse av artikkel 19 nr. 6 i konvensjonen skal søkekriteriene for en luftfartøysgjenstand være serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse, samt de opplysninger som i tillegg er nødvendige for at gjenstanden skal være individuelt identifiserbar. Slike tilleggsopplysninger skal være som angitt i reglementet.
2. Ved anvendelse av artikkel 25 nr. 2 i konvensjonen og under de omstendigheter som er angitt der, skal innehaveren av en registrert framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en registrert framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett, eller den person i hvis favør et framtidig salg er registrert, treffe de tiltak vedkommende har fullmakt til, for å få registreringen slettet innen fem virkedager fra anmodningen omhandlet i samme ledd er mottatt.
3. De avgifter som er nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav h) i konvensjonen, skal fastsettes slik at de dekker de utgifter som med rimelighet er forbundet med å etablere, drive og regulere det internasjonale registeret, og de utgifter som med rimelighet er forbundet med at tilsynsmyndigheten ivaretar sine oppgaver, utøver sin myndighet og oppfyller sine forpliktelser som omhandlet i artikkel 17 nr. 2 i konvensjonen.
4. Registreringsmyndigheten skal utføre og administrere det internasjonale registerets sentraliserte oppgaver i døgndrift. De ulike kontaktorganene skal som et minimum holdes åpne i vanlig arbeidstid på sine respektive territorier.
5. Forsikringen eller den økonomiske garantien nevnt i artikkel 28 nr. 4 i konvensjonen skal, for hver enkelt hendelse, dekke et beløp som ikke ligger under luftfartøysgjenstandens maksimumsverdi som fastsatt av tilsynsmyndigheten.

6. Ingen bestemmelse i konvensjonen skal være til hinder for at registreringsmyndigheten tegner forsikring eller sørger for økonomisk garanti som dekker hendelser der registreringsmyndigheten ikke har ansvar etter artikkel 28 i konvensjonen.

Kapittel IV

Kompetanse

Artikkel XXI

Endring av bestemmelsene om kompetanse

Ved anvendelse av artikkel 43 i konvensjonen og med forbehold for artikkel 42 i konvensjonen, skal en domstol i en konvensjonsstat også ha kompetanse når luftfartøysgjenstanden er et helikopter, eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy, som er registrert i denne stat.

Artikkel XXII

Avkall på suveren immunitet

1. Med forbehold for nr. 2 skal et avkall på suveren immunitet mot rettsforfølgning ved de domstoler som er angitt i artikkel 42 eller artikkel 43 i konvensjonen, eller med hensyn til håndheving av rettigheter og sikkerhetsretter i en luftfartøysgjenstand i henhold til konvensjonen, være bindende, og avkallet skal gi kompetanse og tillate håndheving, alt etter hva som er tilfellet, dersom de øvrige vilkår for tildeling av slik kompetanse eller myndighet til håndheving er oppfylt.
2. Et avkall etter foregående ledd skal være skriftlig og inneholde en beskrivelse av luftfartøysgjenstanden.

Kapittel V

Forholdet til andre konvensjoner

Artikkel XXIII

Forholdet til Overenskomst om internasjonal anerkjennelse av rettigheter i luftfartøyer

Konvensjonen skal, for en konvensjonsstat som er part i Overenskomst om internasjonal anerkjennelse av rettigheter i luftfartøyer, undertegnet i Genève 19. juni 1948, gå foran nevnte overenskomst i den grad den får anvendelse på luftfartøyer som definert i denne protokoll og på luftfartøysgjenstander. Hva angår rettigheter eller sikkerhetsretter som ikke omfattes eller berøres av denne konvensjon, skal den imidlertid ikke gå foran overenskomsten fra Genève.

Artikkel XXIV

Forholdet til Overenskomst om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer

1. Konvensjonen skal, for en konvensjonsstat som er part i Konvensjon om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer, undertegnet i Roma 29. mai 1933, gå foran nevnte konvensjon i den grad den får anvendelse på luftfartøyer som definert i denne protokoll.
2. En konvensjonsstat som er part i nevnte konvensjon kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den ikke vil anvende denne artikkel.

Artikkel XXV

Forholdet til UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie

Konvensjonen skal gå foran UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie, undertegnet i Ottawa 28. mai 1988, i den grad den får anvendelse på luftfartøysgjenstander.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel XXVI

Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse

1. Denne protokoll skal legges fram til undertegning i Cape Town den 16. november 2001 for deltakerstatene på Diplomatkonferansen om vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftartsutstyr i Cape Town fra 29. oktober til 16. november 2001. Etter 16. november 2001 skal denne protokoll kunne undertegnes av alle stater ved UNIDROITs hovedkontor (Det internasjonale institutt for ensartet privatrett) i Roma, fram til den trer i kraft i samsvar med artikkel XXVIII.
2. Denne protokoll skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene.
3. Enhver stat som ikke undertegner denne protokoll, kan tiltre den på ethvert tidspunkt.
4. Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse skal finne sted ved at det deponeres et formelt dokument for dette formål hos depositaren.
5. En stat kan ikke bli part i denne protokoll med mindre den også er eller blir part i konvensjonen.

Artikkel XXVII

Regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon

1. En regional organisasjon for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse saksområder som reguleres av denne protokoll, kan også undertegne, godta, godkjenne eller tiltre denne protokoll. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal i et slikt tilfelle ha en konvensjonsstats rettigheter og forpliktelser, i den grad vedkommende organisasjon har kompetanse på saksområder som reguleres av denne protokoll. Når antallet konvensjonsstater er relevant i denne protokoll, skal den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon ikke telle som en konvensjonsstat i tillegg til de av sine medlemsstater som er konvensjonsstater.
2. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal på tidspunktet for undertegning, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse avgi en erklæring til depositaren der den angir på hvilke saksområder regulert av denne protokoll organisasjonen har fått overført kompetanse fra sine medlemsstater. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal uten opphold gi depositaren melding om enhver endring i fordelingen av kompetanse, herunder nye overføringer av kompetanse, i en erklæring i henhold til dette ledd.
3. Når det er vist til «konvensjonsstat» eller «konvensjonsstater» eller «stat som er part» eller «stater som er part» i denne protokoll, menes også en regional organisasjon for økonomisk integrasjon når sammenhengen tilsier det.

Artikkel XXVIII

Ikrafttredelse

1. Denne protokoll trer i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag det åttende ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet deponeres, mellom stater som har deponert slike dokumenter.
2. For andre stater trer denne protokoll i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag deres ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument deponeres.

Artikkel XXIX

Territoriale enheter

1. Dersom en konvensjonsstat har territoriale enheter med forskjellige rettssystemer som anvendes på saksområder regulert ved denne protokoll, kan den på tidspunktet for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse erklære at denne protokoll skal omfatte alle dens territoriale enheter eller bare én eller enkelte av dem, og kan på ethvert tidspunkt endre sin erklæring ved å avgi en ny.
2. En slik erklæring skal uttrykkelig angi de territoriale enheter der denne protokoll skal gjelde.
3. Dersom en konvensjonsstat ikke har avgitt erklæring etter nr. 1, skal denne protokoll gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat.
4. Når en konvensjonsstat erklærer at denne konvensjon skal omfatte en eller flere av dens territoriale enheter, kan erklæringer etter denne protokoll avgis for den enkelte territoriale enhet, og erklæringer avgitt for én territorial enhet kan være forskjellige fra erklæringer avgitt for en annen territorial enhet.
5. Dersom denne protokoll, i samsvar med en erklæring avgitt etter nr. 1, omfatter en eller flere territoriale enheter i en konvensjonsstat,
 - a) skal debitor anses å befinne seg i en konvensjonsstat bare dersom den er stiftet etter gjeldende lovgivning i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, eller dersom den har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller sitt vanlige bosted i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder,
 - b) skal enhver henvisning til at luftfartøysgjenstanden befinner seg i en konvensjonsstat, forstås som at luftfartøysgjenstanden befinner seg i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, og
 - c) skal enhver henvisning til forvaltningsmyndighetene i denne konvensjonsstat, også anses å vise til de kompetente forvaltningsmyndigheter i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, og enhver henvisning til det nasjonale registeret eller registermyndigheten i den konvensjonsstaten også anses å vise til luftfartøysregisteret eller den kompetente registermyndigheten i den eller de territoriale enheter der konvensjonen og denne protokoll gjelder.

Artikkel XXX

Erklæringer om visse bestemmelser

1. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den vil anvende en eller flere av artiklene VIII, XII og XIII i denne protokoll.
2. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil anvende artikkel X i denne protokoll. Dersom den avgir en slik erklæring om artikkel X nr. 2, skal den angi antall virkedager omhandlet der.

3. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den vil anvende alternativ A eller alternativ B i artikkel XI i sin helhet, og skal i tilfelle angi på hvilke typer insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ A, og på hvilke typer insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ B. En konvensjonsstat som avgir en erklæring i henhold til dette ledd, skal angi det tidsrom som er omhandlet i artikkel XI.
4. Konvensjonsstatenes domstoler skal anvende artikkel XI i samsvar med den erklæring som er avgitt av konvensjonsstaten som har hovedjurisdiksjon ved insolvens.
5. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel XXI. Erklæringen skal angi på hvilke vilkår den relevante artikkelen vil bli anvendt, om den bare vil bli anvendt delvis, eller hvilke andre midlertidige tiltak som vil bli anvendt.

Artikkel XXXI

Erklæringer i henhold til konvensjonen

Erklæringer som er avgitt i henhold til konvensjonen, herunder erklæringer avgitt etter artikkel 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 og 60 i konvensjonen, skal anses avgitt også etter denne protokoll, med mindre det er angitt noe annet.

Artikkel XXXII

Forbehold og erklæringer

1. Det kan ikke tas noen forbehold mot denne protokoll, men erklæringer omhandlet i artikkel XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII og XXXIV kan avgis i samsvar med disse bestemmelser.
2. Enhver erklæring eller senere erklæring, eller enhver tilbaketrekning av en erklæring avgitt etter denne protokoll, skal meldes skriftlig til depositaren.

Artikkel XXXIII

Senere erklæringer

1. En stat som er part, kan avgi en senere erklæring, med unntak av erklæringer avgitt i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 i konvensjonen, på ethvert tidspunkt etter at denne protokoll er trådt i kraft for denne stat, ved å gi depositaren melding om dette.
2. Enhver senere erklæring skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen. Når det er angitt i meldingen at erklæringen skal få virkning først etter et lengre tidsrom, skal den få virkning etter utløpet av et slikt lengre tidsrom regnet fra depositaren mottar meldingen.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om det ikke var avgitt noen senere erklæringer, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før den senere erklæringen får virkning.

Artikkel XXXIV

Tilbaketrekning av erklæringer

1. En stat som er part og har avgitt en erklæring etter denne konvensjon, med unntak av en erklæring avgitt i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 i konvensjonen, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved å gi depositaren melding om dette. Tilbaketrekingen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal denne protokoll fortsatt gjelde som om ingen erklæring var trukket tilbake, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekingen får virkning.

Artikkel XXXV

Oppsigelse

1. Enhver stat som er part, kan si opp denne konvensjon ved skriftlig varsel til depositaren.
2. Oppsigelsen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne protokoll fortsatt gjelde som om ingen oppsigelse hadde funnet sted, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning.

Artikkel XXXVI

Tilsynskonferanser, endringer og andre relaterte spørsmål

1. Depositaren skal hvert år eller med andre passende mellomrom, i samråd med tilsynsmyndigheten, utarbeide en rapport til de stater som er part, om hvordan det internasjonale regimet som er innført ved konvensjonen og endret ved denne protokoll, har virket i praksis. I sitt arbeid med rapportene skal depositaren ta hensyn til tilsynsmyndighetens rapporter om hvordan den internasjonale registreringsordningen virker.
2. På anmodning fra minst tjuefem prosent av de stater som er part, skal depositaren fra tid til annen og i samråd med tilsynsmyndigheten innkalle til tilsynskonferanse for partene for å få vurdert:

- a) hvordan konvensjonen, endret ved denne protokoll, anvendes i praksis, og hvorvidt den faktisk letter finansiering mot sikkerhet i aktiva og leie av luftfartøysgjenstander som kommer inn under dens bestemmelser,
 - b) den rettslige fortolkningen og anvendelsen av bestemmelsene i denne protokoll og i reglementet,
 - c) hvordan den internasjonale registreringsordningen virker, hvordan registreringsmyndigheten driver sin virksomhet, og hvordan tilsynsmyndigheten gjennomfører sin oppfølging av den, på grunnlag av rapportene fra tilsynsmyndigheten, og
 - d) hvorvidt det er ønskelig å endre denne protokoll eller bestemmelsene om det internasjonale registeret.
3. Enhver endring av denne protokoll skal godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part og deltar i konferansen nevnt i foregående ledd, og skal deretter tre i kraft for de stater som har ratifisert, godtatt eller godkjent endringen, når den er ratifisert, godtatt eller godkjent av åtte stater i samsvar med bestemmelsene i artikkel XXVIII om protokollens ikrafttredelse.

Artikkel XXXVII

Depositaren og dens oppgaver

1. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentene skal deponeres ved Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT), heretter kalt depositaren.
2. Depositaren skal:
 - a) underrette alle konvensjonsstater om:
 - i. all ny undertegning eller deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, med angivelse av tidspunkt,
 - ii. tidspunktet for denne protokolls ikrafttredelse,
 - iii. alle erklæringer avgitt i samsvar med denne protokoll, med angivelse av tidspunkt,
 - iv. tilbaketreking eller endring av erklæringer, med angivelse av tidspunkt, og
 - v. varslor om oppsigelse av denne protokoll, med angivelse av oppsigelsestidspunkt og tidspunktet da oppsigelsen får virkning,
 - b) oversende bekreftede kopier av denne protokoll til alle konvensjonsstater,
 - c) sørge for at tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten får kopi av alle ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter, med angivelse av deponeringstidspunkt, av enhver erklæring eller tilbaketreking eller endring av en erklæring, og av ethvert varsel om oppsigelse, med angivelse av oppsigelsestidspunkt, slik at alle opplysninger er fullt ut og lett tilgjengelige, og
 - d) utføre de øvrige oppgaver som vanligvis tillegges en depositar.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har nedenstående befullmektigede undertegnet denne konvensjon.

UTFERDIGET i Cape Town den sekstende november to tusen og ett, i ett originaleksemplar på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster, etter at konferansesekretariatet under konferanseledelsens myndighet innen nitti dager fra dette dokumentets dato har kontrollert at tekstene samsvarer.

Vedlegg

Skjema for ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport

Vedlegg henvist til i artikkel XIII

[Dato]

Til: [Registermyndighetens navn]

Sak: Ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport

Undertegnede er den registrerte [operatør] [eier]¹ av [sett inn produsentens navn og flyskrog-/helikoptermodell], med serienummer [sett inn nummeret] og registrert som [registreringsnummer] [registreringsmerke] [sett inn registreringsnummer/registreringsmerke] (og tilbehør, deler og utstyrskomponenter som er montert på, integrert i eller festet til dette, heretter kalt «luftfartøyet»).

Dette dokument er en ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport, utstedt av undertegnede i favør av [kreditors navn] (heretter kalt «den bemyndigede part») med hjemmel i artikkel XIII i Protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre om særlige forhold for luftfartøysløsøre. I samsvar med nevnte artikkel ber undertegnede om:

- i. godkjenning av den bemyndigede part, eller den person denne part utpeker, som den eneste person med rett til:
 - a) å sørge for avregistrering av luftfartøyet i [navnet på luftfartøysregisteret] som føres av [navnet på registermyndigheten] i samsvar med kapittel III i Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944, og
 - b) å sørge for eksport og fysisk overføring av luftfartøyet fra [landets navn], og
- ii. bekreftelse på at den bemyndigede part eller den person denne part utpeker, etter skriftlig anmodning kan treffe tiltak som angitt i bokstav i) uten samtykke fra undertegnede, og at myndighetene i [landets navn] når anmodningen mottas, skal samarbeide med den bemyndigede part med sikte på en rask iverksettelse av de aktuelle tiltak.

Den bemyndigede parts rettigheter i henhold til dette dokument kan ikke tilbakekalles av undertegnede uten skriftlig samtykke fra den bemyndigede part.

Denne anmodningen og dens vilkår godtas ved undertegning og deponering hos [registermyndighetens navn].

[Operatørens/eierens navn]

Godkjent og deponert den:

[dato] av: [navn og tittel]

[Merknader]

1 Velg det som svarer til det nasjonale registreringskriteriet.

13. nov. Nr. 1693 2008

Vedtak om fristutsettelse for å fremsette krav om erstatning ved vern av nasjonalparker og landskapsvernområder

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 13. november 2008 med hjemmel i lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 20b. Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

Miljøverndepartementet gir alle grunneiere og rettighetshavere som har fått områder vernet som nasjonalpark eller landskapsvernområde, og der den ordinære fristen for å fremsette krav om erstatning ikke har gått ut 1. januar 2002, forlenget fristutsettelse til 31. desember 2009.

For de grunneiere og rettighetshavere der vedtak om vern etter 31. desember 2008 gjelder de ordinære frister i naturvernloven § 20b.

25. feb. Nr. 1410 2010

Forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Misjonshøgskolen 25. februar 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

Kapittel I. Allmenne regler

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder doktorgradsutdanningen som fører frem til graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen. Forskriften gir regler om målsetting, ansvarsforhold, opptak, gjennomføring og avslutning av Ph.D.-graden. For allmenne definisjoner, se forskrift om opptak, studier og eksamen ved Misjonshøgskolen 2005, § 3 og § 21 – § 23.

§ 2. Målsetting

Doktorgradsutdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet på et høyt faglig nivå og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt.

§ 3. Beslutningsmyndighet

I saker der beslutningsmyndighet er lagt til Misjonshøgskolen, treffes avgjørelser av rektor eller den han eller hun gir fullmakt til. Der beslutningsmyndighet er lagt til styret selv, rektor selv eller Forskningsutvalget, kan myndigheten ikke delegeres til lavere nivå.

§ 4. Ansvar for doktorgradsutdanningen

Misjonshøgskolens styre har det overordnede ansvar for doktorgradsutdanningen og gir regler for gjennomføring og organisering. Styret oppretter og nedlegger program for doktorgradsutdanningen innenfor institusjonens fagområder. Misjonshøgskolens forskningsutvalg utvikler, fastsetter og endrer den detaljerte utdanningsplan for programmet så fremt ikke endringene medfører betydelige endringer i studiets målsetting, innhold eller ressursrammer. Slike endringer gjøres gjeldende fra det påfølgende semester.

§ 5. Doktorgradsutdanningens innhold

Doktorgradsutdanningen er i hovedsak aktivt forskningsarbeid under veiledning.

Doktorgradsutdanningen omfatter:

- a) gjennomføring av et selvstendig forskningsarbeid i aktivt samarbeid med veiledere og andre forskere
- b) en godkjent opplæringsdel
- c) deltakelse i aktive forskermiljøer, nasjonalt og internasjonalt

- d) faglig formidling som er nært relatert til det pågående doktorgradsarbeid.

Kapittel II. Opptak

§ 6. Opptak

Opptakskrav

For å bli tatt opp på doktorgradsprogrammet, må søkeren normalt ha femårig mastergrad eller tilsvarende utdanning som Misjonshøgskolen har godkjent som grunnlag for opptak.

Forskningsutvalget kan stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilt prøve før opptak.

Søknaden

Søknad om opptak skal inneholde:

- a) beskrivelse av forskningsoppgaven
- b) fremdriftsplan for gjennomføring av utdanningen
- c) finansieringsplan
- d) redegjørelse for nødvendig infrastruktur
- e) redegjørelse for veiledningsbehov og forslag til veiledere
- f) eventuelle planer for opphold ved andre, herunder utenlandske, forskningsinstitusjoner eller virksomheter
- g) plan for faglig formidling
- h) dokumentasjon av den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket
- i) presisering av hvilket språk avhandlingen skrives på
- j) opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

Forskningsutvalget fastsetter søknadsskjema.

Ved søknad kan kandidaten levere skisse til prosjektbeskrivelse, men det skal da utarbeides en fullstendig prosjektbeskrivelse innen seks måneder etter opptak.

Avgjørelse om opptak

Avgjørelse om opptak fattes av Forskningsutvalget og baseres på en samlet vurdering av søknaden. Forskningsutvalget kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere når antallet søkere overstiger opptakskapasiteten.

Opptaket kan skje med forbehold om finansiering, opptakskapasitet mht. veiledning, utarbeidelse av individuell opplæringsplan, tilleggsutdanning og immaterialrettslige avtaler. I opptaksvedtaket skal veileder oppnevnes, ansvaret for løsningen av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastlegges med startdato og varighet. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt.

Opptak kan nektes dersom:

- a) opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og åpen disputas
- b) de immaterialrettslige avtaler som er inngått, er så urimelige at Misjonshøgskolen ikke bør medvirke i prosjektet.

Kapittel III. Forskerutdanningen

§ 7. Avtale

Opptak formaliseres i form av skriftlig avtale for doktorgradsutdanningen. Avtalen inngås mellom doktorgradskandidat, veileder(e) og Forskningsutvalget. En individuell utdanningsplan skal utarbeides i samarbeid med hovedveileder. Dersom doktorgradskandidaten er tilknyttet annen arbeidsplass, skal det inngås avtale som regulerer arbeidsvilkårene, herunder tid til doktorgradsarbeidet, driftsmidler og behov for vitenskapelig utstyr. Avtalen skal sikre at doktorgradskandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at forskerutdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid.

§ 8. Doktorgradsprogrammet

Forskerutdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme. Avtaleperioden kan forlenges grunnet permisjoner som følger av kandidatens rettighet som arbeidstaker.

Misjonshøgskolen skal gi alle doktorgradskandidater tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Dersom Misjonshøgskolen ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal forholdene legges til rette for at kandidaten får tilsvarende opplæring ved andre institusjoner/enheter som gir godkjent doktorgradsutdanning. I emner der det ikke foreligger egnet kurstilbud, kan individuelt lesepensum godkjennes som en del av opplæringsdelen.

Opplæringsdelen skal inneholde emner tilsvarende minst 30 studiepoeng og skal blant annet omfatte opplæring i vitenskapsteori, vitenskapelig metode og etikk. Forskningsutvalget fastsetter innholdet i opplæringsdelen. Opplæringsdelen skal være gjennomført og godkjent før avhandlingen innleveres. Søknad om endringer i godkjent plan for opplæringsdelen skal utarbeides i samråd med hovedveileder og avgjøres av Forskningsutvalget.

Forskningsutvalget kan gi fritak for deltakelse i deler av opplæringsdelen dersom tilsvarende krav er oppfylt ved en annen enhet eller institusjon som gir godkjent opplæring.

§ 9. Tilknytning til forskermiljø

Hovedveileder har i samråd med Forskningsutvalget hovedansvar for å legge til rette for at doktorgradskandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradskandidater. For doktorgradskandidater som har hovedtilknytning ved annen institusjon, skal det inngås avtale mellom gradstildelende og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradskandidatens deltakelse i et aktivt forskermiljø (jf. § 7).

§ 10. Avhandlingen

Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder innen fagområdet. Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Del av fellesarbeid godtas som avhandling i den grad doktorgradskandidatens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres.

Sammenstillinger av flere, mindre arbeider godtas som avhandling dersom det er en sammenheng mellom delene, og det er redegjort for denne sammenheng.

Arbeider som ikke godtas

Arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere, sammenhengende arbeider.

Ny innlevering

En doktoravhandling som tidligere er blitt underkjent ved Misjonshøgskolen, kan bedømmes i omarbeidet skikkelse først seks måneder etter at Misjonshøgskolen har fattet beslutning om å forkaste avhandlingen. Bedømmelse på nytt kan bare finne sted én gang.

Offentlig tilgjengelighet

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring og publisering av en doktoravhandling, med unntak for en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring/publisering. Slik utsettelse kan skje når forskerutdanningen delvis eller i sin helhet er finansiert av en eksternt part, for at den eksterne part skal kunne ta stilling til patentering/kommersialisering. Eksternt part kan ikke stille vilkår om at hele eller deler av doktoravhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres eller publiseres.

Rettigheter ved bruk av resultater

De deler av doktorgradsavhandlingen som doktoranden alene har opphavsrett til, samt andre faglitterære verk som er resultat av arbeidet med avhandlingen og som doktoranden alene har opphavsrett til, kan vederlagsfritt benyttes ved fremstilling av kopier til bruk i institusjonens forsknings- og undervisningsvirksomhet. For doktorgradskandidater som ikke ansettes ved Misjonshøgskolen, inngås egen avtale om tilsvarende bruk. Ved slik bruk skal doktorgradskandidaten navngis slik lovgivning og god skikk tilsier.

§ 11. Veiledning

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Hvis doktorgradskandidaten har flere veiledere, skal det oppnevnes en hovedveileder med primært ansvar for den faglige oppfølging av kandidaten. Minst én av veilederne skal være ansatt ved Misjonshøgskolen. Hovedveileder skal som hovedregel være ansatt ved Misjonshøgskolen. Veileder skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Doktorgradskandidaten skal ha jevnlig kontakt med sin(e) veileder(e) og skal inngå i et aktivt forskningsmiljø.

Både veileder og doktorgradskandidat plikter å rapportere i samsvar med de regler Misjonshøgskolen har fastsatt, jf. § 12.

§ 12. Kvalitetssikring og rapportering

Misjonshøgskolen har et system for kvalitetssikring av doktorgradsopplæringen. Systemet omfatter tiltak for å avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og mangler ved veiledningen samt rutiner for å følge opp avdekkede mangler. Systemet omfatter halvårlig og separat rapportering fra doktorgradskandidat og veileder.

§ 13. Terminering av avtale

Frivillig avslutning

- a) Doktorgradskandidaten og Forskningsutvalget ved Misjonshøgskolen kan avtale at doktorgradsutdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik frivillig avslutning av doktorgradsutdanningen skal det ved egen avtale fastsettes hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsettingsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.
- b) Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt, skal kandidaten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet.

Tvungen avslutning

Misjonshøgskolen kan beslutte tvungen avslutning av doktorgradsutdanningen før avtalt tid. Slik tvungen avslutning kan besluttes hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- a) Gjentatte og vesentlige brudd fra kandidatens side av informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt.
- b) Vesentlig forsinkelse i framdriften av forskningsprosjektet av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må den vesentlige forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv har herredømme over.
- c) Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen, grunnet forhold som kandidaten selv har herredømme over.
- d) Brudd på de forskningsetiske retningslinjene som gjelder for fagområdet.
- e) Opptreden fra en kandidat som bryter med den tillit som må foreligge mellom Misjonshøgskolen og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av doktorgradsutdanningen.

Forskningsutvalget fremmer forslag om tvungen avslutning, på bakgrunn av innstilling fra gjeldende fagseksjon. Rektor fattar vedtak. Dersom doktorgradskandidaten er tilsatt, kan avtalen kun avsluttes dersom vilkårene i tjenestemannsloven er oppfylt.

Kapittel IV. Innlevering og bedømmelse

§ 14. Bedømmelse

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- a) godkjent vitenskapelig avhandling og et tilfredsstillende forsvar i en offentlig disputas
- b) godkjent gjennomføring av opplæringsprogrammet, ev. annen godkjent faglig skolering eller kompetanse
- c) godkjent prøveforelesning over oppgitt emne.

§ 15. Innlevering

Avhandlingen kan først leveres inn når doktorgradsopplæringen er avsluttet og dokumentert. Man søker om å få den innleverte avhandling bedømt til å finnes verdig til å forsvares i offentlig disputas for doktorgraden.

Søknad om å få avhandlingen bedømt rettes til Forskningsutvalget. Med søknaden skal følge det nødvendige antall eksemplarer av avhandlingen, normalt fire. Sammen med søknaden skal det foreligge dokumentasjon for at opplæringsdelen er fullført og godkjent. Dersom avhandlingen godkjennes til disputas, leveres ytterligere det antall eksemplarer som bestemmes av Forskningsutvalget.

Avhandlingen leveres i standardisert format og i den form (papirbasert, elektronisk) Forskningsutvalget bestemmer.

Et arbeid eller deler av et arbeid som tidligere er godkjent for doktorgraden ved norsk eller utenlandsk institusjon, kan ikke antas til bedømmelse selv om arbeidet innleveres i omarbeidet form.

Dersom avhandlingen etter innlevering også leveres til bedømmelse på et annet fakultet, eller hvis det har oppstått andre forhold som ville ha gjort at avhandlingen ikke kunne ha vært levert på nytt, skal saksbehandlingen stanses.

§ 16. Oppnevning av bedømmelseskomité

Til å bedømme avhandlingen oppnevner rektor i samråd med Forskningsutvalget en sakkyndig bedømmelseskomité på minst tre medlemmer. Komiteen skal settes sammen slik at:

- begge kjønn, såfremt mulig, er representert
- minst to av medlemmene skal være eksterne
- minst ett av medlemmene, såfremt mulig, er utenlandsk
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Forskningsutvalget utpeker en leder blant komiteens medlemmer eller i tillegg til komiteens medlemmer.

Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen eller lede den.

§ 17. Komiteens arbeid

Tilbaketrekning og bearbeidelse

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Doktorgradskandidaten har imidlertid anledning til å rette formelle feil i avhandlingen ved å levere en liste med slike rettinger senest én måned før disputasen.

Dersom bedømmelseskomiteen ikke finner å kunne godkjenne avhandlingen, men istedenfor refusjon anbefaler at doktorgradskandidaten gis anledning til å bearbeide den, kan Forskningsutvalget på grunnlag av en slik anbefaling fra bedømmelseskomiteen gi tillatelse til bearbeidelse av avhandlingen. Det skal gis en frist for slik bearbeidelse, normalt ikke lengre enn seks måneder.

Hvis avhandlingen ikke godkjennes, kan ny innlevering først finne sted etter seks måneder.

Opplysningsplikt

Veileder kan innkalles til møter i bedømmelseskomiteen for å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

Komiteen kan kreve doktorgradskandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon fremlagt.

Innstilling

Komiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling forelegges doktorgradskandidaten, som gis frist på 14 dager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Disse videresendes til komiteens medlemmer, og komiteens eventuelle merknader til disse oversendes Forskningsutvalget, normalt innen 14 dager. Hvis doktorgradskandidaten ikke ønsker å fremme skriftlige merknader, underrettes komiteen snarest om dette.

Frister

Komiteens innstilling skal foreligge innen fire måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen, med mindre Forskningsutvalget har bestemt noe annet. Tillater komiteen og Forskningsutvalget bearbeidelse av avhandlingen, løper ny frist fra den datoen avhandlingen leveres på nytt.

§ 18. Komiteens innstilling og behandling av innstillingen

Behandling av enstemmig innstilling

En enstemmig komitéinnstilling skal normalt tas til følge. Dersom et flertall av Forskningsutvalget finner at det – til tross for en enstemmig komitéinnstilling – foreligger begrunnet tvil om en avhandling bør godkjennes, skal Forskningsutvalget søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen, normalt senest innen tre måneder. Doktorgradskandidatens eventuelle merknader legges fram for Forskningsutvalget. Etter dette fatter Forskningsutvalget selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Behandling av delt innstilling

Dersom det foreligger dissens i komiteen, kan Forskningsutvalget uten ytterligere bedømmelse fatte vedtak i saken, eller søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen, eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen, normalt senest innen tre måneder. Doktorgradskandidatens eventuelle merknader legges fram for Forskningsutvalget. Etter dette fatter Forskningsutvalget selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelser.

Dersom avhandlingen finnes verdig til å forsvares, leveres

- det antall eksemplarer Forskningsutvalget bestemmer
- et kortfattet sammendrag i elektronisk form
- et tilsvarende sammendrag av avhandlingen på engelsk eller et annet verdensspråk.

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

§ 19. Prøveforelesning

Etter at avhandlingen er godkjent for forsvar, men før forsvaret, skal doktoranden prøveforelese. Forskningsutvalget fastsetter om bedømmelseskomiteen eller komité nedsatt av Forskningsutvalget skal være prøveforelesningskomité.

Det skal være én prøveforelesning over oppgitt emne. Emne for prøveforelesning fastsettes av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for kandidaten 10 virkedager før forelesningen.

Prøveforelesningen skal holdes etter at avhandlingen er innlevert, men før disputasen, og skal godkjennes av prøveforelesningskomiteen. Komiteen avgir innstilling til Forskningsutvalget om prøveforelesningen bør godkjennes.

§ 20. Forsvar av avhandlingen

Når prøveforelesningen er avholdt og godkjent av komiteen, skal doktorgradskandidaten forsvare avhandlingen i offentlig disputas. Tid og sted for disputasen skal offentliggjøres i god tid sammen med opplysninger om hvordan avhandlingen er offentliggjort.

Disputasen skjer på avhandlingsspråket eller norsk med mindre Forskningsutvalget godkjenner noe annet.

Det skal normalt være to ordinære opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av Forskningsutvalget. I særlige tilfeller kan det utpekes opponenter som ikke har vært medlemmer av komiteen.

Disputasen ledes av høyskolerektor eller den denne bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen og for prøveforelesningene. Deretter gjør doktorgradskandidaten rede for hensikten med og resultatet av den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponent innleder diskusjonen, og annenopponent avslutter disputasen. Forskningsutvalget kan likevel fastsette en annen rekkefølge og oppgavefordeling mellom doktorgradskandidaten og førsteopponenten. Ved innledningen av disputasen meddeler lederen de øvrige tilstedeværende om at personer som ønsker å opponere ex auditorio, må gjøre det før ordet gis til den andre ordinære opponent.

Etter disputasen sender bedømmelseskomiteen innberetning til Forskningsutvalget, der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om disputasen er godkjent/ikke godkjent.

Hvis prøveforelesning eller forsvaret av avhandlingen under disputasen ikke godkjennes, kan doktorgradskandidaten prøveforelese og/eller disputere på nytt én gang, dog disputere på nytt tidligst etter seks måneder. Fornyet prøve bedømmes så vidt mulig av samme komité som den opprinnelige. Disputasen skal finnes tilfredsstillende før diplom kan tildeles.

§ 21. *Kreering og diplom/vitnemål*

Når Forskningsutvalget har godkjent opplæring, avhandling, prøveforelesning og disputas, kreeres doktorgradskandidaten til Philosophiae Doctor av Misjonshøgskolens styre. Doktorgradsdiplom og vitnemål utferdiges av Misjonshøgskolen. Forskningsutvalget fastlegger hvilke opplysninger som skal inngå i diplom og vitnemål. I vitnemålet skal det også gis opplysninger om det faglige opplæringsprogram doktorgradskandidaten har deltatt i.

Kapittel V. Klage

§ 22. *Klage*

Klage på opptak og søknadsbehandling

Avslag på søknad om opptak etter § 6 kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes til Misjonshøgskolen ved rektor. Blir avslaget opprettholdt sendes klagen uten ugrunnet opphold til institusjonens klagenemnd.

Klage på godkjenning av opplæringsprogrammet

Ved klage på avslag på søknad om godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsprogrammet, gjelder § 28 i forvaltningsloven tilsvarende. Ved klage over sensur ved særskilt eksamen eller prøver, gjelder likevel lov om universiteter og høyskoler § 5-2 og § 5-3.

Klage på avslag på søknad om bedømmelse eller underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar

Underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes Misjonshøgskolen. Misjonshøgskolen kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak.

Kapittel VI. Sluttbestemmelser

§ 23. *Utfyllende bestemmelser*

Styret ved Misjonshøgskolen kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 24. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. mars 2010.

Forskriften opphever forskrift 20. april 2006 nr. 1248 for graden philosophiae doctor (Ph.D.), vedtatt i Høgskolestyret ved Misjonshøgskolen.

25. mai Nr. 1358 2010

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirktoratet 25. mai 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 48 nytt annet ledd skal lyde:

(2) I notfisket etter makrell er det ikke tillatt å slippe hele eller deler av fangsten etter at $\frac{3}{4}$ av notens lengde er tatt om bord i fartøyet. Med «notens lengde» forstås lengden fra notøre til notøre. Punktet $\frac{3}{4}$ av notens lengde skal merkes med en hvit blåse med en omkrets på minimum 40". Blåsen skal festes på flåen og skal være godt synlig og egnet til å reflektere lys når lyskaster settes på.

§ 48 nåværende annet og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2010.

11. juni Nr. 1340 2010**Forskrift om endring i forskrift om krav til utstyr og installasjon av posisjonsrapporteringsutstyr**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. juni 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34, § 35, § 36, § 37 og § 43 og forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 22. Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 24. mars 2010 nr. 454 om krav til utstyr og installasjon av posisjonsrapporteringsutstyr gjøres følgende endring:

§ 7 andre ledd skal lyde:

Strømtilførselen til satellittsporingsutstyret skal ikke brytes uten ved nødvendig strømbrydd grunnet vedlikehold av sporingsutstyret, verkstedsopphold eller når fartøyet skal ligge uvirksom i mer enn 30 dager. Det skal sendes skriftlig melding til Fiskeridirektoratet før strøm brytes. Når strømmen til sporingsutstyret er brutt er det krav om at fartøyet ikke endrer posisjon.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. sept. Nr. 1422 2010**Forskrift om bachelorgrad i sykepleie ved Lovisenberg diakonale høgskole AS (LDH)**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Lovisenberg diakonale høgskole AS 14. september 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2 første ledd, § 3–3 tredje ledd, § 3–4 første ledd, § 3–5 og § 3–11. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omhandler krav til bachelorgraden i sykepleie ved LDH. Bachelorgraden er forutsatt å ha en normert studietid på tre år (180 studiepoeng).

§ 2. Definisjoner

Rammeplan: En plan for et studium der departementet har fastsatt nasjonale rammer for mål, innhold og vurderinger i studiet.

Fagplan: Institusjonens konkretisering av mål, innhold, organisering og vurdering i studier regulert av rammeplanen.

Studieprogram: Ett- eller flerårig studieløp med ett definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

Fag: Samling av beslektede emner som er samlet under en fagbetegnelse.

Kurs: Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et hovedemne.

Hovedemne: Kombinasjon av emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom fag- eller studieplan er definert å utgjøre en samlet enhet.

Studiepoeng: Mål på omfanget av et studium der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

§ 3. Krav til bachelorgradens innhold og omfang

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, kurs, hovedemner eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden omfatter treårig studium (180 studiepoeng) som i henhold til nasjonal fastsatt rammeplan gir bachelorgrad.

Fagplanen skal fastsette:

- Studieprogrammets læringsutbytte, mål, varighet, omfang og nivå
- Studiets innhold, oppbygning og organisering
- Eventuelle særlige vilkår for å avlegge eksamen, som godkjent deltakelse i øvingsavdeling, obligatoriske skriftlige arbeider m.m.
- Eksamensordning, prøve og vurderingsform.

§ 4. Studierett

En student har studierett til det studium vedkommende er tatt opp til. Studieretten tildeles etter høgskolens tilbud og studentens aksept av studieplass.

§ 5. Krav til selvstendig arbeid

Det skal inngå en fordypningsoppgave av et omfang på minimum 12 studiepoeng.

§ 6. *Fritak for eksamen eller prøve*

Det kan gis fritak for eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve ved LDH, andre utdanningsinstitusjoner under lov om universiteter og høyskoler eller utdanning fra annen norsk eller utenlandsk utdanningsinstitusjon som ikke faller inn under lov om universiteter og høyskoler, men som vurderes som faglig jevn god med utdanning som tilbys ved LDH.

Søknad om fritak for eksamen eller prøve blir ikke behandlet før studenten er tatt opp som student ved LDH.

§ 7. *Reduksjon i studiepoeng*

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 8. *Vitnemål og vitnemålstillegg*

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som bachelor i sykepleie.

Bachelorvitnemålet skrives ut på norsk. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles en bachelorgrad med vitnemål fra LDH må eksamen i fag/emner/emnegrupper/studieprogram av et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen.

§ 9. *Utfyllende bestemmelser*

Høgskolestyret for LDH kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks og erstatter reglement om krav til bachelorgraden i sykepleie ved LDH fastsatt 10. desember 2002.

14. sept. Nr. 1423 2010

Forskrift om mastergrad ved Lovisenberg diakonale høyskole AS (LDH)

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Lovisenberg diakonale høyskole AS 14. september 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-11, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad og forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften omhandler krav til mastergrad ved LDH.

§ 2. *Krav til faglig innhold og omfang*

Graden master oppnås på grunnlag av avsluttet mastergradseksamen bestående av fag, moduler eller emner tilsvarende 120 studiepoeng sammenlagt. Dette inkluderer et selvstendig arbeid, se § 8.

Innholdet i studiet beskrives i fag- eller studieplanen og omfatter:

- Studieprogrammets læringsutbytte, mål, varighet, omfang og nivå
- Studiets faginnhold, oppbygging og organisering
- Ev. særlige vilkår for å kunne avlegge eksamen; som deltagelse i obligatoriske undervisningsenheter, obligatoriske skriftlige arbeider m.m.
- Eksamens- og vurderingsformer.

Kapittel 2. Opptaksbestemmelser

§ 3. *Opptak*

Det er lokalt opptak til masterstudiet. Søknadsfrist fastsettes av høgskolen og kunngjøres minst 1 måned før fristens utløp. Krav til spesiell utdanningsbakgrunn, krav til praksis og/eller ev. karakterkrav, skal fremgå av studieplanen for det enkelte studium.

Søkere til mastergrader som bygger på definerte yrkesutdanninger, må ha norsk autorisasjon innenfor yrket.

§ 4. *Opptakskrav*

Generelt opptaksgrunnlag for masterstudier fremgår av § 3 og § 5 i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.

Det gis anledning til å søke om opptak på realkompetanse. LDH avgjør selv hva som gir realkompetanse til studiene. For å være kvalifisert for opptak til masterstudier, må kravet til realkompetanse være på nivå som 3-årig bachelorutdanning eller tilsvarende.

Søkere med utenlandsk utdanning må dokumentere at de fyller krav til norsk- og engelskkunnskaper beskrevet i forskrift om opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler.

Ved opptak til felles mastergrad (joint degree) med andre høyskoler/universitet, gjelder opptakskravene ved den institusjonen som foretar opptaket.

§ 5. Søknadsdokumenter

For at søknaden skal kunne behandles, må all utdanning, praksis og andre forhold som skal gi grunnlag for opptak, dokumenteres med attesterte kopier av originale dokumenter. Godkjente dokumenter det ikke er mulig å vedlegge innen søknadsfristen, skal ettersendes snarest mulig etter at de er søkeren i hende.

Søkere som ønsker å bli vurdert på realkompetanse, må be om dette i søknaden og legge ved begrunnelse og dokumentasjon.

§ 6. Rangering av søkere

Ved flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne etter konkurransepoeng. Konkurransepoeng beregnes på bakgrunn av karakter fra bachelorutdanning, tilleggsutdanning, relevant praksis utover minstekravet og evt. andre forhold.

Utrekning av konkurransepoeng gjøres på følgende måte:

1. Det regnes ut gjennomsnittkarakter for bachelorutdanning/tilsvarende utdanning som inngår i opptaksgrunnlaget for det aktuelle masterprogram. Omregningsskala:

Bokstavkarakter	Tallkarakter	Poeng
A	1,0–2,1	5
B	2,2–2,5	4
C	2,6–2,7	3
D	2,8–3,0	2
E	3,1–4,0	1

For søkere med vurderingsuttrykk «Bestått» gis 4 poeng.

2. Det gis 0,5 tilleggs-poeng pr. halvår for relevant praksis etter avsluttet utdanning som utgjør søkerens opptaksgrunnlag, maksimalt 2 poeng. Det gis ikke tilleggs-poeng for ev. praksis som inngår i opptaksgrunnlaget.
3. Det gis 0,5 tilleggs-poeng pr. 30 studiepoeng for relevant utdanning ut over opptaksgrunnlaget, maksimalt 2 poeng.
4. Øvrige tilleggs-poeng fastsettes av styret for hver enkelt utdanning. Slike tillegg skal framgå av fag- eller studieplan.

Søkere som er funnet kompetente etter realkompetansevurdering, rangeres skjønnsmessig i forhold til øvrige søkere etter en helhetsvurdering av søkerens samlede kompetanse.

Kapittel 3. Gjennomføring av studiet

§ 7. Studierett

En student har studierett til det studium vedkommende er tatt opp til. Studieretten tildeles etter LDHs tilbud og studentenes aksept av studieplanen.

§ 8. Krav til selvstendig arbeid

Det skal inngå et selvstendig arbeid av et omfang på minimum 30 studiepoeng. Omfanget av det selvstendige arbeidet skal ikke overskride 60 studiepoeng.

§ 9. Fritak for deler av studiet

Det vil være mulig å få fritak fra enkeltmoduler/emner innen studieprogrammet, på grunnlag av annen gjennomført utdanning, ut over det som var opptaksgrunnlaget til masterstudiet. Studenten må være opptatt ved studiet før det kan søkes om fritak.

Kapittel 4. Vitnemål

§ 10. Vitnemål og vitnemålstillegg

For å kunne tildeles mastergrad med vitnemål fra LDH må studenten ha gjennomført studier tilsvarende minst 60 studiepoeng ved høyskolen.

For oppnådd mastergrad utstedes vitnemål der gradens faglige innhold beskrives.

Det utstedes også Diploma Supplement, som gir beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høyere utdanningssystemet.

Det skal framgå av vitnemålet dersom graden er tildelt i samarbeid med andre institusjoner.

Kapittel 5. Utfyllende beskrivelser og ikrafttredelse

§ 11. Utfyllende bestemmelser

Høgskolestyret for LDH kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

27. sept. Nr. 1393 2010

Vedtak om opphevelse av instruks til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn om bruk av Matilda varslingsmodul (Matilda VAM)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 27. september 2010 med hjemmel i forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland § 6 og § 7. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

Instruks 16. mai 2003 nr. 599 til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsynet om bruk av Matilda varslingsmodul (Matilda VAM) ble opphevet ved instruks for Distriktskontorene i Mattilsynet om registrering av importmeldinger Mattilsynet Tilsynssystem (MATS), med ikrafttredelse 29. juni 2010.

Instruksen er ansett for å kun være til bruk internt i Mattilsynet og har ikke overføringsverdi på andre forvaltningsområder, eller nåværende operative meldesystemer.

8. okt. Nr. 1335 2010

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 8. oktober 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12n (direktiv 2009/84/EF, direktiv 2009/85/EF, direktiv 2009/86/EF, direktiv 2009/87/EF, direktiv 2009/88/EF, direktiv 2009/89/EF, direktiv 2009/91/EF, direktiv 2009/92/EF, direktiv 2009/93/EF, direktiv 2009/94/EF, direktiv 2009/95/EF, direktiv 2009/96/EF, direktiv 2009/98/EF, direktiv 2009/99/EF, direktiv 2009/150/EF og direktiv 2009/151/EF), nr. 12zq (vedtak 2009/322/EF) og nr. 12zr (vedtak 2009/324/EF). Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

I

I forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 35 andre punktum skal lyde:

Likeledes kan Direktoratet for arbeidstilsynet treffe vedtak om tvangsmulkt etter lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 18–7.

I vedlegg 7 tilføyes til slutt i tabellen:

<i>Vedlegg i biociddirektive t</i>	<i>Aktivt stoff</i>	<i>CAS-nr.</i>	<i>Produkttype</i>	<i>Frist for søknad om produktgodkjenning eller registrering</i>	<i>Inkluderingsdirektiv</i>
I	Sulfuryldifluorid	2699–79–8	18	1.7.2011	2009/84/EF
I	Kumatetralyl	5836–29–3	14	1.7.2011	2009/85/EF
I	Fenpropimorf	67564–91–4	8	1.7.2011	2009/86/EF
I	Indoxakarb	173584–44–6	18	1.1.2010	2009/87/EF
I	Thiakloprid	111988–49–9	8	1.1.2010	2009/88/EF
I	Nitrogen	7727–37–9	18	1.9.2011	2009/89/EF
I	Dinatrium tetraborat, vannfritt	1330–43–4	8	1.9.2011	2009/91/EF
I	Bromadiolon	28772–56–7	14	1.7.2011	2009/92/EF
I	Kloralose	15879–93–3	14	1.7.2011	2009/93/EF
I	Borsyre	10043–35–3	8	1.9.2011	2009/94/EF
I	Aluminiumfosfid	20859–73–8	14	1.9.2011	2009/95/EF
I	Dinatriumoktaborat tetrahydrat	12280–03–4	8	1.9.2011	2009/96/EF
I	Boroksid	1303–86–2	8	1.9.2011	2009/98/EF
I	Klorfacinon	3691–35–8	14	1.7.2011	2009/99/EF
I	Flokumafen	90035–08–8	14	1.10.2011	2009/150/EF
I	Tolyfluanid	731–27–1	8	1.10.2011	2009/151/EF

I vedlegg 8 tilføyes til slutt i tabellen:

<i>Aktivt stoff</i>	<i>CAS nr.</i>	<i>Produkttype</i>	<i>Frist for forbud mot all omsetning og bruk av produkter innen den/de relevante produkttype(r)</i>	<i>Kommisjonsvedtak om ikke-oppføring</i>
	64-17-5	3	28/02/2010	2009/322/EF
Etanol				
N-(triklormetylthio)ftalimid/Folpet	133-07-3	6	28/02/2010	2009/322/EF
Fluometuron	2164-17-2	6,13	28/02/2010	2009/322/EF
Lignin	9005-53-2	1,2,3,4,6,13	28/02/2010	2009/322/EF
Reaksjonsprodukt av dimetyladipat, dimetylglutarat, dimetylsuksinat med hydrogenperoksid/Perestan	–	3	28/02/2010	2009/322/EF
N-didecyl-N-dipolyetoksiammoniumborat/didecylpolyoksoetylammonium borat	214710-34-6	2,6,13	28/02/2010	2009/322/EF
Polyvinylpyrrolidon-jod	25655-41-8	2,4,5,6	28/02/2010	2009/322/EF
Linalool	78-70-6	19	31/05/2010	2009/324/EF
Propoxur	114-26-1	18	31/05/2010	2009/324/EF
Fenitroton	122-14-5	18	31/05/2010	2009/324/EF
Metylantranilat	134-20-3	19	31/05/2010	2009/324/EF
Okt-1-en-3-ol	339-86-4	19	31/05/2010	2009/324/EF
5,5-dimetyl-perhydro-pyrimidin-2-on.alfa.-(4-trifluormetylstyryl)-alfa.-(4-trifluormetyl) cinnamylidenhydrazon/Hydrametylnon	67485-29-4	18	31/05/2010	2009/324/EF

II

Endringene trer i kraft straks.

8. okt Nr. 1341 2010

Forskrift om stopp i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. oktober 2010 med hjemmel i forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 § 27. Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

§ 1. Stopp av fangst

Fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område stoppes med virkning fra 11. oktober 2010 kl. 12.00.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan norske fartøy med deltakeradgang drive fangst av kongekrabbe innenfor de garanterte kvotene, jf. forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 § 9 og § 10.

Det kan også utøves forskningsfangst, fritidsfiske og turistfiske innen de fastsatte kvotene, jf. ovennevnte forskrift § 3.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62 og § 64 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 11. oktober 2010 kl. 12.00 og gjelder til og med 31. mars 2011.

8. okt. Nr. 1342 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. oktober 2010 med hjemmel i forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 § 27. Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 gjøres følgende endring:

§ 24 første ledd skal lyde:

Ved fiske etter rognkjeks, torsk, hyse eller sei med garn eller bunnline med fartøy registrert i merkeregisteret, og hvor eier av fartøyet og høvedsmannen er ført i fiskermanntallet, er det uten hinder av § 2 adgang til å ha inntil 5 % bifangst av kongekrabbe i de enkelte fangster og per landing. Bifangst regnes av vekten av rognkjeks, torsk, hyse, sei og kongekrabbe.

II

Endringen trer i kraft 11. oktober 2010 kl. 12.00.

11. okt. Nr. 1447 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. oktober 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av en fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 7. januar 2010 nr. 14 om regulering av fisket for fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2010 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd bokstav h skal lyde:

- h) 201 290 tonn norsk vårgytende sild. Kvoten kan også fiskes i fiskerisone ved Jan Mayen,

II

Endringen trer i kraft straks.

12. okt. Nr. 1336 2010**Forskrift om endring i forskrift om fastsetting og endring av uføregrad i forhold til pensjonsgivende inntekt**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 12. oktober 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 12–7. Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

I

I forskrift 25. mars 1997 nr. 266 om fastsetting og endring av uføregrad i forhold til pensjonsgivende inntekt gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

For medlemmer som fyller vilkårene for rett til garantert minste tilleggspensjon for unge uføre, skal inntektsnivået før uførhet ikke settes lavere enn en årsinntekt i full stilling tilsvarende 4,5 ganger grunnbeløpet.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. okt. Nr. 1351 2010**Forskrift om endring i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild sør for 62° N i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. oktober 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1695 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010 § 7 og § 26. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 8. januar 2010 nr. 17 om kvotefaktor i fisket etter sild sør for 62° N i 2010 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Ved beregning av fartøyskvoter for ringnotfartøy uten konsesjon, jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter 2010 (deltakerforskriften) § 20, anvendes faktor 0,55 i Nordsjøen og 0,08 i Skagerrak. Fra 16. oktober 2010 kl. 15.00 kan disse fartøyene delta innenfor en maksimumkvote med faktor 1,1 i Nordsjøen og 0,16 i Skagerrak.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. okt. Nr. 1337 2010**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. oktober 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten mm. § 5–5 nr. 1 og nr. 2. Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

I

I forskrift 29. juni 2010 nr. 1054 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege gjøres følgende endring:

§ 3 nr. 8 skal lyde:

8. Ved første legeundersøkelse for personer som søker akutt hjelp etter å ha vært utsatt for vold i nære relasjoner og/eller seksuelle overgrep. Egenandelsfritaket gjelder uavhengig av om hjelpen søkes ved et overgrepsmottak, ved vanlig legevakt eller hos fastlege.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. okt. Nr. 1343 2010**Forskrift om endring i forskrift om fra hvilke tredjestater det kan importeres muslinger og fiskerivarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 bokstav c og § 16.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I (vedtak 2006/766/EF endret ved vedtak 2010/602/EU). Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 16. april 2010 nr. 520 om fra hvilke tredjestater det kan importeres muslinger og fiskerivarer gjøres følgende endring:

I vedlegg II under staten Serbia fjernes teksten «Kun villlevende, hel, fersk fisk fanget i havet» i kolonnen for anmerkninger.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. okt. Nr. 1352 2010**Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. oktober 2010 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 8, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:

15zg (direktiv 2006/130/EF).

§ 7-2 bokstav e oppheves. Nåværende bokstav f blir bokstav e.

§ 7-5 skal lyde:

§ 7-5. Reseptpliktige legemidler

Uavhengig av særskilt fastsettelse etter § 7-1 er følgende legemidler alltid reseptpliktige:

- legemiddel til parenteral administrasjon,
- enhver tilberedning med innhold av reseptpliktig legemiddel, med mindre det er gjort særskilt unntak etter § 7-6,
- legemiddel uten markedsføringstillatelse som etter sitt innhold og bruksområde svarer til et reseptpliktig legemiddel med markedsføringstillatelse,
- legemiddel til næringsmiddelproduserende dyr, med mindre det er gjort særskilt unntak etter § 7-7.

Ny § 7-7 skal lyde:

§ 7-7. Legemidler til næringsmiddelproduserende dyr unntatt reseptplikt

Statens legemiddelverk kan unnta legemidler til næringsmiddelproduserende dyr fra reseptplikt dersom alle de følgende vilkår er oppfylt:

- legemiddelformen krever ikke veterinærs eller fiskehelsebiologs medvirkning for å brukes,
- legemiddelet innebærer ingen risiko, selv ved feilbruk, for dyr som behandles, personer som håndterer legemiddelet eller for miljøet,
- preparatomtalen inneholder ingen advarsel om alvorlig bivirkning ved korrekt bruk,
- legemiddelet eller andre legemidler med samme virkestoff har ikke vært gjenstand for hyppige meldinger om alvorlige bivirkninger,
- preparatomtalen inneholder ikke informasjon om kontraindikasjoner relatert til bruk samtidig med andre reseptfrie legemidler til dyr,
- legemiddelet krever ingen særlige oppbevaringsbetingelser,
- restkonsentrasjoner av legemiddelet i animalske næringsmidler innebærer ingen risiko for forbrukeren, selv ikke ved feilbruk, og
- legemiddelet medfører ingen risiko for folke- eller dyrehelsen med hensyn til utvikling av resistens mot antimikrobielle midler eller anthelmintika, selv ikke ved feilbruk.

Nåværende § 7-7 og § 7-8 blir nye § 7-8 og § 7-9.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1338 2010**Forskrift om endring i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res 15. oktober 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 andre og tredje ledd, § 14 og § 18 andre ledd, jf. § 11 andre ledd bokstav a og § 30. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

I

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–7 skal lyde:

§ 2–7. (størrelsesbegrensning)

Det kan ikke tildeles pelagisk tråltillatelse for fartøy som har større lasteromsvolum enn 4000 m³.

§ 4–3 skal lyde:

§ 4–3. (størrelsesbegrensning)

Det kan ikke tildeles ringnottillatelse for et fartøy som har større lasteromsvolum enn 4000 m³.

§ 4–3 annet ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1339 2010

Forskrift om overgangsbestemmelser etter naturmangfoldloven § 77 i forbindelse med erstatning ved vedtak om vern av område som nasjonalpark eller landskapsvernområde etter den tidligere naturvernloven

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res 15. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 15. oktober 2010 kl. 13.50.

§ 1. Erstatningskrav ved vernevedtak etter naturmangfoldloven

For krav om erstatning etter naturmangfoldloven § 50 i forbindelse med vernevedtak truffet med hjemmel i naturmangfoldloven, gjelder de frister som er fastsatt i naturmangfoldloven § 51.

§ 2. Rett til erstatning ved vedtak om vern av område som nasjonalpark eller landskapsvernområde etter naturvernloven

I henhold til naturmangfoldloven § 77 kan eier eller rettighetshaver som har fått område vernet som nasjonalpark eller landskapsvernområde etter den tidligere naturvernloven (lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern), kreve erstatning etter naturmangfoldloven dersom den ordinære fristen for å kreve erstatning ikke var gått ut 1. januar 2002.

§ 3. Frist for å fremme erstatningskrav ved vedtak etter naturvernloven

Krav om erstatning i henhold til forskriften § 2 må være fremsatt innen 31. desember 2009, jf. Miljøverndepartementets vedtak 13. november 2008 nr. 1693 om fristutsettelse, hjemlet i naturvernloven § 20b.

For vernevedtak etter naturvernloven som er truffet etter 31. desember 2008, må kravet være fremsatt innen ett år etter at vedtaket ble kunngjort.

For øvrig reguleres spørsmålet om erstatning av naturmangfoldloven § 50 og § 51.

§ 4. Avgrensning av retten til å fremme erstatningskrav

Retten til erstatning etter naturmangfoldloven § 77 gjelder ikke for grunneiere/rettighetshavere som, til tross for at de har fått fristutsettelse, har tatt ut skjønnsbegjæring før naturmangfoldlovens ikrafttredelse.

§ 5. Frist for staten til å komme med tilbud

Staten skal innen 1. juli 2012 ha fremsatt tilbud om erstatning til grunneiere og rettighetshavere som har fremmet krav om erstatning etter § 3 første og annet ledd. I særlige tilfeller kan departementet forlenge fristen.

§ 6. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1344 2010**Delegering av myndighet etter vegtrafikklova § 7 første ledd til å forby bestemte grupper av kjøretøy**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 15. oktober 2010 med heimel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 7 første ledd. Fremja av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

Samferdselsdepartementet får den myndighet som ligg hos Kongen i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 7 første ledd til å forby bestemte grupper av kjøretøy.

15. okt. Nr. 1345 2010**Forskrift om endring i forskrift om bruk av arbeidsutstyr**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 15. oktober 2010 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1-4, § 2-2, § 3-1, § 3-2, § 4-1 og § 4-4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVIII A nr. 10 (direktiv 89/655/EØF, direktiv 1995/63/EF og direktiv 2001/45/EF) og vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008 og forordning (EF) nr. 279/2009). Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr gjøres følgende endringer:

§ 47 sjette og syvende ledd oppheves.

Ny § 47A skal lyde:

§ 47A. *Krav om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for EØS-borgere som skal etablere seg i Norge*

EØS-borger som skal etablere seg i Norge og bruke arbeidsutstyr som nevnt i § 49 skal søke Arbeidstilsynet om tillatelse før oppstart av slikt arbeid. Tillatelse gis dersom søkeren fremlegger:

- bevis for nasjonalitet
- kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis som kreves for bruk av det aktuelle arbeidsutstyret i et EØS-land.

Tillatelse skal også gis til den som har utøvd yrket på heltid i to år i løpet av de siste ti årene i et EØS-land som ikke lovregulerer det aktuelle yrket, forutsatt at de innehar et eller flere kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis som bevitner at søkeren er kompetent til å bruke det aktuelle arbeidsutstyret. Kravet om to års praksis gjelder ikke dersom søker har kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis fra en lovregulert utdanning.

Dersom opplæringen som søkeren har gjennomgått, er av vesentlig annen art enn det som følger av § 47 i denne forskrift, må søkeren enten fullføre en prøveperiode eller avlegge en egnethetsprøve, før tillatelse eventuelt gis. Søkeren kan velge mellom prøveperiode eller egnethetsprøve. Arbeidstilsynet fastsetter nærmere retningslinjer for slik egnethetsprøve og prøveperiode.

Arbeidstilsynet skal overfor søker bekrefte mottak av søknad og eventuelt etterspørre nødvendige opplysninger innen en måned etter at slik søknad er mottatt.

Søknaden skal behandles så snart som mulig, og senest innen fire måneder etter at fullstendig dokumentasjon ble oversendt.

Dersom det ikke fattes noen beslutning før fristen utløper, kan forholdet påklages til overordnet myndighet i tråd med reglene i arbeidsmiljøloven § 18-6 syvende ledd.

Ny § 47B skal lyde:

§ 47B. *Krav om godkjenning av kvalifikasjoner for EØS-borgere som skal arbeide midlertidig i Norge*

For EØS-borger som er lovlig etablert i en EØS-stat og som skal arbeide midlertidig i Norge og bruke arbeidsutstyr som nevnt i § 49 gjelder bestemmelsene i § 47A med de særregler som følger av denne paragrafen.

I tilfeller som nevnt i § 47A andre ledd, skal tillatelse gis dersom søkeren fremlegger dokumentasjon på at vedkommende er lovlig etablert i en EØS-stat og ikke på noen måte er ilagt forbud mot å utøve sin virksomhet.

Arbeidstilsynet skal søke å avgjøre saken senest innen en måned etter at søknaden er mottatt. Dersom det er fare for forsinkelse, skal søkeren underrettes senest innen en måned om grunnen til forsinkelsen og tidsplan for en beslutning, som må være fattet senest to måneder etter mottak av fullstendig dokumentasjon.

Der det foreligger en vesentlig forskjell mellom de faglige kvalifikasjonene til søkeren og den opplæring som kreves etter § 47 i denne forskrift, og i den utstrekning denne forskjellen er slik at den kan være skadelig for helse eller sikkerhet, skal søkeren gis mulighet til å vise, ved hjelp av en egnethetsprøve, at denne innehar den manglende kunnskap eller kompetanse. Dersom det er truffet beslutning om at søkeren skal gjennomgå egnethetsprøve i henhold

til fristene i forrige ledd, skal denne tilbys innen en måned. Dersom egnethetsprøven ikke tilbys innen en måned, kan søkeren utøve arbeidet. Arbeidstilsynet fastsetter de nærmere retningslinjer for slik egnethetsprøve.

Dersom det ikke foreligger noen reaksjon innen fristene i tredje og fjerde ledd, kan arbeidet utøves.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1346 2010

Forskrift om endring i forskrift om dykking

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 15. oktober 2010 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1-4, § 1-6, § 2-2, § 3-1, § 3-2, § 4-1 og § 4-4. Fremmet av Arbeidsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008 og forordning (EF) nr. 279/2009). Kunngjort 19. oktober 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. november 1990 nr. 944 om dykking gjøres følgende endringer:

Ny § 9A skal lyde:

Krav om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for EØS-borgere som skal etablere seg i Norge

EØS-borger som skal etablere seg i Norge og utøve arbeid som nevnt i § 9, § 10 og § 11 skal søke Arbeidstilsynet om tillatelse før oppstart av slikt arbeid. Tillatelse gis dersom søkeren fremlegger:

- bevis for nasjonalitet
- kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis som kreves for arbeidet i et EØS-land.

Tillatelse skal også gis til den som har utøvd yrket på heltid i to år i løpet av de siste ti årene i et EØS-land som ikke lovregulerer det aktuelle yrket, forutsatt at de innehar et eller flere kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis som bevitner at søkeren er kompetent til å utføre arbeidet. Kravet om to års praksis gjelder ikke dersom søker har kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis fra en lovregulert utdanning.

Søker skal uansett fremlegge bekreftelse på tilfredsstillende helse ved det dokument som kreves i EØS-hjemlandet eller den seneste EØS-oppholdsstat for adgang til eller utøvelse av yrket, eller dersom det i disse EØS-statene ikke kreves dokumentasjon som nevnt, fremlegge attest utstedt av vedkommende myndighet i staten som tilsvarende attestene utstedt i Norge. Det kan kreves at dokumentasjon på tilfredsstillende helse ved fremleggelse ikke skal være mer enn tre måneder gammel.

Dersom opplæringen som søkeren har gjennomgått, er av vesentlig annen art enn det som følger av § 9 i denne forskrift, må søkeren avlegge en egnethetsprøve, før tillatelse eventuelt gis. Arbeidstilsynet fastsetter nærmere retningslinjer for slik egnethetsprøve.

Arbeidstilsynet skal overfor søker bekrefte mottak av søknad og eventuelt etterspørre nødvendige opplysninger innen en måned etter at slik søknad er mottatt.

Søknaden skal behandles så snart som mulig, og senest innen fire måneder etter at fullstendig dokumentasjon ble oversendt.

Dersom det ikke fattes noen beslutning før fristen utløper, kan forholdet påklages til overordnet myndighet i tråd med reglene i arbeidsmiljøloven § 18-6 (7).

Ny § 9B skal lyde:

Krav om godkjenning av EØS-borgere som skal arbeide midlertidig i Norge

For EØS-borger som er lovlig etablert i annen EØS-stat og som skal arbeide midlertidig i Norge med arbeid som nevnt i § 9, § 10 og § 11 gjelder § 9A med de særregler som følger av denne paragrafen.

I tilfeller som nevnt i § 9A andre ledd, skal tillatelse gis dersom søkeren fremlegger dokumentasjon på at vedkommende er lovlig etablert i en EØS-stat og ikke på noen måte er ilagt forbud mot å utøve sin virksomhet.

Arbeidstilsynet skal søke å avgjøre saken senest innen en måned etter at søknaden er mottatt. Dersom det er fare for forsinkelse, skal søkeren underrettes senest innen en måned om grunnen til forsinkelsen og tidsplan for en beslutning, som må være fattet senest to måneder etter mottak av fullstendig dokumentasjon.

Der det foreligger en vesentlig forskjell mellom de faglige kvalifikasjonene til søkeren og den opplæring som kreves etter § 9 i denne forskrift, og i den utstrekning denne forskjellen er slik at den kan være skadelig for helse eller sikkerhet, skal søkeren gis mulighet til å vise, ved hjelp av en egnethetsprøve, at denne innehar den manglende kunnskap eller kompetanse. Dersom det er truffet beslutning om at søkeren skal gjennomgå egnethetsprøve i henhold til fristene i forrige ledd, skal denne tilbys innen en måned. Dersom egnethetsprøven ikke tilbys innen en måned, kan søkeren utøve yrket. Arbeidstilsynet fastsetter de nærmere retningslinjer for slik egnethetsprøve.

Dersom det ikke foreligger noen reaksjon innen fristene i tredje og fjerde ledd, kan arbeidet utøves.

Gjeldende § 9B blir ny § 9C.

Gjeldende § 9C blir ny § 9D.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. okt. Nr. 1353 2010

Vedtak om endring i regler om nominasjon m.v. ved utnevning av biskop

Hjemmel: Fastsatt av Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet 18. oktober 2010 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirke-loven) § 34, jf. delegeringsvedtak 6. juni 1997 nr. 1540. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I regler 6. juni 1997 nr. 1054 om nominasjon m.v. ved utnevning av biskop gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Ved ledighet i et bispeembete i Den norske kirke underretter departementet vedkommende bispedømmeråd om at det innen en frist kan nominere inntil fem personer som rådet anser skikket til å bli utnevnt til ny biskop. Gyldig vedtak om nominasjon skal omfatte begge kjønn og minst tre personer som fyller de lovbestemte vilkår for å kunne bli utnevnt.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Nominasjonen foregår på den måten at de enkelte medlemmer, etter at rådslagningen har funnet sted, avgir stemme på tre kandidater. De fem kandidatene som har fått flest stemmer, er nominert. Ved stemmelikhet for femte kandidat, avgjøres nominasjonen av denne kandidaten ved ny stemmegivning. Ved fortsatt stemmelikhet for femte kandidat foretas loddrekning. Dersom det er avgitt stemme på til sammen tre eller fire kandidater, blir disse nominert. Dersom avstemningen ikke har ledet fram til gyldig vedtak, foretas ny rådslagning og ny avstemning.

§ 3 første ledd skal lyde:

Departementet sender underretning om bispedømmerådets forslag, eller i tilfelle melding om at gyldig forslag ikke er avgitt, til de stemmeberettigede med oppfordring om innen en frist å gi stemme til tre personer i prioritert rekkefølge som de anser mest skikket til å bli utnevnt til bispeembetet. Underretningen skal inneholde de nominertes navn i alfabetisk rekkefølge og sentrale biografiske opplysninger om hver av kandidatene. Det skal opplyses om at forslaget ikke er bindende for de stemmeberettigede og om at det også er adgang til å stemme på andre kvalifiserte kandidater, herunder biskoper i embete.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. okt. Nr. 1354 2010

Forskrift om stopp av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirktoratet 18. oktober 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1695 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010 § 26. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

§ 1. Stopp i fisket

Alt fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen) stoppes med virkning fra 18. oktober 2010 kl. 16.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er 18. oktober 2010 kl. 18.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen gitt i denne forskrift, straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60 og § 64.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

18. okt. Nr. 1411 2010**Forskrift om stopp i fisket etter makrell i EU-sonen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. oktober 2010 med hjemmel i forskrift 22. desember 2009 nr. 1744 om regulering av fisket etter makrell i 2010 § 25 første ledd. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter makrell i EU-sonen stoppes med virkning fra 18. oktober 2010 kl. 24.00.
Siste frist for innmelding av fangst er 19. oktober 2010 kl. 02.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

19. okt. Nr. 1355 2010**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. oktober 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–13, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–13–8. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–13–1 endres ved at «261 600» erstattes med «266 300».

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

20. okt. Nr. 1356 2010**Delegering av myndighet etter dyrevelferdsloven til å implementere rettsakter som tas inn i EØS-avtalen etter forenklet prosedyre**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814. Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

Landbruks- og matdepartementet delegerer med dette sin myndighet etter dyrevelferdsloven § 38 til Mattilsynet til å fastsette, endre og oppheve tidsbegrensede forskrifter som implementerer rettsakter tatt inn i avtalen gjennom forenklet prosedyre.

20. okt. Nr. 1359 2010**Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og politidepartementet 20. oktober 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd, § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd, og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27 og § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008). Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. REACH-forordningen

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007) om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 første ledd skal lyde:

Forordning om Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 nytt andre ledd skal lyde:

Gebyrforordningen til REACH: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008) om gebyrer og avgifter til Det europeiske kjemikaliebyrå i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. okt. Nr. 1360 2010

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 20. oktober 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 6–3 nr. 1 annet ledd første punktum skal lyde:

For ny bil og tilhenger til bil som er dokumentert EF-typegodkjent i annet EØS-land i samsvar med direktiv 2007/46/EF som endret ved forordning (EF) nr. 1060/2008 og fra 29. april 2010 som endret ved forordning (EF) nr. 385/2009, skal anses som godkjent.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. okt. Nr. 1357 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 21. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2010/613/EU). Kunngjort 22. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:
direktiv 2010/613/EU.

§ 12 annet ledd nr. 2) skal lyde:

- 2) Dersom det har vore utbrov av vesikulær stomatitt eller viral arteritt i vedkommande område mindre enn 6 månader før sending, må dyra ha testa negativt mindre enn 10 dagar før sending for vesikulær stomatitt og mindre enn 21 dagar før sending for viral arteritt.

Ukastrerte registrerte hingstar som ikkje tilfredsstillar krava i første punktum og § 10, tredje ledd nr. 3 som gjeld viral arteritt kan likevel få mellombels opphald dersom dei skal delta i den førolympiske testkonkurransane i 2011, dei olympiske leikar eller dei paralympiske leikar i 2012 i Storbritannia, og dei tilfredsstillar krava i vedlegg D.

Nytt vedlegg D skal lyde:

Vedlegg D

Ukastrerte registrerte hingstar som ikkje tilfredsstillar krava i § 12 første punktum og § 10, tredje ledd nr. 3 som gjeld viral arteritt kan likevel få mellombels opphald dersom dei skal delta i den førolympiske testkonkurransane i 2011, dei olympiske leikar eller dei paralympiske leikar i 2012 i Storbritannia, og dei tilfredsstillar dei følgjande krava:

1. Følgjande skal føyast til helsesertifikatets avsnitt (e)(v) (jf. kommisjonsvedtak 92/260/EØF) som gjeld viralarteritt:
«Eller:
Den registrerte hesten skal innførast i samsvar med kommisjonsvedtak 2010/613/EU.»
2. Følgjande skal føyast til helsesertifikatets avsnitt om helseopplysningar som skrivast ut av den lokale offentlege veterinæren (jf. kommisjonsvedtak 92/260/EØF):
 - a. «Hesten skal delta i ridekonkurransane under den førolympiske testkonkurransane i juli 2011/Dei olympiske leikar i juli og august 2012/Dei Paralympiske leikar i august og september 2012 (det gjeldande strekast under, og det ikkje-gjeldande strekast over).»
 - b. «Det er treft tiltak for å transportere hesten ut av EØS straks etter ridekonkurransens avslutning under den førolympiske testkonkurransane i juli 2011/Dei olympiske leikar i juli og august 2012/Dei Paralympiske leikar i august og september 2012. (det gjeldande strekast under, og det ikkje-gjeldande strekast over) den.....(dato setjast inn) gjennom utførselstaden.....(namnet på utførselstaden setjast inn).»
 - c. «Hesten er ikkje bestemt til avl eller sædoppsamling under opphaldet på høgst 90 dagar i eit medlemsland i EØS.»
3. Medlemslanda setjer ikkje i verk alternativ kontrollordning for hestane som fastsett i artikkel 6 i direktiv 90/426/EF.
4. Hestane kan ikkje få endra status frå mellombels opphald til varig opphald.
5. Offentleg veterinær på grensekontrollstaden som skriver ut CVED-dokumentet, jf. forskrift 30. november 2005 nr. 1348 om innføring av et dokument for deklarerings og veterinær grensekontroll av levende dyr som innføres til EØS-området fra tredjestater, skal fylle ut rubrikk 20 i dette dokumentet slik at utførselstaden, jf. punkt 2 b ovanfor, er orientert om tidspunktet for utførsel. I tillegg skal lokal veterinæreining på konkurransastaden (GB04001 Surrey) gis melding om hestanes framkomst pr. telefax eller e-post.
6. Medlemslanda sørgjer for at hestane under transporten frå det første bestemmelsesmedlemsland som er oppført i CVED-dokumentet til eit anna medlemsland eller til konkurransastaden har med seg følgjande dokument:
 - a. Helsesertifikatet, fylt ut i samsvar med punkt 1 og 2 ovanfor. Helsesertifikatets del II punkt 4 (sertifikatmodell i TRACES) med omsyn til løyve til transport mellom medlemslanda skal vere fylt ut (det same punktet har nummer VII i helsesertifikatet som ligg ved kommisjonsvedtak 92/260/EØF).
 - b. Helsesertifikat for samhandel i EØS-området, jf. rådsdirektiv 90/426/EØF. Dette helsesertifikatet skal innehalde ei krysstilvising til del I, punkt I, 6 i helsesertifikatet for midlertidig innførsel frå tredjeland, jf. punkt a.
7. Medlemsland som har fått melding om transporten av hestane jf. punkt 6, stadfester framkomsten ved å fylle ut rubrikk 45 i CVED-dokumentets del 3.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. okt. Nr. 1361 2010

Ikraftsetting av lov 11. april 2008 nr. 9 om endringer i lov om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 22. oktober 2010 med hjemmel i lov 11. april 2008 nr. 9 om endringer i lov om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) del II. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

Lov 11. april 2008 nr. 9 om endringer i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) trer i kraft fra 1. januar 2011.

22. okt. Nr. 1362 2010**Forskrift om objektsikkerhet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 22. oktober 2010 med hjemmel i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) § 17 andre ledd. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. Formål og virkeområde

Forskriften har samme formål og virkeområde som sikkerhetsloven.

§ 1–2. Forkortelser og definisjoner

Nasjonal sikkerhetsmyndighet er i denne forskrift forkortet til NSM.

Med virksomhet menes i denne forskrift den som eier eller på annen måte råder over objekt før det er tatt stilling til om objektet er skjermingsverdige.

Med objekteier menes i denne forskrift virksomhet eller person som eier eller på annen måte råder over skjermingsverdige objekt.

§ 1–3. Forholdet til sektorlovgivning og sektormyndigheter

Der det finnes relevante og tilstrekkelige bestemmelser innenfor sektorlovgivningen, og det er etablert tilsynsorgan, går disse foran bestemmelsene i denne forskriften.

Hvert enkelt departement som er gitt myndighet etter denne forskriften, kan delegere myndigheten videre til et tilsynsorgan for sektoren.

Kapittel 2. Utvelgelse og klassifisering av skjermingsverdige objekter

§ 2–1. Utpeking av skjermingsverdige objekter

Hvert enkelt departement utpeker skjermingsverdige objekter innen sitt myndighetsområde.

Virksomheten skal overfor vedkommende fagdepartement levere en dokumentert skadevurdering over hvilke objekter som kan være skjermingsverdige.

Der det finnes tilsynsorgan for sektoren, kan disse foreslå skjermingsverdige objekter uavhengig av objekteiers forslag. NSM kan også foreslå skjermingsverdige objekter for departementene.

Utvelgelsen skal ikke skje i større utstrekning enn nødvendig.

Dersom et objekt er avhengig av andre objekter for å kunne fungere etter sin hensikt, skal dette meddeles virksomhet som rår over det understøttende objekt. I meddelelsen skal avhengighetsgrad og skadefølger beskrives slik at dette kan inngå i vurderingsgrunnlaget ved klassifisering av det understøttende objekt jf. § 2–2.

Dersom et objekt foreslås som skjermingsverdige hos en virksomhet som ikke er underlagt sikkerhetsloven, skal det departement som har ansvar for vedkommende sektor ta initiativ til å bringe saken inn for Forsvarsdepartementet for å avgjøre om sikkerhetsloven skal gjøres gjeldende for den aktuelle virksomheten, jf. sikkerhetsloven § 2 tredje ledd.

§ 2–2. Klassifiseringen

Vedkommende departement skal fastsette klassifiseringsgrad for objekter innen sitt myndighetsområde.

Klassifisering av skjermingsverdige objekter skal skje etter en vurdering slik det er beskrevet i sikkerhetsloven § 17a. Det skal også tas hensyn til følgende:

- a. Det skal ikke brukes høyere klassifiseringsgrad enn nødvendig.
- b. Bare skjermingsverdige deler av objektet skal omfattes av klassifiseringen, og objektet kan inndeles i forskjellige klassifiseringsgrader.

Ved klassifisering skal det tas hensyn til objektets betydning for andre objekter.

§ 2–3. Omklassifisering

Ved endring av forhold som er relevante for skadevurderingen av objektet i henhold til sikkerhetslovens § 17, skal vedkommende fagdepartement foreta en ny skadevurdering og eventuelt en omklassifisering. Det forutsettes at objekteier melder inn forhold som tilsier en ny slik skadevurdering.

Omklassifisering kan foretas for å gi et objekt høyere (oppklassifisering) eller lavere (nedklassifisering) klassifiseringsgrad eller for å avklassifisere objektet. Omklassifisering kan gjelde hele objektet eller kun deler av det.

Et avklassifisert objekt regnes ikke som skjermingsverdige objekt etter sikkerhetsloven.

§ 2–4. Registrering og koordinering

De enkelte departementer skal føre register over skjermingsverdige objekter og klassifiseringen av disse innen eget myndighetsområde.

Alle skjermingsverdige objekter skal meldes til NSM med angivelse av klassifiseringsgrad. Ved omklassifisering etter § 2–3, skal endringer i tidligere foretatt klassifisering meldes til NSM.

Opplysning om at et objekt er sikkerhetsklassifisert er ugradert. Opplysning om hvilken klassifiseringsgrad et skjermingsverdige objekt har, skal sikkerhetsgraderes minst BEGRENSET. En oversikt over samtlige eller større antall av skjermingsverdige objekter med angivelse av klassifisering, skal sikkerhetsgraderes minst KONFIDENSIELT.

NSM skal i samarbeid med fagdepartementene ivareta nødvendig koordinering, slik at det blir tatt hensyn til tverrsektoriell avhengighet ved utvelgelse og klassifisering.

Kapittel 3. Beskyttelse av skjermingsverdige objekter

§ 3-1. Generelle krav til beskyttelsen

Sikkerhetstiltakene som skal implementeres etter sikkerhetsloven § 17b skal planlegges, gjennomføres og vedlikeholdes som permanent grunnsikring for objektene. Objekteier skal også planlegge for og gjennomføre påbygging av grunnsikringen ved økt risiko, jf. forskrift om sikkerhetsadministrasjon § 3-4.

Grunnsikringen skal oppfylle kravene innen den aktuelle klassifiseringsgrad, jf. sikkerhetsloven § 17b. Tiltakene skal bestå av en kombinasjon av barrierer, deteksjon, verifikasjon og reaksjon som er tilpasset det enkelte objekt.

Barrierer skal forhindre eller redusere muligheten for at sikkerhetstruende hendelser kan inntreffe. Barrierene kan være av fysisk, elektronisk eller administrativ art.

Deteksjonstiltak skal etableres for å avdekke hvorvidt etablerte barrierer brytes eller blir forsøkt brutt fra innsiden eller utsiden.

Verifikasjonstiltak skal ta sikte på å etablere en situasjonsforståelse hvis en sikkerhetstruende hendelse inntreffer. Tiltakene skal ha som formål å kunne identifisere og avdekke aktører, identifisere skadeomfang og identifisere de midler som eventuelt er anvendt av en aktør.

Reaksjonstiltak skal sikre opprettholdelse av objektets funksjonalitet ved en sikkerhetstruende hendelse, eller sikre forutsetninger for gjenoppretelse av funksjonalitet etter en slik hendelse. Aktuelle reaksjonstiltak skal være forberedt som en del av grunnsikringen.

Dersom grunnsikring etter sikkerhetsloven § 17b ikke kan gjennomføres uten at dette kommer i konflikt med de informasjonssikkerhetstiltak som objekteier skal implementere etter sikkerhetslovens kapittel 4, skal det etableres tilpassede sikkerhetstiltak etter en risikovurdering hvor de ulike sikkerhetshensyn avveies. Dersom slike tilpassede sikkerhetstiltak fraviker bestemmelser gitt i eller i medhold av sikkerhetslovens kapittel 4, skal tiltakene forelegges NSM for godkjenning før de gjennomføres.

Som grunnlag for fastsettelse av sikkerhetstiltak skal objekteier foreta risikovurdering og sikkerhetsrevisjon etter forskrift om sikkerhetsadministrasjon kapittel 4.

§ 3-2. Tiltak mot etterretningsaktivitet

Objekteier skal beskytte objektet mot informasjonsinnhenting som kan ha til hensikt å forberede sabotasje eller terrorhandling. Sikkerhetstiltakene skal ta sikte på i nødvendig grad å redusere muligheten for uønsket innhenting av opplysninger om funksjoner, betydning, kapasitet, sårbarhet og sikkerhetstiltak knyttet til objektet.

Når informasjon om et skjermingsverdig objekt må beskyttes av sikkerhetsmessige grunner, skal den sikkerhetsgraderes etter sitt innhold, og beskyttes etter bestemmelsene gitt i og i medhold av sikkerhetslovens kapittel 4.

§ 3-3. Tilrettelegging for beskyttelse av IKT-infrastruktur

Dersom tilknytning til internett utgjør en sårbarhet for sikkerheten til et skjermingsverdig objekt, kan fagdepartementet i samråd med objekteier bestemme at det skal søkes NSM om tilknytning til et sentralt system for varsling av koordinerte angrep via internett. NSM kan gi nærmere retningslinjer om hvordan tilknytningen skal settes opp og forvaltes.

§ 3-4. Tiltak mot elektromagnetisk puls og høyfrekvente mikrobølger

Ved gjennomføring av risikovurdering og sikkerhetsrevisjon etter forskrift om informasjonssikkerhet kapittel 4, skal behovet for å beskytte elektroniske systemer mot elektromagnetisk puls (EMP) og høyfrekvente mikrobølger (HPM) vurderes.

§ 3-5. Tilrettelegging for bruk av sikringsstyrker

Objekteier, utvalgt i henhold til bestemmelsene i denne forskriften, plikter å legge til rette for at sikringsstyrker kan forberede, øve og gjennomføre tiltak på og ved objektet for å beskytte dette.

§ 3-6. Sikkerhetsklarering og autorisasjon

Vedkommende departement kan bestemme at enhver som skal gis permanent adgang til skjermingsverdig objekt klassifisert som KRITISK eller MEGET KRITISK skal være autorisert og sikkerhetsklarert før slik adgang gis. Sikkerhetsklarering skal ikke foretas der dette ikke anses som et egnet virkemiddel. Dersom objekteier mener det bør stilles krav til sikkerhetsklarering for person som skal ha permanent adgang til objektet, må dette nærmere begrunnes.

Dersom det kreves sikkerhetsklarering, skal det for adgang til objekt eller del av objekt klassifisert KRITISK, kreves sikkerhetsklarering for KONFIDENSIELT eller høyere, og for objekter klassifisert MEGET KRITISK kreves sikkerhetsklarering for HEMMELIG eller høyere.

Ved sikkerhetsklarering og autorisasjon gjelder bestemmelsene gitt i og i medhold av sikkerhetslovens kapittel 6. NSM skal informeres om hvilke skjermingsverdige objekter det kreves sikkerhetsklarering for.

Besøkende som ledsages av autorisert representant behøver ikke sikkerhetsklareres.

Før besøkende gis adgang til skjermingsverdig objekt eller del av objekt klassifisert som KRITISK eller MEGET KRITISK, skal det forsikres om at deres identitet er korrekt. Alle besøkende skal registreres, og registreringen skal oppbevares i minimum fem år. For representanter for annen stat, internasjonal organisasjon eller utenlandsk rettssubjekt skal det også forsikres om at disse faktisk representerer vedkommende stat, organisasjon eller utenlandske rettssubjekt.

Det enkelte departement kan innen den sektor departementet forvalter fatte beslutning om nærmere sikkerhetsprosedyrer for godkjenning og gjennomføring av besøk fra representanter for fremmede stater, internasjonale organisasjoner og utenlandske rettssubjekter.

Kapittel 4. Administrative bestemmelser

§ 4-1. Iverksettelse av tiltak – kostnader og dispensasjon

Objekteier skal dekke egne kostnader som følge av tiltak eller pålegg i eller i medhold av sikkerhetslovens kapittel 5 og denne forskrift.

Objekteier kan i særlige tilfeller søke om dispensasjon fra sikkerhetstiltak der dette anses forsvarlig. Slik søknad avgjøres av vedkommende fagdepartement, om nødvendig etter konsultasjon med NSM.

§ 4-2. Internkontroll

Objekteier skal utføre internkontrolltiltak i samsvar med forskrift om sikkerhetsadministrasjon.

§ 4-3. Tilsyn og påleggskompetanse

NSM skal føre tilsyn med at utvelgelse og klassifisering av skjermingsverdige objekter skjer i henhold til sikkerhetsloven og denne forskrift, og eventuelt gi nødvendige pålegg i samsvar med sikkerhetslovens § 9 litra c.

Der det finnes tilsynsorganer med ansvar for forebyggende sikkerhet i en sektor, skal dette tilsynsorganet føre tilsyn med at sikkerhetstiltakene hos objekteierne tilfredsstillende de funksjonelle kravene i sikkerhetsloven kapittel 5 og denne forskrift. NSM skal føre overordnet tilsyn som sikrer implementering av sektorovergrepene harmoniserte sikkerhetstiltak i henhold til denne forskriften.

§ 4-4. Klage

Rettssubjekt underlagt sikkerhetsloven som ikke er forvaltningsorgan, jf. § 2 tredje ledd i loven, kan påklage vedtak etter denne forskrift der det enkelte departement er førsteinstans. Klageinstans er Kongen i statsråd.

Kapittel 5. Sluttbestemmelser

§ 5-1. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

§ 5-2. Overgangsbestemmelser

Ved første gangs fastsettelse av sikkerhetsklassifisering, jf. kapittel 2, og vurdering av tiltak mot etterretningstrussel i forbindelse med klassifisering, jf. § 3-2 andre ledd, skal dette skje senest to år etter ikrafttredelsen av forskriften.

Gjennomføring av sikkerhetstiltak i samsvar med kapittel 3 på bakgrunn av fastsatt sikkerhetsklassifisering og tilrettelegging for sikringsstyrker i samsvar med § 4-2, skal skje så raskt som mulig og senest tre år etter ikrafttredelsen. Gjennomføringen og tilretteleggingen kan etter søknad til NSM utsettes ytterligere med inntil ett år.

Opprettelse av internkontrollsystem, jf. § 4-2, skal skje senest tre år etter ikrafttredelsen.

25. okt. Nr. 1363 2010

Forskrift om endring i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 25. oktober 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 1-6, § 2-1, § 3-1 og § 3-4 og lov 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoleutdanning (fagskoleloven) § 2. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning gjøres følgende endring:

§ 8–1 annet ledd skal lyde:

Forskrifter gitt i medhold av forskrifter nevnt i første ledd, gjelder så langt de passer frem til de blir opphevet og senest frem til 1. april 2011.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. okt. Nr. 1364 2010**Forskrift om endring i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer og forskrift om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 25. oktober 2010 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 9–2, § 9–3 og § 9–4, jf. delegeringsvedtak 21. desember 2007 nr. 1708. Kunngjort 26. oktober 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. *Budgiver:* Virksomhet som er registrert hos Statens landbruksforvaltning for å delta på auksjon.
2. *Kvoteandel:* Den andel av en tollkvote som tildeles en virksomhet gjennom auksjon eller annen form for tildeling.
3. *Kvoteeier:* Virksomhet som har fått tildelt kvoteandel fra Statens landbruksforvaltning, jf. § 23.
4. *Kvoteperiode:* Den periode kvoteandelen skal importeres innenfor (jf. vedlegg 1, kolonne V).
5. *Kvotesøker:* Virksomhet som søker om å få tildelt kvoteandel.
6. *Kvoteår:* Perioden, maksimalt ett år, som tollkvoten gjelder for.
7. *Skrifflig:* Også elektronisk melding dersom ikke Statens landbruksforvaltning på grunn av behov for sikker identifisering krever henvendelser per brev eller telefaks.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Ubenyttet kvoteandel

Det innvilges ikke kvoteandel innenfor kvoteåret før tidligere tildelt andel av samme kvote er importert.

Dersom kvoteeier ikke ønsker å benytte tildelt kvoteandel, skal det uten ugrunnet opphold gis skriftlig melding om dette til Statens landbruksforvaltning. Helt eller delvis ubenyttet kvoteandel skal trekkes tilbake.

Kvoteandel som er trukket tilbake skal legges ut til ny fordeling.

Ubenyttet kvoteandel kan ikke overføres fra et kvoteår til et annet.

§ 13 sjettede ledd skal lyde:

Kvotene for oljefrø merket «A5» fordeles to ganger per år, august og november. Kvotene for matkorn og enkelte råvarer til kraftfôr fordeles i august, november og mai. I august fordeles 25–55 prosent av det prognostiserte importbehovet. I november fordeles 25–55 prosent av importbehovet, justert i forhold til nye prognoser og tildelt kvote i august. Fordelingen i august og november kan ikke til sammen overstige 80 prosent av prognostisert importbehov i november. Ekstra kvoter kan fordeles utenom de ordinære tildelingstidspunkter.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Minimums- og maksimumsandel

Statens landbruksforvaltning kan fastsette en minimums- og maksimumsandel av tollkvoten som én budgiver kan legge inn bud på i en auksjon.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Krav til auksjonsdeltaker

For å delta på auksjon, må virksomheten registrere seg innen kunngjort frist og vurderes kredittverdig av Statens landbruksforvaltning. I vurderingen skal det legges vekt på virksomhetens betalingssevne og -vilje. Statens landbruksforvaltning kan videre vektlegge sin generelle tillit til virksomheten. Dersom virksomheten ikke vurderes å være kredittverdig, skal den stille bankgaranti for det beløp som ønskes disponert i auksjonen.

Budgiver innenfor kvotene for svingelfrø, engrappfrø og raigrasfrø må i tillegg være registrert som såvareforretning.

§ 16 oppheves.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Oppgjør av auksjonsbeløp mv.

Auksjonsbeløpet forfaller til betaling etter de frister som fastsettes av Statens landbruksforvaltning. Etter innfrielse av auksjonsbeløpet utsteder Statens landbruksforvaltning innførelstillatelse innenfor tildelt kvoteandel.

Krav på auksjonsbeløp kan motregnes i budgivers krav på tilskudd fra tilskuddsordninger forvaltet av Statens landbruksforvaltning.

Dersom auksjonsbeløpet ikke er oppgjort innen fastsatt forfallsdato, kan Statens landbruksforvaltning i særlige tilfeller oppheve kvotetildelingen og legge kvoteandelen ut til ny auksjon. Statens landbruksforvaltning kan i slike tilfeller kreve erstatning for det tap staten lider som følger av budgivers mislighold av auksjonsbeløpet.

§ 23 skal lyde:

§ 23. Omsetning av kvoteandel

Ubenyttet kvoteandel tildelt etter bestemmelsene i dette kapitlet kan omsettes etter at auksjonsbeløpet er innbetalt.

Kjøper må oppfylle vilkårene i § 4 jf. § 15 annet ledd. Selger skal gi Statens landbruksforvaltning skriftlig melding om overdragelse av kvoteandel.

§ 30 skal lyde:

§ 30. Ubenyttet kvoteandel

Dersom kvoteeier ikke ønsker å importere hele den tildelte kvoteandelen innenfor kvoteåret, skal det uten ugrunnet opphold gis skriftlig melding om dette til Statens landbruksforvaltning. Statens landbruksforvaltning skal trekke tilbake helt eller delvis ubenyttet kvoteandel.

Kvoteandel som er trukket tilbake, eller som på annet grunnlag ikke blir tildelt den opprinnelige søker eller eier, skal legges ut til ny fordeling til andre kvoteeiere.

Ubenyttet kvoteandel kan ikke overføres mellom to kvoteår.

§ 34 oppheves.

§ 37 skal lyde:

§ 37. Fri kvote

730 tonn av kvoten fordeles etter § 8, § 9 og etter paragrafen her. Statens landbruksforvaltning kan fastsette en minimums- og maksimumsandel det kan søkes om.

Andel av frikvoten kan ikke tildeles

1. virksomhet som oppfyller vilkårene i § 35 første ledd,
2. selskap som inngår i samme konsern som virksomhet nevnt i nr. 1,
3. virksomhet som er tilknyttet virksomhet nevnt i nr. 1 gjennom avtale eller eierforhold der forholdet medfører at en av virksomhetene har betydelig innflytelse over den andre, eller
4. virksomhet som eies av tredjeperson som også eier virksomhet nevnt i nr. 1, og tredjepersonens eierandel i hver av virksomhetene innebærer betydelig innflytelse.

Betydelig innflytelse etter annet ledd skal normalt anses å foreligge når noen eier så mange aksjer eller andeler at de representerer minst 20 % av stemmene i en virksomhet.

Kvotesøker som nevnt i § 35 første ledd kan likevel søke om å bli tildelt andel i frikvoten dersom

1. det dokumenteres at den totale kvoteandel gitt i henhold til § 35 er benyttet fullt ut og det er frikvote igjen til fordeling, eller
2. søker har fått tildelt en kvoteandel på mindre enn 50 tonn. Kvotesøker kan da søke om å få tildelt andel av frikvoten slik at samlet kvoteandel utgjør 50 tonn.

§ 39 oppheves.

II

I forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer gjøres følgende endring:

§ 22 annet ledd skal lyde:

For import av matkorn, oljefrø og andre råvarer til kraftfôr som nevnt i vedlegg 7 fastsetter Statens landbruksforvaltning importkvoter med nedsatt tollsats. Kvotene gjelder også forbruk av innenlandsk foredlede karbohydratråvarer produsert på basis av tollfritt importerte råvarer. Kvotene fastsettes på grunnlag av prognoser for norsk produksjon og forbruk, samtidig som det tas hensyn til forventet import fra land omfattet av nulltollordningen,

jf. gjeldende forskrift om sikkerhetsmekanisme ved import av landbruksvarer fra utviklingsland omfattet av ordningen for generelle tollpreferanser (Generalized System of Preferences for goods imported from developing countries – GSP). Fordeling av kvotene skjer ved auksjon. De ordinære tildelingstidspunktene er august, november og mai. Kvoten for oljefrø tildeles to ganger pr. år, august og november.

III

Endringene trer i kraft straks, med unntak av § 39 under del I som oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

25. okt. Nr. 1374 2010

Forskrift om endring i forskrifter om innførsel og utførsel av enkelte dyreslag

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 25. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 7, § 11, § 12, § 13, § 15, § 16, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 11, § 17 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814 og delegeringsvedtak 20. oktober 2010 nr. 1356.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, forordning (EU) nr. 810/2010, vedtak 2010/477/EU og vedtak 2004/432/EF som sist endret ved vedtak 2010/327/EU). Kunngjort 29. oktober 2010 kl. 13.20.

I

I forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet oppheves følgende:

Vedtak 79/542/EØF (som sist endret ved vedtak 2009/317/EF).

§ 3 nummer 14 annet punktum oppheves.

§ 3 nummer 17 skal lyde:

17. *Godkjent tredjeland:* Land utenfor EØS, eller område i land utenfor EØS, som er gitt tillatelse til å eksportere levende storfe til EØS, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr jf. forordning (EU) nr. 206/2010.

§ 9 skal lyde:

§ 9. *Godkjente tredjeland*

Det er kun tillatt å importere storfe fra tredjeland eller områder i tredjeland som er oppført på liste i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 1.

§ 10 første ledd skal lyde:

Med enhver dyreforsendelse fra godkjent tredjeland til eller gjennom EØS, skal det følge et originalt helsesertifikat på det eller de offisielle språk i bestemmelseslandet og i det EØS-landet som utfører grensekontrollen. Helsesertifikatet skal bekrefte at dyrene tilfredsstiller de betingelsene i den standardsertifikatmodellen som det medfølgende helsesertifikatet er basert på, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 2.

§ 10 annet, femte og sjette ledd oppheves. § 10 nåværende tredje, fjerde og syvende ledd blir til § 10 annet, tredje og fjerde ledd.

§ 11 annet ledd oppheves.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Transport*

Dyr som transporteres via andre EØS-land, skal transporteres til det EØS-landet som er det endelige bestemmelsesstedet snarest mulig.

I løpet av de siste 24 timene før dyr sendes til EØS, skal offentlig veterinær kontrollere at dyrene er friske og at transportreglene i forordning (EF) nr. 1/2005 overholdes, særlig med hensyn til vanning og føring. Ved undersøkelsen skal dyrene ikke ha vist kliniske tegn på sykdom, og de skal være funnet egnet til å gjennomføre hele transporten.

§ 13 oppheves.

Vedlegg D oppheves.

Vedlegg E oppheves.

Vedlegg F oppheves.

Vedlegg G oppheves.

II

I forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet oppheves følgende:

og vedtak 79/542/EØF (som sist endret ved vedtak 2009/317/EF).

§ 3 nummer 20 skal lyde:

20. *Godkjent tredjeland*: Eit tredjeland, eller eit område i eit tredjeland, som er gitt løyve til å eksportere levande småfe til EØS, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr jf. forordning (EU) nr. 206/2010.

§ 18 skal lyde:

§ 18. *Godkjente tredjeland*

Ein kan berre innføre småfe frå tredjeland, eller område i tredjeland, som er oppført på liste over godkjente tredjeland i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 1.

§ 19 første ledd skal lyde:

Med småfe skal det følgje eit originalt helsesertifikat som er stempla og skrive ut av lokal offentlig veterinær i avsendarlandet. Sertifikatet skal bekrefte at dyra oppfyller vilkåra i den standardsertifikatmodellen som helsesertifikatet er basert på, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 2.

§ 19 annet, fjerde og femte ledd oppheves. § 19 tredje og sjette ledd blir til annet og tredje ledd.

§ 20 annet ledd oppheves.

§ 21 skal lyde:

§ 21. *Transport*

I løpet av dei siste 24 timane før dyr sendes til EØS, skal offentlig veterinær kontrollere at dyra er friske og at transportreglene i forordning (EF) nr. 1/2005 er oppfylt, særlig med omsyn til vatning og fôring. Dyra skal ikkje ha vist kliniske teikn på sjukdom, og dei skal være funnet egna til å gjennomføre heile transporten.

§ 22 oppheves.

Vedlegg B oppheves.

Vedlegg D oppheves.

Vedlegg E oppheves.

Vedlegg F oppheves.

III

I forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet oppheves følgende:

og vedtak 79/542/EØF (som sist endret ved vedtak 2009/317/EF),

§ 3 nummer 8 annet punktum oppheves.

§ 3 nummer 11 skal lyde:

11. *Godkjent tredjestat*: Land utenfor EØS, eller område i land utenfor EØS, som er gitt tillatelse til å eksportere levende svin til EØS, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr jf. forordning (EU) nr. 206/2010.

§ 10 skal lyde:

§ 10. *Godkjente tredjestater*

Det er bare tillatt å innføre svin fra godkjente tredjestater eller områder i tredjestat som er oppført på liste i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 1.

§ 11 første ledd skal lyde:

Med enhver dyreforsendelse fra godkjent tredjeland til eller gjennom EØS, skal det følge et originalt helsesertifikat på det eller de offisielle språk i bestemmelseslandet og i det EØS-landet som utfører grensekontrollen. Helsesertifikatet skal bekrefte at dyrene tilfredsstiller de betingelsene i den standardsertifikatmodellen som det medfølgende helsesertifikatet er basert på, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 2.

§ 11 annet, femte og sjette ledd oppheves. § 11 tredje, fjerde og sjuende ledd blir § 11 annet, tredje og fjerde ledd.

§ 12 annet ledd oppheves.

§ 13 skal lyde:

§ 13. *Transport*

Dyr som transporteres via andre EØS-land, skal transporteres til det EØS-landet som er det endelige bestemmelsesstedet snarest mulig.

I løpet av de siste 24 timene før dyr sendes til EØS, skal offentlig veterinær kontrollere at dyrene er friske og at transportreglene i forordning (EF) nr. 1/2005 overholdes, særlig med hensyn til vanning og føring. Ved undersøkelsen skal dyrene ikke ha vist kliniske tegn på sykdom, og de skal være funnet egnet til å gjennomføre hele transporten.

§ 14 oppheves.

Vedlegg E oppheves.

Vedlegg F oppheves.

Vedlegg G oppheves.

Vedlegg H oppheves.

IV

I forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet oppheves følgende:
vedtak 79/542/EØF (som sist endret ved vedtak 2009/317/EF),

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr (*Mammalia*),¹ fugler (*Aves*), reptiler (*Reptilia*),¹ amfibier (*Amphibia*),¹ bier (*Apis mellifera*) og humler (*Bombus ssp.*) innenfor EØS.

Forskriften gjelder forbud mot eller dyrehelsemessige vilkår for import fra land utenfor EØS av dyrene nevnt i første ledd, unntatt bier (*Apis mellifera*) og humler (*Bombus ssp.*). Forskriften gjelder i tillegg dyrehelsemessige vilkår for transitt av klovdyr gjennom EØS.

Forskriften gjelder ikke dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av pattedyr, fugler, reptiler, amfibier som reguleres i særforrifter. Forskriften gjelder likevel for import av levende hov- og klovdyr fra tredjestater, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr, med unntak av:

1. domestiserte storfe (inkludert *Bubalus* og *Bison* og kryssninger av disse)
2. domestiserte sauer (*Ovis aries*) og domestiserte geiter (*Capra hircus*)
3. domestiserte svin (*Sus scrofa*)
4. dyr av hestefamilien.

1 Jf. forskrift 20. november 1976 nr. 3 om forbud mot at fremmedartede (eksotiske) dyr innføres, omsettes eller holdes som husdyr, selskapsdyr eller i fangenskap på annen måte.

§ 3 nummer 7 skal lyde:

- 7) *Godkjent tredjestat*: Land utenfor EØS, eller område i land utenfor EØS, som er gitt tillatelse til å eksportere levende dyr til EØS, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr jf. forordning (EU) nr. 206/2010.

Kapittel IV overskriften skal lyde:

Kapittel IV. Vilkår ved import av enkelte klovdyr fra tredjestater utenfor EØS

§ 15 skal lyde:

§ 15. Godkjente tredjestater

Det er bare tillatt å innføre klovdyr fra godkjente tredjestater eller områder i tredjestater i henhold til liste i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 1.

§ 16 første ledd skal lyde:

Med enhver dyreforsendelse fra godkjent tredjestat til eller gjennom EØS, skal det følge et originalt helsesertifikat på det eller de offisielle språk i bestemmelseslandet og i det EØS-landet som utfører grensekontrollen. Helsesertifikatet skal bekrefte at dyrene tilfredsstiller de betingelsene i den standardsertifikatmodellen som det medfølgende helsesertifikatet er basert på, jf. forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1 jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 2.

§ 16 annet og femte ledd oppheves. § 16 tredje, fjerde og sjette ledd blir annet, tredje og fjerde ledd.

§ 17 tredje ledd oppheves.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Transport

I løpet av de siste 24 timene før dyr sendes til EØS, skal offentlig veterinær kontrollere at dyrene er friske og at transportreglene i forordning (EF) nr. 1/2005 overholdes, særlig med hensyn til vanning og føring. Ved undersøkelsen skal dyrene ikke ha vist kliniske tegn på sykdom, og de skal være funnet egnet til å gjennomføre hele transporten.

§ 19 oppheves.

Kapittel VI oppheves.

Vedlegg E oppheves.

Vedlegg G oppheves.

Vedlegg H oppheves.

Vedlegg I oppheves.

Vedlegg J oppheves.

V

I forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd gjøres følgende endring:

Vedlegg A annen rad tredje kolonne (Canada) skal lyde:

Område som beskrevet i vedlegg I del 1 til forordning (EU) nr. 206/2010.

VI

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010 som sist endret ved forordning (EU) nr. 810/2010 og vedtak 2004/432/EF som sist endret ved vedtak 2010/327/EU), ESA-vedtak 28/07/COL, ESA-vedtak 159/10/COL, ESA-vedtak 160/10/COL og ESA-vedtak 30/07/COL.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, sist endret ved forordning (EU) nr. 810/2010) om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Ny § 3 skal lyde:

§ 3. *Krav til reststoffprogram*

Det er kun tillatt å importere ferskt kjøtt fra tredjestater som har et godkjent reststoffprogram for den respektive dyrearten som angitt i vedlegg 1.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. *Tilleggsgarantier*

Storfe til avl og produksjonen skal oppfylle de særlige betingelsene for infeksjøs bovin rhinotrakeitt (IBR) som fremgår av helsesertifikatmodell BOV-X i henhold til ESA-vedtak 159/10/COL jf. kommisjonsvedtak 2004/558/EF.

Levende dyr som importeres med helsesertifikatmodell RUM skal oppfylle de særlige betingelsene for IBR i sertifikatet i henhold til ESA-vedtak 159/10/COL der dette er relevant.

Svin til avl og produksjon skal oppfylle de særlige betingelsene for Aujeszzkys sykdom som fremgår av helsesertifikatmodell POR-X i henhold til ESA-vedtak 160/10/COL jf. kommisjonsvedtak 2008/185/EF. Svin som skal føres direkte til slakteri for slakting skal oppfylle de særlige betingelsene for Aujeszzkys sykdom som fremgår av helsesertifikatmodell POR-Y i henhold til ESA-vedtak 160/10/COL jf. kommisjonsvedtak 2008/185/EF. Levende dyr som importeres med helsesertifikatmodell SUI skal oppfylle de særlige betingelsene for Aujeszzkys sykdom i sertifikatet i henhold til ESA-vedtak 160/10/COL jf. kommisjonsvedtak 2008/185/EF.

Småfe til avl og produksjon skal oppfylle de særlige betingelsene for skrapesyke som fremgår av helsesertifikatmodell OVI-X i henhold til ESA-vedtak 30/07/COL, jf. forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE) § 5. Småfe som skal føres direkte til slakteri for slakting skal oppfylle de særlige betingelsene for skrapesyke som fremgår av helsesertifikatmodell OVI-Y i ESA-vedtak 30/07/COL jf. TSE-forskriften § 5.

Nåværende § 3 til § 6 blir nye § 5 til § 8.

Nytt vedlegg skal lyde:

*Vedlegg 1. Liste over godkjente overvåkningsprogrammer for reststoffer
(vedtak 2004/432/EF som sist endret ved vedtak 2010/327/EU)*

For å lese vedlegget se her:

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Overskriften skal lyde:

Forordninger

Vedhengsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, sist endret ved forordning (EU) nr. 810/2010).

Forordning (EU) nr. 810/2010 settes inn etter forordning (EU) nr. 206/2010 og skal lyde:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 810/2010 (dansk versjon):

VII

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Det er kun tillatt å importere tilberedt kjøtt som stammer fra ferskt kjøtt som kommer fra en godkjent tredjestat eller et område i en tredjestat opplistet i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr, forskrift 18. desember 2008 nr. 1510 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift 28. mai 2009 nr. 577 om import og transitt av ferskt kjøtt av viltlevende hareddyr, visse viltlevende landpattedyr og oppdrettskanin fra tredjestater.

§ 13 første ledd nr. 1 skal lyde:

- 1) Produktene skal komme fra en tredjestat eller et område i en tredjestat angitt i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr, forskrift 18. desember

2008 nr. 1510 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift 28. mai 2009 nr. 577 om import og transitt av ferskt kjøtt av villlevende hare dyr, visse villlevende landpattedyr og oppdrettskanin fra tredjestater.

§ 13 første ledd nr. 3 skal lyde:

- 3) Produktene skal oppfylle de dyrehelsekravene som er beskrevet i helsesertifikatet for den respektive dyrearten i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr, forskrift 18. desember 2008 nr. 1510 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift 28. mai 2009 nr. 577 om import og transitt av ferskt kjøtt av villlevende hare dyr, visse villlevende landpattedyr og oppdrettskanin fra tredjestater.

VIII

I forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland gjøres følgende endringer:

Fotnote 1 i § 3 skal lyde:

- 1 Kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer, forskrift 3. juli 2008 nr. 785 om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter mv. av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater, forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr, forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for omsetning og import av visse animalske produkter til konsum, forskrift 8. juli 2003 nr. 931 om honning, forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakultur dyr og produkter av akvakultur dyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr, forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av spongiforme encefalopater (TSE), forskrift 9. september 2005 nr. 1045 om generelle dyrehelsemessige vilkår for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum, forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene, forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse og forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføring av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum.

Fotnote 2 i § 3 skal lyde:

- 2 Forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om forvarer og forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

IX

Endringene trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 3. juli 2008 nr. 784 om import av ferskt kjøtt av landpattedyr fra tredjestater.

26. okt. Nr. 1375 2010

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 26. oktober 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 4–10 femte ledd. Kunngjort 29. oktober 2010 kl. 13.20.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 7–3–10 skal lyde:

Bestemmelsene i § 7–3 del B gjelder fordeling av formue og inntekt mellom andelshavere i boligselskaper, jf. skatteloven § 4–10 tredje ledd og § 7–3. Formue i form av andelshavers boenhet omfattes av skatteloven § 4–10 annet ledd i boligselskapet omfattes ikke av denne forskriften.

§ 7–3–13 skal lyde:

Ved fordeling etter husleiebrøk fordeles alle inntekts- og formuespostene unntatt ligningsverdi av boenhet omfattes av skatteloven § 4–10 annet ledd, på andelshaverne etter forholdet mellom påløpt husleie for den enkelte boenhet i året og påløpt husleie for samtlige boenheter for andelshaverne i året. Som påført husleie for samtlige boenheter regnes også beregnet husleie i året for boenheter som er pålagt brukt som bolig for andelshaverne, men som ikke er ferdigstilt eller solgt.

§ 7–3–14 annet ledd skal lyde:

(2) Øvrige inntekts- og formuesposter unntatt ligningsverdi av andelshavers boenhet omfattes av skatteloven § 4–10 annet ledd, fordeles etter andelsbrøk. Andelsbrøk fastsettes etter det opprinnelige forholdet mellom den enkelte boenhetens innskudd med tillegg av andel fellesgjeld og samlet innskudd med tillegg av samlet fellesgjeld.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

29. okt. Nr. 1376 2010**Forskrift om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 29. oktober 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 19 første og annet ledd og § 43 og delegeringsvedtak 12. mars 2009 nr. 297.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 16a (direktiv 2009/40/EF). Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 16a (direktiv 2009/40/EF), vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF) og vedlegg II kap. I nr. 12 (direktiv 72/306/EØF som endret ved direktiv 89/491/EØF, direktiv 97/20/EF og direktiv 2005/21/EF).

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Kontrollveiledning. Periodisk kontroll av kjøretøy.

For å lese vedlegg 1 se her:

II

Endringene trer i kraft 1. november 2010.

29. okt. Nr. 1377 2010**Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 29. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 925/2010). Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 8.1 nr. 3 (direktiv 90/539/EØF), del 4.2 nr. 71 (vedtak 2003/644/EF), del 4.2 nr. 77 (vedtak 2004/235/EF), del 4.2 nr. 37 (vedtak 95/410/EF sist endret ved vedtak 98/227/EF), innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010 og forordning (EU) nr. 925/2010) og (vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/772/EF).

I § 2 tilføyes forordning (EU) nr. 925/2010 kronologisk til listen over forordningene.

I forskriftens informasjonsdel, under overskriften «Forordninger» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010 og forordning (EU) nr. 925/2010).

Avslutningsvis i listen over forordninger legges forordning (EU) nr. 925/2010 (dansk utgave) inn.

For å lese forordning (EU) nr. 925/2010 (dansk utgave) se her:

Liste over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning EF nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) nr.

925/2010) (dansk utgave):

II

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 925/2010, vedtak 2000/572/EF sist endret ved vedtak 2008/592/EF og vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/772/EF).

Vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjestater og områder av tredjestater som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer til EØS (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 925/2010) (dansk utgave)

III

Endringene trer i kraft 5. november 2010.

29. okt. Nr. 1378 2010

Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 93 om endringer i barnehageloven (finansiering av ikke-kommunale barnehager)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. oktober 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 93 om endringer i barnehageloven (finansiering av ikke-kommunale barnehager) del II. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

1. Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 93 om endringer i barnehageloven.
2. Loven trer i kraft 1. januar 2011.

29. okt. Nr. 1379 2010

Forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. oktober 2010 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager § 14 tredje ledd. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

§ 1. Formål og virkeområde

Forskriften skal sørge for at godkjente ikke-kommunale barnehager behandles likeverdig med kommunale barnehager ved tildeling av offentlige tilskudd.

Forskriften gjelder ved kommunens tildeling av tilskudd til godkjente ikke-kommunale barnehager etter barnehageloven § 14 første og andre ledd.

§ 2. Kommunens ansvar

Kommunen skal sørge for at godkjente ikke-kommunale barnehager i kommunen behandles likeverdig med kommunale barnehager ved tildeling av offentlige tilskudd til ordinær drift etter denne forskriften. Kommunen skal dokumentere at tildelingen skjer i samsvar med denne forskriften.

§ 3. Det kommunale tilskuddet til ordinær drift

Det kommunale tilskuddet skal dekke kostnader til ordinær drift i barnehagen som ikke dekkes av andre offentlige tilskudd og foreldrebetaling. Kostnader til ordinær drift omfatter driftskostnader, kapitalkostnader og administrasjonskostnader.

Det samlede offentlige tilskuddet til ikke-kommunale barnehager skal utgjøre samme andel av den gjennomsnittlige offentlige finansieringen av tilsvarende kommunale barnehager som året før. Tilskuddet skal utgjøre minimum 88 prosent av det som tilsvarende kommunale barnehager i gjennomsnitt mottar i offentlig finansiering.

Kommunen har ikke plikt til å gi tilskudd slik at det samlede offentlige tilskuddet til den ikke-kommunale barnehagen overstiger det tilsvarende kommunale barnehager i gjennomsnitt mottar i offentlig finansiering. Der den ikke-kommunale barnehagen har lavere foreldrebetaling enn i tilsvarende kommunale barnehager, har kommunen ikke plikt til å dekke differansen.

Tilskuddet skal begrenses oppad til at den ikke-kommunale barnehagen ikke får tilskudd for flere barn enn det er plass til innenfor barnehagens godkjenning. Store aktivitetsendringer i den ikke-kommunale barnehagen medfører at kommunen må beregne tilskuddet til barnehagen på nytt.

§ 4. *Tilskudd til driftskostnader*

Kommunen skal gi tilskudd til driftskostnader i godkjente ikke-kommunale barnehager. Tilskuddet skal beregnes ut i fra gjennomsnittlige budsjetterte driftskostnader per heltidsplass i tilsvarende kommunale barnehager. Kommunale barnehager med budsjetterte driftskostnader som er minimum 25 prosent høyere enn gjennomsnittlige budsjetterte driftskostnader i tilsvarende kommunale barnehager kan holdes utenfor grunnlaget for beregningen. Kommunen skal gi et påslag for administrasjonskostnader på fire prosent av tilskuddet til driftskostnader. Kommunen skal fastsette tilskuddssatser til driftskostnader per heltidsplass. Satsene skal beregnes i samsvar med forholdstall for finansiering av plasser for barn over og under tre år fastsatt av departementet.

Det skal være egne satser per heltidsplass for ordinære barnehager, familiebarnehager og åpne barnehager. For ordinære barnehager og familiebarnehager skal det settes én sats for barn over tre år, og én sats for barn under tre år. For åpne barnehager skal det settes én felles sats gjeldende for barn over og under tre år. Kommunen skal dokumentere hvordan tilskuddssatsene er beregnet.

Kommunen skal kunngjøre forslag til tilskuddssatser i forbindelse med at årsbudsjettet legges ut til alminnelig ettersyn, og skal før 1. februar i budsjettåret underrette de ikke-kommunale barnehagene om fastsatte tilskuddssatser for driftskostnader.

Kommuner som ikke har kommunale ordinære barnehager, familiebarnehager eller åpne barnehager, skal benytte nasjonale gjennomsnittssatser for tilskudd til driftskostnader fastsatt av departementet ved beregningen av tilskudd til driftskostnader til ikke-kommunale barnehager.

§ 5. *Tilskudd til kapitalkostnader*

Kommunen skal gi tilskudd til kapitalkostnader i godkjente ikke-kommunale barnehager per heltidsplass.

Kommunen velger om den vil gi tilskuddet ut i fra gjennomsnittlige kapitalkostnader per heltidsplass i egne tilsvarende kommunale barnehager, eller om den vil benytte nasjonale gjennomsnittssatser for kapitaltilskudd fastsatt av departementet.

Der kommunen gir tilskuddet ut fra gjennomsnittlige kapitalkostnader i egne tilsvarende kommunale barnehager skal det være én sats for ordinære barnehager, én for familiebarnehager og én sats for åpne barnehager. Kommunen skal dokumentere hvordan tilskuddssatsene er beregnet.

Kommunen skal kunngjøre forslag til tilskuddssatser i forbindelse med at årsbudsjettet legges ut til alminnelig ettersyn, og skal før 1. februar budsjettåret underrette de ikke-kommunale barnehagene om fastsatte tilskuddssatser for kapitalkostnader.

Kommunen kan gi ekstra tilskudd til kapitalkostnader til ikke-kommunale barnehager med høye kapitalkostnader.

§ 6. *Reduksjon av kommunalt tilskudd*

Kommunen kan redusere det kommunale tilskuddet dersom barnehagen foregående regnskapsår hadde vesentlig lavere bemanning eller lønnskostnader per årsverk enn det som er vanlig i tilsvarende kommunale barnehager og eier av barnehagen hadde avsatt urimelig utbytte eller tatt ut urimelig godtgjørelse for egen eller nærstående arbeidsinnsats i barnehagen.

Med urimelig utbytte og arbeidsgodtgjørelse menes at normal kompensasjon for arbeid og kapitalinnsats i barnehagen overstiges.

Reduksjonen i det kommunale tilskuddet skal stå i forhold til den kostnadsbesparelsen barnehagen har, jf. første ledd.

§ 7. *Opplysningsplikt*

Eiere av ikke-kommunale barnehager skal 15. desember hvert år rapportere om antall barn, barnas alder og oppholdstid i barnehagen på skjema fastsatt av departementet. Rapporteringen danner grunnlag for utmålingen av kommunalt tilskudd året etter. Kommunen kan bestemme at slik rapportering skal gjøres ved flere tidspunkter i året, og hva som skal til for at tilskuddet skal endres i løpet av året. Dette skal fastsettes i lokale retningslinjer.

Ikke-kommunale barnehager som i løpet av året har store aktivitetsendringer, blant annet opprettelse eller nedleggelse av avdeling eller større gruppe, skal melde fra til kommunen.

§ 8. *Endringer i grunnlaget for de kommunale tilskuddssatsene*

Kommunen skal én gang per år fatte vedtak om tilskudd til ikke-kommunale barnehager i samsvar med § 4 og § 5.

Kommuner som i løpet av året endrer bevilgningene til ordinær drift i kommunale barnehager, skal samme året fatte vedtak om etterjustering av tilskudd til ikke-kommunale barnehager.

Dersom kommunens regnskap viser at forbruket i de kommunale barnehagene avviker fra det som lå til grunn for fastsettelsen av tilskuddssatsene etter § 4 og § 5, skal kommunen i forbindelse med kommunestyrets årlige fastsettelse av årsregnskapet fatte vedtak om etterjustering av tilskudd til ikke-kommunale barnehager. Etterjustering av tilskudd det er tatt vedtak om i samsvar med andre ledd skal hensyntas.

§ 9. Vilkår for kommunalt tilskudd

Kommunen kan sette rimelige og relevante vilkår knyttet til barnehagedriften for kommunalt tilskudd.

§ 10. Tilbakebetaling

Barnehager som i løpet av året mottar høyere tilskudd enn den har krav på, skal etter vedtak fra kommunen enten tilbakebetale et tilsvarende beløp eller få trukket fra beløpet ved senere eller neste års utbetaling av tilskudd.

§ 11. Refusjon av kostnader knyttet til barn fra andre kommuner

Kommuner som har ikke-kommunale barnehager med barn som er bosatt i en annen kommune, har rett til refusjon for kostnader til ordinær drift som ikke dekkes av foreldrebetalingen og andre offentlige tilskudd fra kommunen der barnet er bosatt. Refusjonen skal baseres på nasjonale gjennomsnittssatser for tilskudd til driftskostnader og kapitalkostnader fastsatt av departementet.

§ 12. Klage til fylkesmannen

Eier av ikke-kommunal barnehage kan påklage kommunens vedtak om tildeling av tilskudd etter denne forskriften til fylkesmannen.

§ 13. Endringer i forskriften

Departementet kan øke minimumsforpliktelsen i § 3 andre ledd i samsvar med gjeldende års budsjettvedtak.

§ 14. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 19. mars 2004 nr. 539 om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd.

29. okt. Nr. 1380 2010**Forskrift om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. oktober 2010 med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 12, § 13, § 14, § 15, § 17 og § 18. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

Kapittel I. Innledende bestemmelser**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å sikre forsvarlig strålebruk, forebygge skadelige virkninger av stråling på menneskers helse og bidra til vern av miljøet.

§ 2. Saklig virkeområde

Forskriften kommer til anvendelse på enhver tilvirkning, import, eksport, overdragelse, besittelse, installasjon, bruk, håndtering og utvinning av strålekilder.

Forskriften omfatter også menneskelig aktivitet som i seg selv innebærer forhøyet naturlig ioniserende stråling fra omgivelsene eller som leder til slik stråling. Dette omfatter blant annet radon i eksisterende bygninger og lokaler hvor mennesker kan oppholde seg.

Forskriften gjelder ikke

- radon og annen forhøyet naturlig stråling i boliger og fritidsboliger hvor eier selv bor eller oppholder seg
- arbeidsgivers plikter i forhold til radonnivåer på arbeidsplassen
- transport av strålekilder utenfor lukket område
- elektriske apparater og komponenter som utilsiktet frambringer røntgenstråling, dersom dosen ved normal bruk ikke overstiger 1 $\mu\text{Sv/t}$ fra tilgjengelige overflater, eller at maksimal energi på den strålingen som produseres, ikke overstiger 5 keV
- bruk av forbrukerartikler inneholdende svake ikke-ioniserende strålekilder, med mindre disse er omfattet av § 4 bokstav j.

Følgende strålekilder er unntatt fra krav som angitt i § 8 første ledd bokstavene j og r, § 11, § 12, § 16, § 17 og § 26

- bruk av røykvarslere inneholdende mindre enn 40 kBq Am-241
- bruk av andre tillatte forbrukerartikler inneholdende radioaktivt stoff
- sveiseelektroder inneholdende thorium
- utarmet uran brukt som balansevekter eller skjermingsmateriale.

Er det spesielt angitt i forskriften, er også andre radioaktive strålekilder unntatt fra kravene angitt i § 8 første ledd bokstav r, § 12, § 16, § 17 og § 26 dersom aktivitetsinnholdet ikke overstiger unntaksgrensene i tabellen i vedlegget. Unntaksgrensene i tabellen refererer seg til maksimal spesifikk aktivitet (Bq/g)/aktivitet (Bq) i en kilde, eventuelt den totale aktivitet som til enhver tid behandles av enkeltpersoner. Unntak fra nevnte krav fordrer enten at total aktivitet eller spesifikk aktivitet er lavere eller lik unntaksgrensen.

For arbeid med åpne radioaktive strålekilder i laboratorier vil unntaksgrensene gjelde det enkelte laboratorium.

Dersom det arbeides med ulike radionuklider samtidig, må summen av forholdet mellom den samlede aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende unntaksgrensen være mindre eller lik 1. Illustrert, som et eksempel:

$$\sum_K \frac{A_K}{A_{E,K}} \leq 1, \quad \text{eventuelt} \quad \sum_K \frac{C_K}{C_{E,K}} \leq 1$$

der

A_k = aktivitet for radionuklide k

$A_{E,k}$ = unntaksgrense for aktivitet til radionuklide k

C_k = spesifikk aktivitet for radionuklide k

$C_{E,k}$ = unntaksgrense for spesifikk aktivitet til radionuklide k.

§ 3. Stedlig virkeområde

For Svalbard og Jan Mayen gjelder forskrift 9. mai 2003 nr. 568 om anvendelsen av lov om strålevern og bruk av stråling på Svalbard og Jan Mayen. I tillegg gjelder bestemmelsene i denne forskriften kapittel IV for Svalbard og Jan Mayen. Tilsvarende gjelder § 34 når det gjelder yrkeseksponering.

§ 4. Definisjoner

I forskriften forstås med

- a) *aktivitet*: Styrken til en radioaktiv kilde angitt i antall kjerneomvandlinger (desintegrasjoner) per tidsenhet. Angis i enheten becquerel (Bq);
- b) *forbrukerartikkel*: Gjenstand eller apparat til bruk for forbrukere;
- c) *eierløs strålekilde*: En strålekilde som ikke er under myndighetskontroll, enten fordi den aldri har vært det, eller fordi den har blitt forlatt, mistet, feilplassert, stjålet eller overdratt uten godkjenning eller melding;
- d) *medisinsk strålebruk*: Anvendelse av stråling på mennesker ved medisinsk undersøkelse og behandling, i yrkesbetinget helseundersøkelse, i screeningprogram, i rettslige undersøkelser, i forsikringsmessig utredning eller i forskningsprogram;
- e) *nukleærmedisin*: Anvendelse av åpne radioaktive strålekilder i form av radioaktive legemidler for medisinsk diagnostikk eller behandling;
- f) *radioaktiv strålekilde*: Strålekilde inneholdende radioaktivt stoff, dvs. stoff som sender ut alfa-, beta- eller gammastråling;
- g) *kapslet radioaktiv strålekilde*: Radioaktivt stoff som er innkapslet for å forhindre spredning av det radioaktive stoffet til omgivelsene;
- h) *åpen radioaktiv strålekilde*: Radioaktivt stoff som ikke er innkapslet;
- i) *solarium*: Apparat med en eller flere ultrafiolette strålekilder konstruert for bestråling av hud;
- j) *sterke ikke-ioniserende kilder*: kilder som kan føre til eksponering av personer og som samtidig overskrider grenseverdier fastsatt i Guidelines on limited exposure to Non-Ionizing Radiation fra den Internasjonale kommisjonen for beskyttelse mot ikke-ioniserende stråling;
- k) *IPL*: Intenst pulset lys, intenst synlig lys som er pulset, inkludert i kombinasjoner med radiofrekvent, ultrafiolett eller infrarød stråling;
- l) *laserpeker*: Håndholdt laser, batteridrevet eller med annen egen strømforsyning, beregnet for å holdes i hånden og peke på noe på avstand;
- m) *stråledose/dose*: Avsatt energi per masseenhed i et eksponert individ eller materiale fra ioniserende stråling;
- n) *screening*: Systematisk undersøkelse av en større gruppe symptomfrie mennesker for å kartlegge deres helsetilstand i forhold til en bestemt sykdom;
- o) *representativ dose*: Virksomhetens egen beregnede doseverdi innen røntgendiagnostikk der doseverdien er basert på gjennomsnittet av dosemålinger på et gitt antall pasienter ved et bestemt røntgenapparat, for en gitt røntgenundersøkelse der standard undersøkelsesprotokoll er benyttet;
- p) *representativ aktivitet*: Virksomhetens egen beregnede gjennomsnittsverdi av administrert aktivitet for en typisk nukleærmedisinsk undersøkelse. Den representative aktiviteten er basert på gjennomsnittsverdien av administrert aktivitet til en gruppe voksne pasienter ved en standard prosedyre og et velfungerende system;
- q) *diagnostisk referanseverdi/referansenivå*: Fastsatt verdi som benyttes i optimalisering av pasientdoser ved undersøkelser;
- r) *unntaksgrenser*: Grenser, uttrykt i aktivitet og/eller spesifikk aktivitet, for når et radioaktivt stoff kan unntas fra hele eller deler av strålevernforskriften;
- s) *yrkeseksponering*: Eksponering som arbeidstakere utsettes for i forbindelse med sitt yrke, der strålekilden eller eksponeringssituasjonen er en påregnelig del av yrkesutøvelsen og knyttet til denne;
- t) *radonnivå*: Radonkonsentrasjonen i luft bestemt i tråd med til enhver tid gjeldende måleprosedyre fastsatt av Statens strålevern;
- u) *arbeidsgiver*: Jf. arbeidsgiverbegrepet som definert i lov 17. juni 2005 nr. 62 i § 1–8 (2) om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv;

- v) *harmonisert standard*: Tekniske spesifikasjoner som er vedtatt av europeiske standardiseringsorganisasjoner i overensstemmelse med et mandat fra Europa-kommisjonen og EFTA-landene. Disse standardene offentliggjøres i EF-tidende. Norske standarder som er «harmoniserte standarder», offentliggjøres av Norges Standardiseringsforbund eller Norsk Elektroteknisk Komité når det gjelder elektrotekniske normer.

For øvrige definisjoner, se lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling (strålevernloven) § 3.

Kapittel II. Generelle bestemmelser om ioniserende og ikke-ioniserende stråling

§ 5. Berettigelse og optimalisering

All strålebruk skal være berettiget. For at strålingen skal være berettiget, skal fordelene ved å tillate stråling være større enn ulempene strålingen medfører. Videre skal strålingen være optimalisert, det vil si at stråleeksponeringen skal holdes så lav som praktisk mulig, sosiale og økonomiske forhold tatt i betraktning (ALARA-prinsippet – As Low As Reasonably Achievable).

§ 6. Grenseverdier og tiltaksgrense

Spesifikke grenseverdier skal gjelde for individer som blir eksponert for stråling.

Grenseverdier for yrkeseksponering fremgår av § 30 og § 34.

Grenseverdi for eksponering av allmennheten og arbeidstakere som ikke er yrkeseksponerte, er 1mSv/år for ioniserende stråling. En virksomhet skal planlegge strålingen og sine skjermingstiltak, slik at det ikke skjer eksponering til allmennheten fra virksomheten som kan innebære at individ blir eksponert for mer enn 0,25 mSv/år.

Grenseverdier for eksponering av allmennheten og arbeidstakere som ikke er yrkeseksponerte er regulert i § 34 for ikke-ioniserende stråling.

Radonreducerende tiltak skal iverksettes i barnehager, skoler mv. som er omfattet av forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i skoler, barnehager mv. § 2, dersom radonnivået overstiger 100 Bq/m³ (tiltaksgrense). Tilsvarende gjelder for boliger hvor eier ikke bor eller oppholder seg. Radonnivået skal uansett ikke overstige grenseverdien på 200 Bq/m³ i slike bygninger og lokaler.

§ 7. Dosegrenser for redningsarbeid

Redningsarbeid i nødssituasjoner skal så langt som mulig drives godt innenfor de øvre dosegrenser som nevnt i § 30 første ledd bokstavene a til c. Dersom arbeidet kan medføre doser som overstiger 50 mSv, skal arbeidet bare utføres av frivillige som er informert nøye om den aktuelle risikoen og de faremomenter dette innebærer. Kvinner i fertil alder kan bare delta dersom de ikke er gravide. Overskridelse av denne grensen kan bare aksepteres for å redde liv, unngå alvorlig helseskade eller forhindre en dramatisk oppskalering av ulykken. Stråledoser over 500 mSv skal så langt som mulig unngås. Bestemmelsene i § 29 og § 32 gjelder tilsvarende.

§ 8. Godkjenning

Virksomheter som skal utøve følgende aktiviteter som innebærer ioniserende stråling, skal ha godkjenning av Statens strålevern:

- a) Utøvelse av industriell radiografi og vedlikehold av industrielt radiografiutstyr;
- b) Bestrålingsvirksomhet, dvs. bruk av ioniserende stråling på dyr, øvrig biota, materialer, produkter mv. for behandling, sterilisering, herding eller andre formål;
- c) Loggevirksomhet, dvs. bruk av kapslede radioaktive strålekilder eller akseleratorer til kartlegging av strukturer rundt borehull;
- d) Omfattende, ikke-medisinsk forskningsmessig strålebruk;
- e) Administrasjon av radioaktivt legemiddel eller stoff i forbindelse med medisinsk og veterinærmedisinsk diagnostikk og behandling;
- f) Strålebehandling av mennesker, herunder bruk av akseleratorer;
- g) Bruk av røntgendiagnostisk apparatur innen spesialisthelsetjenesten, herunder vanlig røntgenfotografering og gjennomlysning, angiografi- og intervensjonsvirksomhet, dataassistert snittavbildning (CT), mammografi og dedikert barnediagnostikk;
- h) Ikke-medisinsk bruk av akseleratorer, bortsett fra elektronmikroskop;
- i) Tilvirkning og innførsel av radioaktivt legemiddel;
- j) Tilsetning av radioaktive stoffer i produksjon av produkter, og/eller salg av slike produkter. Salg av forbrukerartikler nevnt i forskriften § 2 fjerde ledd er unntatt fra krav om godkjenning;
- k) Tilvirkning av radioaktive strålekilder;
- l) Bruk av åpne radioaktive strålekilder til sporundersøkelser utenfor laboratorium;
- m) Bruk av kapslede radioaktive strålekilder med aktiviteter større enn 2×10^6 ganger unntaksgrensene i forskriftens vedlegg, jf. § 2;
- n) Bruk av åpne radioaktive strålekilder med aktiviteter større enn 10^4 ganger unntaksgrensene i forskriftens vedlegg og som krever type A isotoplaboratorium, jf. § 26;
- o) Bruk av ioniserende stråling for kontroll av personer i sikkerhetsøyemed eller søk etter skjulte gjenstander på kroppen;
- p) Import og eksport av sterke radioaktive strålekilder som krever godkjenning etter bokstav m;

- q) Utvinning av radioaktive stoffer i forbindelse med bergverksdrift;
- r) Omsetning av strålekilder. Krav om godkjenning gjelder ikke strålekilder og bruksområder nevnt i § 2 fjerde og femte ledd.

Følgende aktiviteter som innebærer ikke-ioniserende stråling, skal ha godkjenning av Statens strålevern:

- s) Virksomheters anskaffelse og bruk av magnetisk resonansavbildning (MR) for medisinsk formål;
- t) Virksomheters eller privates besittelse og bruk av laserpekere klasse 3R, 3B eller 4 i offentlig rom, jf. § 35.

§ 9. *Vilkår i godkjenningen*

I godkjenningen kan Statens strålevern sette nærmere vilkår for å sikre forsvarlig strålebruk og forebygge skadelige virkninger av stråling på menneskers helse. Dette omfatter blant annet nærmere vilkår for strålebruk, melding, rapportering, kompetanse, fysisk sikring, bruk av måleapparat, vedlikeholdsrutiner, kvalitetskontroll av apparatur og utstyr for medisinsk strålebruk, returordninger, økonomiske garantier, import og eksport, beredskap og utforming av lokaler.

§ 10. *Søknad om godkjenning*

For godkjenning etter § 8 må det søkes skriftlig og gis de opplysninger som er nødvendige for at Statens strålevern skal kunne vurdere om godkjenning bør gis og hvilke vilkår som skal settes.

§ 11. *Endring eller tilbakekalling av godkjenning*

Statens strålevern kan oppheve, endre eller sette nye vilkår i godkjenning med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling, og om nødvendig kalle godkjenningen tilbake dersom

- a) det viser seg at ulempen ved strålebruken blir vesentlig større eller annerledes enn ventet da godkjenning ble gitt
- b) ulempen ved strålebruken kan reduseres uten urimelig kostnad for virksomheten
- c) strålingen i vesentlig grad kan minskes eller strålebruken erstattes, jf. § 22
- d) vilkår eller pålegg som er oppstilt eller gitt i eller i medhold av strålevernloven, blir vesentlig eller gjentatte ganger tilsidesatt
- e) når det følger av godkjenning i henhold til § 8 eller det for øvrig følger av ellers gjeldende omgjøringsregler.

§ 12. *Meldeplikt*

Virksomheter som anskaffer, bruker eller håndterer røntgenapparater, akseleratorer og radioaktive kilder over unntaksgrensene i vedlegget, jf. § 2 fjerde og femte ledd, og som ikke er godkjenningspliktige etter § 8, skal gi melding til Statens strålevern. Virksomheter som tilbyr solarier til kosmetisk formål til salg, utleie eller bruk, skal gi melding til Statens strålevern. Strålekildene må ikke anskaffes, tas i bruk eller håndteres før virksomheten har fått bekreftelse på at melding er mottatt.

Krav om melding gjelder også anskaffelse, bruk og håndtering av laser klasse 4 og intenst pulset lys (IPL), og solariemodeller- og rørkombinasjoner, jf. § 36.

Meldingen må inneholde de opplysninger som er nødvendige for at Statens strålevern skal kunne vurdere om aktiviteten omfattes av meldingsplikten.

Virksomheter skal, så langt som mulig, gi melding i elektronisk form.

§ 13. *Avhending av strålekilder*

Virksomheter som anskaffer kapslede radioaktive strålekilder plikter å forsikre seg om at det eksisterer returordninger i opprinnelseslandet og å benytte disse. Videre plikter virksomheten å opplyse Statens strålevern om returordningen i forbindelse med godkjenning eller melding etter § 8 og § 12.

Virksomhet som avhender strålekilder underlagt godkjenning eller melding etter § 8 og § 12 til nye brukere, returordning eller avfallsmottak, skal gi melding til Statens strålevern om dette. For åpne radioaktive strålekilder er det tilstrekkelig at virksomheten har ajourførte lister over radionuklider og aktivitetsmengder.

§ 14. *Nedleggelse, driftsstans mv.*

Hvis en virksomhet som har strålekilder stanser, skal virksomheten gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å opprettholde kontroll over strålekildene. Hvis anlegget eller virksomheten kan medføre helseskade etter nedleggelsen eller driftsstansen, skal det i rimelig tid på forhånd gis varsel til Statens strålevern.

Statens strålevern kan pålegge eieren eller brukeren å stille garanti for dekning av fremtidige utgifter og mulig erstatningsansvar.

Den som ønsker å starte opp igjen en virksomhet som har godkjenning etter § 8 eller er meldt etter § 12, etter at virksomheten har vært nedlagt eller stanset i mer enn 2 år, skal kontakte Statens strålevern om dette. Statens strålevern avgjør om det skal søkes om ny godkjenning før virksomheten settes i gang på ny.

Virksomheten plikter å gi skriftlig melding til Statens strålevern uten ugrunnet opphold om navneendring, overdragelse og opphør av virksomhet med aktiviteter som omfattes av § 8 om godkjenning eller § 12 om melding.

§ 15. *Internkontroll-kompetanse, instruksjer og prosedyrer*

Virksomhetens plikt til internkontroll fremgår av forskrift 6. desember 1996 nr. 1127 om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter.

Virksomheter skal sikre at ansatte og andre tilknyttede personer som installerer eller arbeider med strålekilder, eller som kan bli eksponert for stråling, skal ha tilstrekkelig kompetanse innen strålevern, herunder sikker håndtering av strålekilder og måle- og verneutstyr.

Virksomheten skal utarbeide skriftlige instruksjoner og arbeidsprosedyrer som sikrer et forsvarlig strålevern og forhindrer at personer kan eksponeres for nivåer som overskrider grenseverdier etter forskriften her, gjeldende standarder eller internasjonale retningslinjer jf. § 35.

§ 16. *Krav til strålevernkoordinator*

Virksomheter som er underlagt godkjenningsplikt etter § 8 eller meldeplikt etter § 12, skal utpeke en eller flere personer som skal kunne

- a) utføre eller få utført målinger og vurderinger for å bestemme stråledoser
- b) veilede arbeidstakerne om sikker håndtering av strålekildene, samt bruk av verne- og måleutstyr.

Det samme gjelder virksomheter som anvender eller installerer sterke ikke-ioniserende kilder.

Strålevernkoordinator skal arbeide for at virksomheten oppfyller kravene til helse, miljø og sikkerhet slik de er fastsatt i strålevernlovgivningen. Antall strålevernkoordinatorer og organiseringen av disse vil måtte avhenge av virksomhetens struktur og strålebrukens kompleksitet.

Ved særlig omfattende bruk eller annen håndtering av ioniserende strålekilder må strålevernkoordinatoren kunne utføre eller få utført fysiske, tekniske og radiokjemiske målinger og vurderinger for å bestemme stråledoser, og må også kunne vurdere helserisiko og konsekvenser ved forskjellige ulykker og unormale hendelser som kan oppstå.

§ 17. *Risikovurdering og forebyggende tiltak*

Virksomheter som planlegger å bruke eller håndtere strålekilder, skal kartlegge og vurdere de risikomomenter som er forbundet med strålingen. Nye aktiviteter som omfatter strålekilder, skal ikke settes i gang før risiko er vurdert og nødvendige forebyggende tiltak er iverksatt. Risikovurderingen skal dokumenteres skriftlig.

Viser vurderingene at det finnes risiko for arbeidstakere eller andre personer, eller at strålekilder kan komme på avveier, skal virksomheten iverksette tiltak for å forebygge slik risiko, herunder

- a) utforme egnede arbeidsrutiner
- b) benytte hensiktsmessig verneutstyr og materialer
- c) sikre strålekildene mot tyveri, sabotasje, skade, herunder brann- og vannskade
- d) gi de ansatte nødvendig informasjon og opplæring.

Kravene i denne bestemmelsen gjelder ikke strålekilder og bruksområder som nevnt i § 2 fjerde og femte ledd.

§ 18. *Beredskap*

For å redusere mulige konsekvenser av ulykker og unormale hendelser, skal virksomheten, på grunnlag av risikovurderingen, utarbeide en beredskapsplan og gjennomføre tiltak som opprettholder evnen til å håndtere ulykker og unormale hendelser.

§ 19. *Varslingsplikt ved ulykker og unormale hendelser*

Virksomheten skal straks varsle ulykker og unormale hendelser til Statens strålevern. Skriftlig rapport skal sendes fra ansvarlig virksomhet til Statens strålevern så snart som mulig og senest innen 3 dager.

Med ulykker og unormale hendelser menes

- a) hendelser som forårsaker eller kunne ha forårsaket utilsiktet eksponering av arbeidstakere, pasient eller andre personer vesentlig utover normalnivåene
- b) tap eller tyveri av strålekilder
- c) utilsiktet utslipp av radioaktive stoffer til omgivelsene
- d) hendelser som medfører bestråling til allmennheten slik at individ kan bli eksponert for mer enn 0,25 mSv/år
- e) vesentlig teknisk svikt av strålevernmessig betydning ved strålekilden
- f) vesentlig avvik fra adekvat dose/aktivitet til behandlet vev hos pasient
- g) alvorlig radioaktiv forurensning av virksomhetens område eller utstyr
- h) funn av eierløse strålekilder.

§ 20. *Krav om oversikt og kontroll over strålekilder*

Virksomheten plikter å ha oversikt og kontroll over ioniserende strålekilder. Det samme gjelder sterke ikke-ioniserende kilder. Denne plikten innebærer bl.a. at opplysninger om plassering, kildetype og midlertidige forflytninger skal registreres. For radioaktive strålekilder skal også spesifikasjon av radioaktive stoffer og aktivitet registreres, samt serienummer eller annen informasjon som entydig kan identifisere kilden. For åpne radioaktive strålekilder er det tilstrekkelig at virksomheten har ajourførte lister over radionuklider og aktivitet. For andre strålekilder skal serienummer, produsent/modell eller annen informasjon som entydig kan identifisere kilden, registreres.

§ 21. *Krav til strålekilder*

Eier, forhandler og produsent plikter å forsikre seg om at strålekilder er i en slik tilstand at risiko for ulykker og unormale hendelser og uønsket stråleeksponering av brukerne og andre personer er så lav som praktisk mulig.

Strålekilder skal være i henhold til harmoniserte standarder fra Norsk Elektroteknisk Komité og Norsk Standardiseringsforbund.

Teknisk dokumentasjon på strålekildens ytelse, bruksanvisning, vedlikeholdsbeskrivelser, samt beskrivelser av strålevern og sikkerhet, skal finnes på norsk eller engelsk, og følge relevante harmoniserte standarder.

Ioniserende strålekilder skal være merket med standard symbol om ioniserende stråling. Symbolets utforming fremgår av til enhver tid gjeldende NS 1029: Symbol for ioniserende stråling. For radioaktive strålekilder skal opplysninger om kildetype, serienummer eller annen informasjon som entydig kan identifisere strålekilden, samt aktivitet på en gitt dato fremgå av merkingen.

For hvert enkelt apparat skal det foreligge teknisk måleprotokoll med resultater fra ferdigstilling, mottakskontroll og periodiske kontroller av utstyret, samt vedlikeholds- og servicereporter.

Kapittel III. Bestemmelser om ioniserende stråling

§ 22. *Valg av strålekilde-substitusjonsplikt*

Ved bruk av ioniserende stråling skal virksomheten vurdere alternativer, herunder om det er mulig å benytte metoder som ikke innebærer bruk av ioniserende stråling. Virksomheten skal i så fall velge dette alternativet, hvis det kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe.

Dersom radioaktive strålekilder må brukes, skal disse ha så lav risiko som praktisk mulig.

For ikke-medisinsk bruk av stråling skal det brukes røntgenapparat fremfor radioaktive strålekilder når det er praktisk mulig.

Eksisterende bruksområder og metoder skal vurderes på nytt når det fremkommer nye opplysninger om deres berettigelse.

§ 23. *Tekniske krav til kapslede radioaktive strålekilder og andre ioniserende strålekilder*

Kapslingen skal være tilstrekkelig solid til å forhindre lekkasje av det radioaktive stoffet og skal overholde kravene anbefalt i ISO 2919 (Sealed radioactive sources – classification). Lekkasetest skal utføres der hvor kildekapslingen regelmessig utsettes for mekanisk eller kjemisk slitasje og ved konkret mistanke om skade på kildekapslingen.

Industrielle kontrollkilder i faste installasjoner inneholdende radioaktive strålekilder skal tilfredsstillende kravene angitt i ISO 7205 for klasse xx2323xxxx med hensyn til strålelekkasje. Utstyret skal videre være konstruert på en slik måte at det ikke skal være mulig å åpne eller demontere uten bruk av spesialverktøy, eller være forseglet på en slik måte at den radioaktive kilden ikke kan fjernes uten at seglet brytes.

Fast plassert utstyr i lukkede systemer for ikke-medisinsk avbildning og tekniske analyser, herunder røntgen i prosess, laboratorieutstyr inneholdende kapslede strålekilder eller røntgenrør, bagasjerøntgen, kroppsavbildningsutstyr mv. skal

- være skjermet slik at doseraten på overflaten ikke overstiger 5 $\mu\text{Sv/t}$
- ha lys- eller lyd signaler som viser når stråling genereres om det er et røntgenapparat
- ikke kunne generere stråling uten bruk av nøkkel eller kode om det er et røntgenapparat.

§ 24. *Oppbevaring av radioaktive strålekilder inntil de kasseres*

Virksomheten er ansvarlig for at radioaktive strålekilder oppbevares forsvarlig.

Dette innebærer blant annet at

- oppbevaring av åpne radioaktive strålekilder skal begrenses til et minimum
- det på oppbevaringsplassen skal det foreligge en oversikt over strålekilder, herunder aktivitetsnivå
- oppbevaringsplassen skal være sikret mot adgang fra uvedkommende
- oppbevaringsplassen skal være merket med fareskilt om ioniserende stråling i henhold til forskrift 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen
- strålenivået utenfor oppbevaringsplassen ikke skal overstige 7,5 $\mu\text{Sv/t}$.
- radioaktive strålekilder ikke skal oppbevares sammen med eksplosiver, sterkt brennbare stoffer eller i korrosivt miljø.

§ 25. *Skjerming og sikkerhetsutstyr*

Stråleskjerming og annet sikkerhetsutstyr som personlig verneutstyr og tekniske sikkerhetssystemer skal forefinnes der hvor det er nødvendig. Disse skal være konstruert slik at risiko for stråledoser til yrkeseksponerte, øvrige arbeidstakere og allmennheten, jf. § 6, § 29 og § 30, og risikoen for ulykker og unormale hendelser er så lav som praktisk mulig.

Virksomheten skal regelmessig forsikre seg om at sikkerhetsutstyr og -funksjoner fungerer etter hensikten.

§ 26. *Arbeid med åpne radioaktive strålekilder og klassifisering av isotoplaboratorium*

Alt arbeid med åpne radioaktive strålekilder skal foregå i isotoplaboratorium av type A, B eller C, avhengig av aktiviteten. Aktivitetsgrensene for de ulike typer isotoplaboratorier er som følger:

<i>Laboratorietype</i>	<i>Aktivitet som kan brukes per gang i laboratoriet</i>
Type C	Inntil 10 ganger unntaksgrensen for aktivitet gitt i forskriftens vedlegg
Type B	Inntil 10 ⁴ ganger unntaksgrensen for aktivitet gitt i forskriftens vedlegg
Type A	Over 10 ⁴ ganger unntaksgrensen for aktivitet gitt i forskriftens vedlegg

Aktivitetsgrensene gjelder for normalt kjemisk arbeid. For enkle arbeidsprosesser, for eksempel uttak av stamløsninger og fortynninger, kan de angitte grensene heves med inntil en faktor 10. Ved spesielt risikofylt arbeid, herunder arbeid med tørre stoffer, skal aktivitetsgrensene reduseres med en faktor 10.

Ved arbeid med åpne radioaktive strålekilder skal måleutstyr for kontroll av radioaktiv forurensning forefinnes. Måleutstyr og annet sikkerhetsutstyr som avtrekksskap og vifter skal kontrolleres regelmessig.

Krav om laboratorieklasser A, B eller C gjelder ikke for arbeid med aktivitet under unntaksgrensene i forskriftens vedlegg, jf. § 2 femte ledd.

§ 27. *Krav til isotoplaboratorier*

Alle isotoplaboratorier skal være utstyrt og utformet slik at

- stråledosene til personell kan holdes så lave som praktisk mulig
- risiko for kontaminering og for inntak av radioaktive stoffer er minimal
- overflater er tette og jevne for å lette rengjøring og resistente mot den kjemikaliebruk som foregår i laboratoriet
- resirkulering av radioaktive stoffer til laboratoriet eller andre lokaler forhindres, normalt ved hjelp av avtrekksskap. Om nødvendig skal absorberende filtre kunne monteres i ventilasjonsanlegget
- håndvask kan foretas.

§ 28. *Tilleggskrav til type A og B isotoplaboratorium*

Type A laboratorium krever godkjenning etter § 8 bokstav n. Godkjenningen vil omfatte spesielle krav til utforming og utstyr i tillegg til kravene til type B laboratorium i denne bestemmelsen.

Type B isotoplaboratorium skal være forbeholdt arbeid med radioaktive stoffer, og skal være utformet slik at

- det finnes en overgangssone inn til kontrollert område, inneholdende kontamineringsmonitor, egnet håndvask og nøddusj. Overgangen til det aktive området skal være tydelig avmerket ved malt stripe på gulvet eller fysisk barriere;
- laboratoriet har redusert lufttrykk i forhold til omgivelsene, slik at radioaktive stoffer ikke kommer ut i arbeidsatmosfæren
- ventilasjonsanlegg for utadgående luft er tilkopledd separat ventilasjonskanal, med utløp plassert slik at luften ikke resirkuleres inn i arbeidsatmosfæren. Viften skal være plassert nær utløpet av ventilasjonskanalen.

Kapittel IV. Bestemmelser om yrkeseksponering for ioniserende stråling

§ 29. *Krav til klassifisering og merking av arbeidsplassen*

Virksomheten skal klassifisere arbeidsplassen som kontrollert område, dersom arbeidstakere kan utsettes for stråledoser større enn 6 mSv per år, eller dersom dosen til hendene kan overstige 150 mSv per år.

Virksomheten skal klassifisere arbeidsplassen som overvåket område, dersom arbeidstakere kan utsettes for stråledoser som overstiger 1 mSv per år, eller dersom dosen til hendene kan overstige 50 mSv per år.

Virksomheten skal sørge for at yrkeseksponerte arbeidstakere utenfor kontrollert og overvåket område ikke kan utsettes for stråledoser større enn 1 mSv per år.

Kontrollert område skal være fysisk avgrenset, eventuelt på annen måte tydelig avmerket der hvor fysisk avgrensning ikke er mulig. Kontrollert og overvåket område skal merkes med skilt som angir at dette er et kontrollert eller overvåket område. For øvrig gjelder krav til merking med fareskilt om ioniserende stråling gitt i forskrift 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen.

Kravene til merking av arbeidsplassen gjelder ikke ved forhøyet kosmisk stråling til flypersonell.

§ 30. *Dosegrenser mm.*

All stråleeksponering skal holdes så lav som praktisk mulig, og følgende dosegrenser skal aldri overskrides:

- Dosegrensen for yrkeseksponerte arbeidstakere over 18 år er 20 mSv per kalenderår. Statens strålevern kan gi dispensasjon for enkeltpersoner, der det av hensyn til arbeidets art ikke er praktisk mulig å fastsette en årlig grense på 20 mSv. Det kan i slike tilfeller gis tillatelse til å praktisere en grense på 100 mSv over en sammenhengende 5-årsperiode, under forutsetning av at dosen ikke overstiger 50 mSv i noe enkelt år.

- b) Stråledosen til øyelinsen skal ikke overstige 150 mSv per år.
- c) Stråledosen til hud, hender og føtter skal ikke overstige 500 mSv per år.
- d) For lærlinger mellom 16 og 18 år som bruker strålekilder som ledd i sin utdanning, gjelder i stedet for dosene angitt under a-c dosegrenser på henholdsvis 5, 50 og 150 mSv per år.
- e) For yrkeseksponerte gravide skal dosen til fosteret ikke overstige 1 mSv for den resterende delen av svangerskapet, dvs. etter at graviditet er kjent.

Kravene til omplassering av gravide, helseundersøkelse av arbeidstakere, leges meldeplikt, arbeidsgivers registreringsplikt mm. fremgår av forskrift 14. juni 1985 nr. 1157 om arbeid med ioniserende stråling.

Der det er grunn til å tro at en arbeidstaker har overskredet dosegrensen, skal arbeidsgiver straks foreta en undersøkelse for å kartlegge årsakene til overskridelsen, og iverksette tiltak for å unngå gjentakelser.

§ 31. *Unntak for radon*

Bestemmelsene om klassifisering og merking av arbeidsplassen og dosegrenser mm. i dette kapitlet, får ikke anvendelse i forhold til radon.

§ 32. *Persondosimetri*

Virksomheten skal sørge for at arbeidstakere som arbeider innen kontrollert eller overvåket område, får fastlagt sin personlige stråleeksponering og arbeidstakeren skal medvirke til dette.

Virksomhetene skal sørge for at arbeidstakerne informeres skriftlig om doseavlesningene og iverksette tiltak ved behov.

§ 33. *Doserapportering*

Virksomheter som selv fastlegger personlig stråleeksponering i egen virksomhet eller på vegne av andre virksomheter, skal jevnlig, og minst årlig, rapportere de avleste doser til Statens strålevern. Dosene skal rapporteres på individnivå.

Persondoserapportene oppbevares i 60 år.

Kapittel V. Bestemmelser om ikke-ioniserende stråling

§ 34. *Grenseverdier mv. for eksponering av personer*

All eksponering av mennesker for ikke-ioniserende stråling skal holdes så lav som praktisk mulig.

Retningslinjer og grenseverdier innen optisk stråling og elektromagnetiske felt gitt i sist oppdaterte versjon av Guidelines on limited exposure to Non-Ionizing Radiation fra den Internasjonale kommisjonen for beskyttelse mot ikke-ioniserende stråling gjelder som forskrift.

§ 35. *Bruk av IPL og sterke ikke-ioniserende kilder*

For IPL og sterke ikke-ioniserende kilder, deriblant laser klasse 3R, 3B eller 4, der eksponering av mennesker er tilsiktet, gjelder § 37, § 38, § 41, § 42, § 43, § 45, § 47, § 48 og § 53 så langt de er relevante.

Bruk av sterke ikke-ioniserende kilder skal være i samsvar med følgende harmoniserte standarder:

- a) EN 60825; Safety of laser products – Part 1: Equipment classification, requirements and user's guide, og
- b) NEK IEC/TR 60825; Safety of laser products – Part 8: Guidelines for the safe use of laser beams on humans.

§ 36. *Tekniske krav til solarier*

Solarier skal være i samsvar med harmonisert standard med vedlegg EN 60335; Household and similar electrical appliances – Safety – Part 2– 27: Particular requirements for appliances for skin exposure to ultraviolet and infrared radiation. Kun solarier tilhørende UV type 3 tillates for salg, utleie eller bruk til kosmetisk formål. Den som importerer/forhandler et solarium, er ansvarlig for at kravene er oppfylt og at nødvendige målinger er utført. Målinger som bekrefter klassifiseringen skal være utført av et laboratorium som oppfyller Strålevernets kvalitetskrav.

Den som importerer eller forhandler et solarium skal gi melding til Statens strålevern vedlagt målinger, teknisk dokumentasjon og bruksanvisning med doseringsplan på norsk, jf. § 12. Solarier må ikke utbys for salg, utleie eller tas i bruk før det aktuelle solariet er tatt inn på listen over tillatte modeller publisert på «Strålevernets solarieoversikt».

Importør og forhandler er ansvarlig for at apparatene er utstyrt med bruksanvisning og merking på norsk etter EN 60335–2–27 med vedlegg, og merket med advarsel som skal plasseres lett synlig og være i bestandig utførelse.

Virksomheten plikter å påse at apparat og merking oppfyller gjeldende krav og å opplyse kunden om den anbefalte doseringsplan. Virksomheten plikter også å ha briller tilgjengelig for kunden. Spesifikasjon om tillatte strålekilder skal finnes fysisk tilgjengelig ved hver modell. Solariets tidsur skal kunne innstilles i henhold til anbefalt doseringsplan. Virksomheten plikter å ha oppslag med advarselstekst og verneregler i samsvar med EN 60335–2–27 med vedlegg, lett synlig i lokalet.

Kapittel VI. Bestemmelser om medisinsk strålebruk

§ 37. Berettigelse

Berettigelsen av nye metoder og anvendelser i medisinsk strålebruk skal være vurdert på generelt grunnlag for disse tas i allmenn bruk. Eksisterende bruksområder og metoder skal vurderes på nytt når det fremkommer nye opplysninger om deres berettigelse.

Det skal vurderes om bruken av stråling er berettiget med hensyn til den enkelte pasients individuelle forutsetninger, og det skal om mulig innhentes tidligere informasjon om pasienten med tanke på å unngå unødvendig strålebruk. En bestråling kan være berettiget i et enkelt tilfelle, selv om den ikke er generelt berettiget.

§ 38. Optimalisering

Virksomheten skal kontinuerlig se til at medisinsk strålebruk er optimalisert. I optimaliseringen inngår valg av metode, apparatur og utstyr, vurdering av diagnostisk informasjon eller behandlingseffekt, praktisk gjennomførbarhet av undersøkelse eller behandling, samt vurdering av arbeidsteknikk og stråledose til pasient.

Ved hver virksomhet skal det etableres prosedyrer knyttet til de vanligste medisinske metodene som er aktuelle. Prosedyrene skal gi informasjon om metoder og innstillinger av apparatur for gjennomføring av undersøkelser og behandling. Disse prosedyrene skal jevnlig revideres.

§ 39. Henvisning

Røntgendiagnostiske, nukleærmedisinske og MR-undersøkelser og behandlinger skal kun foretas etter henvisning fra helsepersonell med rekvisisjonsrett. Kravet gjelder ikke undersøkelser foretatt innenfor screeningprogrammet i samsvar med § 46.

Berettigelsen av ovennevnte undersøkelser skal vurderes mot faglige retningslinjer før undersøkelsene gjennomføres. I ikke-akutte tilfeller der undersøkelsen er særlig strålebelastende skal berettigelsen vurderes av relevant medisinsk spesialist. jf. § 42 om krav til medisinsk kompetanse.

§ 40. Representative doser/administrert aktivitet til pasient

Virksomheten skal ha oversikt over representative doser/administrert aktivitet til pasienter ved typiske røntgendiagnostiske og nukleærmedisinske undersøkelser. Denne verdien skal sammenholdes med diagnostiske referanseverdier/referansenivåer gitt av Statens strålevern. Dersom virksomhetens representative dose/representative aktivitet for en gitt undersøkelse er høyere enn Strålevernets referanseverdi/referansenivå, skal årsaken til dette finnes, og tiltak for å redusere verdiene skal utredes og iverksettes så langt som praktisk mulig. Tilsvarende skal bildekvalitet og diagnostisk sikkerhet vurderes dersom den representative dose/administrerte aktivitet er vesentlig lavere enn referanseverdien/referansenivået.

§ 41. Kvinner i fertil alder

Ved behandling eller undersøkelse av kvinner i fertil alder skal særskilt oppmerksomhet rettes mot beskyttelse av embryo/foster, dersom graviditet foreligger eller ikke kan utelukkes. I vurderingen av berettigelse skal det tas hensyn til forventet dose til embryo/foster, om undersøkelsen eller behandlingen kan utsettes med hensyn til kvinnens helsetilstand og om det finnes alternative metoder som innebærer mindre risiko for skader på embryo/foster.

§ 42. Medisinsk kompetanse

I virksomheter som benytter stråling til følgende spesifiserte formål, skal det inngå personell med følgende kompetanse:

- a) Ved bruk av røntgen og MR som er underlagt godkjenningsplikt etter § 8 bokstav g og § 8 annet ledd, lege med spesialistgodkjenning i medisinsk radiologi eller tannlege med spesialistgodkjenning i kjeve- og ansiktsradiologi. Innen spesifikke disipliner, herunder hjertesykdommer og lungesykdommer; lege med spesialistgodkjenning innen sin fagdisiplin.
- b) Ved nukleærmedisinske undersøkelser, lege med spesialistgodkjenning i nukleærmedisin, ved flermodalitetsundersøkelser som for eksempel PET/CT og SPECT/CT også lege med spesialistgodkjenning i radiologi dersom apparaturen brukes til CT-diagnostikk.
- c) Ved høy- og mellomenergetisk strålebehandling, lege med spesialistgodkjenning i onkologi.
- d) Ved hudbehandling med rørspenning inntil 15 kV røntgenstråling, lege med spesialistgodkjenning i hud- og veneriske sykdommer.
- e) Ved nukleærmedisinske behandlinger, lege med spesialistgodkjenning i onkologi eller nukleærmedisin.
- f) Ved intraoral dentalradiografi, tannlege eller tannpleier, ved ekstraoral dentalradiografi, tannlege med relevant og dokumenterbar kompetanse.
- g) Ved bruk av røntgen i kiropraktorvirksomhet, kiropraktor.
- h) Ved annen røntgendiagnostikk uten godkjenning, lege.
- i) Ved medisinsk behandling med laser klasse 4 eller IPL, lege.

- j) Ved medisinsk behandling med laser klasse 3B eller andre sterke ikke-ioniserende kilder, lege, kiropraktor eller fysioterapeut.
 - k) Ved medisinsk behandling av munnhule med optiske kilder, lege eller tannlege.
 - l) Ved behandling av øyne med laser, lege med spesialistgodkjenning i øyesykdommer.
 - m) Ved lysbehandling av gulsott hos nyfødte, lege med spesialistgodkjenning i barnesykdommer.
- Innenfor hver kategori må virksomheten utpeke faglig ansvarlig.

§ 43. *Opplæring i strålevern og medisinsk strålebruk*

Personell skal ha årlig relevant opplæring i strålevern og strålebruk i forhold til arbeidsmetoder og den enkelte arbeidsoppgaver. Alt berørt personell skal ha apparatspesifikk opplæring som inkluderer forhold som påvirker stråledose og bilde kvalitet før ny apparatur eller nye metoder tas i klinisk bruk. All opplæring skal være dokumenterbar i forhold til omfang og innhold for den enkelte arbeidstaker.

§ 44. *Kompetanse innen medisinsk fysikk*

I virksomheter som anvender medisinsk strålebruk som krever godkjenning etter § 8, skal det inngå realfaglig personell på masternivå med realkompetanse innen den aktuelle disiplinen av medisinsk fysikk (røntgendiagnostikk, MR, nukleærmedisin, strålebehandling). Antall skal være tilpasset virksomhetens omfang og kompleksitet, slik at nødvendige arbeidsoppgaver blir ivaretatt, herunder dosimetri, kvalitetskontroll, optimalisering. Faglig ansvarlig fysiker skal ha ytterligere to års klinisk erfaring.

§ 45. *Kompetanse for å betjene apparatur for medisinsk strålebruk*

Røntgen- og MR-apparater skal betjenes av radiograf eller lege med relevant spesialistgodkjenning, eventuelt tannlege med spesialistgodkjenning i kjeve- og ansiktsradiologi. Kravet til spesialistgodkjenning gjelder likevel ikke for enkel transportabel apparatur for fotografering og gjennomlysing eller enkel dentalrøntgenapparatur. CBCT/CBVT for bruk innen kjeve- og ansiktsradiologi kan betjenes av tannlege med relevant og dokumenterbar kompetanse. Kiropraktor kan betjene enkel røntgenapparatur underlagt meldeplikt i kiropraktorvirksomhet etter § 12.

Ved stråleterapi skal personell som betjener apparaturen selvstendig, ha profesjonsutdanning som stråleterapeut på bachelornivå eller videreutdanning innen stråleterapi etter annen helsefaglig utdanning på samme nivå som bachelornivå.

Nukleærmedisinsk apparatur skal betjenes av personell med helsefaglig utdanning på bachelornivå (radiograf, bioingeniør e.l.) med videreutdanning i nukleærmedisin og strålevern tilsvarende minst 15 studiepoeng i universitets- og høyskolesystemet, eller lege med relevant spesialistgodkjenning.

Betjening av flermodalitetsapparatur som PET/CT og SPECT/CT krever kompetanse i både nukleærmedisin og radiografi.

Lysbehandlingsapparatur for gulsottbehandling av nyfødte skal betjenes av helsepersonell.

Laser klasse 3B og 4, IPL og andre sterke ikke-ioniserende kilder til bruk på mennesker, skal betjenes av helsepersonell.

Personell under utdanning i ovennevnte kategorier kan betjene slik apparatur når dette skjer som ledd i utdannelsen.

§ 46. *Screeningvirksomhet mm.*

Screeningprogrammer og andre undersøkelsesprogrammer som bruker apparatur underlagt godkjenning jf. § 8, og som er rettet mot symptomfrie grupper, skal meldes til Statens strålevern. Virksomheten må om nødvendig også ha godkjenning for medisinsk bruk av røntgenapparaturen i henhold til § 8 bokstav g. For øvrig gjelder følgende krav til slik virksomhet:

- a) Programmets berettigelse skal være dokumenterbar og basere seg på vitenskapelige og samfunnsmessige vurderinger.
- b) Programmet skal være systematisk og veldefinert i forhold til hvilken befolkningsgruppe som omfattes og ha rutiner for oppfølging av positive funn og eventuelle bifunn.
- c) Screeningprogrammet skal kunne dokumentere positive og negative funn slik at effekten av programmet kan evalueres jevnlig.
- d) Den enkelte skal informeres om ulemper og konsekvenser ved undersøkelsen.
- e) Teknisk og medisinsk kvalitetssikringsprogram skal foreligge.

§ 47. *Plikt til å gi opplysninger*

På anmodning fra Statens strålevern skal virksomheten gi opplysninger om årlig antall gjennomførte behandlinger og diagnostiske undersøkelser for ulike medisinske spørsmålsstillinger, samt registreringer av stråledose til pasient.

På anmodning fra Statens strålevern skal virksomheten kunne fremlegge teknisk måleprotokoll for hvert enkelt apparat, med resultater fra ferdigstilling, mottakskontroll og periodiske kontroller av utstyret, samt vedlikeholds- og servicereporter.

§ 48. *Kvalitetskontroll mv. av apparatur*

Apparatur for medisinsk strålebruk skal, så langt kravene er relevante for slik apparatur, oppfylle de krav som fremkommer av lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr, og forskrifter gitt i medhold av loven.

Dette omfatter blant annet krav om CE-merking.

All apparatur skal vedlikeholdes og kontrolleres på en planlagt, systematisk og dokumenterbar måte. Kontrollen skal minimum omfatte parametere som påvirker stråledoser/avsatt energi og bildekvalitet.

Apparatur som brukes skal være tilpasset de respektive bruksområdene.

Ved mottak og klargjøring av strålemedisinsk apparatur for bruk som krever godkjenning etter § 8, skal mottakskontrollen omfatte alle parametere og forhold som kan påvirke stråledose og bildekvalitet. Det skal også etableres et dokumenterbart system for periodisk kvalitetskontroll av apparatur og utstyr.

§ 49. Dosimetri ved ioniserende strålebehandling, røntgendiagnostikk og nukleærmedisin

Virksomheten skal ha et referanseinstrument til måling av dose ved strålebehandling. Dette referanseinstrumentet skal hvert annet år kalibreres mot nasjonal normal. Strålekilder som brukes til strålebehandling, skal være kalibrert mot referanseinstrumentet for de strålekvalitetene som brukes klinisk. Kalibrering av strålekilder til strålebehandling skal skje ved mottakskontroll, ved vedlikehold av betydning for dosimetrien og etter planlagte rutiner, og skal skje etter internasjonale protokoller eller nasjonale der det er gitt slike.

Alle anordninger som gir et mål for pasientdose i røntgendiagnostikk og nukleærmedisin skal kalibreres/verifiseres jevnlig.

§ 50. Røntgendiagnostikk

For undersøkelsestypene dataassistert snittfotografering (CT), angiografi og intervensjon, konvensjonelle røntgenundersøkelser av magetarmkanalen og undersøkelser som er spesielt innrettet på barn, gjelder følgende:

- a) Røntgenapparaturen skal være utstyrt med en anordning som gir et mål for stråledose til pasient under undersøkelsen.
- b) Individuell registrering av strålebelastningen til pasient skal foretas. Disse data skal legges ved pasientens journal eller på annen måte kunne fremskaffes.

Det skal utvikles standardiserte protokoller for optimal innstilling av apparaturen for de vanligste medisinske spørsmålsstillingene. Slike protokoller er veiledende, apparatinnstillingene skal endres til det som er optimalt for den enkelte pasient.

Doser til øyelinser, bryster, skjoldbruskkjertel og gonader skal holdes så lave som mulig.

§ 51. Ioniserende strålebehandling

Behandling med ioniserende stråling i den hensikt å helbrede sykdom eller lindre symptomer skal skje etter faglig forsvarlige og dokumenterte prosedyrer med hensyn til beskrivelse av målvolument, risikoorgan, fraksjonering og doser.

Det skal finnes verktøy for individuell planlegging av stråledose ut fra pasientens anatomi, og det skal være en faglig ansvarlig som kjenner beregningsmodellene og begrensninger til verktøyene. I forbindelse med behandlingsstart skal doseberegningen kontrolleres av minst to fagpersoner. Det skal finnes et system for verifikasjon, der behandlingen kontrolleres mot planlagte verdier. Endring i forhold til behandlingsplan skal dokumenteres. Manuell overføring av behandlingsdata til behandlingsmaskin skal begrenses. Behandlingen skal være dokumentert, slik at det skal være mulig å rekonstruere behandlingsopplegg, behandlingsforløp og gitte doser til hver enkelt pasient. Pasienten har rett til informasjon om stråledoser og risiko ved strålebehandling.

Det skal finnes prosedyrer for rapportering og oppfølging av avvik med eget register for ulike typer avvik. Pasienten og eventuelt pårørende varsles ved avvik av betydning for behandlingen. En dosimetrisk og medisinsk vurdering av avviket avgjør videre oppfølging av pasient.

Ved ekstern høyenergetisk strålebehandling skal det være et system for dosimetrisk og geometrisk kontroll av behandlingen med dokumentasjon i pasientrapport.

Ved brachyterapi skal plassering av strålekilder i pasient og behandlingstider dokumenteres.

§ 52. Nukleærmedisin

Ved nukleærmedisinsk diagnostikk skal aktiviteten bestemmes og verifiseres før hver enkelt administrering i pasient.

Ved nukleærmedisinsk behandling skal det foretas en individuell doseplanlegging og aktiviteten bestemmes og verifiseres før administrering i pasient

Aktivitet til radiofarmaka, radionuklide, kjemisk form til radiofarmaka eller dets vanlige forkortelse som brukes, skal skrives inn i pasientens journal.

§ 53. Behandling med ikke-ioniserende kilder

Behandling med ikke-ioniserende kilder i den hensikt å forebygge og helbrede sykdom eller lindre symptomer skal skje etter faglig forsvarlige og dokumenterte prosedyrer. Tilsvarende gjelder når behandlingens formål er kosmetisk.

Ved behandling med ikke-ioniserende kilder skal det være et system for dosimetri basert på en vurdering eller kontrollmåling av kildens utbytte.

Kapittel VII. Administrative bestemmelser

§ 54. Tilsyn

Statens strålevern skal gis de opplysninger som er nødvendige for å kunne gjennomføre tilsyn og oppfølging av vedtak fattet med hjemmel i forskriften.

Statens strålevern velger selv hvem av virksomhetens representanter de vil snakke med og hente informasjon fra under tilsyn.

Statens strålevern skal utarbeide skriftlig rapport etter tilsynsbesøk.

Statens stråleverns tilsynsmyndighet for solarier, herunder myndighet til å treffe nødvendige enkeltvedtak, delegeres til kommunene, jf. lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern § 18.

§ 55. Dispensasjon

Dersom en eller flere av forskriftens bestemmelser vil virke sterkt urimelige, kan Statens strålevern gi dispensasjon.

§ 56. Endringer i forskriften

Departementet kan fastsette endringer i denne forskrift.

Statens strålevern kan fastsette og endre unntaksgrenser i forskriftens vedlegg. Ved endring av unntaksgrenser, skal Statens Strålevern fastsette nødvendige overgangsordninger.

Kapittel X. Sluttbestemmelser

§ 57. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011 med unntak av § 6 femte ledd som trer i kraft 1. januar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 21. november 2003 nr. 1362 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften).

§ 58. Overgangsbestemmelser

Godkjenninger gitt med hjemmel i forskrift 21. november 2003 nr. 1362 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 5, gjelder til de er erstattet med godkjenning etter § 8, eller til de utløper.

Vedlegg om unntaksgrenser, jf. § 2 femte og sjette ledd

For å lese vedlegg om unntaksgrenser se her:

29. okt. Nr. 1381 2010

Vedtak om opphevelse av fordeling av myndighet mellom Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet etter lov om stråling og bruk av stråling og strålevernforskriften

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. oktober 2010 med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 12. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

Kgl.res. 10. november 2006 nr. 1230 om fordeling av myndighet mellom Miljøverndepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet oppheves på samme tid som ny strålevernforskrift trer i kraft.

1. nov. Nr. 1382 2010

Forskrift om endring i forskrift om kvalifikasjoner for elektrofagfolk

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 1. november 2010 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 12 jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007 og forordning (EF) nr. 279/2009). Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 14. desember 1993 nr. 1133 om kvalifikasjoner for elektrofagfolk gjøres følgende endringer:

§ 11 nye fjerde og femte ledd skal lyde:

For søknad om tillatelse til å forestå utførelse og vedlikehold herunder reparasjon av elektriske anlegg innenfor et begrenset virkefelt, skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd være 3 måneder.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt gjelder ikke for tillatelse til å forestå utførelse og vedlikehold herunder reparasjon av elektriske anlegg innenfor et begrenset virkefelt.

§ 14 nye nummer 3 og 4 skal lyde:

3. For søknad om samtykke til å utføre reparasjon av elektrisk utstyr hvis bruk er forbundet med spesiell risiko, skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd være 2 måneder.
4. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt gjelder ikke samtykke til å utføre reparasjon av elektrisk utstyr hvis bruk er forbundet med spesiell risiko.

§ 16 nye annet og tredje ledd skal lyde:

For søknad om tillatelse til å forestå eller utføre offentlig kontroll av elektriske anlegg, skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd være 3 måneder.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt gjelder ikke tillatelse til å forestå eller utføre offentlig kontroll av elektriske anlegg.

§ 17 første ledd skal lyde:

Vurdering av kvalifikasjoner for elektrofagfolk med utdanning fra utlandet skal være basert på prinsipper nedfelt i gjeldende internasjonale avtaler. Vurdering av kvalifikasjoner og praksis for elektrofagfolk fra et EØS-land skal gjøres etter bestemmelsene i § 18 til § 27.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Kvalifikasjoner ved midlertidig tjenesteytelse i Norge for person fra EØS-stat

Person som skal utøve yrke som nevnt i § 11 til § 16 og som er lovlig etablert i en annen EØS-stat med det formål å utøve samme yrke der, har rett til å utøve yrket midlertidig i Norge. Dersom yrket ikke er lovregulert i etableringslandet, må vedkommende ha utøvet yrket der i minst to av de siste ti årene for å ha rett til å utføre midlertidig tjenesteytelse. Kravet om to års utøvelse kommer ikke til anvendelse når enten yrket eller opplæringen som fører frem til yrket er lovregulert.

Tjenesteytelsens midlertidige karakter vurderes av sentral tilsynsmyndighet fra sak til sak, og særlig på bakgrunn av arbeidets varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

§ 19 skal lyde:

§ 19. Krav til dokumentasjon og melding ved midlertidig tjenesteytelse, for person fra EØS-stat

Før en tjenesteyter tilbyr tjenester i samsvar med § 18, skal vedkommende informere sentral tilsynsmyndighet om arbeidets art og varighet. Informasjonen skal fornyes for hvert år tjenesteyteren ønsker å utføre tjenesten.

Første gang tjenesten tilbys eller dersom det senere foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles i dokumentene, skal følgende dokumentasjon fremlegges:

- a) tjenesteyterens identitet og nasjonalitet
- b) bekreftelse som viser at tjenesteyter er lovlig etablert i en EØS-stat med det formål å utøve det aktuelle yrket, og at det på tidspunktet for utstedelsen ikke er forbudt for tjenesteyteren å praktisere yrket, hverken permanent eller midlertidig, og at retten til å utøve yrket ikke er bortfalt eller innskrenket
- c) bevis for yrkeskvalifikasjoner
- d) bevis for eventuell påkrevd yrkesutøvelse, jf. § 18 første ledd annet punktum.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Saksbehandling og kontroll av kvalifikasjoner ved midlertidig tjenesteytelse, for person fra EØS-stat

Sentral tilsynsmyndighet kan kontrollere tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner før tjenesten utføres første gang dersom dette anses nødvendig for å unngå alvorlig skade på tjenestemottagerens helse eller sikkerhet som følge av tjenesteyterens manglende kvalifikasjoner. En eventuell kontroll skal ikke gå ut over det som er nødvendig for formålet.

Sentral tilsynsmyndighet skal innen en måned etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt, informere tjenesteyter om det skal foretas kontroll av yrkeskvalifikasjonene, og eventuelt årsaken til en forsinkelse og om mulig angi når beslutningen vil foreligge. Avgjørelse om kontroll skal uansett være truffet innen to måneder etter at fullstendig dokumentasjon er mottatt. Tjenesteyter som ikke har mottatt beslutning om kontroll av yrkeskvalifikasjoner innen to måneder etter at sentral tilsynsmyndighet har mottatt nødvendig dokumentasjon, har rett til å utøve yrket midlertidig.

Dersom det er vesentlig forskjell mellom tjenesteyterens kvalifikasjoner og den utdanningen som kreves, skal tjenesteyteren gis mulighet til å bevise at vedkommende har oppnådd de manglende kunnskaper eller ferdigheter ved hjelp av en egnethetsprøve. Tjenesteyteren skal gis mulighet til å gjennomføre egnethetsprøven innen en måned etter det ble truffet avgjørelse om egnethetsprøve.

Egnethetsprøven må bestå før midlertidig tjeneste kan utøves.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Godkjenning på bakgrunn av yrkeserfaring, av person fra EØS-stat

Godkjenning kan gis på bakgrunn av relevant yrkeserfaring når denne er tilegnet gjennom

- a) minst seks års sammenhengende virke som selvstendig næringsdrivende eller som leder av foretak
- b) minst tre års sammenhengende virke som selvstendig næringsdrivende eller som leder av et foretak, og kan dokumentere å ha gjennomgått minst tre års forutgående relevant opplæring. Opplæringen skal være dokumentert ved et offentlig godkjent eksamensbevis eller være ansett som fullt ut tilfredsstillende av et kompetent bransjeorgan
- c) minst fire års sammenhengende virke som selvstendig næringsdrivende eller som leder av foretak, og søkeren kan bevise å ha gjennomgått minst to års forutgående praktisk opplæring innenfor det aktuelle faglige virkeområdet. Opplæringen skal være dokumentert ved et offentlig godkjent eksamensbevis eller være ansett som fullt ut tilfredsstillende av et kompetent bransjeorgan
- d) minst tre års sammenhengende aktivitet som selvstendig næringsdrivende dersom søkeren kan bevise at vedkommende har utøvd den aktuelle aktivitet i minst fem år som arbeidstager, eller
- e) minst fem års sammenhengende virke som leder, hvorav minst tre som leder i teknisk stilling som krever fagkunnskap med ansvar for minst en avdeling i foretaket og kan bevise at vedkommende har gjennomgått minst tre års forutgående opplæring i den aktuelle aktiviteten. Opplæringen skal være dokumentert ved et offentlig godkjent eksamensbevis eller være ansett som fullt ut tilfredsstillende av et kompetent bransjeorgan.

I tilfellene nevnt under bokstav a og d kan ikke denne aktiviteten være avsluttet mer enn ti år før fullstendig søknad ble innsendt.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Godkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis, av person fra EØS-stat

Søker fra EØS-stat som kan fremlegge kvalifikasjonsbevis som kreves i den andre EØS-staten for der å kunne utøve yrke som nevnt i § 11 til § 16, har rett til å utøve yrket i Norge på samme vilkår som etter denne forskriften. Yrkeskvalifikasjonene skal minst tilsvare kvalifikasjonsnivået umiddelbart under nivået som følger av denne forskriften i samsvar med direktiv 2005/36/EF artikkel 13 nr. 1 og artikkel 11.

Dersom yrket ikke er lovregulert i den andre EØS-staten, må vedkommende dokumentere faktisk utøvelse av yrket på heltid i minst to av de siste ti årene, fremlegge ett eller flere bevis på yrkeskvalifikasjoner, og bekreftelse på at vedkommende er forberedt på å utøve yrket, jf. direktiv 2005/36/EF artikkel 13 nr. 2.

Ny § 23 skal lyde:

§ 23. Prøveperiode eller egnethetstest ved søknad om godkjenning for person fra EØS-stat

Sentral tilsynsmyndighet kan kreve at søkeren gjennomgår en prøveperiode på inntil tre år eller fremstiller seg for en egnethetstest i samsvar med direktiv 2005/36/EF artikkel 14 nr. 1 dersom

- a) søkerens utdanning er mer enn ett år kortere enn det som kreves etter denne forskriften
- b) søkerens utdanning avviker vesentlig i varighet eller innhold fra kravene fastsatt i eller i medhold av denne forskriften, eller
- c) yrket omfatter aktiviteter eller virksomhet som ikke inngår i tilsvarende yrke i den andre EØS-staten, og denne forskjellen tilsvarer en særskilt utdanning som avviker vesentlig i varighet eller innhold fra kravene fastsatt i eller i medhold av denne forskriften.

Søker kan velge mellom egnethetstest og prøveperiode. Egnethetstest avlegges ved eksamensadministrator utpekt av sentral tilsynsmyndighet.

Prøveperioden utføres under tilsyn av en kvalifisert utøver og underlegges en avsluttende vurdering. Egnethetsprøven skal kontrollere søkerens faglige kunnskaper for å kunne bedømme om vedkommende er egnet til å utøve det aktuelle yrket. Det kan stilles krav om videreutdanning eller kurs.

Før avgjørelse om prøveperiode eller egnethetstest tas, kan sentral tilsynsmyndighet kreve at søkeren fremlegger dokumentasjon på yrkeserfaring for å undersøke om denne erfaringen helt eller delvis kan oppveie den vesentlige forskjellen i utdanningen.

Sentral tilsynsmyndighet kan gi utfyllende regler om innhold, organisering og gjennomføring av prøveperiode og egnethetstest.

Ny § 24 skal lyde:

§ 24. Dokumentasjon ved søknad om godkjenning for person fra EØS-stat

Sentral tilsynsmyndighet fatter vedtak om godkjenning etter forskriften, og kan kreve at søker fremlegger

- a) bevis for søkerens identitet og nasjonalitet
- b) kopi av bekreftelse på kompetanse eller formelle kvalifikasjoner som gir adgang til yrket
- c) attest for yrkeserfaring når dette følger av forskriften

- d) dokumentasjon på at søkerens rett å utøve yrket ikke er tilbakekalt eller begrenset. Slike dokumenter skal ikke være eldre enn tre måneder.

Ved begrunnet tvil kan det kreves bekreftelse på gyldigheten av kvalifikasjonsbevis fra kompetent myndighet i den andre EØS-staten.

Ny § 25 skal lyde:

§ 25. Saksbehandling ved søknad om godkjenning for person fra EØS-stat

Sentral tilsynsmyndighet skal innen en måned bekrefte at søknaden er mottatt og opplyse om eventuelle dokumenter som mangler. Søknaden skal behandles og avgjøres så snart som mulig, og senest innen fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Vedtak etter søknad om godkjenning kan påklages i henhold til forvaltningsloven kapittel VI. Det samme gjelder hvis vedtak ikke treffes innen de frister som følger av forskriften.

Ny § 26 skal lyde:

§ 26. Utstedelse av bekreftelse til bruk i annen EØS-stat

Sentral tilsynsmyndighet skal på forespørsel fra person som vil søke om godkjenning av kvalifikasjonsbevis eller gi melding om midlertidig tjenesteytelse i annen EØS-stat, utferdige bekreftelse på at yrkesutøveren har rett til å utøve yrket. Bekreftelsen kalles tilbake dersom retten til å utøve yrket senere tilbakekalles eller begrenses.

Ny § 27 skal lyde:

§ 27. Administrativt samarbeid med andre EØS-stater

Gis yrkesutøveren administrative reaksjoner, ilegges strafferettslige sanksjoner eller det oppstår andre alvorlige omstendigheter som kan få konsekvenser for utøvelse av yrket, skal sentral tilsynsmyndighet så vidt mulig underrette kompetent myndighet i annen EØS-stat hvor søkeren utøver virksomhet som omhandlet i forskriften.

Har kompetent myndighet i en annen EØS-stat bedt om opplysninger etter første ledd, skal opplysningene gis så snart som mulig og senest innen to måneder etter at forespørselen ble mottatt.

Ny § 28 skal lyde:

§ 28. Språkkunnskaper

Person som får godkjenning etter denne forskriften skal ha de språkkunnskaper som er nødvendige for en forsvarlig yrkesutøvelse og for å kommunisere med tilsynspersonell. Oppdragstaker og arbeidsgiver skal påse at språkkunnskapene er tilstrekkelige.

II

Endringene trer i kraft 1. november 2010.

1. nov. Nr. 1383 2010

Forskrift om endring i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 1. november 2010 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43 bokstav a og b, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff gjøres følgende endringer:

§ 9–1 nye femte og sjette ledd skal lyde:

For søknad om tillatelse til handel med pyroteknisk vare skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven

§ 11 første ledd være 2 måneder, for tillatelse til handel med sprengstoff, krutt og tenmidler er saksbehandlingsfristen 6 uker.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelsen anses gitt når saksbehandlingen er utløpt gjelder ikke for tillatelse til handel med eksplosiv vare.

§ 16–5 nye fjerde og femte ledd skal lyde:

For søknad om tillatelse til innsamling, mottak og tilintetgjøring av eksplosiv vare skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenestelovens § 11 første ledd være 6 uker.

Tjenestelovens § 11 annet ledd om at tillatelsen anses gitt når saksbehandlingen er utløpt gjelder ikke for tillatelse til innsamling, mottak og tilintetgjøring av eksplosiv vare.

II

Endringene trer i kraft 1. november 2010.

1. nov. Nr. 1384 2010**Forskrift om endring i forskrift om registrering av virksomheter som prosjekterer, utfører og vedlikeholder elektriske anlegg**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 1. november 2010 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 12 jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 2. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 22. november 2002 nr. 1323 om registrering av virksomheter som prosjekterer, utfører og vedlikeholder elektriske anlegg gjøres følgende endring:

§ 4 nye sjette og syvende ledd skal lyde:

For søknad om registrering av virksomheten, skal saksbehandlingsfristen som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd være 1 måned.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt gjelder ikke for registrering av virksomheten.

II

Endringen trer i kraft 1. november 2010.

1. nov. Nr. 1394 2010**Forskrift om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 1. november 2010 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 6 nr. 3, § 9, § 31 og § 81 jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

§ 1. Saklig virkeområde

Forskriften gjelder forurensningslovens anvendelse på stråling fra radioaktive stoffer som er eller kan være til skade eller ulempe for miljøet.

Forskriften gjelder også radioaktivt avfall jf. § 2.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med

- radioaktivt stoff:* stoff som sender ut alfa-, beta- eller gammastråling,
- radioaktiv forurensning:* stråling fra radioaktive stoffer som er eller kan være til skade eller ulempe for miljøet. Dette omfatter også stråling fra naturlig forekommende radioaktive stoffer når menneskelig aktivitet fører til økt stråleeksponering av mennesker eller miljø,
- radioaktivt avfall:* løseobjekter eller stoffer som regnes som avfall etter forurensningsloven § 27 første ledd, og inneholder eller er forurenset med radioaktive stoffer med spesifikk aktivitet som er større eller lik verdiene angitt i vedlegg I bokstav a,
- deponeringspliktig radioaktivt avfall:* radioaktivt avfall med større eller lik verdier for total aktivitet og spesifikk aktivitet enn angitt i vedlegg I bokstav b.

Statens strålevern bestemmer i tvilstilfeller hva som anses som radioaktivt avfall, herunder deponeringspliktig radioaktivt avfall.

§ 3. Forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall

Forurensningsloven gjelder for radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall med unntak av § 21 til § 26, § 30, § 32a, § 34 til § 37 og § 43 til § 47.

Forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) kapittel 16 og kapittel 17 og forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrenning av forurensning (forurensningsforskriften) § 36–1 til § 36–7, § 36–10 til § 36–12 og kapittel 41 gjelder for radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.

§ 4. Tillatelse til radioaktiv forurensning

Statens strålevern kan gi tillatelse etter forurensningsloven § 11 til virksomhet som medfører eller kan medføre radioaktiv forurensning, og fastsette nærmere vilkår etter forurensningsloven § 16 for å motvirke at radioaktiv forurensning fører til skader eller ulemper.

Virksomhet som medfører eller kan medføre tilførsel av radioaktive stoffer med total aktivitet eller spesifikk aktivitet som er større eller lik verdiene angitt i vedlegg II, skal i relasjon til forurensningsloven § 8 siste ledd alltid anses å medføre nevneverdige skader eller ulemper og kan ikke finne sted uten tillatelse etter forurensningsloven § 11.

§ 5. Håndtering av radioaktivt avfall

Radioaktivt avfall skal håndteres i samsvar med forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) kapittel 16.

§ 6. Unntak

Departementet, eller den departementet bemyndiger, kan i særskilte tilfeller gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

§ 8. Overgangsbestemmelser for krav om tillatelse

Virksomhet som krever tillatelse etter forurensningsloven § 11 jf. § 4 i denne forskriften, skal søke Statens strålevern om tillatelse så snart som mulig og senest innen 1. januar 2013.

Vedtak og godkjenninger gitt i medhold av forskrift 21. november 2003 nr. 1326 om strålevern og bruk av stråling § 5 bokstavene o, p eller q og kapittel V gjelder til de er erstattet av tillatelse etter forurensningsloven, men er ikke i noe tilfelle gyldige etter 1. januar 2014.

Virksomhet som krever tillatelse etter forurensningsloven § 11 jf. § 4 i denne forskriften og som er igangsatt før forskriften trer i kraft, men som ikke har hatt godkjenning etter forskrift 21. november 2003 nr. 1326 om strålevern og bruk av stråling § 5 bokstavene o, p eller q og kapittel V, kan fortsette til de får tillatelse, men ikke i noe tilfelle etter 1. januar 2014.

Statens strålevern kan gi pålegg om at virksomhet som nevnt i første ledd likevel må søke om tillatelse innen en kortere frist og bestemme at virksomheten er ulovlig etter en fastsatt dato, dersom pålegget ikke etterkommes.

§ 9. Samtidige endringer i andre forskrifter

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke EE- avfall i form av kapslede radioaktive kilder som returneres i henhold til forskrift 29. oktober 2010 nr. 1380 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 13 første ledd.

§ 9–2 ny bokstav e skal lyde:

- e) deponering av radioaktivt avfall.

§ 9–3 bokstav d skal lyde:

- d) *radioaktivt avfall*: radioaktivt avfall i henhold til § 2 bokstav c i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall,

§ 9–4 bokstav c skal lyde:

- c) avfall som under forholdene i et deponi må anses som eksplosivt, etsende, oksiderende, meget brannfarlig eller brannfarlig jf. vedlegg 3 til kapittel 11 om farlig avfall,

Nytt kapittel 16 skal lyde:

Kapittel 16. Radioaktivt avfall

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 20, § 29 og § 31.

§ 16–1. Formål

Bestemmelsene i dette kapitlet har til formål å sikre at radioaktivt avfall tas hånd om på en slik måte at det ikke skaper forurensning eller skade på mennesker eller dyr, eller fare for dette, og å bidra til et hensiktsmessig og forsvarlig system for håndtering av radioaktivt avfall.

§ 16–2. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder oppbevaring, levering og håndtering av radioaktivt avfall.

§ 16–3. Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- a) *avfall*: kasserte løseobjekter eller stoffer som definert i forurensningsloven § 27.
- b) *radioaktivt avfall*: avfall i henhold til § 2 bokstav c i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.
- c) *deponeringspliktig radioaktivt avfall*: radioaktivt avfall i henhold til § 2 bokstav d i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.
- d) *håndtering*: en fellesbetegnelse for mottak, mellomlagring, behandling og annen disponering av radioaktivt avfall,
- f) *mottak*: et tilbud, stasjonært eller mobilt, hvor avfallsbesitter eller innsamler kan levere radioaktivt avfall,
- g) *behandling*: fysiske/kjemiske/biologiske prosesser som er nødvendige eller hensiktsmessige for disponering av avfallet,
- h) *disponering*: endelig anbringelse av radioaktivt avfall f.eks. i form av forbrenning, gjenvinning eller kontrollert deponering.

§ 16-4. Forsvarlig oppbevaring mv. av radioaktivt avfall

Radioaktivt avfall skal håndteres forsvarlig. Alle som oppbevarer, transporterer eller håndterer radioaktivt avfall, skal treffe nødvendige tiltak for å unngå fare for forurensning eller skade på mennesker eller dyr.

Radioaktivt avfall skal ikke blandes sammen med annet avfall og ulike typer radioaktivt avfall skal ikke sammenblandes dersom dette kan medføre fare for forurensning eller skape problemer for den videre håndteringen av avfallet.

Det ikke er tillatt å fortenne radioaktivt avfall med den hensikt å komme under grensene for radioaktivt avfall i vedlegg I til forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.

§ 16-5. Tillatelse til håndtering av radioaktivt avfall

Den som håndterer deponeringspliktig radioaktivt avfall skal ha tillatelse fra Statens strålevern.

Den som har tillatelse til å håndtere farlig avfall etter § 11-6 i denne forskriften kan håndtere radioaktivt avfall som ikke er deponeringspliktig.

Den som ikke har tillatelse til å håndtere farlig avfall etter § 11-6 i denne forskriften, men som likevel håndterer radioaktivt avfall som ikke er deponeringspliktig, skal ha tillatelse fra Statens strålevern.

§ 16-6. Unntak fra kravet om tillatelse

Krav om tillatelse etter § 16-5 gjelder ikke for

- a) virksomhet som har tillatelse med hjemmel i forurensningsloven § 11 til håndtering av deponeringspliktig radioaktivt avfall fra egen virksomhet,
- b) forhandler som tar imot radioaktivt avfall fra tilsvarende produkter som forhandleren omsetter, jf. denne forskrifts kapittel 1 og forskrift 29. oktober 2010 nr. 1380 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 13 første ledd.

§ 16-7. Leveringsplikt

Virksomhet hvor det oppstår deponeringspliktig radioaktivt avfall, skal levere dette til den som etter § 16-5 og § 16-6 kan håndtere deponeringspliktig radioaktivt avfall.

Radioaktivt avfall som ikke er deponeringspliktig skal leveres

- a) til den som har godkjenning eller tillatelse fra Statens strålevern til å håndtere avfallet,
- b) til den som etter § 16-5 annet ledd kan håndtere avfallet eller
- c) i henhold til returordninger for kapslede radioaktive strålekilder jf. strålevernforskriften § 13 første ledd.

Det radioaktive avfallet skal leveres minst 1 gang pr. år.

Ved nedleggelse av virksomhet eller driftsstans utover 3 måneder inntre leveringsplikten umiddelbart.

Leveringsplikten gjelder ikke virksomhet som med tillatelse etter forurensningsloven § 11 behandler eller disponerer eget radioaktivt avfall. Unntaket fra leveringsplikten gjelder bare det tillatelsen etter forurensningsloven § 11 omfatter.

§ 16-8. Meldeplikt ved konkurs

Når det åpnes konkurs i virksomhet hvor det oppbevares radioaktivt avfall, plikter bostyrer straks å gi melding til Statens strålevern om typer og mengder radioaktivt avfall som blir etterlatt.

§ 16-9. Virksomhetenes deklarasjonsplikt om avfallens innhold

Virksomhet som leverer radioaktivt avfall skal gi tilstrekkelige opplysninger om avfallens opprinnelse, innhold og egenskaper, slik at den videre håndteringen av avfallet kan skje på en forsvarlig måte. Når avfallet leveres, skal virksomheten fylle ut et deklarasjonsskjema som er godkjent av Statens strålevern. Emballasjen skal merkes tydelig med deklarasjonsskjemaets løpenummer. Merkingen må tåle fysiske og klimatiske påvirkninger.

§ 16-10. Plikter for den som håndterer radioaktivt avfall

Den som håndterer radioaktivt avfall, er ansvarlig for å påse at avfallet som mottas fra virksomheter, er deklarerert og skal sørge for at deklarasjonsskjema følger alle leveranser ved viderelevering.

Den som først mottar deklareringspliktig radioaktivt avfall, skal senest innen den 15. i etterfølgende måned oversende gjenpart av utfylt deklarasjonsskjema til Statens strålevern eller den Statens strålevern utpeker.

Den som har tillatelse til å håndtere radioaktivt avfall som ikke er deponeringspliktig etter § 16-5 annet ledd i denne forskriften skal årlig rapportere om avfallet til Statens strålevern. Statens strålevern kan fastsette nærmere retningslinjer for rapporteringen.

Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan fastsette gebyr for deklarasjon av radioaktivt avfall.

§ 16-11. Eksport av radioaktivt avfall

Eksport av radioaktivt avfall krever tillatelse fra Statens strålevern. Det kan fastsettes vilkår for slik tillatelse.

Tillatelse til eksport av radioaktivt avfall kan bare gis dersom

- a) det vurderes som nødvendig for å sikre en miljømessig forsvarlig behandling av det radioaktive avfallet ut fra en samlet vurdering av tilgjengelige behandlingsløsninger i Norge, avfallets beskaffenhet og miljørisiko ved ulike alternativer

- b) myndighetene i import-, og eventuelt transitland, har gitt tillatelse til mottak av avfallet og eventuelt til transit
- c) det kan dokumenteres at avfallet vil bli tatt miljømessig forsvarlig hånd om på bestemmelsesstedet
- d) eksportøren påtar seg fullt ansvar fram til avfallet er overtatt av den som skal ta hånd om det på bestemmelsesstedet.

Tillatelse kan ikke gis til eksport av radioaktivt avfall til

- a) områder sør for 60 grader sørlig bredde
- b) stat som har forbud mot import av radioaktivt avfall i sin lovgivning
- c) stat som ikke er part i IAEA Felleskonvensjon om sikkerhet ved håndtering av brukt kjernebrensel og sikkerhet ved håndtering av radioaktivt avfall.

Eksportøren skal gi Statens strålevern melding når sluttbehandling er gjennomført på bestemmelsesstedet.

Viser det seg at avfallet likevel ikke blir miljømessig forsvarlig håndtert på bestemmelsesstedet, skal eksportøren ta avfallet tilbake.

Kasserte kapslede radioaktive kilder som returneres i henhold til forskrift 29. oktober 2010 nr. 1380 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 13 første ledd trenger ikke tillatelse etter første ledd. Kravene i fjerde og femte ledd gjelder likevel.

Eksport av offshoreinstallasjoner som inneholder både radioaktivt avfall og farlig avfall krever kun tillatelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet etter kapittel 13 om grensekryssende transport av avfall og rådsforordning (EF) nr. 1310/2006. Klima- og forurensningsdirektoratet skal innhente en uttalelse fra Statens strålevern om eksporten av det radioaktive avfallet før tillatelse til eksport kan gis.

§ 16–12. Import av radioaktivt avfall

Import av radioaktivt avfall krever tillatelse fra Statens strålevern. Det kan fastsettes vilkår for slik tillatelse.

Tillatelse til import av radioaktivt avfall kan bare gis dersom det foreligger tungtveiende grunner og det eksisterer miljømessig forsvarlige løsninger for å håndtere og behandle avfallet i Norge hos virksomhet som har ledig kapasitet og nødvendige tillatelser etter norsk regelverk.

Import av offshoreinstallasjoner som inneholder både radioaktivt avfall og farlig avfall krever kun tillatelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet etter kapittel 13 om grensekryssende transport av avfall og rådsforordning (EF) nr. 1310/2006. Klima- og forurensningsdirektoratet skal innhente en uttalelse fra Statens strålevern om importen av det radioaktive avfallet før tillatelse til import kan gis.

§ 16–13. Tilsyn/kontroll

Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fører tilsyn med radioaktivt avfall etter bestemmelsene i dette kapitlet.

§ 16–14. Unntak

I særlige tilfeller kan Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger gjøre unntak fra dette kapitlet.

§ 17–2 skal lyde:

Reglene om opplysningsplikt i forurensningsloven § 49 og produktkontrollloven § 5 gjelder tilsvarende for så vidt det er nødvendig for å kontrollere og sikre overholdelse av bestemmelser i denne forskriften. Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen kan gi pålegg om å gi opplysninger innenfor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 17–3 skal lyde:

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fører tilsyn med at bestemmelser i denne forskriften og vedtak truffet i medhold av forskriften overholdes innenfor sine myndighetsområder.

§ 17–4 skal lyde:

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan gjøre unntak fra denne forskriften innenfor sine myndighetsområder.

§ 17–5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Vedtak truffet av Statens strålevern i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Miljøverndepartementet.

§ 17–5 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 17–6 skal lyde:

For å sikre at bestemmelsene i denne forskriften eller vedtak i medhold av denne forskriften blir gjennomført, kan Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen treffe vedtak om tvangsmulkt i medhold av forurensningsloven § 73 eller produktkontrollloven § 13 innefor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 17–8 nytt siste punktum skal lyde:

Statens strålevern er tildelt myndighet for det som angår radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall jf. § 4 og § 5 i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 41–2 skal lyde:

Reglene om opplysningsplikt i forurensningsloven § 49 og produktkontrollloven § 5 gjelder tilsvarende for så vidt det er nødvendig for å kontrollere og sikre overholdelse av bestemmelsene i denne forskriften. Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen kan gi pålegg om opplysningsplikt innenfor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 41–3 skal lyde:

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, eller den Miljøverndepartementet bemyndiger, fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskriften og vedtak truffet i medhold av forskriften overholdes innenfor sine respektive myndighetsområder. Sjøfartsdirektoratet fører tilsyn med bestemmelsene i kapitlene 20 og 23.

§ 41–4 skal lyde:

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger, kan gjøre unntak fra denne forskriften innenfor sine respektive myndighetsområder.

§ 41–5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Vedtak truffet av Statens strålevern i medhold av bestemmelsene i denne forskriften og innenfor Statens stråleverns myndighetsområde kan påklages til Miljøverndepartementet.

§ 41–5 nåværende fjerde til sjetten ledd blir nye femte til syvende ledd.

§ 41–6 skal lyde:

For å sikre at bestemmelsene i denne forskriften eller vedtak i medhold av forskriften blir gjennomført, kan Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen treffe vedtak om tvangsmulkt i medhold av forurensningsloven § 73 eller produktkontrollloven § 13 innenfor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 41–8 nytt siste punktum skal lyde:

Statens strålevern er tildelt myndighet for det som angår radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall jf. § 4 og § 5 i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.

Vedlegg I. Radioaktivt avfall jf. § 2

Vedlegg 1 bokstav a fastsetter nedre grenser for hva som er radioaktivt avfall. Vedlegg 1 bokstav b fastsetter hva som er deponeringspliktig radioaktivt avfall.

a) Spesifikk aktivitet for radioaktivt avfall

Verdiene i tabellen nedenfor viser spesifikk aktivitet (Bq/g) for radioaktivt avfall. Avfall med spesifikk aktivitet større eller lik verdiene i tabellen skal regnes som radioaktivt avfall.

Dersom avfallet inneholder ulike radionuklider, er avfallet å betrakte som radioaktivt dersom summen av forholdet mellom spesifikk aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende verdien i tabellen, er større eller lik 1:

$$\sum_k \frac{C_k}{C_{e,k}} \geq 1$$

der

C_k = spesifikk aktivitet for radionuklide k

$C_{e,k}$ = grenseverdi for spesifikk aktivitet til radionuklide k fra tabell.

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
H-3	10^2
Be-7	10^1
C-14	10^1
O-15	10^2
F-18	10^1
Na-22	10^{-1}

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Na-24	10 ⁰
Si-31	10 ³
P-32	10 ³
P-33	10 ³
S-35	10 ²
Cl-36	10 ⁰
Cl-38	10 ¹
Ar-37	10 ⁶
Ar-41	10 ²
K-40	10 ¹
K-42	10 ²
K-43	10 ¹
Ca-45	10 ²
Ca-47	10 ¹
Sc-46	10 ⁻¹
Sc-47	10 ²
Sc-48	10 ⁰
V-48	10 ⁰
Cr-51	10 ²
Mn-51	10 ¹
Mn-52	10 ⁰
Mn-52m	10 ¹
Mn-53	10 ³
Mn-54	10 ⁻¹
Mn-56	10 ¹
Fe-52	10 ¹
Fe-55	10 ³
Fe-59	10 ⁰
Co-55	10 ¹
Co-56	10 ⁻¹
Co-57	10 ⁰
Co-58	10 ⁰
Co-58m	10 ⁴
Co-60	10 ⁻¹
Co-60m	10 ³
Co-61	10 ²
Co-62m	10 ¹
Ni-59	10 ²
Ni-63	10 ²
Ni-65	10 ¹
Cu-64	10 ²
Zn-65	10 ⁰
Zn-69	10 ³
Zn-69m	10 ¹
Ga-72	10 ¹
Ge-71	10 ⁴
As-73	10 ³
As-74	10 ¹
As-76	10 ¹
As-77	10 ³
Se-75	10 ⁰
Br-82	10 ⁰
Kr-74	10 ²
Kr-76	10 ²
Kr-77	10 ²
Kr-79	10 ³
Kr-81	10 ⁴
Kr-83m	10 ⁵
Kr-85	10 ⁵
Kr-85m	10 ³
Kr-87	10 ²

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Kr-88	10 ²
Rb-86	10 ²
Sr-85	10 ⁰
Sr-85m	10 ²
Sr-87m	10 ²
Sr-89	10 ³
Sr-90 ^a	10 ⁰
Sr-91	10 ¹
Sr-92	10 ¹
Y-90	10 ³
Y-91	10 ²
Y-91m	10 ²
Y-92	10 ²
Y-93	10 ²
Zr-93 ^a	10 ¹
Zr-95	10 ⁰
Zr-97	10 ¹
Nb-93m	10 ²
Nb-94	10 ⁻¹
Nb-95	10 ⁰
Nb-97	10 ¹
Nb-98	10 ¹
Mo-90	10 ¹
Mo-93	10 ¹
Mo-99	10 ¹
Mo-101	10 ¹
Tc-96	10 ⁰
Tc-96m	10 ³
Tc-97	10 ¹
Tc-97m	10 ²
Tc-99	10 ⁰
Tc-99m	10 ²
Ru-97	10 ¹
Ru-103	10 ⁰
Ru-105	10 ¹
Ru-106 ^a	10 ⁻¹
Rh-103m	10 ⁴
Rh-105	10 ²
Pd-103	10 ³
Pd-109	10 ²
Ag-105	10 ⁰
Ag-110m	10 ⁻¹
Ag-111	10 ²
Cd-109	10 ¹
Cd-115	10 ¹
Cd-115m	10 ²
In-111	10 ¹
In-113m	10 ²
In-114m	10 ¹
In-115m	10 ²
Sn-113	10 ⁰
Sn-125	10 ¹
Sb-122	10 ¹
Sb-124	10 ⁰
Sb-125	10 ⁰
Te-123m	10 ⁰
Te-125m	10 ³
Te-127	10 ³
Te-127m	10 ¹
Te-129	10 ²
Te-129m	10 ¹

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Te-131	10 ²
Te-131m	10 ¹
Te-132	10 ⁰
Te-133	10 ¹
Te-133m	10 ¹
Te-134	10 ¹
I-123	10 ²
I-125	10 ²
I-126	10 ¹
I-129	10 ⁻¹
I-130	10 ¹
I-131	10 ¹
I-132	10 ¹
I-133	10 ¹
I-134	10 ¹
I-135	10 ¹
Xe-131m	10 ⁴
Xe-133	10 ³
Xe-135	10 ³
Cs-129	10 ¹
Cs-131	10 ³
Cs-132	10 ¹
Cs-134 ^a	10 ⁻¹
Cs-134m	10 ³
Cs-135	10 ²
Cs-136	10 ⁰
Cs-137 ^a	10 ⁰
Cs-138	10 ¹
Ba-131	10 ¹
Ba-140 ^a	10 ⁰
La-140	10 ⁰
Ce-139	10 ⁰
Ce-141	10 ²
Ce-143	10 ¹
Ce-144 ^a	10 ¹
Pr-142	10 ²
Pr-143	10 ³
Nd-147	10 ²
Nd-149	10 ²
Pm-147	10 ³
Pm-149	10 ³
Sm-151	10 ³
Sm-153	10 ²
Eu-152	10 ⁻¹
Eu-152m	10 ²
Eu-154	10 ⁻¹
Eu-155	10 ¹
Gd-153	10 ¹
Gd-159	10 ²
Tb-160	10 ⁰
Dy-165	10 ³
Dy-166	10 ²
Ho-166	10 ²
Er-169	10 ³
Er-171	10 ²
Tm-170	10 ²
Tm-171	10 ³
Yb-175	10 ²
Lu-177	10 ²
Hf-181	10 ⁰
Ta-182	10 ⁻¹

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
W-181	10 ¹
W-185	10 ³
W-187	10 ¹
Re-186	10 ³
Re-188	10 ²
Os-185	10 ⁰
Os-191	10 ²
Os-191m	10 ³
Os-193	10 ²
Ir-190	10 ⁰
Ir-192	10 ⁰
Ir-194	10 ²
Pt-191	10 ¹
Pt-193m	10 ³
Pt-197	10 ³
Pt-197m	10 ²
Au-198	10 ¹
Au-199	10 ²
Hg-197	10 ²
Hg-197m	10 ²
Hg-203	10 ¹
Tl-200	10 ¹
Tl-201	10 ²
Tl-202	10 ¹
Tl-204	10 ¹
Pb-203	10 ¹
Bi-206	10 ⁰
Bi-207	10 ⁻¹
Po-203	10 ¹
Po-205	10 ¹
Po-207	10 ¹
Pb-210a	10 ⁰
At-211	10 ³
Pb-212 ^a	10 ⁰
Bi-210	10 ¹
Bi-212 ^a	10 ⁰
Po-210	10 ⁰
Rn-220 ^a	10 ⁰
Rn-222 ^a	10 ⁰
Ra-223 ^a	10 ⁰
Ra-224 ^a	10 ⁰
Ra-225	10 ¹
Ra-226 ^a	10 ⁰
Th-226 ^a	10 ³
Ra-227	10 ²
Ra-228 ^a	10 ⁰
Ac-228	10 ⁰
Th-227	10 ⁰
Th-228 ^a	10 ⁰
Th-229 ^a	10 ⁻¹
Pa-230	10 ¹
Th-230	10 ⁰
Th-231	10 ²
Th-nat (inkl. Th-232) ^a	10 ⁰
Pa-233	10 ¹
Th-234 ^a	10 ¹
Pa-231	10 ⁰
U-230 ^a	10 ¹
U-234	10 ⁰
U-235 ^a	10 ⁰
U-238 ^a	10 ⁰

<i>Radionuklide</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
U-nat ^a	10 ⁰
U-231	10 ²
U-232 ^a	10-1
U-233	10 ⁰
U-236	10 ¹
U-237	10 ²
U-239	10 ²
U-240	10 ²
U-240 ^a	10 ⁰
Np-237 ^a	10 ⁰
Np-239	10 ²
Np-240	10 ¹
Pu-234	10 ²
Pu-235	10 ²
Pu-236	10 ⁰
Pu-237	10 ²
Pu-238	10-1
Pu-239	10-1
Pu-240	10-1
Pu-241	10 ¹
Pu-242	10-1
Pu-243	10 ³
Pu-244	10-1
Am-241	10-1
Am-242	10 ³
Am-242m ^a	10-1
Am-243 ^a	10-1
Cm-242	10 ¹
Cm-243	10 ⁰
Cm-244	10 ⁰
Cm-245	10-1
Cm-246	10-1
Cm-247	10-1
Cm-248	10-1
Bk-249	10 ²
Cf-246	10 ³
Cf-248	10 ⁰
Cf-249	10-1
Cf-250	10 ⁰
Cf-251	10-1
Cf-252	10 ⁰
Cf-253	10 ²
Cf-254	10 ⁰
Es-253	10 ²
Es-254	10-1
Es-254m	10 ¹
Fm-254	10 ⁴
Fm-255	10 ²

a Radionuklider i likevekt med datterprodukter som nevnt i tabell etter vedlegg II. Aktivitetsgrensene i tabellen refererer seg til modernukliden alene, men strålebidraget fra datterproduktene er tatt hensyn til i fastsettelsen av aktivitetsgrensen for modernukliden.

b) Total aktivitet og spesifikk aktivitet for deponeringspliktig radioaktivt avfall

Verdiene i tabellen viser spesifikk aktivitet (Bq/g), og den totale aktivitet (Bq) pr. år, for hva som anses som deponeringspliktig avfall, jf. § 2 bokstav d. Deponeringsplikten fordrer at både total aktivitet og spesifikk aktivitet er større eller lik verdiene. Det er virksomhetens forventede, totale avfall i løpet av et år som skal legges til grunn ved virksomhetens vurdering av deponeringsplikten. Dersom avfallet inneholder flere radionuklider, er avfallet deponeringspliktig dersom summen av forholdet mellom spesifikk aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende verdien i tabellen, og summen av forholdet mellom aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende verdien i tabellen er større eller lik 1:

$$\sum_k \frac{C_k}{C_{e,k}} \geq 1 \text{ og } \sum_k \frac{A_k}{A_{e,k}} \geq 1$$

der

C_k = spesifikk aktivitet for radionuklide k

$C_{e,k}$ = grenseverdi for spesifikk aktivitet til radionuklide k

A_k = aktivitet for radionuklide k

$A_{e,k}$ = grenseverdi for aktivitet til radionuklide k.

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
H-3	10 ⁹	10 ⁶
Be-7	10 ⁷	10 ³
C-14	10 ⁷	10 ⁴
O-15	10 ⁹	10 ²
F-18	10 ⁶	10 ¹
Na-22	10 ⁶	10 ¹
Na-24	10 ⁵	10 ¹
Si-31	10 ⁶	10 ³
P-32	10 ⁵	10 ³
P-33	10 ⁸	10 ⁵
S-35	10 ⁸	10 ⁵
Cl-36	10 ⁶	10 ⁴
Cl-38	10 ⁵	10 ¹
Ar-37	10 ⁸	10 ⁶
Ar-41	10 ⁹	10 ²
K-40	10 ⁶	10 ²
K-42	10 ⁶	10 ²
K-43	10 ⁶	10 ¹
Ca-45	10 ⁷	10 ⁴
Ca-47	10 ⁶	10 ¹
Sc-46	10 ⁶	10 ¹
Sc-47	10 ⁶	10 ²
Sc-48	10 ⁵	10 ¹
V-48	10 ⁵	10 ¹
Cr-51	10 ⁷	10 ³
Mn-51	10 ⁵	10 ¹
Mn-52	10 ⁵	10 ¹
Mn-52m	10 ⁵	10 ¹
Mn-53	10 ⁹	10 ⁴
Mn-54	10 ⁶	10 ¹
Mn-56	10 ⁵	10 ¹
Fe-52	10 ⁶	10 ¹
Fe-55	10 ⁶	10 ⁴
Fe-59	10 ⁶	10 ¹
Co-55	10 ⁶	10 ¹
Co-56	10 ⁵	10 ¹
Co-57	10 ⁶	10 ²
Co-58	10 ⁶	10 ¹
Co-58m	10 ⁷	10 ⁴
Co-60	10 ⁵	10 ¹
Co-60m	10 ⁶	10 ³
Co-61	10 ⁶	10 ²
Co-62m	10 ⁵	10 ¹
Ni-59	10 ⁸	10 ⁴
Ni-63	10 ⁸	10 ⁵
Ni-65	10 ⁶	10 ¹

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Cu-64	10 ⁶	10 ²
Zn-65	10 ⁶	10 ¹
Zn-69	10 ⁶	10 ⁴
Zn-69m	10 ⁶	10 ²
Ga-72	10 ⁵	10 ¹
Ge-71	10 ⁸	10 ⁴
As-73	10 ⁷	10 ³
As-74	10 ⁶	10 ¹
As-76	10 ⁵	10 ²
As-77	10 ⁶	10 ³
Se-75	10 ⁶	10 ²
Br-82	10 ⁶	10 ¹
Kr-74	10 ⁹	10 ²
Kr-76	10 ⁹	10 ²
Kr-77	10 ⁹	10 ²
Kr-79	10 ⁵	10 ³
Kr-81	10 ⁷	10 ⁴
Kr-83m	10 ¹²	10 ⁵
Kr-85	10 ⁴	10 ⁵
Kr-85m	10 ¹⁰	10 ³
Kr-87	10 ⁹	10 ²
Kr-88	10 ⁹	10 ²
Rb-86	10 ⁵	10 ²
Sr-85	10 ⁶	10 ²
Sr-85m	10 ⁷	10 ²
Sr-87m	10 ⁶	10 ²
Sr-89	10 ⁶	10 ³
Sr-90 ^a	10 ⁴	10 ²
Sr-91	10 ⁵	10 ¹
Sr-92	10 ⁶	10 ¹
Y-90	10 ⁵	10 ³
Y-91	10 ⁶	10 ³
Y-91m	10 ⁶	10 ²
Y-92	10 ⁵	10 ²
Y-93	10 ⁵	10 ²
Zr-93 ^a	10 ⁷	10 ³
Zr-95	10 ⁶	10 ¹
Zr-97 ^a	10 ⁵	10 ¹
Nb-93m	10 ⁷	10 ⁴
Nb-94	10 ⁶	10 ¹
Nb-95	10 ⁶	10 ¹
Nb-97	10 ⁶	10 ¹
Nb-98	10 ⁵	10 ¹
Mo-90	10 ⁶	10 ¹
Mo-93	10 ⁸	10 ³
Mo-99	10 ⁶	10 ²
Mo-101	10 ⁶	10 ¹
Tc-96	10 ⁶	10 ¹
Tc-96m	10 ⁷	10 ³
Tc-97	10 ⁸	10 ³
Tc-97m	10 ⁷	10 ³
Tc-99	10 ⁷	10 ⁴
Tc-99m	10 ⁷	10 ²
Ru-97	10 ⁷	10 ²
Ru-103	10 ⁶	10 ²
Ru-105	10 ⁶	10 ¹
Ru-106 ^a	10 ⁵	10 ²
Rh-103m	10 ⁸	10 ⁴
Rh-105	10 ⁷	10 ²
Pd-103	10 ⁸	10 ³

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Pd-109	10 ⁶	10 ³
Ag-105	10 ⁶	10 ²
Ag-110m	10 ⁶	10 ¹
Ag-111	10 ⁶	10 ³
Cd-109	10 ⁶	10 ⁴
Cd-115	10 ⁶	10 ²
Cd-115m	10 ⁶	10 ³
In-111	10 ⁶	10 ²
In-113m	10 ⁶	10 ²
In-114m	10 ⁶	10 ²
In-115m	10 ⁶	10 ²
Sn-113	10 ⁷	10 ³
Sn-125	10 ⁵	10 ²
Sb-122	10 ⁴	10 ²
Sb-124	10 ⁶	10 ¹
Sb-125	10 ⁶	10 ²
Te-123m	10 ⁷	10 ²
Te-125m	10 ⁷	10 ³
Te-127	10 ⁶	10 ³
Te-127m	10 ⁷	10 ³
Te-129	10 ⁶	10 ²
Te-129m	10 ⁶	10 ³
Te-131	10 ⁵	10 ²
Te-131m	10 ⁶	10 ¹
Te-132	10 ⁷	10 ²
Te-133	10 ⁵	10 ¹
Te-133m	10 ⁵	10 ¹
Te-134	10 ⁶	10 ¹
I-123	10 ⁷	10 ²
I-125	10 ⁶	10 ³
I-126	10 ⁶	10 ²
I-129	10 ⁵	10 ²
I-130	10 ⁶	10 ¹
I-131	10 ⁶	10 ²
I-132	10 ⁵	10 ¹
I-133	10 ⁶	10 ¹
I-134	10 ⁵	10 ¹
I-135	10 ⁶	10 ¹
Xe-131m	10 ⁴	10 ⁴
Xe-133	10 ⁴	10 ³
Xe-135	10 ¹⁰	10 ³
Cs-129	10 ⁵	10 ²
Cs-131	10 ⁶	10 ³
Cs-132	10 ⁵	10 ¹
Cs-134m	10 ⁵	10 ³
Cs-134 ^a	10 ⁴	10 ¹
Cs-135	10 ⁷	10 ⁴
Cs-136	10 ⁵	10 ¹
Cs-137 ^a	10 ⁴	10 ¹
Cs-138	10 ⁴	10 ¹
Ba-131	10 ⁶	10 ²
Ba-140 ^a	10 ⁵	10 ¹
La-140	10 ⁵	10 ¹
Ce-139	10 ⁶	10 ²
Ce-141	10 ⁷	10 ²
Ce-143	10 ⁶	10 ²
Ce-144 ^a	10 ⁵	10 ²
Pr-142	10 ⁵	10 ²
Pr-143	10 ⁶	10 ⁴
Nd-147	10 ⁶	10 ²

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Nd-149	10 ⁶	10 ²
Pm-147	10 ⁷	10 ⁴
Pm-149	10 ⁶	10 ³
Sm-151	10 ⁸	10 ⁴
Sm-153	10 ⁶	10 ²
Eu-152	10 ⁶	10 ¹
Eu-152m	10 ⁶	10 ²
Eu-154	10 ⁶	10 ¹
Eu-155	10 ⁷	10 ²
Gd-153	10 ⁷	10 ²
Gd-159	10 ⁶	10 ³
Tb-160	10 ⁶	10 ¹
Dy-165	10 ⁶	10 ³
Dy-166	10 ⁶	10 ³
Ho-166	10 ⁵	10 ³
Er-169	10 ⁷	10 ⁴
Er-171	10 ⁶	10 ²
Tm-170	10 ⁶	10 ³
Tm-171	10 ⁸	10 ⁴
Yb-175	10 ⁷	10 ³
Lu-177	10 ⁷	10 ³
Hf-181	10 ⁶	10 ¹
Ta-182	10 ⁴	10 ¹
W-181	10 ⁷	10 ³
W-185	10 ⁷	10 ⁴
W-187	10 ⁶	10 ²
Re-186	10 ⁶	10 ³
Re-188	10 ⁵	10 ²
Os-185	10 ⁶	10 ¹
Os-191	10 ⁷	10 ²
Os-191m	10 ⁷	10 ³
Os-193	10 ⁶	10 ²
Ir-190	10 ⁶	10 ¹
Ir-192	10 ⁴	10 ¹
Ir-194	10 ⁵	10 ²
Pt-191	10 ⁶	10 ²
Pt-193m	10 ⁷	10 ³
Pt-197	10 ⁶	10 ³
Pt-197m	10 ⁶	10 ²
Au-198	10 ⁶	10 ²
Au-199	10 ⁶	10 ²
Hg-197	10 ⁷	10 ²
Hg-197m	10 ⁶	10 ²
Hg-203	10 ⁵	10 ²
Tl-200	10 ⁶	10 ¹
Tl-201	10 ⁶	10 ²
Tl-202	10 ⁶	10 ²
Tl-204	10 ⁴	10 ⁴
Pb-203	10 ⁶	10 ²
Pb-210 ^a	10 ⁴	10 ¹
Pb-212 ^a	10 ⁵	10 ¹
Bi-206	10 ⁵	10 ¹
Bi-207	10 ⁶	10 ¹
Bi-210	10 ⁶	10 ³
Bi-212 ^a	10 ⁵	10 ¹
Po-203	10 ⁶	10 ¹
Po-205	10 ⁶	10 ¹
Po-207	10 ⁶	10 ¹
Po-210	10 ⁴	10 ¹
At-211	10 ⁷	10 ³

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Rn-220 ^a	10 ⁷	10 ⁴
Rn-222 ^a	10 ⁸	10 ¹
Ra-223 ^a	10 ⁵	10 ²
Ra-224 ^a	10 ⁵	10 ¹
Ra-225	10 ⁵	10 ²
Ra-226 ^a	10 ⁴	10 ¹
Ra-227	10 ⁶	10 ²
Ra-228 ^a	10 ⁵	10 ¹
Ac-228	10 ⁶	10 ¹
Th-226 ^a	10 ⁷	10 ³
Th-227	10 ⁴	10 ¹
Th-228 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Th-229 ^a	10 ³	10 ⁰
Th-230	10 ⁴	10 ⁰
Th-231	10 ⁷	10 ³
Th-nat (inkl. Th-232) ^a	10 ³	10 ⁰
Th-234 ^a	10 ⁵	10 ³
Pa-230	10 ⁶	10 ¹
Pa-231	10 ³	10 ⁰
Pa-233	10 ⁷	10 ²
U-230 ^a	10 ⁵	10 ¹
U-231	10 ⁷	10 ²
U-232 ^a	10 ³	10 ⁰
U-233	10 ⁴	10 ¹
U-234	10 ⁴	10 ¹
U-235 ^a	10 ⁴	10 ¹
U-236	10 ⁴	10 ¹
U-237	10 ⁶	10 ²
U-238 ^a	10 ⁴	10 ¹
U-nat ^a	10 ³	10 ⁰
U-239	10 ⁶	10 ²
U-240	10 ⁷	10 ³
U-240 ^a	10 ⁶	10 ¹
Np-237 ^a	10 ³	10 ⁰
Np-239	10 ⁷	10 ²
Np-240	10 ⁶	10 ¹
Pu-234	10 ⁷	10 ²
Pu-235	10 ⁷	10 ²
Pu-236	10 ⁴	10 ¹
Pu-237	10 ⁷	10 ³
Pu-238	10 ⁴	10 ⁰
Pu-239	10 ⁴	10 ⁰
Pu-240	10 ³	10 ⁰
Pu-241	10 ⁵	10 ²
Pu-242	10 ⁴	10 ⁰
Pu-243	10 ⁷	10 ³
Pu-244	10 ⁴	10 ⁰
Am-241	10 ⁴	10 ⁰
Am-242	10 ⁶	10 ³
Am-242m ^a	10 ⁴	10 ⁰
Am-243 ^a	10 ³	10 ⁰
Cm-242	10 ⁵	10 ²
Cm-243	10 ⁴	10 ⁰
Cm-244	10 ⁴	10 ¹
Cm-245	10 ³	10 ⁰
Cm-246	10 ³	10 ⁰
Cm-247	10 ⁴	10 ⁰
Cm-248	10 ³	10 ⁰
Bk-249	10 ⁶	10 ³
Cf-246	10 ⁶	10 ³

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Cf-248	10 ⁴	10 ¹
Cf-249	10 ³	10 ⁰
Cf-250	10 ⁴	10 ¹
Cf-251	10 ³	10 ⁰
Cf-252	10 ⁴	10 ¹
Cf-253	10 ⁵	10 ²
Cf-254	10 ³	10 ⁰
Es-253	10 ⁵	10 ²
Es-254	10 ⁴	10 ¹
Es-254m	10 ⁶	10 ²
Fm-254	10 ⁷	10 ⁴
Fm-255	10 ⁶	10 ³

- a Radionuklider i likevekt med datterprodukter som nevnt i tabell etter vedlegg II. Aktivitetsgrensene i tabellen refererer seg til modernukliden alene, men strålebidraget fra datterproduktene er tatt hensyn til i fastsettelsen av aktivitetsgrensen for modernukliden.

Vedlegg II. Tilførsel av radioaktive stoffer som alltid trenger tillatelse, jf. § 4 annet ledd

Virksomhet som medfører tilførsel av radioaktive stoffer med en total aktivitet (Bq) pr. år, eller spesifikk aktivitet (Bq/g) som er større eller lik verdiene i dette vedlegget, må alltid ha tillatelse jf. § 3 annet ledd.

Dersom tilførselen består av flere ulike radionuklider, kreves tillatelse dersom summen av forholdet mellom spesifikk aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende verdien i tabellen, eller summen av forholdet mellom aktivitet for hver radionuklide og den tilsvarende grenseverdien, er større eller lik 1:

$$\sum_k \frac{C_k}{C_{e,k}} \geq 1 \text{ eller } \sum_k \frac{A_k}{A_{e,k}} \geq 1$$

der

C_k = spesifikk aktivitet for radionuklide k

$C_{e,k}$ = grenseverdi for spesifikk aktivitet til radionuklide k

A_k = aktivitet for radionuklide k

$A_{e,k}$ = grenseverdi for aktivitet til radionuklide k.

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
H-3	10 ⁸	10 ⁵
Be-7	10 ⁶	10 ²
C-14	10 ⁶	10 ³
O-15	10 ⁸	10 ¹
F-18	10 ⁵	10 ⁰
Na-22	10 ⁵	10 ⁰
Na-24	10 ⁴	10 ⁰
Si-31	10 ⁵	10 ²
P-32	10 ⁴	10 ²
P-33	10 ⁷	10 ⁴
S-35	10 ⁷	10 ⁴
Cl-36	10 ⁵	10 ³
Cl-38	10 ⁴	10 ⁰
Ar-37	10 ⁷	10 ⁵
Ar-41	10 ⁸	10 ¹
K-40	10 ⁵	10 ¹
K-42	10 ⁵	10 ¹
K-43	10 ⁵	10 ⁰
Ca-45	10 ⁶	10 ³

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Ca-47	10 ⁵	10 ⁰
Sc-46	10 ⁵	10 ⁰
Sc-47	10 ⁵	10 ¹
Sc-48	10 ⁴	10 ⁰
V-48	10 ⁴	10 ⁰
Cr-51	10 ⁶	10 ²
Mn-51	10 ⁴	10 ⁰
Mn-52	10 ⁴	10 ⁰
Mn-52m	10 ⁴	10 ⁰
Mn-53	10 ⁸	10 ³
Mn-54	10 ⁵	10 ⁰
Mn-56	10 ⁴	10 ⁰
Fe-52	10 ⁵	10 ⁰
Fe-55	10 ⁵	10 ³
Fe-59	10 ⁵	10 ⁰
Co-55	10 ⁵	10 ⁰
Co-56	10 ⁴	10 ⁰
Co-57	10 ⁵	10 ¹
Co-58	10 ⁵	10 ⁰
Co-58m	10 ⁶	10 ³
Co-60	10 ⁴	10 ⁰
Co-60m	10 ⁵	10 ²
Co-61	10 ⁵	10 ¹
Co-62m	10 ⁴	10 ⁰
Ni-59	10 ⁷	10 ³
Ni-63	10 ⁷	10 ⁴
Ni-65	10 ⁵	10 ⁰
Cu-64	10 ⁵	10 ¹
Zn-65	10 ⁵	10 ⁰
Zn-69	10 ⁵	10 ³
Zn-69m	10 ⁵	10 ¹
Ga-72	10 ⁴	10 ⁰
Ge-71	10 ⁷	10 ³
As-73	10 ⁶	10 ²
As-74	10 ⁵	10 ⁰
As-76	10 ⁴	10 ¹
As-77	10 ⁵	10 ²
Se-75	10 ⁵	10 ¹
Br-82	10 ⁵	10 ⁰
Kr-74	10 ⁸	10 ¹
Kr-76	10 ⁸	10 ¹
Kr-77	10 ⁸	10 ¹
Kr-79	10 ⁴	10 ²
Kr-81	10 ⁶	10 ³
Kr-83m	10 ¹¹	10 ⁴
Kr-85	10 ³	10 ⁴
Kr-85m	10 ⁹	10 ²
Kr-87	10 ⁸	10 ¹
Kr-88	10 ⁸	10 ¹
Rb-86	10 ⁴	10 ¹
Sr-85	10 ⁵	10 ¹
Sr-85m	10 ⁶	10 ¹
Sr-87m	10 ⁵	10 ¹
Sr-89	10 ⁵	10 ²
Sr-90 ^a	10 ³	10 ¹
Sr-91	10 ⁴	10 ⁰
Sr-92	10 ⁵	10 ⁰
Y-90	10 ⁴	10 ²
Y-91	10 ⁵	10 ²
Y-91m	10 ⁵	10 ¹

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Y-92	10 ⁴	10 ¹
Y-93	10 ⁴	10 ¹
Zr-93 ^a	10 ⁶	10 ²
Zr-95	10 ⁵	10 ⁰
Zr-97 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Nb-93m	10 ⁶	10 ³
Nb-94	10 ⁵	10 ⁰
Nb-95	10 ⁵	10 ⁰
Nb-97	10 ⁵	10 ⁰
Nb-98	10 ⁴	10 ⁰
Mo-90	10 ⁵	10 ⁰
Mo-93	10 ⁷	10 ²
Mo-99	10 ⁵	10 ¹
Mo-101	10 ⁵	10 ⁰
Tc-96	10 ⁵	10 ⁰
Tc-96m	10 ⁶	10 ²
Tc-97	10 ⁷	10 ²
Tc-97m	10 ⁶	10 ²
Tc-99	10 ⁶	10 ³
Tc-99m	10 ⁶	10 ¹
Ru-97	10 ⁶	10 ¹
Ru-103	10 ⁵	10 ¹
Ru-105	10 ⁵	10 ⁰
Ru-106 ^a	10 ⁴	10 ¹
Rh-103m	10 ⁷	10 ³
Rh-105	10 ⁶	10 ¹
Pd-103	10 ⁷	10 ²
Pd-109	10 ⁵	10 ²
Ag-105	10 ⁵	10 ¹
Ag-110m	10 ⁵	10 ⁰
Ag-111	10 ⁵	10 ²
Cd-109	10 ⁵	10 ³
Cd-115	10 ⁵	10 ¹
Cd-115m	10 ⁵	10 ²
In-111	10 ⁵	10 ¹
In-113m	10 ⁵	10 ¹
In-114m	10 ⁵	10 ¹
In-115m	10 ⁵	10 ¹
Sn-113	10 ⁶	10 ²
Sn-125	10 ⁴	10 ¹
Sb-122	10 ³	10 ¹
Sb-124	10 ⁵	10 ⁰
Sb-125	10 ⁵	10 ¹
Te-123m	10 ⁶	10 ¹
Te-125m	10 ⁶	10 ²
Te-127	10 ⁵	10 ²
Te-127m	10 ⁶	10 ²
Te-129	10 ⁵	10 ¹
Te-129m	10 ⁵	10 ²
Te-131	10 ⁴	10 ¹
Te-131m	10 ⁵	10 ⁰
Te-132	10 ⁶	10 ¹
Te-133	10 ⁴	10 ⁰
Te-133m	10 ⁴	10 ⁰
Te-134	10 ⁵	10 ⁰
I-123	10 ⁶	10 ¹
I-125	10 ⁵	10 ²
I-126	10 ⁵	10 ¹
I-129	10 ⁴	10 ¹
I-130	10 ⁵	10 ⁰

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
I-131	10 ⁵	10 ¹
I-132	10 ⁴	10 ⁰
I-133	10 ⁵	10 ⁰
I-134	10 ⁴	10 ⁰
I-135	10 ⁵	10 ⁰
Xe-131m	10 ³	10 ³
Xe-133	10 ³	10 ²
Xe-135	10 ⁹	10 ²
Cs-129	10 ⁴	10 ¹
Cs-131	10 ⁵	10 ²
Cs-132	10 ⁴	10 ⁰
Cs-134m	10 ⁴	10 ²
Cs-134 ^a	10 ³	10 ⁰
Cs-135	10 ⁶	10 ³
Cs-136	10 ⁴	10 ⁰
Cs-137 ^a	10 ³	10 ⁰
Cs-138	10 ³	10 ⁰
Ba-131	10 ⁵	10 ¹
Ba-140 ^a	10 ⁴	10 ⁰
La-140	10 ⁴	10 ⁰
Ce-139	10 ⁵	10 ¹
Ce-141	10 ⁶	10 ¹
Ce-143	10 ⁵	10 ¹
Ce-144 ^a	10 ⁴	10 ¹
Pr-142	10 ⁴	10 ¹
Pr-143	10 ⁵	10 ³
Nd-147	10 ⁵	10 ¹
Nd-149	10 ⁵	10 ¹
Pm-147	10 ⁶	10 ³
Pm-149	10 ⁵	10 ²
Sm-151	10 ⁷	10 ³
Sm-153	10 ⁵	10 ¹
Eu-152	10 ⁵	10 ⁰
Eu-152m	10 ⁵	10 ¹
Eu-154	10 ⁵	10 ⁰
Eu-155	10 ⁶	10 ¹
Gd-153	10 ⁶	10 ¹
Gd-159	10 ⁵	10 ²
Tb-160	10 ⁵	10 ⁰
Dy-165	10 ⁵	10 ²
Dy-166	10 ⁵	10 ²
Ho-166	10 ⁴	10 ²
Er-169	10 ⁶	10 ³
Er-171	10 ⁵	10 ¹
Tm-170	10 ⁵	10 ²
Tm-171	10 ⁷	10 ³
Yb-175	10 ⁶	10 ²
Lu-177	10 ⁶	10 ²
Hf-181	10 ⁵	10 ⁰
Ta-182	10 ³	10 ⁰
W-181	10 ⁶	10 ²
W-185	10 ⁶	10 ³
W-187	10 ⁵	10 ¹
Re-186	10 ⁵	10 ²
Re-188	10 ⁴	10 ¹
Os-185	10 ⁵	10 ⁰
Os-191	10 ⁶	10 ¹
Os-191m	10 ⁶	10 ²
Os-193	10 ⁵	10 ¹
Ir-190	10 ⁵	10 ⁰

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Ir-192	10 ³	10 ⁰
Ir-194	10 ⁴	10 ¹
Pt-191	10 ⁵	10 ¹
Pt-193m	10 ⁶	10 ²
Pt-197	10 ⁵	10 ²
Pt-197m	10 ⁵	10 ¹
Au-198	10 ⁵	10 ¹
Au-199	10 ⁵	10 ¹
Hg-197	10 ⁶	10 ¹
Hg-197m	10 ⁵	10 ¹
Hg-203	10 ⁴	10 ¹
Tl-200	10 ⁵	10 ⁰
Tl-201	10 ⁵	10 ¹
Tl-202	10 ⁵	10 ¹
Tl-204	10 ³	10 ³
Pb-203	10 ⁵	10 ¹
Pb-210 ^a	10 ³	10 ⁰
Pb-212 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Bi-206	10 ⁴	10 ⁰
Bi-207	10 ⁵	10 ⁰
Bi-210	10 ⁵	10 ²
Bi-212 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Po-203	10 ⁵	10 ⁰
Po-205	10 ⁵	10 ⁰
Po-207	10 ⁵	10 ⁰
Po-210	10 ³	10 ⁰
At-211	10 ⁶	10 ²
Rn-220 ^a	10 ⁶	10 ³
Rn-222 ^a	10 ⁷	10 ⁰
Ra-223 ^a	10 ⁴	10 ¹
Ra-224 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Ra-225	10 ⁴	10 ¹
Ra-226 ^a	10 ³	10 ⁰
Ra-227	10 ⁵	10 ¹
Ra-228 ^a	10 ⁴	10 ⁰
Ac-228	10 ⁵	10 ⁰
Th-226 ^a	10 ⁶	10 ²
Th-227	10 ³	10 ⁰
Th-228 ^a	10 ³	10 ⁻¹
Th-229 ^a	10 ²	10 ⁻¹
Th-230	10 ³	10 ⁻¹
Th-231	10 ⁶	10 ²
Th-nat (inkl. Th-232) ^a	10 ²	10 ⁻¹
Th-234 ^a	10 ⁴	10 ²
Pa-230	10 ⁵	10 ⁰
Pa-231	10 ²	10 ⁻¹
Pa-233	10 ⁶	10 ¹
U-230 ^a	10 ⁴	10 ⁰
U-231	10 ⁶	10 ¹
U-232 ^a	10 ²	10 ⁻¹
U-233	10 ³	10 ⁰
U-234	10 ³	10 ⁰
U-235 ^a	10 ³	10 ⁰
U-236	10 ³	10 ⁰
U-237	10 ⁵	10 ¹
U-238 ^a	10 ³	10 ⁰
U-nat ^a	10 ²	10 ⁻¹
U-239	10 ⁵	10 ¹
U-240	10 ⁶	10 ²
U-240 ^a	10 ⁵	10 ⁰

<i>Radionuklide</i>	<i>Total aktivitet (Bq) pr. år</i>	<i>Spesifikk aktivitet (Bq/g)</i>
Np-237 ^a	10 ²	10 ⁻¹
Np-239	10 ⁶	10 ¹
Np-240	10 ⁵	10 ⁰
Pu-234	10 ⁶	10 ¹
Pu-235	10 ⁶	10 ¹
Pu-236	10 ³	10 ⁰
Pu-237	10 ⁶	10 ²
Pu-238	10 ³	10 ⁻¹
Pu-239	10 ³	10 ⁻¹
Pu-240	10 ²	10 ⁻¹
Pu-241	10 ⁴	10 ¹
Pu-242	10 ³	10 ⁻¹
Pu-243	10 ⁶	10 ²
Pu-244	10 ³	10 ⁻¹
Am-241	10 ³	10 ⁻¹
Am-242	10 ⁵	10 ²
Am-242m ^a	10 ³	10 ⁻¹
Am-243 ^a	10 ²	10 ⁻¹
Cm-242	10 ⁴	10 ¹
Cm-243	10 ³	10 ⁻¹
Cm-244	10 ³	10 ⁰
Cm-245	10 ²	10 ⁻¹
Cm-246	10 ²	10 ⁻¹
Cm-247	10 ³	10 ⁻¹
Cm-248	10 ²	10 ⁻¹
Bk-249	10 ⁵	10 ²
Cf-246	10 ⁵	10 ²
Cf-248	10 ³	10 ⁰
Cf-249	10 ²	10 ⁻¹
Cf-250	10 ³	10 ⁰
Cf-251	10 ²	10 ⁻¹
Cf-252	10 ³	10 ⁰
Cf-253	10 ⁴	10 ¹
Cf-254	10 ²	10 ⁻¹
Es-253	10 ⁴	10 ¹
Es-254	10 ³	10 ⁰
Es-254m	10 ⁵	10 ¹
Fm-254	10 ⁶	10 ³
Fm-255	10 ⁵	10 ²

a Radionuklider i likevekt med datterprodukter som nevnt nedenfor. Aktivitetsgrensene i tabellen refererer seg til modernukliden alene, men strålebidraget fra datterproduktene er tatt hensyn til i fastsettelsen av aktivitetsgrensen for modernukliden.

Sr-90	Y-90
Zr-93	Nb-93m
Zr-97	Nb-97
Ru-106	Rh-106
Cs-137	Ba-137m
Ce-134	La-134
Ce-144	Pr-144
Ba-140	La-140
Bi-212	Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
Pb-210	Bi-210, Po-210
Pb-212	Bi-212, Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
Rn-220	Po-216
Rn-222	Po-218, Pb-214, Bi-214, Po-214
Ra-223	Rn-219, Po-215, Pb-211, Bi-211, Tl-207
Ra-224	Rn-220, Po-216, Pb-212, Bi-212, Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
Ra-226	Rn-222, Po-218, Pb-214, Bi-214, Po-214, Pb-210, Bi-210, Po-210
Ra-228	Ac-228
Th-226	Ra-222, Rn-218, Po-214

Th-228	Ra-224, Rn-220, Po-216, Bi-210, Pb-212, Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
Th-229	Ra-225, Ac-225, Fr-221, At-217, Bi-213, Po-213, Pb-209
Th-nat	Ra-228, Ac-228, Th-228, Ra-224, Rn-220, Po-216, Pb-212, Bi-212, Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
Th-234	Pa-234m
U-230	Th-226, Ra-222, Rn-218, Po-214
U-232	Th-228, Ra-224, Rn-220, Po-216, Pb-212, Bi-212, Tl-208 (0.36), Po-212 (0.64)
U-235	Th-231
U-238	Th-234, Pa-234m
U-nat	Th-234, Pa-234m, U-234, Th-230, Ra-226, Rn-222, Po-218, Pb-214, Bi-214, Po-214, Pb-210, Bi-210, Po-210
U-240	Np-240m
Np-237	Pa-233
Am-242m	Am-242
Am-243	Np-239.

1. nov. Nr. 1395 2010

Delvis ikrafttredelse av forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogns- og lagdømmeinndeling

Hjemmel: Fastsatt av Domstoladministrasjonen 1. november 2010 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 16 og § 22, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogns- og lagdømmeinndeling del IV. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

Med hjemmel i domstolloven § 16 og § 22, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogns- og lagdømmeinndeling del IV, har Domstoladministrasjonen i dag vedtatt at følgende punkter i forskriften skal tre i kraft på angitte tidspunkt:

- Del I nr. 4 bokstav b skal tre i kraft 1. januar 2011
- Del II nr. 2 Inntrøndelag tingrett skal sogne til Frostating lagmannsrett skal tre i kraft 1. januar 2011.

2. nov. Nr. 1396 2010

Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 2. november 2010 etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 19, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1125. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

I

I forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endring:

§ 2 siste ledd skal lyde:

Omregningsfaktorene for de ulike produktgrupper er som følger:

<i>Produktgrupper</i>	<i>Beskrivelse</i> <i>Gjelder både ku- og geitmelk</i>	<i>Omregningsfaktorer</i>
1. – Smør	Smør kjernet av fløte/rømme.	21,6
2. – Brunost og helfet brunost, Tinn-type	– Brunost kokt av myse etter ysting av helmelk og tilsatt under 30 % melk.	11,0
– Fast og halvfast hvitost	– Brunost kokt av mager myse minus myseprotein og tilsatt fløten.	
	– Fast og halvfast hvitost.	
3. – Seterrømme	– Syrnet fløte med 30–40 % fett	10,0
4. – Helfet brunost	– Brunost kokt av mager myse og tilsatt fløten.	8,5
– Brunost med melk	– Brunost tilsatt over 30 % melk.	
5. – Bløt hvitost	– Bløt hvitost.	7,5
6. – Smørbar ost	– Fersk hvitost med smørbar konsistens.	5,0
– Rømmegrøt	– Brunostprodukt med primlignende konsistens.	
	– Rømmegrøt.	
7. – Gomme	– Melkeprodukt med gomme-/grøtkonsistens.	3,0
– Ostekake	– Kake laget med ost som råstoff.	

<i>Produktgrupper</i>	<i>Beskrivelse</i> <i>Gjelder både ku- og geitmelk</i>	<i>Omregningsfaktorer</i>
8. – Melk – Spesialprodukt	– Melk uten tilsetning og melk syrnet med yoghurtkultur eller annen bakteriekultur, solgt som konsummelk. – Spesialprodukt med mer enn 50 % vektandel av melkeråstoff i produktet (kaker, paier etc.).	1,0
9. – Iskrem laget av egen melk og fløte.	– Fløteis	2,0
10. – Iskrem laget av egen melk og innkjøpt fløte.	– Fløteis	0,35

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

2. nov. Nr. 1397 2010

Forskrift om endring i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) og forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet den 2. november 2010 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8 og § 48 nr. 6. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 1 skal Budsjettskjema 1A – Driftsbudsjettet lyde:

	<i>Budsjett</i> <i>(år t)</i>	<i>Budsjett</i> <i>(år t-1)</i>	<i>Regnskap</i> <i>(år t-2)</i>
1 Skatt på inntekt og formue ¹			
2 Ordinært rammetilskudd ¹			
3 Skatt på eiendom			
4 Andre direkte eller indirekte skatter ²			
5 Andre generelle statstilskudd ³			
6 <i>Sum frie disponible inntekter</i>	SUM(L1:L5)		
7 Renteinntekter og utbytte ⁴			
8 Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
9 Renteutgifter, provisjoner og andre finansutgifter			
10 Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
11 Avdrag på lån			
12 <i>Netto finansinntekter/-utgifter</i>	SUM(L7:L11)		
13 Til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk			
14 Til ubundne avsetninger			
15 Til bundne avsetninger ⁵			
16 Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk			
17 Bruk av ubundne avsetninger			
18 Bruk av bundne avsetninger ⁵			
19 <i>Netto avsetninger</i>	SUM(L11:L18)		
20 Overført til investeringsbudsjettet			
21 <i>Til fordeling drift</i>	L6 + L12 – L19 – L20		
22 <i>Sum fordelt til drift (fra skjema 1B)</i>			
23 <i>Merforbruk/mindreforbruk = 0</i>	L22 – L21		

I noter til driftsbudsjettet skal det redegjøres nærmere for:

- 1 Grunnlaget for skatteanslaget og anslått beløp for inntektsutjevningen.
- 2 Andre forventede fiskale inntekter, for eksempel konsesjonsavgifter.
- 3 Forventede generelle statstilskudd.

- 4 Forventet utbytte fra kommunalt eide selskaper.
- 5 Bundne avsetninger og bruk av slike avsetninger.

I vedlegg 3 skal Økonomisk oversikt – Drift lyde:

Brukerbetalinger
Andre salgs- og leieinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Rammetilskudd
Andre statlige overføringer
Andre overføringer
Inntekts- og formuesskatt
Eiendomsskatt
Andre direkte og indirekte skatter
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
Overføringer
Avskrivninger
Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)
Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finanstransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne fond
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsbudsjettet
Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne fond
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

II

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 1 skal Regnskapsskjema 1A – Driftsregnskapet lyde:

	<i>Regnskap (år t)</i>	<i>Regulert budsjett (år t)</i>	<i>Opprinnelig budsjett (år t)</i>	<i>Regnskap (år t-1)</i>
1	Skatt på inntekt og formue			
2	Ordinært rammetilskudd			
3	Skatt på eiendom			
4	Andre direkte eller indirekte skatter			
5	Andre generelle statstilskudd			
6	<i>Sum frie disponible inntekter</i>	Sum (L1:L5)		
7	Renteinntekter og utbytte			
8	Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
9	Renteutgifter, provisjoner og andre finansutgifter			
10	Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
11	Avdrag på lån			
12	<i>Netto finansinntekter/-utgifter</i>	Sum (L7:L11)		
13	Til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk			
14	Til ubundne avsetninger			
15	Til bundne avsetninger			
16	Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk			
17	Bruk av ubundne avsetninger			
18	Bruk av bundne avsetninger			
19	<i>Netto avsetninger</i>	Sum (L11:L18)		
20	Overført til investeringsregnskapet			
21	<i>Til fordeling drift</i>	L6 + L12 – L19 – L20		
22	<i>Sum fordelt til drift (fra skjema 1B)</i>			
23	<i>Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk</i>	L22 – L21		

I vedlegg 4 skal Økonomisk oversikt – Drift lyde:

Brukerbetalinger
 Andre salgs- og leieinntekter
 Overføringer med krav til motytelse
 Rammetilskudd
 Andre statlige overføringer
 Andre overføringer
 Inntekts- og formuesskatt
 Eiendomsskatt
 Andre direkte og indirekte skatter
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
 Sosiale utgifter
 Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
 Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
 Overføringer
 Avskrivninger
 Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
 Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)

Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finanstransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne fond
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsbudsjettet
Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne fond
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

III

Endringene under I og II trer i kraft straks (fra budsjettåret 2011 og fra regnskapsåret 2010).

2. nov. Nr. 1398 2010

Forskrift om endring i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet.

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 2. november 2010 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 49 nr. 2 og lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 42. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

I

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i artsinndelingen:

- Art 950 endrer navn til «Bruk av bundne driftsfond»
- Ny art 958 skal hete «Bruk av bundne investeringsfond».

II

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i funksjonsinndelingen:

- Funksjon 303 endrer navn til «Byggesaksbehandling og seksjonering»
- Funksjon 440 opphører
- Funksjon 716 endrer navn til «Friluftsliv, vannregionmyndighet og forvaltning av vilt og innlandsfisk».

III

I vedlegg 6 til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner skal oppstillingen av egenkapitalen (bokstav C) ha denne rekkefølgen:

(C)	Egenkapital	Kap. 2.5
	Disposisjonsfond	(2.56)
	Bundne driftsfond	(2.51)
	Ubundne investeringsfond	(2.53)
	Bundne investeringsfond	(2.55)
	Regnskapsmessig mindreforbruk	(2.5950)
	Regnskapsmessig merforbruk	(2.5900)
	Udisponert i investeringsregnskapet	(2.5960)
	Udekket i investeringsregnskapet	(2.5970)
	Kapitalkonto	(2.5990)
	Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)	(2.581)
	Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)	(2.580)

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2011 (for rapporteringsåret 2011).

2. nov. Nr. 1399 2010

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 2. november 2010 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, § 22 og § 25b jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 11, lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) § 6–8 og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 17. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 3–5 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Resepten kan ikke reiteres med unntak av rekvirering for folketrygdens regning.

§ 3–6 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Resepten kan ikke reiteres med unntak av rekvirering for folketrygdens regning.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

3. nov. Nr. 1400 2010

Forskrift om beskyttelse av Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis som betegnelse for tradisjonelt særpreg

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 3. november 2010 med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på næringsmidler § 15, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

§ 1. Beskyttet produktbetegnelse

Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis

Produktbetegnelsen kan brukes på nærmere angitte stykningsdeler av sau, lam, gris og elg som er badsturøkt i samsvar med gammel tradisjon fra Namdalen. Produktbetegnelsen Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis er forbeholdt næringsmidler som oppfyller vilkårene i denne forskriften.

Produktbetegnelsen uttrykker næringsmidlets særpreg.

§ 2. Produksjonsmetode

1. Produktbeskrivelse

Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis er kjøtt av sau, lam, gris og elg som er saltet, varmrøkt og ettertørket i badstue.

2. Råvare

Som råvare til Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis kan det brukes:

1. lår, bog og sider av sau og lam
2. skinke, kam, side, bog og nakke av gris
3. bog og sider av elg.

Kjøtt av vær og råne, og kjøtt med bloduttredelser skal ikke brukes.

3. *Tilsetnings- og aromastoffer*

Bruk av tilsetnings- og aromastoffer er ikke tillatt.

4. *Salting*

Kjøttet kan saltes enten ved tørrsalting eller lakesalting. Bruk av sprøytesalting er ikke tillatt. Kjøttet skal saltes i 2–3 døgn ved tørrsalting og 5–6 døgn ved lakesalting avhengig av stykningsdelenes størrelse. Tørrsalting i vakuumpose er tillatt.

5. *Krav til røkbadstuen*

Badstuen skal være oppført i trevirke og ha vedfyrt ildsted. Røken skal ikke gå direkte fra ildstedet til kjøttet.

6. *Opphenging og plassering i badstuen*

For å få god saltutjevning i kjøttstykkene skal kjøttet henges opp eller legges på rist i badstuen dagen eller kvelden før røkeprosessen startes.

Stykningsdelene plasseres i badstuen avhengig av størrelse og fasong. De største stykkene skal som hovedregel henges eller plasseres nærmest ildstedet, mens mindre og tynnere stykker skal henges eller plasseres lengre ut mot veggene. Stykkene må kunne flyttes underveis i røkeprosessen.

7. *Røking og varmebehandling*

Varme og røk skal kun være fremstilt ved fyring av trevirke fra lauvtre, men trevirke av einer kan brukes som aroma- og smaksforsterker.

Temperaturen i badstuen skal stige raskt etter oppfyring og holdes ved 85–90 °C. Etter 8–9 timer ved denne temperaturen skal det legges inn ved i ovnen for siste gang. Temperaturen i røken skal ikke overstige 100 °C. For å hindre at røketemperaturen blir for høy kan det legges på fuktige vedkubber.

Kjøttets kjernetemperatur skal nå minimum 74 °C.

8. *Uttak av kjøtt fra badstuen*

Kjøttet skal først tas ut av badstuen 16–20 timer etter siste ilegg av ved, dvs. dagen etter røkingen.

§ 3. *Merking*

Produkter som tilfredsstillt kravene i denne forskriften kan bruke produktbetegnelsen Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis som varebetegnelse. Nærmere angivelse av næringsmidlets art, som bl.a. type råvare og stykningsdel, skal fremkomme som en tilleggsbetegnelse til varebetegnelsen.

Logoen og bokstavbetegnelsen for Beskyttet tradisjonelt særpreg kan brukes på emballasjen.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg. Næringsmidlets tradisjonelle karakter

Tradisjonell produksjonsmetode

I Namdalen kan røking av kjøtt i badstue dokumenteres tilbake til ca. midten av 1850-tallet. Den gang var det ikke uvanlig med røkbadstue på gårdene, og i deler av Namdalen fantes det en badstue på nesten hver gård. Badstuen ble i tillegg til tørking av bl.a. korn, lin og bygningsmateriale også etter hvert brukt til tørking av kjøtt. Ved denne tørkemethoden konserveres kjøttet gjennom både høy temperatur over lang tid og virkestoffer som er naturlig til stede i røken. I Norge er denne måten å konservere kjøtt på bare vanlig i Namdalen, men er også kjent fra Jämtland i Sverige som grenser opp til Namdalen.

Tradisjonelle råvarer

I følge tradisjonen i Namdalen ble alle typer kjøtt badsturøkt. Mest vanlig er imidlertid sau, lam, gris og elg.

Næringsmidlets særlige kjennetegn

De særlige kjennetegnene ved Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis skyldes den tradisjonelle produksjonsmetoden. Metoden er klart forskjellig fra andre metoder for røking av kjøtt som brukes i Norge.

Badsturøkt kjøtt på namdalsk vis skal ha en titalende rødlig farge, og en rund og fin røkaroma og -smak. Aroma og smak avhenger av hvor mye kjøttet røkes og type trevirke som brukes. Kjøttet er meget mørt pga. saltingen og den lange varmebehandlingstida, og har derfor også en mindre synlig kjøttstruktur.

Pga. røkens konserverende effekt, varmebehandlingen og ettertørkingen har kjøttet lang holdbarhet.

3. nov. Nr. 1401 2010**Forskrift om endring i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 3. november 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

I

I forskrift 3. februar 1999 nr. 190 om tidligpensjon til jordbrukere gjøres følgende endringer:

§ 4 andre ledd skal lyde:

Ved avhending må hjemmelen til eiendommen være tinglyst på ny eier. Dersom salget er konsesjonspliktig i henhold til lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv., og kjøper etter kjøpekontrakt har tatt risiko for konsesjon, er det tilstrekkelig at kopi av tinglyst kjøpekontrakt foreligger på søketidspunktet. Ved forpaktning¹ skal forpaktningsavtalen være skriftlig oppsagt.

¹ Jf. lov 25. juni 1965 nr. 1 om forpaktning.

§ 11 første ledd skal lyde:

Det ytes ikke tidligpensjon etter denne forskrift for tidsrom det ytes avtalefestet pensjon, eller det ytes arbeidsavklaringspenger, uførepensjon, eller etterlattepensjon etter lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kap. 11, 12 og 17.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. nov. Nr. 1403 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. november 2010 med hjemmel i forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 § 27. Kunngjort 9. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 gjøres følgende endring:

§ 11 nytt tredje ledd skal lyde:

Fangst på tilleggskvoten for hunnkrabber opphører fra og med 3. november 2010.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. nov. Nr. 1402 2010**Forskrift om vern av Villsau frå Norskekysten som geografisk nemning**

Heimel: Fastsatt av Mattilsynet 4. november 2010 med heimel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30 jf. forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelse, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreget på næringsmidler § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. november 2010 kl. 15.30.

§ 1. Beskytta produktnemning

Villsau frå Norskekysten.

§ 2. Rettmessig brukar

Villsau frå Norskekysten PO og Villsaulaget vest.

§ 3. Vilkår for bruk av produktnemninga*1. Produktskildring*

Villsau frå Norskekysten er kjøtt av sau av rasen Gammalnorsk sau. Nemninga omfattar ferske eller frosne heile skrottar eller stykkingsdelar. Kjøttet skal ha djup raudleg farge og god marmorering.

2. Geografisk område

Geografisk område for produksjon av Villsau frå Norskekysten er avgrensa til område med kystlynghei på norskekysten.

3. Produksjonsmetode

Drifta hjå den einskilde produsenten skal vere i samsvar med dei til ein kvar tid gjeldande føresegner om dyrevelferd.

Produsentane skal dokumentere at besetninga består av sau av rasen Gammalnorsk sau.

Sauen skal gå ute på beite heile året. I beiteområda skal det vere tilstrekkeleg med kystlynghei til at besetningane kan overvintre, og det skal vere god nok tilgang på ferskvatn. Mengda av kystlynghei avgjer kor stor besetninga kan vere på dei ulike stadene. Vegetasjonsdekket skal ha mellom 70 % lyng og 30 % gras, til 30 % lyng og 70 % gras. Beredskapsfôr skal i akutte tilfelle kunne skaffast raskt. Grensa for tilleggsfôr er sett til maksimum 20 % av den totale årlege førmengda.

Dyr på beite skal ha tilsyn kvar veke. I utsette periodar, til dømes under lamming og ved sterkt snøfall, skal det vere tilsyn oftare, helst kvar dag. Det skal først tilsynsjournal. Paring skal skje slik at lamming kan skje når det er gunstige beite- og klimaforhold.

Det skal sikrast at dyra finn le i vinterhalvåret, anten naturleg i terrenget eller i tilgjengelege bygningar eller leskur. Dyra skal ha beskyttande ullfell om vinteren. For innsamling av dyr skal det finnast leiegjerde og skiljeanlegg. Dyra skal samlast minimum vår og haust for kontroll, m.a. merking, napping og klipping av ull og nødvendig parasittbehandling.

Godkjend slaktevekt for lam skal vere mellom 8 og 16 kg, og på vaksne dyr mellom 9 og 16 kg.

4. Merking av produktet

Villsau frå Norskekysten kan merkjast med figurmerket for beskytta geografisk nemning.

§ 4. Iverksetjing

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Beskriving av produktopphavet og tilknytninga til det geografiske området

Villsau er eitt av fleire namn som blir brukte på den gamle norske sauerasen Gammalnorsk sau. Sauen er liten, lett, sprek og robust og er godt tilpassa harde kår og naturforholda på kysten. Hovudføda til sauene om vinteren er lyng, elles et han mellom anna gras, einer, tang og tare.

Gammalnorsk sau er truleg siste rest av den opphavlege norske/europeiske landrasen. Fossile sauebein som er funne i Skipshelleren i Vaksdal kommune i Hordaland, kan daterast heilt tilbake til om lag 2550 år f.Kr. og har særtrekk som minner svært om bein frå sau av rasen Gammalnorsk sau. Heller ikkje storleiken eller forma på denne sauene skil seg særleg frå desse funna. Gammalnorsk sau har mange trekk frå dei ville eller lite foredla sauerasane. Til dømes har pelsen mjuk botnull med grovare dekkhår utanpå, halen er kort, alle vèrane har horn, og sauene er relativt liten.

Gammalnorsk sau var heilt fram til slutten av 1800-talet den dominerande rasen i Noreg. Det vart da avla fram tyngre sauer som produserte meir ull og kjøtt. Desse nye sauerasane tok mange stader over for Gammalnorsk sau. Sjølv om folk på ein del av øyane langs vestlandskysten heldt fram med slikt sauehald, var sauene nær ved å døy ut fleire gonger. Det er berre i Austevoll i Hordaland at den opphavlege stammen av Gammalnorsk sau har overlevd heilt fram til vår tid. Men det måtte redningsaksjonar til både i byrjinga av 1950-talet og i byrjinga av 1980-talet for at sauene skulle overleve. All sau av rasen Gammalnorsk sau i Noreg i dag stammar frå Austevoll.

Driftsforma, utegangardrift, er basert på tradisjonar frå vikingtida. Klimaet og vegetasjonen på store delar av norskekysten er slik at det er mogleg å halde ved lag den naturlege driftsforma og beitegrunnlaget. Sauene overvintrar no som da med lynghei som hovudføde, i tillegg til gras og einer, og dessutan tang og tare frå sjøen. Kystlynghei er ein særmerkt landskapstype langs den ytre kyststripa på norskekysten. Det er som vinterbeite kystlyngheia eignar seg best, ettersom lyngen er vintergrøn og har brukbar næringsverdi om vinteren. Ei opprett og robust vekstform gjer at han stikk opp av snøen og er tilgjengeleg for dyra. Klimaet på kysten er oseanisk, med milde vintrar og vanlegvis lite snø, og den snøen som kjem, ligg sjeldan lenger enn eit par veker i strekk. Gammalnorsk sau kan, som eit av få husdyr, grave seg ned og nyttiggjere seg mat under snøen.

Produsentane på norskekysten har lang tradisjon for og god kunnskap om hald av Gammalnorsk sau.

5. nov. Nr. 1404 2010

Vedtak om endring i delegering av myndighet til Arbeids- og velferdsdirektoratet etter forvaltningsloven § 13d første ledd

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 5. november 2010 med hjemmel i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 13d, jf. forskrift 15. desember 2006 nr. 1456 til forvaltningsloven (forvaltningslovsforskriften) § 8 første ledd bokstav d. Kunngjort 9. november 2010 kl. 13.45.

I

I vedtak 30. juni 2006 nr. 735 om delegering av myndighet til Arbeids- og velferdsdirektoratet etter forvaltningsloven § 13d første ledd gjøres følgende endringer:

Første ledd skal lyde:

Arbeidsdepartementets myndighet etter forvaltningsloven § 13d første ledd til å bestemme at opplysninger kan eller skal gis til bruk for forskning uten hinder av taushetsplikten etter § 13, delegeres til Arbeids- og velferdsdirektoratet for så vidt gjelder opplysninger i saker på direktoratets ansvarsområde.

Andre og tredje ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. nov. Nr. 1405 2010

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 5. november 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 22, § 26, § 27, § 32, § 36, § 37, § 39 og § 67. Kunngjort 9. november 2010 kl. 13.45.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 gjøres det følgende endringer:

§ 17 tredje og nye fjerde og femte ledd skal lyde:

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 26. april 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24.

Fra og med 8. november 2010 kan fartøy som lander all fangst fersk, fiske og lande torsk selv om fartøyet har fisket fartøykvoten/maksimalkvoten. Andelen torsk regnet i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24 skal ikke overstige 49 % av samlet fangst av torsk, hyse og sei.

Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 21 tredje og nye fjerde og femte ledd skal lyde:

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 26. april 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24.

Fra og med 8. november 2010 kan fartøy som lander all fangst fersk, fiske og lande torsk selv om fartøyet har fisket fartøykvoten/maksimalkvoten. Andelen torsk regnet i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24 skal ikke overstige 49 % av samlet fangst av torsk, hyse og sei.

Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. nov. Nr. 1412 2010

Forskrift om endring i forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 5. november 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 7, § 16, § 18, § 19, § 20, § 22, § 24, § 43 og § 45, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 9. mai 2003 nr. 687 om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger gjøres følgende endring:

§ 1–1 fjerde ledd skal lyde:

For personell på ikke sjøgående seilskip og maskindrevet skip, og på fiske- og fangstfartøy uansett fartsområde, som i henhold til målebrev utstedt før 16. desember 1983 er under 25 brutto registertonn, gjelder ikke kravene i denne forskrift, selv om de har største lengde på 15 meter og derover, dersom ikke annet er fastsatt i medhold av sjetten eller syvende ledd.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

8. nov. Nr. 1413 2010**Forskrift om endring i midlertidig forskrift om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 8. november 2010 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 38, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I midlertidig forskrift 13. november 2009 nr. 1369 om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt femte ledd skal lyde:

Personer som har fått avslag på søknad etter første ledd helt eller delvis fordi identiteten ikke er kjent, kan fremsette ny søknad gjennom politiet før 15. desember 2010, forutsatt at utlendingen samtykker til ny undersøkelse av identitet. Bare personer som var i riket 8. november 2010 kan fremsette søknad etter første punktum.

§ 5 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. desember 2010.

8. nov. Nr. 1414 2010**Mandat for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 8. november 2010 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd og § 7. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser***§ 1-1. Norges Banks forvaltningsoppdrag**

(1) Departementet plasserer Statens pensjonsfond utland (SPU) som et kroneinnskudd i Norges Bank (banken) i henhold til lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd. Banken skal forvalte innskuddet etter bestemmelsene i dette mandatet og bestemmelser gitt i medhold av § 3-5 femte og sjette ledd, § 4-4 femte ledd, § 9-1 og § 9-3 tredje ledd.

(2) Banken skal søke å oppnå høyest mulig avkastning etter kostnader målt i valutakurven til faktisk referanseindeks.

(3) Banken skal foreta investeringsbeslutninger uavhengig av departementet.

§ 1-2. Plassering av fondsmidlene

(1) Departementets kroneinnskudd (fondsmidlene) skal være plassert på særskilt konto i banken. Banken skal i eget navn videreplassere fondsmidlene i en portefølje av finansielle instrumenter, fast eiendom og kontantinnskudd denominert i utenlandsk valuta.

(2) Verdien på SPU's kronekonto settes lik den regnskapsmessige verdien av porteføljen av eiendom, finansielle instrumenter og kontantinnskudd. Porteføljens regnskapsmessige avkastning fratrukket bankens forvaltningskostnader og justert i henhold til de til enhver tid gjeldende regnskapsbestemmelser for Norges Bank, tillegges SPU's kronekonto.

§ 1-3. Strategisk plan for bankens forvaltning av SPU

(1) Banken skal ha en strategisk plan for hvordan forvalteroppdraget skal løses. Planen skal oppdateres regelmessig og ved vesentlige endringer i forvaltningen.

(2) Banken skal regelmessig evaluere i hvilken utstrekning målene i den strategiske planen er nådd.

§ 1-4. Eksterne forvaltere og tjenesteytere (utkontraktering)

(1) Banken kan benytte eksterne forvaltere og utkontraktere operasjonelle funksjoner, jf. forskrift 17. desember 2009 nr. 1630 om risikostyring og internkontroll i Norges Bank § 5.

(2) Banken skal ha retningslinjer for når utkontraktering kan finne sted.

(3) Banken skal fastsette en ramme for hvor stor del av fondsmidlene én enkelt ekstern forvalter kan forvalte.

(4) Godtgjøringsstrukturen i avtaler med eksterne forvaltere skal være utformet slik at den ivaretar SPU's økonomiske interesser, herunder tar hensyn til tidshorizonten for de aktuelle investeringsstrategiene. De enkelte avtalene med forvaltere om avkastningsavhengige honorarer skal struktureres slik at fondet beholder den vesentligste delen av positiv differanseavkastning.

§ 1–5. Bankens rådgivningsplikt og uttalelserett

- (1) Banken skal gi departementet råd om investeringsstrategien for SPU. Råd kan gis av eget tiltak eller etter anmodning fra departementet.
- (2) Banken skal gi departementet råd om behov for endringer i mandatet for forvaltningen av SPU. Slike råd kan gis av eget tiltak eller etter anmodning fra departementet.
- (3) Banken skal ha anledning til å uttale seg før det foretas vesentlige endringer i mandatet for forvaltningen av SPU, og skal ha varsel i rimelig tid for å kunne foreta eventuelle endringer i porteføljen.

Kapittel 2. Ansvarlig investeringsvirksomhet**§ 2–1. Bankens arbeid med ansvarlig forvaltning**

- (1) Forvaltningen av fondsmidlene skal bygge på målet om høyest mulig avkastning, jf. § 1–1 andre ledd. God avkastning på lang sikt anses å være avhengig av en bærekraftig utvikling i økonomisk, miljømessig og samfunnsmessig forstand samt velfungerende, legitime og effektive markeder.
- (2) Banken skal ha interne retningslinjer for å integrere hensyn til god selskapsstyring, miljø og samfunnsmessige forhold i investeringsvirksomheten i tråd med internasjonalt anerkjente prinsipper for ansvarlig investeringsvirksomhet. Integrering av disse hensynene skal skje under hensyn til investeringsstrategien for SPU og rollen som finansiell forvalter. Ved utøvelsen av forvaltningsoppdraget skal banken vektlegge at investeringene har en lang tidshorison, og at fondet er bredt plassert i de markedene som inngår i investeringsuniverset.
- (3) I forvaltningen av eiendomsporteføljen skal banken innenfor miljøområdet vektlegge hensyn til blant annet energieffektivitet, vannforbruk og avfallshåndtering.

§ 2–2. Eierskapsutøvelse

- (1) Banken skal ha som overordnet målsetning i sin eierskapsutøvelse å sikre SPUs finansielle interesser.
- (2) Eierskapsutøvelsen skal baseres på FNs Global Compact, OECDs retningslinjer for eierskapsutøvelse og OECDs retningslinjer for multinasjonale selskaper. Banken skal ha interne retningslinjer for utøvelse av eierrettighetene hvor det framgår hvordan disse prinsippene er integrert.
- (3) Større endringer i bankens prioriteringer i eierskapsutøvelsen skal oversendes departementet til uttalelse før endelig beslutning treffes. Bankens planer skal høres offentlig for de oversendes departementet.

§ 2–3. Bidrag til utvikling av gode internasjonale standarder innen ansvarlige investeringer

Banken skal aktivt bidra til utviklingen av gode internasjonale standarder innen ansvarlig investeringsvirksomhet og eierskapsutøvelse.

Kapittel 3. Forvaltningen av aksje- og obligasjonsporteføljen**§ 3–1. Innledende bestemmelse**

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for investeringer i SPUs aksje- og obligasjonsportefølje, herunder investeringer i noterte eiendomsselskaper og eiendomsfond som inngår i SPUs aksjeportefølje. Det gjelder særskilte bestemmelser for investeringer som skal inngå i eiendomsporteføljen, jf. kapittel 4.

§ 3–2. Strategisk referanseindeks

- (1) Den strategiske referanseindeksen består av to aktivaklasseindekser: én aksjeindeks og én obligasjonsindeks. Aksjeindeksen utgjør 60 pst. av SPUs strategiske referanseindeks. Obligasjonsindeksen utgjør 40 pst. av SPUs strategiske referanseindeks fratrukket andelen av SPUs verdi som er investert i eiendomsporteføljen. Verdien av eiendomsinvesteringene regnes som nettoverdi, jf. § 4–2 annet ledd.
- (2) Hver aktivaklasseindeks består av tre strategiske regionindekser: Europa, Amerika/Afrika og Asia/Oseania. De tre regionindeksene i de to aktivaklassene utgjør til sammen seks delindekser.
- (3) Innenfor hver enkelt av de seks delindeksene er indeksens sammensetning bestemt av markedskapitaliseringsvektene.
- (4) Verdipapirer departementet har utelukket fra investeringsuniverset, skal ikke inngå i den strategiske referanseindeksen. Når et selskaps aksjer utelukkes fra aksjeindeksen, skal de øvrige selskapene i samme regionindeks vektet opp. Når obligasjoner utelukkes fra obligasjonsindeksen, skal øvrige obligasjoner i samme regionindeks vektet opp. Dersom utstederen har utstedt obligasjoner i flere valutaer tilhørende ulike regionindekser, skal oppvektingsregelen anvendes for hver regionindeks.

§ 3–3. Strategisk obligasjonsindeks

- (1) Den strategiske obligasjonsindeksen har følgende sammensetning:
 - a) 60 pst. består av de finansielle instrumentene som inngår i Barclays Capital Global Aggregate Bond Index (BCGA) og Barclays Capital Global Inflation-Linked Index (BCGI) Europa unntatt instrumenter utstedt i norske kroner (NOK). Denne delen av strategisk obligasjonsindeks skal bestå av lån utstedt i euro, britiske pund, sveitsiske franc, svenske kroner og danske kroner. For obligasjoner utstedt i sveitsiske franc skal referanseindeksen bestå av innenlandske statsobligasjoner.

- b) 35 pst. består av de finansielle instrumentene som inngår i indeksene BCGA og BCGI USA og Canada, med en omvekting av sektorindeksene som beskrevet i tabell 1. Denne delen av strategisk obligasjonsindeks skal bestå av lån utstedt i amerikanske og kanadiske dollar. Variabelen x i tabell 1 skal fastsettes av banken hver måned slik at samlet markedsverdi av instrumenter utstedt i amerikanske dollar ikke endres som følge av omvektlingen.

Tabell 1. Faktorer for omvekting av indeksene i BCGA og BCGI USA og Canada.

	Valuta	Sektor	Region	Faktor
NB CAD ABS	CAD	Securitized	AMERICA	1,0
NB CAD Agency	CAD	Government Related	AMERICA	1,0
NB CAD CMBS	CAD	Securitized	AMERICA	1,0
NB CAD Covered Bonds	CAD	Securitized	AMERICA	1,0
NB CAD Financial	CAD	Corporate	AMERICA	1,0
Global Inflation-Linked: Canada	CAD	ILB	AMERICA	1,0
NB CAD INDS SR	CAD	Corporate	AMERICA	1,0
NB CAD Local Authority	CAD	Government Related	AMERICA	1,0
NB CAD MBS	CAD	Securitized	AMERICA	1,0
NB CAD Sovereign	CAD	Government Related	AMERICA	1,0
NB CAD Supranational	CAD	Government Related	AMERICA	1,0
NB CAD Treasury	CAD	Treasury	AMERICA	1,0
NB CAD Utility	CAD	Corporate	AMERICA	1,0
NB USD ABS	USD	Securitized	AMERICA	0,5
NB USD Agency	USD	Government Related	AMERICA	0,5
NB USD CMBS	USD	Securitized	AMERICA	0,5
NB USD Covered Bonds	USD	Securitized	AMERICA	0,5
NB USD Financial	USD	Corporate	AMERICA	1 + x
Global Inflation-Linked: U.S. TIPS	USD	ILB	AMERICA	1 + x
NB USD INDS SR	USD	Corporate	AMERICA	1 + x
NB USD Local Authority	USD	Government Related	AMERICA	1 + x
NB USD MBS	USD	Securitized	AMERICA	0,5
NB USD Sovereign	USD	Government Related	AMERICA	1 + x
NB USD Supranational	USD	Government Related	AMERICA	1 + x
NB USD Treasury	USD	Treasury	AMERICA	1 + x
NB USD Utility	USD	Corporate	AMERICA	1 + x

- c) 5 pst. skal bestå av statsobligasjoner fra utviklede markeder i BCGA og BCGI Asia/Oseania (Japan, Australia, New Zealand og Singapore). Denne delen av strategisk obligasjonsindeks skal bestå av lån utstedt i japanske yen, australske dollar, New Zealand-dollar og Singapore-dollar.

(2) Sammensetningen av strategisk obligasjonsindeks endres i henhold til endringene i sammensetningen som indekisleverandøren gjennomfører.

§ 3–4. Strategisk aksjeindeks

(1) Den strategiske aksjeindeksen består av FTSE All-Cap indekser, justert for bankens skatteposisjon, for kategoriene utviklede markeder (Developed), avanserte framvoksende markeder (Advanced Emerging) og andre framvoksende markeder (Secondary Emerging). Regionene vektet slik:

- 50 pst. FTSE All-Cap Europa unntatt Norge
- 35 pst. FTSE All-Cap Amerika/FTSE All-Cap Midt-Østen og Afrika
- 15 pst. FTSE All-Cap Asia/Oseania.

(2) Spesifisering av land og selskaper i den strategiske aksjeindeksen følger av FTSEs indeksregler, korrigeret for endringer som følger av § 3–2 fjerde ledd.

(3) Fordelingen på markeder og selskaper innenfor en enkelt region fastsettes daglig. Fordelingen skal baseres på utviklingen i markedsverdiene til de selskapene som inngår i de ulike landene innenfor hver region.

§ 3–5. Faktisk referanseindeks

(1) Den faktiske referanseindeksen tar utgangspunkt i den strategiske referanseindeksen, og består av de samme delindeksene som inngår i den strategiske referanseindeksen, jf. § 3–2 til § 3–4.

(2) Spesifisering av land og selskaper i delindeksene til den faktiske aksjeindeksen følger av indeksleverandørens indeksregler, korrigert for endringer som følger av § 3–2 fjerde ledd.

(3) Sammensetningen av delindeksene til den faktiske obligasjonsindeksen endres i henhold til endringene i sammensetningen som indeksleverandøren gjennomfører, justert for omvektningene som nevnt i § 3–3 første ledd bokstav b.

(4) Den relative andelen av hver delindeks i den faktiske referanseindeksen justeres daglig på grunnlag av totalavkastningen til verdipapirene som inngår i indeksene.

(5) Departementet fastsetter nærmere bestemmelser om overføring av ny kapital til SPU.

(6) Departementet fastsetter nærmere bestemmelser om rebalansering av den faktiske referanseindeksen.

§ 3–6. Tillatte instrumenter

(1) Banken kan plassere porteføljen i finansielle instrumenter og kontantinnskudd som er godkjent i henhold til § 5–10, men begrenset til:

- a) omsettelige obligasjoner og andre omsettelige gjeldsinstrumenter, samt depotbevis for slike obligasjoner
- b) aksjer notert på regulert og anerkjent markedsplass, noterte verdipapirer som kan sidestilles med noterte aksjer, og depotbevis for slike aksjer
- c) verdipapirer som nevnt i bokstav b i unoterte selskaper hvor styret har uttrykt en intensjon om å søke notering på regulert og anerkjent markedsplass
- d) finansielle derivater og fondsandeler som henger naturlig sammen med aksjer, obligasjoner eller råvarer

(2) Banken kan eie finansielle instrumenter og derivater som tilfaller porteføljen som følge av selskaphendelser.

§ 3–7. Rammer for forvaltningen

(1) Banken skal legge opp forvaltningen med sikte på at det annualiserte standardavviket til differanseavkastningen mellom faktisk portefølje og faktisk referanseindeks på ex-ante basis (forventet relativ volatilitet) ikke overstiger 1 pst. Banken fastsetter en metode for beregning av forventet relativ volatilitet som må godkjennes av departementet.

(2) For alle obligasjonsinvesteringer skal det foreligge en kredittvurdering. Banken skal foreta en intern kredittvurdering når eksternt kredittvurdering ikke foreligger. Alle interne kredittvurderinger skal dokumenteres. Banken skal legge opp forvaltningen med sikte på at høyrisiko obligasjoner (kredittvurdering lavere enn «investment grade») ikke utgjør mer enn 3 prosent av markedsverdien av obligasjonsporteføljen.

(3) Nettoeksponering mot aksjer i porteføljen skal ligge i intervallet 50–70 pst. Nettoeksponering skal beregnes i forhold til netto markedsverdi av fondsmidlene (NAV).

(4) Porteføljen skal søkes sammensatt på en slik måte at differanseavkastningen på ex-ante basis er eksponert mot flere systematiske risikofaktorer.

(5) Banken skal fastsette supplerende risikorammer for forvaltningen for å fange opp risiko som erfaringsmessig ikke fanges godt opp av forventet relativ volatilitet, jf. første ledd ovenfor, herunder:

- a) Rammer for minste sammenfall mellom porteføljen og faktisk referanseindeks.
- b) Rammer for kredittrisiko, både på enkeltutstedernivå og på porteføljenivå.
- c) Rammer for likviditetsrisiko.
- d) Rammer for motpartseksponering. Rammene skal inkludere grenser for minimum kredittvurdering til motparter for usikrede innskudd, ikke-børsnoterte derivathandler og andre typer kontrakter som påfører banken motpartsrisiko.
- e) Rammer for belåning, herunder rammer for bruttoeksponering mot ulike aktivaklasser. Belåning kan benyttes med sikte på gjennomføring av forvalteroppdraget på en effektiv måte, men ikke med sikte på å øke SPUs økonomiske eksponering mot risikable aktiva.
- f) Rammer for reinvestering av mottatt kontantsikkerhet. Reinvestering skal ikke gjøres med sikte på å øke SPUs økonomiske eksponering mot risikable aktiva.

(6) Rammene nevnt i femte ledd skal legges fram for departementet minst fire uker før planlagt ikrafttredelse. Senere utvidelser av rammene skal legges fram for departementet minst fire uker før planlagt ikrafttredelse, med mindre særlige forhold tilsier kortere frist.

(7) Innenfor aksjeporteføljen kan banken ikke erverve mer enn 10 pst. av de stemmeberettigede aksjene i et enkelt selskap.

(8) Fondsmidlene skal ikke investeres i verdipapirer utstedt av norske foretak og verdipapirer utstedt i norske kroner. Med norsk foretak menes foretak med hovedkontor i Norge.

(9) Fondsmidlene skal ikke plasseres i verdipapirer som departementet har utelukket fra investeringsuniverset, jf. retningslinjer 1. mars 2010 for behandling av saker om utelukkelse eller observasjon av selskaper for Statens pensjonsfond utland § 8.

(10) Fondsmidlene skal ikke plasseres i rentebærende instrumenter utstedt av stater eller statsrelaterte utstedere i de særlige tilfeller der departementet har avskåret slike investeringer på bakgrunn av at det er rettet internasjonale sanksjoner av stort omfang mot et bestemt land og Norge har sluttet opp om sanksjonene.

Kapittel 4. Forvaltningen av eiendomsporteføljen

§ 4-1. Innledende bestemmelse

Banken skal plassere inntil 5 pst. av fondsmidlene i en egen portefølje av eiendomsinvesteringer (eiendomsporteføljen) i henhold til bestemmelsene i dette kapitlet.

§ 4-2. Definisjoner

(1) Med bruttov verdi menes i dette kapitlet verdien av eiendomsporteføljen før fradrag for SPUs andel av gjeld knyttet til investeringene.

(2) Med nettov verdi menes i dette kapitlet verdien av eiendomsporteføljen fratrukket SPUs andel av gjeld knyttet til investeringene.

(3) Nettoavkastningen av eiendomsporteføljen skal beregnes etter fratrekk for alle kostnader, som drifts-, transaksjons- og skatte-, forvaltnings- og depotkostnader.

(4) Med eiendom menes i dette kapitlet rettigheter til grunn og eventuell bebyggelse som finnes på denne. Eiendom omfatter ikke infrastruktur slik som veier, jernbane, havner, flyplasser og annen grunnleggende infrastruktur.

§ 4-3. Overordnede rammer for investeringer i eiendom

(1) Eiendomsporteføljen kan investeres i eiendom eller i egenkapital og rentebærende instrumenter utstedt av noterte og unoterte selskaper, fondskonstruksjoner og andre juridiske personer som har kjøp, utvikling og forvaltning eller finansiering av eiendom som hovedvirksomhet.

(2) Eiendomsporteføljen kan investeres i derivater som henger naturlig sammen med eiendomsinstrumenter. I beregningen av landsammensetning og andelen noterte investeringer skal derivater avbildes med den underliggende økonomiske eksponeringen.

(3) Banken kan foreta investeringene i eiendomsporteføljen gjennom norske eller andre juridiske personer.

(4) Investeringer i noterte egenkapitalinstrumenter skal være notert på regulert og anerkjent markedsplass. Unoterte selskaper og fondskonstruksjoner skal være etablert i OECD-land, land som Norge har skatteavtaler med eller annet land som Norge i medhold av annen folkerettslig overenskomst kan kreve skatteopplysninger fra.

(5) Banken kan ikke investere i eiendom lokalisert i Norge eller i eiendomsselskaper, eiendomsfond eller liknende konstruksjoner som har som primært formål å investere i Norge.

(6) Fondsmidlene i eiendomsporteføljen skal ikke plasseres i verdipapirer utstedt av foretak som departementet har utelukket fra investeringsuniverset, jf. retningslinjer av 1. mars 2010 for behandling av saker om utelukkelse eller observasjon av selskaper for Statens pensjonsfond utland § 8.

(7) Banken skal ha interne retningslinjer for verdifastsettelse av instrumenter ved interne transaksjoner mellom eiendomsporteføljen og aksje- og obligasjonsporteføljene.

§ 4-4. Strategisk land- og sektorfordeling

(1) Eiendomsporteføljens strategiske landfordeling skal tilsvare landvektene i den europeiske delen av IPD Global Property Benchmark med unntak for Norge.

(2) Investeringer i et enkelt land skal ikke overstige 25 pst. av eiendomsporteføljens verdi. Denne begrensningen gjelder ikke for Frankrike, Storbritannia og Tyskland.

(3) Eiendomsporteføljen skal plasseres i henhold til følgende sektorfordeling av porteføljens samlede verdi:

- a) Kontorbygg 0–100 pst.
- b) Detaljhandel 0–100 pst.
- c) Bolig 0–25 pst.
- d) Industri 0–25 pst.
- e) Øvrig eiendom 0–25 pst.

(4) Land- og sektorfordelingen gjelder inntil nettov verdien av eiendomsporteføljen utgjør 1 pst. av fondets markedsverdi. Norges Bank skal senest to måneder etter dette tidspunktet sende Finansdepartementet begrunnet forslag til eventuelle endringer i land- og sektorfordelingen med tilhørende rammer for avvik.

(5) Banken skal på anmodning fra departementet foreslå en strategisk land- og sektorfordeling med tilhørende rammer for avvik for bruttov verdien av eiendomsporteføljens investeringer. Fordelingen og rammene fastsettes av departementet.

§ 4-5. Avkastningsmål

(1) Banken skal søke å oppnå en nettoavkastning av eiendomsporteføljen som minst tilsvarer Investment Property Databank (IPD) Global Property Benchmark for Statens pensjonsfond utland (IPD SPU). Avkastningen av IPD SPU er lik IPDs Global Property Benchmark, vektet med den strategiske landfordelingen, jf. § 4-4, og hensyntatt den faktiske effekten av belåning og anslag på normale forvaltnings- og skattekostnader.

(2) Eiendomsporteføljens avkastning og avkastningsmålet beregnes som et annualisert femårig gjennomsnitt av årlig tidsvektet avkastning, målt i valutakurven som tilsvarer avkastningsmålet valutasammensetning.

§ 4-6. *Diversifiseringskrav*

(1) Eiendomsporteføljen skal være veldiversifisert geografisk, over sektorer og over eiendommer og instrumenter.

(2) Banken skal begrense risikoen i eiendomsporteføljen gjennom rammer for

- a) investeringer i framvoksende markeder
- b) investeringer i eiendom under utvikling
- c) investeringer i eiendom som ikke er utleid
- d) investeringer i et enkelt år (vintage)
- e) investeringer i rentebærende instrumenter
- f) investeringer i noterte eiendomsaksjer.

§ 4-7. *Belåning*

(1) Gjeldsfinansiering kan benyttes i fondskonstruksjoner og av andre juridiske personer med sikte på gjennomføring av forvalteroppdraget på en effektiv måte, men belåningen kan ut over dette ikke gjøres med sikte på å øke SPUs økonomiske eksponering mot risikable aktiva.

(2) Banken skal fastsette rammer for eiendomsporteføljens samlede gjeldsgrad og maksimal gjeldsgrad på enkeltinvesteringer.

§ 4-8. *Investeringsgjennomgang*

(1) Banken skal ha retningslinjer som sikrer en grundig gjennomgang (due diligence) av den enkelte investeringen før det investeres i eiendom som omfattes av dette kapitlet.

(2) Gjennomgangen skal inkludere vurderinger av ulike sider ved risikoen knyttet til investeringen, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, kreditrisiko, motpartsrisiko, operasjonell risiko, juridisk, skattemessig og eventuell teknisk og miljømessig risiko. Gjennomgangen skal dokumenteres.

§ 4-9. *Innfasing av eiendom i SPUs portefølje*

(1) Allokering av kapital til eiendomsporteføljen skal motsvares av en tilsvarende reduksjon i referanseindeksen for rentebærende instrumenter.

(2) Bankens råd om sammensetningen av den teoretiske overføringsporteføljen skal omfatte kun referanseindeksene for egenkapitalinstrumenter og rentebærende instrumenter. Ved beregning av teoretisk overføringsportefølje skal siste tilgjengelige markedsverdi av eiendomsporteføljen benyttes for å beregne verdien av SPUs totale referanseindeks.

(3) Banken skal søke å spre innfasingen over flere år og over relevante risikofaktorer, jf. § 4-6 første ledd.

(4) Innfasingstakten skal bestemmes ut fra bankens langsiktige forventninger om avkastning og risiko i eiendomsmarkedet, og SPUs mulige investeringer i andre markeder.

Kapittel 5. Verdivurdering, avkastningsmåling og styring, måling og kontroll av risiko

§ 5-1. *Innledende bestemmelser*

(1) Banken skal fastsette prinsipper for verdivurdering, avkastningsmåling og styring, måling og kontroll av risiko som minst oppfyller internasjonalt anerkjente standarder og metoder. Banken skal evaluere sitt arbeid og sin kompetanse knyttet til bankens risikostyring og internkontroll minst én gang årlig, jf. forskrift 17. desember 2009 nr. 1630 om risikostyring og internkontroll i Norges Bank § 3 nr. 7.

(2) Banken skal ha rutiner for rapportering av risiko og eksponeringer på de områder som dekkes av dette kapitlet. Målemetodene skal utfylle hverandre.

§ 5-2. *Verdivurdering og avkastningsmåling*

(1) Avkastningen i aksje- og obligasjonsporteføljen skal måles i valutasammensetningen til faktisk referanseindeks (valutakurven), jf. § 3-5. Avkastningen i eiendomsporteføljen skal måles i valutasammensetningen til avkastningsmålet, jf. § 4-5.

(2) Avkastningsberegningene skal utarbeides i samsvar med metodikken i Global Investment Performance Standards (GIPS).

(3) Banken skal fastsette prinsipper for prising og avkastningsmåling av de finansielle instrumentene som inngår i porteføljen.

(4) Metoden for å fastsette verdien av finansielle instrumenter skal være etterprøvbart og med rimelig sikkerhet representere den virkelige verdien av fondsmidlene på måletidspunktet.

(5) Banken skal minst én gang i året, fortrinnsvis pr. 31. desember, innhente en eksternt, uavhengig verdivurdering av de unoterte eiendomsinvesteringene.

§ 5-3. Måling og styring av markedsrisiko

(1) Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av markedsrisiko i forvaltningen, herunder relevante kilder til systematisk risiko, jf. § 3-7. Målingene skal søke å fange opp all relevant markedsrisiko knyttet til de finansielle instrumentene som brukes i forvaltningen. Risikoen skal anslås ved hjelp av flere forskjellige metoder. Det skal gjennomføres stresstester basert på blant annet historiske hendelser og scenarier for framtidig utvikling i systematiske risikofaktorer.

(2) Analyser av ekstremhendelsesrisiko skal være en integrert del av risikostyringen av SPU.

§ 5-4. Måling og styring av kredittrisiko

Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av kredittrisikoen, jf. § 3-7. Målingene av kredittrisiko skal søke å fange opp all relevant kredittrisiko knyttet til de finansielle instrumentene som brukes i forvaltningen.

§ 5-5. Måling og styring av motpartseksposering

(1) Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av motpartseksposering, jf. § 3-7.

(2) Banken skal ha betryggende rutiner og systemer for utvalgelse og evaluering av motparter. Banken skal fastsette maksimumsrammer for eksponering, minstekrav til kredittvurdering og standarder for sikkerhetsstillelse, håndtering av sikkerheter og ordninger for motregning. Samlet motpartseksposering skal beregnes i henhold til internasjonalt anerkjente metoder.

§ 5-6. Måling og styring av belåning

Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av belåning i porteføljen, jf. § 3-7. Prinsippene skal omfatte implisitt belåning som oppnås gjennom derivater og reinvestering av kontantsikkerhet som blir stilt ved verdipapirutlån eller gjenkjøpsavtaler.

§ 5-7. Innlån og utlån av verdipapirer og salg av verdipapirer banken ikke eier

(1) Banken skal fastsette retningslinjer for innlån og utlån av verdipapirer og for salg av verdipapirer banken ikke eier.

(2) Salg av verdipapirer banken ikke eier (short salg) kan bare foretas dersom banken har tilgang til verdipapirene gjennom en etablert låneordning.

§ 5-8. Reinvestering av mottatt kontantsikkerhet

Banken skal fastsette retningslinjer for reinvestering av mottatt kontantsikkerhet, jf. § 3-7.

§ 5-9. Måling og styring av operasjonell risiko

(1) Banken skal nærmere definere og avgrense innholdet i begrepet operasjonell risiko.

(2) Operasjonelle risikofaktorer skal identifiseres, vurderes etter sannsynlighet og konsekvens, overvåkes og håndteres.

§ 5-10. Godkjenning av instrumenter

(1) Før fondsmidlene investeres skal banken godkjenne alle finansielle instrumenter som benyttes i forvaltningen og alle markeder fondsmidlene investeres i.

(2) Bankens godkjenning skal avhenge av at instrumentet bidrar til en effektiv gjennomføring av forvaltningsoppdraget og at banken kan sikre en helhetlig styring, kontroll og oppfølging av all relevant investeringsrisiko og operasjonell risiko.

(3) Godkjenningen skal dokumenteres.

Kapittel 6. Ramme for forvaltningskostnader**§ 6-1. Ramme for forvaltningskostnader**

(1) Banken skal innen 1. desember hvert år sende departementet et begrunnet forslag til ramme for forvaltningskostnader knyttet til forvaltningen av SPU basert på overslag over neste års forvaltningskostnader.

(2) Departementet fastsetter rammen for forvaltningskostnadene som andel av forvaltet kapital. Banken godtgjøres for kun faktiske kostnader innenfor den fastsatte rammen. Kostnader utover den fastsatte rammen blir ikke dekket. Del av honorar til eksterne forvaltere som følger av oppnådd meravkastning, dekkes utenfor den fastsatte rammen for forvaltningskostnader.

(3) Totale faktiske kostnader kan trekkes direkte fra departementets særskilte konto før netto avkastning tilføres kronekontoen, jf. § 1-2 annet ledd. Banken skal oversende sin beregning av totale forvaltningskostnader så tidlig som mulig og senest én uke før endelig regnskapsoppstilling.

Kapittel 7. Offentlig rapportering**§ 7-1. Offentlige rapporter om forvaltningen av fondsmidlene**

(1) Banken skal utarbeide offentlige kvartals- og årsrapporter om forvaltningen av fondsmidlene. Ved utarbeidelsen skal det legges til grunn at det skal være størst mulig åpenhet om forvaltningen innenfor de rammer som settes av en forsvarlig gjennomføring av forvalteroppdraget.

(2) Rapportene skal bestå av en beskrivende del og utdrag av de deler av bankens regnskap som vedrører forvaltningen av fondsmidlene, fastsatt i henhold til de til enhver tid gjeldende regnskapsregler for Norges Bank.

(3) Den beskrivende delen skal inneholde en rettvise og utfyllende oversikt over fondsmidlenes verdiutvikling, kostnader, forvaltningsstrategier, verdiskaping i den operative forvaltningen og av relevant risiko i kapitalforvaltningen, herunder utnyttelse av rammene gitt i dette mandatet. I tillegg skal det gis en redegjørelse for organiseringen av kapitalforvaltningen i banken.

(4) Den beskrivende delen av årsrapporten skal inneholde en særskilt redegjørelse for forvaltningen av eiendomsporteføljen.

(5) Den beskrivende delen av årsrapporten skal videre inneholde en særskilt redegjørelse for bankens arbeid innen eierskapsutøvelse og integrering av hensynet til god selskapsstyring, miljø og samfunnsmessige forhold, herunder en redegjørelse for særskilte miljørelaterte investeringer. Redegjørelsen for de miljørelaterte investeringene skal omfatte blant annet omfang, strategi, aktivatype, beskrivelse og vurdering av hvordan de ivaretar intensjonen med miljøprogrammet.

(6) Dersom beregningsmetodene som ligger til grunn for rapportering av avkastning og risiko, er endret siden den sist utgitte rapporten, skal det redegjøres for hvorfor metodene er endret og det skal gis opplysninger om eventuelle effekter av dette. Det skal videre gis proforma-tall i henhold til tidligere beregningsmetoder i fire påfølgende rapporter.

(7) Årsrapporten skal offentliggjøres senest tre måneder etter utløp av regnskapsåret. Rapportenes hovedpunkter skal gjøres tilgjengelig i trykt form. Øvrig rapportering kan skje i elektronisk form.

§ 7-2. Offentliggjøring av hovedstyrets retningslinjer

Prinsipper, retningslinjer og rammer fastsatt av bankens hovedstyre som følger av dette mandatet skal offentliggjøres.

§ 7-3. Rapportering til IPD

(1) Banken skal levere eiendomsspesifikke data til IPD i henhold til deres standarder for alle unoterte investeringer i eiendom hvor det lar seg gjøre.

(2) Dataleveransene skal tilrettelegges for beregning av eiendomsporteføljens belåning, jf. § 4-5.

Kapittel 8. Forholdet mellom departementet og banken

§ 8-1. Orienteringsplikt

(1) Banken skal oversende departementet den strategiske planen, jf. § 1-3.

(2) Banken skal orientere departementet dersom SPU's verdier endrer seg vesentlig og om andre vesentlige forhold i forvaltningen.

(3) Banken skal gi departementet de opplysninger departementet ber om, herunder opplysninger til selskap som bistår departementet i vurderingen av bankens forvaltning av SPU. Data skal kunne leveres i datalesbar form.

(4) Orientering skal skje uten ugrunnet opphold etter at forholdet som utløser opplysningsplikten, har oppstått.

§ 8-2. Bankens plikter ved overskridelse av rammer for forvaltningen

(1) Dersom det oppstår situasjoner der rammene i § 3-7 og § 4-3 og § 4-4 blir overskredet, skal banken uten ugrunnet opphold foreta en vurdering av hvordan forvaltningen kan bringes innenfor rammene på en hensiktsmessig og kostnadseffektiv måte.

(2) Departementet skal orienteres ved vesentlige brudd på rammene nevnt i første ledd.

§ 8-3. Kvartalsmøter

(1) Det skal avholdes møter mellom departementet og banken minst hvert kvartal. Møtene finner sted etter innkalling fra departementet. Departementet utarbeider nærmere spesifisering av hvilke data som skal oversendes som grunnlag for departementets forberedelse til kvartalsmøtet, format og tidspunkt for oversendelsen.

(2) På møtet skal følgende behandles:

a) resultatene for siste kvartal

b) hovedpunkter i eierskapsutøvelsen siste kvartal

c) andre saker departementet eller banken har meldt opp for behandling.

Kapittel 9. Adgang til å fravike bestemmelsene, overgangsbestemmelser og ikrafttredelse

§ 9-1. Adgang til å fravike bestemmelsene

Departementet kan i særlige tilfeller tillate banken å fravike bestemmelsene i dette mandatet.

§ 9-2. Overgangsbestemmelse

(1) Banken skal innen 1. desember 2010 legge fram for departementet rammer som nevnt i § 3-7 med planlagt ikrafttredelse 1. januar 2011.

§ 9-3. Ikrafttredelse

(1) Kapittel 6 og § 9-2 trer i kraft straks. Øvrige bestemmelser trer i kraft 1. januar 2011.

(2) Forskrift 22. desember 2005 nr. 1725 om forvaltningen av Statens pensjonsfond utland, retningslinjer for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (utfyllende bestemmelser til lov om Statens pensjonsfond og forskrift om forvaltning av Statens pensjonsfond utland), regler 24. februar 2010 nr. 242 om forvaltningen av eiendomsporteføljen i Statens pensjonsfond utland og retningslinjer 1. mars 2010 for Norges Banks arbeid med ansvarlig forvaltning og eierskapsutøvelse i Statens pensjonsfond utland oppheves 1. januar 2011. Fra samme dato opphører forvaltningsavtale 12. februar 2001 med senere endringer mellom departementet og banken.

(3) Departementet kan fastsette særskilte overgangsbestemmelser.

9. nov. Nr. 1415 2010

Forskrift om stopp i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. november 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1695 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010 § 26. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter sild sør for 62° N for kystfartøy tilhørende lukket gruppe stoppes med virkning fra 10. november 2010 kl. 08.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er satt til 10. november 2010 kl. 11.00. Uavhengig av denne stoppen kan kystfartøy med adgang til å delta i lukket gruppe fortsette fisket innenfor den garanterte kvoteenheten på 5,7 tonn.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen gitt i denne forskrift straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1448 2010

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 9. november 2010 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 5 skal lyde:

Vedlegg 5. Stater med visumfriehtsavtale

Utlendinger fra følgende stater, spesielle administrative regioner og oversjøiske territorier er visumfrie ved innreise i Norge pr. 1. januar 2010, jf. utlendingsforskriftens § 3–1 første ledd bokstav e og § 3–3 annet ledd:

Albania^{****}
Amerikas Forente Stater
Andorra
Argentina
Australia
Belgia
Bermuda^{*}
Bosnia-Hercegovina^{****}
Brasil
Brunei
Bulgaria
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
El Salvador
Estland

Finland
Frankrike
Guatemala
Hellas
Honduras
Hongkong**
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Korea, Republikken
Kroatia
Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao***
Makedonia****
Malaysia
Malta
Mexico
Monaco
Montenegro****
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
Romania
San Marino
Serbia****
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia
Sveits
Sverige
Tsjekia
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike.

- * Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass.
- ** Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass og BN(0)-pass.
- *** Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.
- **** Gjelder innehavere av biometriske pass.

II

Endringene trer i kraft fra det tidspunkt departementet bestemmer.

10. nov. Nr. 1416 2010

Forskrift om endring i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 10. november 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 16–1 femte ledd. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 16–1–1 skal lyde:

Opplysninger og kontrolloppgaver som nevnt i merverdiavgiftsloven § 16–1 første ledd kan kreves utlevert for ikke navngitte næringsdrivende når opplysningene er relatert til omsetning av klimakvoter og til omsetning av kraft.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1417 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 10. november 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 27, § 36 og § 42 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 17. desember 2009 nr. 1596 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild gjøres følgende endring:

§ 22 annet ledd skal lyde:

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt. Det kan også gjøres unntak for erstatningsfartøy som ikke har fisket andre kvoter enn de som har blitt tildelt for selgers fiske med dette fartøyet de siste to årene, regnet fra kjøpstidspunktet. Slikt unntak kan ikke gis for fiske i åpen gruppe.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1418 2010**Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 11. november 2010 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 8–3 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 5 i listen «Lavinntektsland» plasseres Kirgisistan etter Kenya.

I vedlegg 5 i listen «Mellominntektsland og lavinntektsland med befolkning over 75 millioner» plasseres Armenia etter Argentina.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1419 2010**Forskrift om endring i forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 11. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 9, § 14, § 15, § 17 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.2 nr. 45 (forordning (EF) nr. 129/2009). Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.2

(forordning (EF) nr. 809/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 810/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 811/2003, forordning (EF) nr. 878/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1877/2006, forordning (EF) nr. 79/2005, forordning (EF) nr. 92/2005 unntatt artikkel 6, som endret ved forordning (EF) nr. 2067/2005, forordning (EF) nr. 1678/2006 og forordning (EF) nr. 1576/2007, forordning (EF) nr. 181/2006 unntatt artikkel 2, forordning (EF) nr. 197/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 832/2007 og forordning (EF) nr. 129/2009, forordning (EF) nr. 2007/2006 unntatt artikkel 8)

om overgangs- og gjennomføringsbestemmelsene for virksomheter og animalske biprodukter gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Innholdet i forordning (EF) nr. 809/2003 og forordning (EF) nr. 810/2003, som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, gjelder selv om dato for forordningene er utløpt.

Innledningsteksten til vedheng om Forordninger skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I

- del 7.1 nr. 9b (forordning (EF) nr. 1774/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 808/2003, forordning (EF) nr. 668/2004, forordning (EF) nr. 92/2005, forordning (EF) nr. 93/2005, forordning (EF) nr. 416/2005, forordning (EF) nr. 181/2006, forordning (EF) nr. 208/2006, forordning (EF) nr. 2007/2006, forordning (EF) nr. 829/2007, forordning (EF) nr. 1432/2007, forordning (EF) nr. 399/2008, forordning (EF) nr. 437/2008, forordning (EF) nr. 523/2008, forordning (EF) nr. 777/2008)
- del 7.2 (forordning (EF) nr. 809/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 810/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 811/2003, forordning (EF) nr. 878/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1877/2006, forordning (EF) nr. 79/2005, forordning (EF) nr. 92/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 2067/2005, forordning (EF) nr. 1678/2006 og forordning (EF) nr. 1576/2007, forordning (EF) nr. 181/2006, forordning (EF) nr. 197/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 832/2007 og forordning (EF) nr. 129/2009, forordning (EF) nr. 2007/2006)

slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 1774/2002 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 777/2008 og sist endret 14. juni 2010. Forordning (EF) nr. 809/2003 og forordning (EF) nr. 810/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 209/2006 og sist endret 26. oktober 2007. Forordning (EF) nr. 92/2005 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 1576/2007 og sist endret 1. mai 2010. Forordning (EF) nr. 197/2006 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 129/2009 og sist endret 11. november 2010.

I delen med forordninger i pdf skal konsolidert forordning (EF) nr. 197/2006 lyde:

Konsolidert forordning (EF) nr. 197/2006

Se her for å lese forordning (EF) nr. 197/2006:

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 45 (forordning (EF) nr. 129/2009):

Se her for å lese forordning (EF) nr. 129/2009:

11. nov. Nr. 1449 2010**Forskrift om endring i forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer og forskrift om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 11. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 10, § 13, § 14, § 15, § 16, § 19, § 23, § 32 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009), nr. 25 (forordning (EF) nr. 1003/2005 endret ved forordning (EF) nr. 213/2009) og nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008). Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007), del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009), del 7.2 nr. 25 (forordning (EF) nr. 1003/2005 endret ved forordning (EF) nr. 213/2009), nr. 28 (forordning (EF) nr. 1168/2006), nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006), nr. 47 (forordning (EF) nr. 646/2007) og nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008).

§ 1 skal lyde:

§ 1. Overordnede regler om kontroll med Salmonella og andre zoonoser

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007) om kontroll av Salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Bestemmelser som endrer forordning (EF) nr. 2160/2003 er gitt i § 2 første ledd, jf. forordning (EF) nr. 1003/2005 og forordning (EF) nr. 213/2009.

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009) om et overgangstiltak som gir unntak fra europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til direkte levering av små mengder ferskt kjøtt fra flokker av broilere og kalkuner gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 25 (forordning (EF) nr. 1003/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 213/2009) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 vedrørende et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 tredje ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 47 (forordning (EF) nr. 646/2007) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til fellesskapsmålet for å redusere prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *salmonella typhimurium* hos broilere og om oppheving av forordning (EF) nr. 1091/2005 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Bestemmelser som endrer forordning (EF) nr. 646/2007 er gitt i fjerde ledd, jf. forordning (EF) nr. 584/2008.

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til fellesskapsmål for å redusere prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos kalkuner gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Avsnittet «Forordninger» endres slik:

Konsolidert forordning (EF) nr. 2160/2003 innledningen skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1003/2005, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 1237/2007 og forordning (EF) nr. 213/2009) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EF) nr. 2160/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 213/2009.

I konsolideringsoversikten til forordning (EF) nr. 2160/2003 tilføyes:

► **M4** Kommissjonsforordning (EF) nr. 213/2009 av 18. mars 2009.

I del C i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal overskriften og nr. 1 lyde:

► **M4 C. Særlige krav til avlsflokker av *Gallus gallus* og avlskalkuner**

1. Tiltakene nevnt i nr. 3–5 skal treffes når analysen av prøver som er tatt i samsvar med del B eller i samsvar med prøveprogrammene omhandlet i vedleggene til kommissjonsforordning (EF) nr. 1003/2005¹ og forordning (EF) nr. 584/2008,² viser at det forekommer *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i en avlsflokk av *Gallus gallus* eller avlskalkuner under omstendighetene nevnt i nr. 2.

1 EUT L 170 av 1.7.2005, s. 12.

2 EUT L 162 av 21.6.2008, s. 13.

◄ **M4**

Konsolidert forordning (EF) nr. 1003/2005 innledningen skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 25 (forordning (EF) nr. 1003/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 1168/2006 og forordning (EF) nr. 213/2009) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EF) nr. 1003/2005 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 213/2009.

I konsolideringsoversikten til forordning (EF) nr. 1003/2005 tilføyes:

► **M2** Kommissjonsforordning (EF) nr. 213/2009 av 18. mars 2009

Vedlegget til konsolidert forordning (EF) nr. 1003/2005 skal lyde:

► **M2 Vedlegg**

Prøveprogram som er nødvendig for å kontrollere at fellesskapsmålet for reduksjon av *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* og *Salmonella virchow* i voksne avlsflokker av *Gallus gallus* er nådd

1. *Utvalgsgrunnlag*

Utvalgsgrunnlaget skal omfatte alle avlsflokker av voksent tamfjørfe (*Gallus gallus*) på minst 250 fugler (heretter kalt «avlslflokker»).
2. *Overvåking av avlsflokker*
- 2.1. *Sted, hyppighet og status for prøvetakingen*

Det skal tas prøver av avlsflokker på den driftsansvarliges initiativ og innenfor rammen av offentlig kontroll.
- 2.1.1. *Prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ*

Prøvetakingen skal finne sted annenhver uke på det av følgende steder som vedkommende myndighet utpeker:

 - a) i rugeriet, eller
 - b) i driftsenheten.

Vedkommende myndighet kan beslutte å anvende ett av alternativene nevnt i bokstav a) og b) på hele prøveprogrammet for alle avlsflokker av broilere, og ett av alternativene for avlsflokker av verpehøner. I driftsenheter som hovedsakelig eksporterer rugeegg til eller handler med rugeegg med andre medlemsstater, skal prøvetakingen under alle omstendigheter skje i driftsenheten. Vedkommende myndighet skal innføre en framgangsmåte som sikrer at analyselaboratoriet umiddelbart underretter vedkommende myndighet dersom det under prøvetaking som utføres på den driftsansvarliges initiativ, påvises serotyper av salmonella som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 (heretter kalt «relevant salmonella»). Det er fortsatt den driftsansvarliges og analyselaboratoriets ansvar å melde fra i rett tid om påvisning av salmonella, herunder serotypen.

Dersom fellesskapsmålet er nådd i minst to sammenhengende kalenderår, kan vedkommende myndighet som unntak beslutte at prøvetakingen i driftsenheten begrenses til hver tredje uke. Vedkommende myndighet kan beslutte å gå tilbake til et intervall på to uker mellom prøvetakingene dersom det påvises en positiv flokk i driftsenheten og/eller i andre tilfeller der den finner det hensiktsmessig.
- 2.1.2. *Prøvetaking innenfor rammen av offentlig kontroll*

Med forbehold for vedlegg II del C nr. 2 i forordning (EF) nr. 2160/2003 skal den offentlige prøvetakingen omfatte følgende:
- 2.1.2.1. Dersom prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ finner sted i rugeriet:
 - a) rutinemessig prøvetaking hver 16. uke i rugeriet, og

- b) rutinemessig prøvetaking i driftsenheten to ganger i løpet av produksjonssyklusen: første gang innen fire uker etter overflytting til eggleggingsfase eller eggleggingsenhet, og annen gang mot slutten av eggleggingsfasen, tidligst åtte uker før slutten av produksjonssyklusen,
- c) bekreftende prøvetaking i driftsenheten når relevant salmonella er påvist ved prøvetaking i rugeriet.

2.1.2.2. Dersom prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ finner sted i driftsenheten, skal rutinemessig prøvetaking gjennomføres tre ganger i løpet av produksjonssyklusen:

- a) innen fire uker etter overflytting til eggleggingsfase eller eggleggingsenhet,
- b) mot slutten av eggleggingsfasen, tidligst åtte uker før slutten av produksjonssyklusen,
- c) under produksjonen, på et tidspunkt med tilstrekkelig avstand til prøvetakingene nevnt i bokstav a) og b).

2.1.2.3. Som unntak fra nr. 2.1.2.1 og 2.1.2.2 og dersom fellesskapsmålet er nådd i minst to sammenhengende kalenderår, kan vedkommende myndighet erstatte den rutinemessige prøvetakingen med prøvetaking

- a) én gang i løpet av produksjonssyklusen i driftsenheten, og én gang om året i rugeriet, eller
- b) to ganger med tilstrekkelig mellomrom i løpet av produksjonssyklusen i driftsenheten.

Prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

2.2. Prøvetakingsprotokoll

2.2.1. Prøvetaking i rugeriet

Det skal tas minst én prøve fra hver avlsflokk ved hver prøvetaking. Prøvetakingen bør skje på en klekkedag da det er tilgang på prøver fra alle avlsflokker, og alt materiale fra alle klekkeapparater som det tas ut klekkede kyllinger fra på prøvetakingsdagen, bør utgjøre en forholdsmessig andel av prøvene. Dersom det er mer enn 50 000 egg fra én flokk i klekkeapparatene, skal det tas ytterligere en prøve fra den flokken.

Prøven skal minst omfatte:

- a) én samleprøve av klekkepapir med synlig avføring tilfeldig utvalgt fra fem atskilte klekkekurver eller steder i klekkeapparatet, slik at prøven omfatter et areal på minst 1m². Dersom rugeeggene fra en avlsflokk fyller mer enn ett klekkeapparat, skal det imidlertid tas en slik samleprøve fra hvert av opptil fem klekkeapparater, eller
- b) én prøve tatt med en eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm² fra hele bunnen av minst fem klekkekurver umiddelbart etter at kyllingene er tatt ut, eller fra dun fra fem steder, herunder fra gulvet, i hvert av opptil fem klekkeapparater med klekkede egg fra flokken, idet det sikres at det tas minst én prøve fra hver flokk som eggene stammer fra, eller
- c) 10 g knekte eggeskall som tas fra opptil 25 atskilte klekkekurver (dvs. en utgangsprøve på 250 g) i opptil fem klekkeapparater med klekkede egg fra flokken, og som knuses og blandes til en delprøve på 25 g.

Framgangsmåten i bokstav a), b) og c) skal følges både ved prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ og ved offentlig prøvetaking. Det er ikke obligatorisk å inkludere et klekkeapparat med egg fra forskjellige flokker dersom minst 80 % av eggene kommer fra andre klekkeapparater som det tas prøver fra.

2.2.2. Prøvetaking i driftsenheten

2.2.2.1. Rutinemessig prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ

Prøvetakingen skal hovedsakelig bestå av avføringsprøver og skal ta sikte på å påvise en prevalens på 1 % i flokken med en pålitelighetsgrense på 95 %. For dette formål skal prøvene bestå av ett av følgende:

- a) Samleprøver av avføring som hver består av atskilte prøver av fersk avføring som hver veier minst 1 g og er tilfeldig tatt fra en rekke steder i fjørfehuset der flokken holdes, eller fra hver gruppe av fjørfehus i driftsenheten der flokken holdes, dersom flokken har fri adgang til mer enn ett fjørfehus i en bestemt driftsenhet. Avføringen kan samles for analyse i minst to samleprøver.

Det skal tas atskilte avføringsprøver fra følgende antall steder for å danne en samleprøve:

<i>Antall fugler i flokken</i>	<i>Antall avføringsprøver som skal tas i flokken</i>
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1000 eller flere	300

b) Sokkeprøver og/eller støvprøver:

Overtrekkssokkene skal være tilstrekkelig absorberende til å kunne suge opp fuktighet. «Sokker» av gasbind kan også brukes.

Overtrekkssokkenes overflate skal fuktes med et egnet fortynningsmiddel (f.eks. sterilt vann eller 0,8 % natriumklorid og 0,1 % pepton i sterilt avionisert vann, eller et annet fortynningsmiddel som er godkjent av vedkommende myndighet).

Den som tar prøven, skal gå omkring i fjørfehuset etter en rute som gir representative prøver fra alle deler av fjørfehuset eller den berørte sektoren, herunder arealer dekket med strø og arealer med spaltegulv, forutsatt at det er trygt å gå på spaltegulvet. Prøvetakingen skal omfatte alle innhegninger i hvert fjørfehus. Når prøvetakingen i den valgte sektoren er fullført, skal overtrekkssokkene tas forsiktig av, slik at materialet som sitter fast på dem, ikke faller av.

Prøvene skal omfatte:

- i) fem par sokkeprøver som hvert dekker omtrent 20 % av fjørfehusets areal, og som for analyse kan samles til minst to samleprøver, eller
- ii) minst ett par sokkeprøver som dekker hele fjørfehusets areal, samt en støvprøve som samles inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Denne støvprøven skal tas ved hjelp av én eller flere fuktede stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm².

c) For avlsflokker i bur kan prøvene bestå av naturlig blandet avføring fra gjødselbånd, gjødselskraper eller gjødselkjellere, avhengig av type fjørfehus. To prøver på minst 150 g skal samles inn og analyseres hver for seg:

- i) gjødselbånd under hver rekke av bur som kjøres regelmessig og tømmes i en transportskrue eller på et transportbånd,
- ii) et system med gjødselkjeller der deflektorer under burene skrapet gjødselen ned i gjødselkjelleren under fjørfehuset,
- iii) et system med gjødselkjeller i et trappebursystem der burene er forskjøvet i forhold til hverandre, og avføringen faller direkte ned i gjødselkjelleren.

Et fjørfehus inneholder vanligvis et hyllesystem med bur i flere rader. Samleprøven skal inneholde blandet avføring fra hver enkelt rad. To samleprøver skal tas fra hver flokk som beskrevet i tredje til sjette ledd nedenfor.

I systemer med bånd eller skraper skal disse kjøres på prøvetakingsdagen før prøvetakingen påbegynnes.

I systemer med deflektorer under burene og skraper skal det samles inn blandet avføring som sitter fast på skrapen etter at den er kjørt.

I trappebursystemer uten bånd eller skraper er det nødvendig å samle inn blandet avføring fra gjødselkjelleren.

I gjødselbåndsystemer skal det samles inn blandet avføring fra den enden av båndene der gjødselen tømmes.

2.2.2.2.

Offentlig prøvetaking

- a) Rutinemessig prøvetaking skal gjennomføres som beskrevet i nr. 2.2.2.1.
- b) Bekreftende prøvetaking når relevant salmonella er påvist ved prøvetaking i rugeriet, skal gjennomføres som beskrevet i nr. 2.2.2.1. Det kan samles inn ytterligere prøver med henblikk på eventuell påvisning av antimikrobielle eller bakterieveksthemmende stoffer på følgende måte: Fuglene velges tilfeldig fra hvert fjørfehus i driftsenheten, normalt opptil fem fugler fra hvert fjørfehus, med mindre myndigheten anser det nødvendig å ta prøver fra flere fugler. Dersom infeksjonskilden ikke bekreftes, skal flokken eller dens avkom undersøkes for antimikrobiell resistens eller gjennomgå en ny bakteriologisk undersøkelse for salmonella før handelsrestriksjonene oppheves. Dersom det påvises antimikrobielle eller bakterieveksthemmende stoffer, skal salmonellainfeksjonen anses for å være bekreftet.
- c) Tvilstilfeller

I unntakstilfeller der vedkommende myndighet har grunn til å betvile resultatet (falske positive eller falske negative resultater), kan den beslutte å gjenta undersøkelsene i samsvar med bokstav b).

3.

Undersøkelse av prøvene

3.1.

Klargjøring av prøvene

3.1.1.

Klekkepapir:

- a) Legg prøven i 1 liter bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur, og bland forsiktig.
- b) Fortsett dyrkingen av prøven ved hjelp av påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.

- 3.1.2. *Sokkeprøver og støvprøver:*
- Sokkeprøvene og støvprøven (stoffsvaber) skal pakkes forsiktig ut, slik at avføringsmaterialet eller det løse støvet som sitter fast på dem, ikke faller av, og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur. Sokkeprøvene og stoffsvaberen skal være helt dekket av bufret peptonvann, slik at det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven, og det kan derfor tilsettes mer bufret peptonvann om nødvendig. Sokkeprøvene og stoffsvaberen skal klargjøres hver for seg.
 - Dersom fem par sokkeprøver er samlet til to samleprøver, skal hver samleprøve legges i 225 ml bufret peptonvann, eller om nødvendig mer, slik at prøven er helt dekket og det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven.
 - Rør om slik at prøven blir helt mett, og fortsett dyrkingen etter påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.
- 3.1.3. *Andre avføringsprøver:*
- Avføringsprøvene skal samles og blandes grundig, og en delprøve på 25 g skal tas ut til dyrking.
 - Delprøven på 25 g skal legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur.
 - Prøven skal deretter dyrkes etter påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.
- Dersom det er fastsatt ISO-standarder for klargjøring av relevante prøver til påvisning av salmonella, skal disse anvendes i stedet for ovennevnte bestemmelser om klargjøring av prøver.
- 3.2. *Påvisningsmetode*
- Påvisningen av *Salmonella* spp. skal utføres i henhold til standarden EN/ISO 6579–2002/Amd1:2007, «Fôr- og næringsmiddelmikrobiologi – Horisontal metode for påvisning av *Salmonella* spp. – Endringsblad A1: Tillegg D: Påvisning av *Salmonella* spp. i avføring fra dyr og i prøver fra primærproduksjonsstadiet».
- Når det gjelder sokkeprøver, støvprøver og andre avføringsprøver som er nevnt i nr. 3.1, er det mulig å samle inkubert anrikningsbuljong med bufret peptonvann med sikte på framtidig dyrking. I så fall inkuberes begge prøvene i bufret peptonvann som vanlig. Ta 1 ml inkubert buljong fra hver prøve, og bland grundig. Ta deretter 0,1 ml av blandingen og inokuler MSR/VR-platene på vanlig måte.
- Prøvene i bufret peptonvann skal ikke ristes, dreies rundt eller bevegges på annen måte etter inkuberingen, da dette fører til at hemmende partikler frigjøres og den etterfølgende isoleringen i MSR/VR begrenses.
- 3.3. *Serotypebestemmelse*
- Minst ett isolat fra hver positive prøve skal typebestemmes i henhold til Kaufmann-White-skjemaet.
4. *Resultater og rapportering*
- I forbindelse med kontrollen av om fellesskapsmålet er nådd, skal en avlsflokk anses som infisert dersom det er påvist relevant salmonella (bortsett fra vaksinstammer) i én eller flere avføringsprøver (eller dersom det foreligger en annen offentlig bekreftelse i medlemsstaten, i de relevante avføringsprøvene eller prøvene av fjørfeorganer) som er tatt i driftsenheten, selv om salmonella er påvist bare i støvprøven. Dette gjelder ikke i unntakstilfeller der en tvilsom påvisning av salmonella som er gjort under prøvetaking utført i driftsenheten på den driftsansvarliges initiativ, ikke er bekreftet ved offentlig prøvetaking.
- For statistiske formål skal en infisert flokk telles bare én gang uansett hvor ofte salmonella er påvist i denne flokken i løpet av produksjonsperioden.
- Rapporteringen skal omfatte:
- en nærmere beskrivelse av valget av metode for prøvetakingen og typen prøver som er tatt,
 - antall eksisterende avlsflokker og antall avlsflokker som er undersøkt,
 - resultatet av undersøkelsene,
 - forklaringer av resultatene, særlig når det gjelder unntakstilfeller.

Forordning (EF) nr. 646/2007 skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 47 (forordning (EF) nr. 646/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 584/2008) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i vedlegg I til EØS- avtalen.

Forordning (EF) nr. 646/2007 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 584/2008).

Se her for å lese konsolidert forordning (EF) nr. 646/2007:

Etter forordning (EF) nr. 1177/2006 tilføyes:

Forordning (EF) nr. 584/2008

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i vedlegg I til EØS- avtalen.

Se her for å lese forordning (EF) nr. 584/2008:

Forordning (EF) nr. 199/2009

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i vedlegg I til EØS- avtalen.

Se her for å lese forordning (EF) nr. 199/2009:

II

I forskrift 8. juni 2007 nr. 603 om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg gjøres følgende endring:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007), del 7.2 nr. 52 (forordning (EF) nr. 199/2009), del 7.2 nr. 25 (forordning (EF) nr. 1003/2005 endret ved forordning (EF) nr. 213/2009), nr. 28 (forordning (EF) nr. 1168/2006), nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006), nr. 47 (forordning (EF) nr. 646/2007), og nr. 51 (forordning (EF) nr. 584/2008).

III

Endringene trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1450 2010

Forskrift om endring i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 11. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 9, § 10, § 11, § 12, § 15, § 16, § 17, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 12 (forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr. 103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009, og forordning (EF) nr. 163/2009). Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:

forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr. 103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009 og forordning (EF) nr. 163/2009.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE)

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 12 (forordning (EF) nr. 999/2001 som endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003,

forordning (EF) nr. 1053/2003,
forordning (EF) nr. 1128/2003,
forordning (EF) nr. 1139/2003,
forordning (EF) nr. 1234/2003,
forordning (EF) nr. 1809/2003,
forordning (EF) nr. 1915/2003,
forordning (EF) nr. 2245/2003,
forordning (EF) nr. 876/2004,
forordning (EF) nr. 1471/2004,
forordning (EF) nr. 1492/2004,
forordning (EF) nr. 1993/2004,
forordning (EF) nr. 36/2005,
forordning (EF) nr. 214/2005,
forordning (EF) nr. 260/2005,
forordning (EF) nr. 932/2005,
forordning (EF) nr. 1292/2005,
forordning (EF) nr. 1974/2005,
forordning (EF) nr. 253/2006,
forordning (EF) nr. 339/2006,
forordning (EF) nr. 657/2006,
forordning (EF) nr. 688/2006,
forordning (EF) nr. 1923/2006,
forordning (EF) nr. 722/2007,
forordning (EF) nr. 727/2007,
forordning (EF) nr. 1275/2007,
forordning (EF) nr. 357/2008,
forordning (EF) nr. 571/2008,
forordning (EF) nr. 746/2008,
forordning (EF) nr. 956/2008,
forordning (EF) nr. 103/2009,
forordning (EF) nr. 162/2009,
forordning (EF) nr. 163/2009)

om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 27 (forordning (EF) nr. 546/2006) om godkjenning av visse medlemslands nasjonale skrapesykekontrollprogram, om fastsettelse av tilleggsgarantier og om unntak fra avlsprogrammet med henblikk på TSE-resistens hos sau i henhold til vedtak 2003/100/EF, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I konsolidert forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 12 (forordning (EF) nr. 999/2001 som endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003, forordning (EF) nr. 1053/2003, forordning (EF) nr. 1128/2003, forordning (EF) nr. 1139/2003, forordning (EF) nr. 1234/2003, forordning (EF) nr. 1809/2003, forordning (EF) nr. 1915/2003, forordning (EF) nr. 2245/2003, forordning (EF) nr. 876/2004, forordning (EF) nr. 1471/2004, forordning (EF) nr. 1492/2004, forordning (EF) nr. 1993/2004, forordning (EF) nr. 36/2005, forordning (EF) nr. 214/2005, forordning (EF) nr. 260/2005, forordning (EF) nr. 932/2005, forordning (EF) nr. 1292/2005, forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006,

forordning (EF) nr. 657/2006, forordning (EF) nr. 688/2006, forordning (EF) nr. 1923/2006, forordning (EF) nr. 722/2007, forordning (EF) nr. 727/2007, forordning (EF) nr. 1275/2007, forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr. 103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009 og forordning (EF) nr. 163/2009) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 999/2001 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 163/2009 og sist endret 11. november 2010.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

► **B** EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii som endret ved:

- ▶ **M1** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1248/2001 av 22. juni 2001
- ▶ **M2** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1326/2001 av 29. juni 2001
- ▶ **M3** Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/2002 av 14. februar 2002
- ▶ **M4** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2002 av 21. august 2002
- ▶ **M5** Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2003 av 12. februar 2003
- ▶ **M6** Kommisjonsforordning (EF) nr. 650/2003 av 10. april 2003
- ▶ **M7** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1053/2003 av 19. juni 2003
- ▶ **M8** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1128/2003 av 16. juni 2003
- ▶ **M9** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1139/2003 av 27. juni 2003
- ▶ **M10** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1234/2003 av 10. juli 2003
- ▶ **M11** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1809/2003 av 15. oktober 2003
- ▶ **M12** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/2003 av 30. oktober 2003
- ▶ **M13** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2245/2003 av 19. desember 2003
- ▶ **M14** Kommisjonsforordning (EF) nr. 876/2004 av 29. april 2004
- ▶ **M15** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1471/2004 av 18. august 2004
- ▶ **M16** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1492/2004 av 23. august 2004
- ▶ **M17** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1993/2004 av 19. november 2004
- ▶ **M18** Kommisjonsforordning (EF) nr. 36/2005 av 12. januar 2005
- ▶ **M19** Kommisjonsforordning (EF) nr. 214/2005 av 9. februar 2005
- ▶ **M20** Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2005 av 16. februar 2005
- ▶ **M21** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 932/2005 av 8. juni 2005
- ▶ **M22** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1292/2005 av 5. august 2005
- ▶ **M23** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1974/2005 av 2. desember 2005
- ▶ **M24** Kommisjonsforordning (EF) nr. 253/2006 av 14. februar 2006
- ▶ **M25** Kommisjonsforordning (EF) nr. 339/2006 av 24. februar 2006
- ▶ **M26** Kommisjonsforordning (EF) nr. 657/2006 av 10. april 2006
- ▶ **M27** Kommisjonsforordning (EF) nr. 688/2006 av 4. mai 2006
- ▶ **M30** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1923/2006 av 10. desember 2006
- ▶ **M31** Kommisjonsforordning (EF) nr. 722/2007 av 25. juni 2007
- ▶ **M32** Kommisjonsforordning (EF) nr. 727/2007 av 26. juni 2007
- ▶ **M33** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1275/2007 av 29. oktober 2007
- ▶ **M37** Kommisjonsforordning (EF) nr. 357/2008 av 22. april 2008
- ▶ **M38** Kommisjonsforordning (EF) nr. 571/2008 av 19. juni 2008
- ▶ **M39** Kommisjonsforordning (EF) nr. 746/2008 av 17. juni 2008
- ▶ **M40** Kommisjonsforordning (EF) nr. 956/2008 av 29. september 2008
- ▶ **M41** Kommisjonsforordning (EF) nr. 103/2009 av 3. februar 2009
- ▶ **M42** Kommisjonsforordning (EF) nr. 162/2009 av 26. februar 2009
- ▶ **M43** Kommisjonsforordning (EF) nr. 163/2009 av 26. februar 2009

I vedlegg III kapittel A del I skal nr. 6.3 og 6.4 lyde:

▶ **M42**

- 6.3. Alle kroppsdeler av et dyr som er undersøkt for BSE, herunder huden, skal holdes under offentlig kontroll til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de disponeres i samsvar med artikkel 4 nr. 2 bokstav a), b) eller e) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002.
- 6.4. Alle kroppsdeler, herunder huden, til et dyr med et positivt eller usikkert resultat på hurtigprøven, skal disponeres i samsvar med artikkel 4 nr. 2 bokstav a), b) eller e) i forordning (EF) nr. 1774/2002, bortsett fra materiale som skal beholdes i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III).

◀ **M42**

I vedlegg III kapittel A del I skal nytt nr. 7 lyde:

▶ **M38**

7. *Revisjon av de årlige programmene for overvåking av BSE nevnt i artikkel 6 punkt 1b*

7.1. *Medlemsstatenes anmodninger*

Medlemsstatenes anmodninger til Kommissjonen om revisjon av deres årlige programmer for overvåking av BSE skal inneholde minst følgende:

- a) opplysninger om det system for årlig BSE-overvåking som har vært anvendt de siste seks årene på medlemsstatens territorium, herunder detaljert dokumentasjon som viser at de epidemiologiske kriteriene i nr. 7.2 er oppfylt,

- b) opplysninger om det system for identifikasjon og sporbarhet med hensyn til storfe, som omhandlet i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav b), som har vært anvendt de siste seks årene på medlemsstatens territorium, herunder en detaljert beskrivelse av hvordan den edb-baserte databasen nevnt i artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning 1760/2000* virker,
- c) opplysninger om fôrforbud på medlemsstatens territorium de siste seks årene, herunder en detaljert beskrivelse av håndhevingen av fôrforbudet for produksjonsdyr nevnt i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav c), inklusive en prøvetakingsplan og antallet og arten av overtredelser som er fastslått samt resultatene av oppfølgingen,
- d) en detaljert beskrivelse av det foreslåtte reviderte overvåkingsprogrammet for BSE, herunder det geografiske området der programmet skal gjennomføres og en beskrivelse av delpopulasjonene av storfe som skal omfattes av det reviderte programmet for overvåking av BSE, inklusive opplysninger om aldersgrenser og antall prøver som skal undersøkes,
- e) resultatet av en omfattende risikoanalyse som viser at det reviderte overvåkingsprogrammet for BSE vil sikre vern av menneskers og dyrs helse. Risikoanalysen skal inneholde en analyse av fødselskohort eller andre relevante undersøkelser som viser at de risikoreducerende tiltakene, herunder fôrforbudet nevnt i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav c), er gjennomført på en effektiv måte.

7.2. Epidemiologiske kriterier

Anmodninger om revisjon av et overvåkingsprogram for BSE kan godtas bare dersom den berørte medlemsstat kan dokumentere at følgende epidemiologiske kriterier, i tillegg til kravene fastsatt i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav a), b) og c), er oppfylt på deres territorium:

- a) I minst seks sammenhengende år etter datoen for gjennomføringen av Fellesskapets kartleggingsprogram for BSE nevnt i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav b),
 - i) har den gjennomsnittlige reduksjonen i årlig BSE-forekomst påvist hos populasjonen av voksent storfe (over 24 måneder) vært større enn 20 %, og det samlede antall BSE-angrepne dyr av storfe født etter gjennomføringen av Fellesskapets totale fôrforbud for produksjonsdyr, som omhandlet i artikkel 6 punkt 1b tredje ledd bokstav c), har utgjort høyst 5 % av det samlede antall bekreftede BSE-tilfeller,
 - eller
 - ii) har den årlige BSE-forekomsten påvist hos populasjonen av voksent storfe (over 24 måneder) sammenhengende vært lavere enn 1/100 000,
 - eller
 - iii) har det samlede antall bekreftede BSE-tilfeller sammenhengende vært under fem, for en medlemsstat med en populasjon av voksent storfe (over 24 måneder) på mindre enn 1 000 000 dyr.
 - b) Etter seksårsperioden nevnt i bokstav a) har det ikke vært noen tegn på at den epidemiologiske situasjonen med hensyn til BSE har forverret seg.

* EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.

◀ M38

I vedlegg IV del II punkt A skal bokstav d lyde:

▶ M43

- d) føring av produksjonsdyr med fôrmidler av vegetabilsk opprinnelse og fôrvarer som inneholder slike produkter, kan etter påvisning av en ubetydelig mengde beinsplinter tillates av medlemsstatene dersom det er foretatt en gunstig risikovurdering. Risikovurderingen skal minst omfatte mengden av forurensning og den mulige forurensningskilden samt sendingens endelige bestemmelsessted.

◀ M43

I vedlegg IV del II punkt A skal bokstav e lyde:

▶ M40

- e) føring av produksjonsdyr av drøvtyggende arter som ikke er avvent, med fiskemel på de vilkår som er fastsatt i punkt BA).

◀ M40

I vedlegg IV del II punkt B skal bokstav d lyde:

▶ M40

- d) Handelsdokumentet som følger forsendelser av fôrvarer som inneholder fiskemel, og all emballasje som inneholder slike forsendelser, skal være tydelig merket med ordene «inneholder fiskemel – skal ikke gis til drøvtyggere».

◀ M40

I vedlegg IV del II skal punkt BA lyde:

▶ M40

BA Følgende vilkår får anvendelse på bruk av fiskemel nevnt i punkt A bokstav e) og fôr som inneholder fiskemel til fôring av produksjonsdyr av drøvtyggende arter som ikke er avvent:

- a) fiskemelet skal produseres i bearbeidingsanlegg som utelukkende framstiller fiskeprodukter,
- b) fôr importert fiskemel frigis for omsetning i Fellesskapet, skal hver enkelt forsendelse analyseres ved mikroskopi i samsvar med direktiv 2003/126/EF,
- c) bruk av fiskemel til unge produksjonsdyr av drøvtyggende arter vil bli tillatt bare til produksjon av melkeerstatninger som distribueres i tørr form og gis etter fortykning i en gitt mengde væske, som tillegg til eller som erstatning for morsmelken etter råmelken før dyrene er helt avvent,
- d) melkeerstatninger som inneholder fiskemel og er beregnet på unge produksjonsdyr av drøvtyggende arter, skal produseres i virksomheter som ikke produserer annet fôr til drøvtyggere, og som er godkjent for dette formålet av vedkommende myndighet.

Som unntak fra bokstav d) kan vedkommende myndighet godkjenne produksjon av annet fôr til drøvtyggere i virksomheter som også produserer melkeerstatninger som inneholder fiskemel og er beregnet på unge produksjonsdyr av drøvtyggende arter, på følgende vilkår:

- i) fôr i løs vekt og ferdigpakket fôr til drøvtyggere oppbevares i anlegg som er fysisk atskilt fra anlegg der fiskemel i løs vekt og melkeerstatninger i løs vekt som inneholder fiskemel, oppbevares under lagring, transport og pakking,
 - ii) annet fôr til drøvtyggere produseres i anlegg som er fysisk atskilt fra anlegg der melkeerstatninger som inneholder fiskemel, produseres,
 - iii) registre over innkjøp og bruk av fiskemel og salg av melkeerstatninger som inneholder fiskemel, er tilgjengelige for vedkommende myndighet i minst fem år,
 - iv) det foretas rutinekontroll av fôr til drøvtyggere for å sikre at det ikke forekommer forbudte proteiner, herunder fiskemel. Resultatene bør være tilgjengelige for vedkommende myndighet i minst fem år.
- e) Handelsdokumentet som følger melkeerstatninger som inneholder fiskemel og er beregnet på unge produksjonsdyr av drøvtyggende arter, og all emballasje som inneholder slike forsendelser, skal være tydelig merket med ordene «inneholder fiskemel – skal ikke gis til drøvtyggere».
 - f) Melkeerstatninger i løs vekt som inneholder fiskemel og er beregnet på unge produksjonsdyr av drøvtyggende arter, skal transporteres i kjøretøyer som ikke samtidig transporterer fôr til drøvtyggere. Dersom kjøretøyet senere brukes til transport av annet drøvtyggerfôr, skal det eventuelt rengjøres grundig etter framgangsmåten godkjent av vedkommende myndighet, for å unngå krysskontaminering.
 - g) På driftsenheter der det holdes drøvtyggere, skal det treffes tiltak på driftsenheten for å hindre at melkeerstatninger som inneholder fiskemel gis som fôr til andre drøvtyggere enn dem som er omfattet av unntaket i punkt A bokstav e) i del II i vedlegg IV. Vedkommende myndighet skal utarbeide en liste over driftsenheter der det brukes melkeerstatninger som inneholder fiskemel, gjennom en ordning med forhåndsmelding fra driftsenheten eller en annen ordning som sikrer at denne bestemmelsen overholdes.

◀ **M40**

I vedlegg IV del III punkt E skal nr. 1 lyde:

▶ **M40**

1. Eksport til tredjestater av bearbeidede animalske proteiner framstilt av drøvtyggere og produkter som inneholder slike bearbeidede animalske proteiner, skal være forbudt. Forbudet gjelder imidlertid ikke for bearbeidet fôr til kjæledyr, herunder boksefôr til kjæledyr, som inneholder bearbeidede animalske proteiner fra drøvtyggere som er behandlet i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002.

◀ **M40**

I vedlegg V, nr. 1 bokstav a skal punkt ii lyde:

▶ **M37**

- ii) virvelsøylen utenom halevirvelen, halsvirvlens, brystvirvlens og lendeirvvlens tverr- og ryggapper, den mediale korsbeinskammens og korsbeinets vinger, men inklusive nerveknutene i ryggmargen fra dyr som er eldre enn 30 måneder, og.

◀ **M37**

I vedlegg VII skal kapittel A lyde:

▶ **M39** *Kapittel A¹*

Tiltak ved bekreftet forekomst av TSE

¹ EØS-komit beslutning nr. 133/2007 trer i kraft 1. mai 2010 og gir Island tilpasningstekst til vedlegg VIII kap. A, B og D, jf. EØS-avtalen vedlegg I del 7.1. nr. 12.

1. I undersøkelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav b) skal følgende identifiseres:

- a) for storfe:
 - alle andre drøvtyggere i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - når sykdommen er bekreftet hos et hunddyr, dets siste avkom født innen to år før eller etter de første kliniske tegnene på utbrudd av sykdommen,
 - alle dyr i den kohorten som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
 - sykdommens mulige opprinnelse,
 - andre dyr i driftsenheten der dyret som sykdommen ble bekreftet hos, oppholder seg, eller i andre driftsenheter som kan ha blitt angrepet av TSE-agensen eller blitt utsatt for samme fôr eller kontamineringskilde,
 - forflytning av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført TSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten,
 - b) for sauer og geiter:
 - alle andre drøvtyggere enn sauer og geiter i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - i den grad de kan identifiseres, foreldrene til og, for hunddyr, alle embryoer, egg og siste avkom av hunddyret som sykdommen er bekreftet hos,
 - alle andre sauer og geiter i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, i tillegg til dyrene nevnt i annet strekpunkt,
 - sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som kan ha blitt angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
 - forflytning av fôrvarer, annet materiale eller annet overføringsmiddel som kan være kontaminert, og som kan ha overført TSE-agensen til eller fra den berørte driftsenheten.
2. Tiltakene fastsatt i artikkel 13 nr. 1 bokstav c) skal minst omfatte:
- 2.1. Ved bekreftet BSE hos et storfe, avlaving og fullstendig destruering av alle dyr som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) annet og tredje strekpunkt. Medlemsstaten kan imidlertid beslutte å:
- ikke avlive og destruere dyr i kohorten nevnt i nr. 1 bokstav a) tredje strekpunkt, dersom det foreligger bevis på at disse dyrene ikke hadde tilgang til det samme føret som det angrepne dyret,
 - utsette avlaving og destruering av dyr i kohorten nevnt i nr. 1 bokstav a) tredje strekpunkt til slutten av deres produktive liv, forutsatt at dette er okser som kontinuerlig holdes på en sædstasjon og at det kan garanteres at de destrueres fullstendig når de dør.

◀ M39

▶ M41

- 2.2. Dersom det er mistanke om forekomst av TSE hos en sau eller geit på en driftsenhet i en medlemsstat, skal det innføres offentlige restriksjoner på forflytning av alle andre sauer og geiter på denne driftsenheten til resultatene av de bekreftende undersøkelsene foreligger. Dersom det kan dokumenteres at den driftsenheten der dyret oppholdt seg da det oppstod mistanke om forekomst av TSE, antakelig ikke er den driftsenheten der dyret kan ha blitt utsatt for TSE, kan vedkommende myndighet beslutte at andre driftsenheter eller bare den utsatte driftsenheten, skal settes under offentlig tilsyn, avhengig av tilgjengelige epidemiologiske opplysninger. Melk og melkeprodukter fra sauer og geiter på den driftsenheten som er satt under offentlig tilsyn, som befinner seg i denne driftsenheten fra datoen da mistanke om forekomst av TSE oppstår, til resultatene av de bekreftende undersøkelsene foreligger, skal brukes bare på denne driftsenheten.

◀ M41

▶ M39

- 2.3. Når TSE bekreftes hos en sau eller geit:

◀ M39

▶ M41

- a) dersom BSE ikke kan utelukkes på grunnlag av resultatene fra en ringprøve foretatt i samsvar med framgangsmåten fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav c), avlaving og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet til femte strekpunkt. Melk og melkeprodukter fra dyrene som skal destrueres, som befinner seg på driftsenheten mellom datoen da det ble bekreftet at BSE ikke kan utelukkes, og datoen for fullstendig destruering av dyrene, skal destrueres.

◀ M41

▶ M39

- b) dersom BSE kan utelukkes i samsvar med framgangsmåten fastsatt i vedlegg X, kapittel C, nr. 3.2 bokstav c), i henhold til den vedkommende myndighets beslutning:
enten

◀ M39

► M41

- i) avlaving og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt. Dersom den bekreftede forekomsten av TSE er klassisk skrapesyke, skal melk og melkeprodukter som stammer fra dyrene som skal destrueres, og som befant seg på driftsenheten mellom datoen da tilfellet av klassisk skrapesyke ble bekreftet, og datoen for fullstendig destruering av dyrene, ikke brukes til føring av drøvtyggere, med unntak av drøvtyggere på den berørte driftsenheten. Markedsføring av slike produkter som før til andre dyr enn drøvtyggere skal begrenses til den berørte medlemsstatens territorium. Handelsdokumentet som følger forsendelser av slike produkter, og all emballasje som inneholder slike forsendelser, skal være tydelig merket med teksten «Skal ikke brukes til føring av drøvtyggere.» Bruk og lagring av fôrvarer som inneholder slike produkter, skal være forbudt på driftsenheter der det holdes drøvtyggere. Fôr i løs vekt som inneholder slike produkter, skal transporteres i kjøretøyer som ikke samtidig transporterer drøvtyggerfôr. Dersom slike kjøretøyer senere brukes til transport av drøvtyggerfôr, skal de rengjøres grundig etter en framgangsmåte som er godkjent av vedkommende myndighet, for å unngå krysskontaminering.
- Vilkårene fastsatt i nr. 3 får anvendelse på driftsenheten,

eller

- ii) avlaving og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt, unntatt
- avlsværer med genotypen ARR/ARR,
 - avlssøyer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel og, dersom disse avlssøylene er drektige når undersøkelsen finner sted, lammene som senere fødes, dersom deres genotype etterkommer kravene i dette strekpunkt,
 - sauer med minst ett ARR-allel som er beregnet bare på slakting,
 - sauer og geiter som er yngre enn tre måneder og som er beregnet bare på slakting, dersom vedkommende myndighet bestemmer det.
- Dersom den bekreftede forekomsten av TSE er klassisk skrapesyke, skal melk og melkeprodukter som stammer fra dyrene som skal destrueres, og som befant seg på driftsenheten mellom datoen da tilfellet av klassisk skrapesyke ble bekreftet, og datoen for fullstendig destruering av dyrene, ikke brukes til føring av drøvtyggere, med unntak av drøvtyggere på den berørte driftsenheten. Markedsføring av slike produkter som før til andre dyr enn drøvtyggere skal begrenses til den berørte medlemsstatens territorium. Handelsdokumentet som følger forsendelser av slike produkter, og all emballasje som inneholder slike forsendelser, skal være tydelig merket med teksten «Skal ikke brukes til føring av drøvtyggere.» Bruk og lagring av fôrvarer som inneholder slike produkter, skal være forbudt på driftsenheter der det holdes drøvtyggere. Fôr i løs vekt som inneholder slike produkter, skal transporteres i kjøretøyer som ikke samtidig transporterer drøvtyggerfôr. Dersom slike kjøretøyer senere brukes til transport av drøvtyggerfôr, skal de rengjøres grundig etter en framgangsmåte som er godkjent av vedkommende myndighet, for å unngå krysskontaminering.
- Vilkårene fastsatt i nr. 3 får anvendelse på driftsenheten,

◄ M41

► M39

eller

- iii) ¹ en medlemsstat kan beslutte å ikke avlive og destruere dyrene identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt når det er vanskelig å finne erstatningssauer med en kjent genotype eller når forekomsten av ARR-allelet innenfor rasen eller driftsenheten er lav, eller når det anses som nødvendig for å unngå innavl, eller basert på en vurdering av samtlige epidemiologiske faktorer. Vilkårene fastsatt i nr. 4 får anvendelse på driftsenheten,
- c) som unntak fra tiltakene fastsatt i bokstav b), og bare når TSE-tilfellet som er bekreftet i en driftsenhet er et tilfelle av atypisk skrapesyke, kan medlemsstaten beslutte å anvende tiltakene fastsatt i nr. 5,
- d) ² medlemsstatene kan beslutte å:
- i) erstatte avlaving og fullstendig destruering av alle dyr nevnt i bokstav b i) med slakting for konsum,
 - ii) erstatte avlaving og fullstendig destruering av dyr nevnt i bokstav b ii) med slakting for konsum, forutsatt at:
 - dyrene slaktes på den berørte medlemsstats territorium,
 - alle dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner og som er slaktet for konsum, skal undersøkes for TSE etter laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b),

- e) prionproteingentypen hos høyst 50 sauer som er avlivet og destruert eller slaktet for konsum i samsvar med bokstav b) i) og iii) skal bestemmes,

◀ M39

▶ M41

- f) når forekomsten av ARR-allelet innenfor rasen eller driftsenheten er lav eller 0, eller når det anses som nødvendig for å unngå innavl, kan en medlemsstat beslutte å utsette destrueringen av dyrene omhandlet i nr. 2.3 bokstav b) i) og ii) i opptil fem avlsår, forutsatt at det ikke finnes noen andre avlsværer på driftsenheten enn avlsværer med genotypen ARR/ARR.

Når det gjelder sauer og geiter som holdes for produksjon av melk beregnet på markedsføring, kan imidlertid destrueringen av dyrene utsettes i høyst 18 måneder.

◀ M41

▶ M39

- 2.4. Dersom det angrepne dyret kommer fra en annen driftsenhet, kan medlemsstaten på bakgrunn av sykehistorien beslutte å gjennomføre utryddelsestiltak i den opprinnelige driftsenheten i tillegg til eller i stedet for i den driftsenheten der angrepet ble bekreftet. I tilfeller der et fellesbeite brukes av flere enn én besetning, kan medlemsstatene beslutte å begrense gjennomføringen av tiltakene til en enkelt besetning, etter en vurdering av alle epidemiologiske faktorer. I tilfeller der flere enn én besetning oppholder seg i en driftsenhet, kan medlemsstatene beslutte å begrense gjennomføringen av tiltakene til den besetningen der TSE er bekreftet, forutsatt at det er bekreftet at besetningene har oppholdt seg atskilt, og at det er lite sannsynlig at infeksjonen har spredt seg mellom besetningene ved direkte eller indirekte kontakt.
3. Ved anvendelse av tiltakene nevnt i nr. 2.3 bokstav a) og b) i) og ii) i en driftsenhet gjelder følgende:
- 3.1. Bare følgende dyr kan innføres i driftsenheten(e):
- hanndyr av sau av genotype ARR/ARR,
 - hunndyr av sau med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel,
 - geiter, forutsatt at:
 - ingen avlssauer med andre genotyper enn de som er nevnt i bokstav a) og b) oppholder seg i driftsenheten,
 - grundig rengjøring og desinfeksjon av alle husdyrlokaler i driftsenheten er gjennomført etter avviklingen av besetningen.
- 3.2. Bare følgende forplantningsmateriale fra sau kan brukes i driftsenheten(e):
- sæd fra værer av genotype ARR/ARR,
 - embryoer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel.
- 3.3. Forflytning av dyrene fra driftsenheten er underlagt følgende vilkår:
- ARR/ARR-sauer fra driftsenheten kan forflyttes uten begrensninger,
 - sauer med bare ett ARR-allel kan forflyttes fra driftsenheten bare for å sendes direkte til slaktning for konsum eller med henblikk på destruering, men
 - søyer med ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel kan forflyttes til andre driftsenheter som er restriksjonspålagte etter iverksettingen av tiltakene i samsvar med nr. 2.3 bokstav b) ii) eller nr. 4,
 - dersom vedkommende myndighet bestemmer det, kan lam og kje forflyttes til en annen driftsenhet bare for oppføring før slaktning. På bestemmelsesstedet skal det ikke finnes andre sauer eller geiter enn dem som er til oppføring før slaktning, og ingen levende sauer og geiter kan sendes til andre driftsenheter, unntatt direkte til slaktning på den berørte medlemsstatens territorium,
 - geiter kan forflyttes forutsatt at driftsenheten er underlagt grundig TSE-overvåking, herunder undersøkelse av alle geiter som er eldre enn 18 måneder, og
 - er slaktet for konsum mot slutten av sitt produktive liv, eller
 - er selvdøde eller avlivet i driftsenheten og oppfyller vilkårene fastsatt i vedlegg III kapittel A del II nr. 3.
 - dersom medlemsstaten bestemmer det, kan lam og kje som er yngre enn tre måneder forflyttes direkte fra driftsenheten til slaktning for konsum.
- 3.4. Begrensningene omhandlet i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 skal fortsatt få anvendelse på driftsenheten i et tidsrom på to år fra:
- den datoen da det er bare sauer av genotype ARR/ARR i driftsenheten, eller
 - den siste datoen da sauer eller geiter oppholdt seg i driftsenheten, eller
 - den datoen da den skjerpede TSE-overvåkingen omhandlet i nr. 3.3 bokstav c) ble iverksatt, eller
 - den datoen da alle avlsværer i driftsenheten er av genotype ARR/ARR, og alle avlssøyer har minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel, forutsatt at følgende dyr som er eldre enn 18 måneder har hatt negative resultater i undersøkelser for TSE i løpet av disse to årene:
 - et årlig utvalg av sauer som er slaktet for konsum mot slutten av sitt produktive liv i samsvar med prøvestørrelsen nevnt i tabellen i vedlegg III kapittel A del II nr. 5, og
 - alle sauer nevnt i vedlegg III kapittel A del II nr. 3 som er selvdøde eller er blitt avlivet i driftsenheten.

4. ³ Når tiltakene omhandlet i nr. 2.3 bokstav b) iii) har fått anvendelse i en driftsenhet, gjelder følgende i et tidsrom på to avlsår etter at det siste TSE-tilfellet ble påvist:
- alle sauer og geiter i driftsenheten skal identifiseres,
 - alle sauer og geiter i driftsenheten kan forflyttes bare innenfor den berørte medlemsstats territorium, for å slaktes for konsum eller med henblikk på destruering. Alle dyr som er eldre enn 18 måneder, som er slaktet for konsum, skal undersøkes for å påvise forekomst av TSE i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b),
 - vedkommende myndighet skal sikre at embryoer og egg ikke sendes fra driftsenheten,
 - bare sæd fra værer av genotype ARR/ARR og embryoer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel kan brukes i driftsenheten,
 - alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder som er selvdøde eller er avlivet i en driftsenhet skal undersøkes for TSE,
 - bare hanndyr av sau av genotype ARR/ARR og hunndyr av sau fra driftsenheter hvor det ikke er påvist TSE eller fra besetninger som oppfyller vilkårene i nr. 3.4, kan innføres i driftsenheten,
 - bare geiter fra driftsenheter hvor det ikke er påvist TSE eller fra besetninger som oppfyller vilkårene i nr. 3.4 kan innføres i driftsenheten,
 - alle sauer og geiter i driftsenheten skal være underlagt fellesbeiterestriksjoner som skal fastsettes av den vedkommende myndighet etter en vurdering av alle epidemiologiske faktorer,
 - som unntak fra bokstav b), dersom vedkommende myndighet bestemmer det, kan lam og kje forflyttes til en annen driftsenhet innenfor den samme medlemsstaten bare for oppføring før slakting. På bestemmelsesstedet skal det ikke finnes andre sauer eller geiter enn dem som er til oppføring før slakting, og ingen levende sauer og geiter kan sendes til andre driftsenheter, unntatt direkte til slakting på den berørte medlemsstatens territorium.
5. Når unntaket fastsatt i nr. 2.3 bokstav c) benyttes, får følgende tiltak anvendelse:
- enten avliving og fullstendig destruering av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt. Medlemsstatene kan beslutte å bestemme prionproteingenotypen hos sauer som er blitt avlivet og destruert,
 - eller, i et tidsrom på to avlsår etter at den siste forekomsten av TSE ble påvist, minst følgende tiltak:
 - alle sauer og geiter i driftsenheten skal identifiseres,
 - driftsenheten må underlegges skjerpet TSE-overvåking i et tidsrom på to år, herunder undersøkelser av alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder og som er slaktet for konsum, og alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder som er selvdøde eller som er blitt avlivet i driftsenheten,
 - den vedkommende myndighet skal sikre at levende sauer og geiter og embryoer og egg fra driftsenheten ikke sendes til andre medlemsstater eller tredjestater.
6. Medlemsstatene som anvender tiltakene i nr. 2.3 bokstav b) iii) eller unntakene i nr. 2.3 bokstav c) og d), skal framlegge for Kommisjonen en oversikt over vilkårene og kriteriene for å bevilge dem. Når det påvises flere tilfeller av TSE i besetninger som er omfattet av unntak, skal vilkårene for å innvilge slike unntak vurderes på nytt.
- Førsteinstansdomstolen (Court of First Instance) har midlertidig suspendert vedlegg VII kapittel A punktene 2.3 (b) (iii), 2.3 (d) og 4 i forordning (EF) nr. 746/2008, jf. sak T-257/07 R II. De samme bestemmelsene i forordning (EF) nr. 727/2007 ble tidligere suspendert i sak T-257/07 R. Det er uproblematisk for Norge at disse bestemmelsene ikke kan brukes da Mattilsynet har valgt «stamping out» ved klassisk skrapesjuka i henhold til vedlegg VII kapittel A punkt 2.3 (b) (i).
 - Førsteinstansdomstolen (Court of First Instance) har midlertidig suspendert vedlegg VII kapittel A punktene 2.3 (b) (iii), 2.3 (d) og 4 i forordning (EF) nr. 746/2008, jf. sak T-257/07 R II. De samme bestemmelsene i forordning (EF) nr. 727/2007 ble tidligere suspendert i sak T-257/07 R. Det er uproblematisk for Norge at disse bestemmelsene ikke kan brukes da Mattilsynet har valgt «stamping out» ved klassisk skrapesjuka i henhold til vedlegg VII kapittel A punkt 2.3 (b) (i).
 - Førsteinstansdomstolen (Court of First Instance) har midlertidig suspendert vedlegg VII kapittel A punktene 2.3 (b) (iii), 2.3 (d) og 4 i forordning (EF) nr. 746/2008, jf. sak T-257/07 R II. De samme bestemmelsene i forordning (EF) nr. 727/2007 ble tidligere suspendert i sak T-257/07 R. Det er uproblematisk for Norge at disse bestemmelsene ikke kan brukes da Mattilsynet har valgt «stamping out» ved klassisk skrapesjuka i henhold til vedlegg VII kapittel A punkt 2.3 (b) (i).

◀ M39

I vedlegg IX kapittel D skal del B lyde:

► M41 Del B

Krav til hygienesertifikater

Ved import av animalske biprodukter fra storfe, sauer og geiter samt bearbejdede produkter framstilt av disse, nevnt i del A i dette kapittel, skal det framlegges et hygienesertifikat som attesterer at

- de animalske biproduktene verken inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V, eller av mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter,

- b) dyrene som de animalske biproduktene er framstilt av, ikke er slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniehulrommet eller avlivet med samme metode, og heller ikke er slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument føres inn i kraniehulen, eller
- c) de animalske biproduktene verken inneholder eller er framstilt av andre materialer fra storfe, sauer og geiter enn de som kommer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i en stat eller region som ved en beslutning truffet i samsvar med artikkel 5 nr. 2 er klassifisert som en stat eller region med ubetydelig BSE-risiko.

Ved import av animalske biprodukter og bearbejdede produkter som er nevnt i del A i dette kapittel, og som inneholder melk eller melkeprodukter fra sauer eller geiter, skal det dessuten framlegges et hygienesertifikat som samsvarer med modellen i kapittel 2 i vedlegg X til forordning (EF) nr. 1774/2002, og der følgende attestasjon er tilføyd etter nr. 6:

«7. Med hensyn til TSE gjelder følgende

(²) Enten

når det gjelder animalske biprodukter som er beregnet på føring av drøvtyggere og inneholder melk eller melkeprodukter fra sauer eller geiter, har de sauene og geitene som disse produktene stammer fra, siden fødselen eller i de siste tre årene, uten avbrudd vært holdt på en driftsenhet der det ikke er innført noen forflytningsrestriksjoner på grunn av mistanke om TSE, og som i de siste tre årene har oppfylt følgende krav:

- i) Det er blitt foretatt regelmessig offentlig veterinærkontroll på driftsenheten.
- ii) Det er ikke diagnostisert noe tilfelle av klassisk skrapesyke som definert i nr. 2 bokstav g) i vedlegg I til forordning (EF) nr. 999/2001, eller, dersom et tilfelle av klassisk skrapesyke er blitt bekreftet:
 - har alle dyr der klassisk skrapesyke er bekreftet, blitt avlivet og destruert, og
 - alle geiter og sauer på driftsenheten har blitt avlivet og destruert, unntatt avlsværer med genotypen ARR/ARR og avlssøyer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel.
- iii) Sauer og geiter, med unntak av sauer med prionproteingenotypen ARR/ARR, innføres i driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller kravene i punkt i) og ii).

(²) eller

når det gjelder animalske biprodukter som er beregnet på føring av drøvtyggere, som inneholder melk eller melkeprodukter fra sauer eller geiter og som er bestemt til en medlemsstat oppført i vedlegget til forordning (EF) nr. 546/2006 eller til Norge,¹ har de sauene og geitene som disse produktene stammer fra, siden fødselen eller i de siste sju årene, uten avbrudd vært holdt på en driftsenhet der det ikke er innført noen forflytningsrestriksjoner på grunn av mistanke om TSE, og som i de siste sju årene har oppfylt følgende krav:

- i) Det er blitt foretatt regelmessig offentlig veterinærkontroll på driftsenheten.
- ii) Det er ikke diagnostisert noe tilfelle av klassisk skrapesyke som definert i nr. 2 bokstav g) i vedlegg I til forordning (EF) nr. 999/2001, eller, dersom et tilfelle av klassisk skrapesyke er blitt bekreftet:
 - har alle dyr der klassisk skrapesyke er bekreftet, blitt avlivet og destruert, og
 - alle geiter og sauer på driftsenheten har blitt avlivet og destruert, unntatt avlsværer med genotypen ARR/ARR og avlssøyer med minst ett ARR-allel og ikke noe VRQ-allel.
- iii) Sauer og geiter, med unntak av sauer med prionproteingenotypen ARR/ARR, innføres i driftsenheten bare dersom de kommer fra en driftsenhet som oppfyller kravene i punkt i) og ii).»

¹ Følger av tilpasningstekst til EØS-komiteens beslutning nr. 114/2010.

◀ M41

I vedlegg X kapittel C nr. 3.1 skal bokstav a og b lyde:

▶ M42

- a) Tilfeller under mistanke

Prøver fra storfe som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 nr. 2, skal umiddelbart gjennomgå bekreftende undersøkelser ved hjelp av minst én av følgende metoder og protokoller som er fastsatt i siste utgave av håndboken:

- i) immunhistokjemisk metode (IHC),
- ii) SAF-immunoblot-metode eller alternativ metode godkjent av OIE,
- iii) påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi,
- iv) histopatologisk undersøkelse,
- v) kombinasjon av hurtigprøver i henhold til tredje ledd.

Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, skal vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekreftelsesmetodene eller -protokollene.

Hurtigprøver kan brukes både til den første undersøkelsen av tilfeller under mistanke og, dersom resultatet er usikkert eller positivt, til etterfølgende bekreftelse, i samsvar med retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratorium og forutsatt at

- i) den bekreftende undersøkelsen utføres på et nasjonalt referanselaboratorium for TSE, og
- ii) en av de to hurtigprøvene er Western blot, og

- iii) den andre hurtigprøven omfatter en negativ vevskontrollprøve og en BSE-prøve som positiv vevskontrollprøve, er av en annen type enn prøven som brukes til den første undersøkelsen, og
- iv) dersom den første hurtigprøven er Western blot, resultatet av prøven dokumenteres og oversendes det nasjonale referanselaboratoriet for TSE, og
- v) dersom resultatet av den første undersøkelsen ikke bekreftes av den etterfølgende hurtigprøven, prøven undersøkes ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene. Dersom den histopatologiske undersøkelsen brukes for dette formål, men resultatet er usikkert eller negativt, må vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene eller -protokollene.

Dersom resultatet av en av de bekræftende undersøkelsene nevnt i første ledd punkt i)–v) er positivt, skal dyret anses som et positivt BSE-tilfelle.

b) BSE-overvåking

Prøver fra storfe som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del I, skal undersøkes ved hjelp av en hurtigprøve.

Dersom resultatet av hurtigprøven er usikkert eller positivt, skal prøven umiddelbart gjennomgå bekræftende undersøkelser ved hjelp av minst én av følgende metoder og protokoller som er fastsatt i siste utgave av håndboken:

- i) immunhistokjemisk metode (IHC),
- ii) SAF-immunoblot-metode eller alternativ metode godkjent av OIE,
- iii) påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi,
- iv) histopatologisk undersøkelse,
- v) kombinasjon av hurtigprøver i henhold til fjerde ledd.

Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, skal vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene eller -protokollene.

Hurtigprøver kan brukes både til den første undersøkelsen og, dersom resultatet er usikkert eller positivt, til etterfølgende bekræftelse, i samsvar med retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratorium og forutsatt at

- i) den bekræftende undersøkelsen utføres på et nasjonalt referanselaboratorium for TSE, og
- ii) en av de to hurtigprøvene er Western blot, og
- iii) den andre hurtigprøven

omfatter en negativ vevskontrollprøve og en BSE-prøve som positiv vevskontrollprøve, er av en annen type enn prøven som brukes til den første undersøkelsen, og

- iv) dersom den første hurtigprøven er Western blot, resultatet av prøven dokumenteres og oversendes det nasjonale referanselaboratoriet for TSE, og
- v) dersom resultatet av den første undersøkelsen ikke bekreftes av den etterfølgende hurtigprøven, prøven undersøkes ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene. Dersom den histopatologiske undersøkelsen brukes for dette formål, men resultatet er usikkert eller negativt, må vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene eller -protokollene.

Et dyr skal anses som et positivt BSE-tilfelle dersom resultatet av hurtigprøven er positivt eller usikkert, og resultatet av minst én av de bekræftende undersøkelsene nevnt i første ledd punkt i)–v) er positivt.

◀ M42

I vedlegg X kapittel C nr. 3.2 skal bokstav a lyde:

▶ M42

a) Tilfeller under mistanke

Prøver fra sauer og geiter som er sendt til laboratorieundersøkelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 nr. 2, skal umiddelbart gjennomgå bekræftende undersøkelser ved hjelp av minst én av følgende metoder og protokoller som er fastsatt i siste utgave av håndboken:

- i) immunhistokjemisk metode (IHC),
- ii) SAF-immunoblot-metode eller alternativ metode godkjent av OIE,
- iii) påvisning av karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi,
- iv) histopatologisk undersøkelse.

Dersom resultatet av den histopatologiske undersøkelsen er usikkert eller negativt, skal vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene eller -protokollene.

Hurtigprøver kan brukes til den første undersøkelsen av tilfeller under mistanke. Slike prøver kan ikke brukes til etterfølgende bekræftelse.

Dersom resultatet av hurtigprøven som brukes til den første undersøkelsen av tilfeller under mistanke, er positivt eller usikkert, skal prøven gjennomgå en av de bekræftende undersøkelsene nevnt i første ledd punkt i)–iv). Dersom den histopatologiske undersøkelsen brukes for dette formål, men resultatet er usikkert eller negativt, skal vevene gjennomgå en ytterligere undersøkelse ved hjelp av en av de andre bekræftelsesmetodene eller -protokollene.

Dersom resultatet av en av de bekreftende undersøkelsene nevnt i første ledd punkt i)–v) er positivt, skal dyret anses som et positivt TSE-tilfelle, og det skal utføres en ytterligere undersøkelse i samsvar med bokstav c).

◀ **M42**

I vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav c skal overskriften og punkt i lyde:

▶ **M42**

c) Ytterligere undersøkelse av positive TSE-tilfeller.

i) Første molekylære undersøkelse med skjelnende immunoblot-metode

Prøver fra kliniske tilfeller under mistanke og fra dyr som er undersøkt i samsvar med vedlegg III kapittel A del II nr. 2 og 3, som etter undersøkelsene nevnt i bokstav a) eller b) anses som positive TSE-tilfeller, men ikke er tilfeller av atypisk skrapesyke, eller som viser egenskaper som etter prøvingslaboratoriets vurdering gjør det nødvendig med undersøkelse, skal sendes til videre undersøkelse med en første molekylær typebestemmelse til:

- Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Laboratoire de pathologie bovine, 31 avenue Tony Garnier, BP 7033, F-69342, Lyon Cedex, Frankrike,
- Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, Det forente kongerike, eller
- et laboratorium som er utpekt av vedkommende myndighet, som med godt resultat har gjennomgått egnethetsprøving i bruken av en metode for molekylær typebestemmelse, organisert av Fellesskapets referanselaboratorium.

◀ **M42**

I vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav c punkt ii første ledd skal første punktum lyde:

Prøver fra positive tilfeller av **M42** ▶ TSE ◀ der forekomst av BSE ikke kan ekskluderes ifølge retningslinjene utgitt av Fellesskapets referanselaboratorium ved den første molekylære prøvetakingen nevnt i (i), skal umiddelbart videresendes til laboratorier oppført i bokstav d) etter samråd med Fellesskapets referanselaboratorium, og med alle relevante opplysninger tilgjengelig.

I vedlegg X kapittel C skal nr. 4 lyde:

▶ **M42**

4. *Hurtigprøver*

Med sikte på å gjennomføre hurtigprøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 skal følgende metoder brukes som hurtigprøver for overvåking av BSE hos storfe:

- immunoblot-prøve basert på en Western blot-metode for påvisning av det proteinase K-resistente fragmentet PrP^{Res} (Prionics-Check Western test),
- ELISA-prøve med kjemiluminescens, som omfatter en ekstraksjonsmetode og en ELISA-teknikk ved hjelp av en forsterket kjemiluminescerende reagens (Enfer-prøve og Enfer TSE Kit versjon 2.0, automatisert prøvetillaging),
- mikroplatebasert immunologisk analyse for påvisning av PrP^{Sc} (Enfer TSE versjon 3),
- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} ved hjelp av TeSeE SAP Detection kit, gjennomført etter denaturering og konsentrering ved hjelp av TeSeE Purification kit (Bio-Rad TeSeE-hurtigprøve),
- mikroplatebasert immunologisk analyse (ELISA) som påviser proteinase K-resistent PrP^{Res} med monoklonale antistoffer (Prionics-Check LIA-prøve),
- immunologisk analyse med bruk av en kjemisk polymer for selektiv PrP^{Sc}-binding og et monoklonalt påvisningsantistoff rettet mot bevarte deler av PrP-molekylet (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA),
- immunologisk analyse basert på lateral strømning med bruk av to ulike monoklonale antistoffer for påvisning av proteinase K-resistente PrP-fraksjoner (Prionics Check PrioSTRIP),
- tosidig immunologisk analyse ved bruk av to ulike monoklonale antistoffer rettet mot to epitoper som finnes i fullt utfoldet PrP^{Sc} hos storfe (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),
- ELISA-prøve (Sandwich-metoden) for påvisning av proteinase K-resistent PrP^{Sc} (Roche Applied Science PrionScreen).

Med sikte på å gjennomføre hurtigprøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 skal følgende metoder brukes som hurtigprøver for overvåking av TSE hos sauer og geiter:

- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} ved hjelp av TeSeE SAP Detection kit, gjennomført etter denaturering og konsentrering ved hjelp av TeSeE Purification kit (Bio-Rad TeSeE-hurtigprøve),
- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} ved hjelp av TeSeE SAP Sheep/Goat Detection kit, gjennomført etter denaturering og konsentrering ved hjelp av TeSeE Sheep/Goat Purification kit (Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat-hurtigprøve),

- ELISA-prøve med kjemiluminescens, som omfatter en ekstraksjonsmetode og en ELISA-teknikk med bruk av en forsterket kjemiluminescerende reagens (Enfer TSE Kit versjon 2.0),
- mikroplatebasert immunologisk analyse for påvisning av PrP^{Sc} (Enfer TSE versjon 3),
- immunologisk analyse med bruk av en kjemisk polymer for selektiv PrP^{Sc}-binding og et monoklonalt påvisningsantistoff rettet mot bevarte deler av PrP-molekylet (IDEXX HerdChek BSE Antigen-Scrapie Test Kit, EIA),
- immunoblot-prøve basert på en Western blot-metode for påvisning av det proteinase K-resistente fragmentet PrP^{Rcs} (Prionics-Check Western Small Ruminant test),
- mikroplatebasert kjemiluminescent immuniserende analyse for påvisning av proteinase K-resistent PrP^{Sc} (Prionics Check LIA Small Ruminants).

I alle disse prøvene må vevsprøven som brukes, være i samsvar med produsentens bruksanvisning.

Produsentene av hurtigprøvene må ha et kvalitetssikringssystem som er godkjent av Fellesskapets referanselaboratorium, og som sikrer at prøvens kvalitet ikke endres. Produsentene må framlegge prøveprotokollene for Fellesskapets referanselaboratorium.

Det kan foretas endringer av hurtigprøvene og prøveprotokollene bare dersom Fellesskapets referanselaboratorium er underrettet på forhånd, og forutsatt at Fellesskapets referanselaboratorium konkluderer med at endringen ikke påvirker hurtigprøvens følsomhet, nøyaktighet eller pålitelighet. Denne konklusjonen skal meddeles Kommisjonen og de nasjonale referanselaboratoriene.

◀ M42

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr. 103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009 og forordning (EF) nr. 163/2009:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 357/2008:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 571/2008:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 746/2008:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 956/2008:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 103/2009:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 162/2009:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 163/2009:

12. nov. Nr. 1420 2010

Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 12. november 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. (virkeområde)

Forskriften inneholder bestemmelser om begrensninger i adgangen til å delta i følgende fiskerier:

- a. fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy,
- b. fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord,

- c. fisket etter torsk for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- d. fisket etter makrell for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum,
- e. fisket etter sild for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- f. fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med not nord for 62 grader nord,
- g. fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord,
- h. fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord,
- i. fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum,
- j. fisket etter rognkjeks for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum i Nordland, Troms og Finnmark,
- k. fisket etter blåkveite for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord
- l. fisket etter brisling for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum og
- m. fisket etter lodde i Barentshavet for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskriften menes med:

1. «eier»: den som direkte, eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50 prosent av eierandelene i et fiskefartøy.
2. «deltakeradgang»: adgang til å delta i et fiskeri hvor det er fastsatt et største antall fartøy som gis adgang til fiskeriet (lukket gruppe).
3. «høvedsmann»: leder av mannskapet om bord, med ansvar for driften av fartøyet.

§ 3. (forholdet til reguleringene av fiske)

Bestemmelsene om begrensning av adgangen til å delta i fiske i denne forskriften gir bare rett til å utøve fiske i samsvar med de reguleringene av fiske som til enhver tid er fastsatt i eller i medhold av lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressursloven).

§ 4. (krav til tidligere deltakelse i fisket)

For å kunne delta i lukket gruppe i et fiskeri i 2011, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fiskeriet i samme fartøygruppe og med samme redskap i 2010.

Kravet i første ledd gjelder ikke deltakeradgang som fartøyeier er tildelt med virkning fra 2011 i rekrutteringsøyemed i medhold av forskrift 6. september 2010 nr. 1251 om nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed for 2011.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet i første ledd, dersom eieren av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskerierorganisasjon eller offentlig verv, og vervet har medført at eieren ikke har hatt adgang til å delta. Slik tillatelse kan bare gis til eieren av et fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i det aktuelle fisket.

§ 5. (begrensninger i antall fartøy en eier kan delta i ett fiskeri med)

Hvis eier av fartøy som deltar i lukket gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe i samme fiskeri.

Hvis eier av fartøy som deltar i åpen gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe i samme fiskeri.

§ 6. (gruppetilhørighet)

Eier av fartøy som har startet fiske i lukket gruppe innenfor ett fiskeri, kan ikke skifte gruppetilhørighet innenfor dette fiskeriet i løpet av reguleringsåret.

§ 7. (kontroll og godkjenning)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene som er satt for å delta i det enkelte fiskeri.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i vedtaket stille krav til fartøyets egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

Kapittel 2. Deltakerbegrensede fiskerier i 2011

I. Fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy

§ 8. (avgrensning av deltakelsen i fiske)

Deltakelsen i fiske gjelder for fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange (hvitlange og blålange), blåkveite, uer og steinbit med havfiskefartøy som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 9. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å kunne delta i lukket gruppe i fiske med konvensjonelle havfiskefartøy etter torsk, hyse og sei mv. må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei mv.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2010.

For å kunne delta i fisket etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2010.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i dette fiske i 2011.

Dispensasjonsadgangen fra kravet til tidligere deltakelse i § 4 tredje ledd gjelder ikke for dette fiskeriet.

II. Fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord

§ 10. *(avgrensning av deltakelsen i fiske)*

Deltakelsen i fiske gjelder for fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord med fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 11. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 12. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Kravet i første ledd bokstav a om at fartøyet må ha en største lengde under 11 meter gjelder ikke dersom:

- a. eier av fartøyet har fisket og levert torsk med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord i åpen gruppe med dette fartøyet i minst ett av årene 2003, 2004, 2005, 2006 og 2007,
- b. eier av fartøyet har fått innvilget ervervstillatelse 1. januar 2006 eller senere for dette fartøyet på grunnlag av søknad innsendt senest 28. november 2007, eller har inngått bindende avtale om kjøp av dette fartøyet mellom 1. januar 2006 og 28. november 2007,
- c. eier av fartøyet har fisket og levert torsk med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord i åpen gruppe i minst ett av årene 2003, 2004, 2005, 2006 og 2007 og har adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri etter reglene i denne forskriften, eller
- d. eier av fartøyet har hatt adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri mellom 1. januar 2007 og 28. november 2007 og har adgang til å delta i lukket gruppe i et annet fiskeri etter reglene i denne forskriften.

Fartøy med torsketrållatelse, seitrållatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2-1, § 2-14 og § 4-1 kan likevel ikke delta i åpen gruppe.

III. Fisket etter torsk for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 13. *(avgrensning av deltakelsen i fiske)*

Deltakelsen i fiske gjelder fiske etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindenes fyr og Hanstholmen fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord med fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med annet redskap enn not og trål.

§ 14. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.

- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 15. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

IV. Fisket etter makrell for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum

§ 16. *(vilkår for å delta med not eller garn og snøre i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med not eller garn og snøre etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fiske med garn eller snøre.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt. Kravet i § 4 første ledd om å ha brukt samme redskap i 2010 gjelder likevel ikke.

Eier av fartøy større enn 13 meter største lengde, men mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som deltok i fiske med garn eller snøre i 2010 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratets regionkontor gis adgang til å delta uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b dersom eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøy med en hjemmelslengde under 13 meter har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 31. desember 2000 og det kan dokumenteres ved legeattest at sykdommen forhindret eier fra å delta i fiske i perioden. Dispensasjon kan bare gis i slikt tilfelle når særlige tungtveiende hensyn tilsier det. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter makrell.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 17. *(vilkår for å delta i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med ringnot etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en hjemmelslengde mellom 21, 35 og 28 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter makrell med ringnot.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 18. *(vilkår for å delta med not eller garn og snøre i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not eller garn og snøre:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med garn eller snøre.

V. Fisket etter sild for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 19. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.

- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sild med snurpenot eller landnot. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 20. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med ringnot må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en hjemmelslengde mellom 21, 35 og 28 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske etter sild med ringnot.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 21. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsild med snurpenot, landnot eller garn. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

VI. Fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med not nord for 62 grader nord

§ 22. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 13 meter men mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 23. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

VII. Fisket etter sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord

§ 24. *(vilkår for å delta med not i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 13 meter men mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.
- d. vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 25. *(vilkår for å delta med not eller konvensjonelle redskap i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde ved deltakelse med not og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum ved deltakelse med konvensjonelle redskap.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap.

VIII. Fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord

§ 26. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter reker sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 11 meter.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.
- vilkårene i § 4 må være oppfylt.

§ 27. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter reker med trål sør for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

IX. Fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum

§ 28. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad.
- fartøy som skal fiske med snurpenot, landnot eller snurrevad må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2010 med samme redskap. I tillegg kan fartøy som hadde adgang til å delta i fisket i 2004, og som fortsatt har samme eier som før 1. juli 2004, delta. For eier av fartøy som nevnt i 2. pkt. som har søkt om utskifting eller fått tilsagn om utskifting før 24. november 2005, kan Fiskeridirektoratets regionkontor etter søknad gi samme eier adgang til å delta i fisket med et erstatningsfartøy dersom de øvrige vilkårene er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Bestemmelsen om dispensasjon fra tidligere aktivitet i denne forskrift § 4 tredje ledd gjelder tilsvarende for kravet i første ledd bokstav d.

Eier av fartøy mellom 28 og 33,50 meter største lengde som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan delta med fartøyet uavhengig av størrelsesvilkåret i første ledd bokstav a.

Den som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på kystfiskekvoten i 1985 eller tidligere, kan uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b delta i fisket selv om vedkommende står på blad A i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøyet har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 24. september 2001 og det blir dokumentert ved legeattest at sykdommen har forhindret eier fra å delta i fiske i perioden og særlige tungtveiende hensyn tilsier at dispensasjon gis. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter norsk vårgytende sild.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 29. (vilkår for å delta i åpen gruppe – landnot og garn)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild med landnot og garn:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum.
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med landnot eller garn.

X. Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark

§ 30. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks med fartøy på eller over 13 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- eier må være ført i fiskermanntallet.
- fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- eier av fartøyet har fisket og levert rognkjeks med dette fartøyet i minst ett av årene 2008, 2009 eller 2010.

Bestemmelsen om dispensasjon fra krav om tidligere aktivitet i § 4 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 31. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde.
- b. eier av fartøyet må være ført i fiskermanntallet.

§ 32. (dispensasjon)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

§ 33. (begrensning i deltakelsen)

Hvis eier av fartøy som deltar i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i rognkjeksfisket.

Eier av fartøyet må stå om bord under fisket.

XI. Fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord**§ 34. (deltakelse i direkte fiske)**

Deltakelse i direkte fiske etter blåkveite gjelder for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

§ 35. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

For å delta i fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite.
- d. fartøyet må være påmeldt det direkte fisket etter blåkveite i samsvar med de kravene som blir fastsatt i den årlige reguleringen av fisket.

XII. Fisket etter brisling med kystnotfartøy**§ 36. (vilkår for å delta i åpen gruppe)**

For å delta i fisket etter brisling må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha mindre enn 500 m³ største lasteromsvolum, med mindre det er gitt dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt.
- b. eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c. eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske og må stå om bord under brislingfisket.
- d. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske med not etter brisling. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Kravet i første ledd bokstav b gjelder ikke ved fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra vilkårene i første ledd bokstav b og c til bas eller høvedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

XIII. Fisket etter lodde i Barentshavet for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum**§ 37. (vilkår for å delta i åpen gruppe)**

For å delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter lodde må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b. fartøyet må ha mindre enn 500 m³ lasteromsvolum med mindre fartøyet eller fartøy som det kommer til erstatning for deltok i kystfartøygruppens fiske etter lodde i 2003. Dersom fartøyet eller fartøy som det kommer til erstatning for deltok i trålgruppens fiske etter lodde i 2003, kan det likevel ikke delta.
- c. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- d. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter lodde.

Fartøy som skal nytte trål, må ha loddetrållatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–22.

Kapittel 3. Utskifting og salg av fartøy mv. i lukket gruppe**§ 38. (virkeområde)**

Reglene i dette kapittelet gjelder ikke for åpne grupper da deltakelse i fiske i disse gruppene ikke er begrenset til et største antall deltakende fartøyer.

Reglene får heller ikke anvendelse for deltakeradgang i fisket etter rognkjeks.

§ 39. (forbud mot overføring av deltakeradgang)

Adgangen til å delta i fiske kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av bestemmelsene i dette kapittelet.

§ 40. (salg av fartøy med deltakeradgang)

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Ved salg av fartøy med deltakeradgang som er tildelt i rekrutteringsøyemed med virkning fra 2010 eller 2011, kan ny eier ikke tildeles adgang til å delta i det samme fiskeriet.

§ 41. (særregler som gjelder ved salg av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske når følgende vilkår er oppfylt:

- a. kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- b. både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte strukturkvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten. Det kan gjøres unntak fra kravet i første punktum for kjøper som er ført i manntallet i løpet av de siste tolv månedene, dersom han/hun har vært bosatt i fylket i minst 12 måneder.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet i annet ledd bokstav b:

- a. når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark, eller
- b. ved salg mellom fylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng. Det samme gjelder fylkene Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i første ledd.

§ 42. (utskifting av fartøy med deltakeradgang)

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier som deltakerbegrensningen gjelder for.

§ 43. (særregler som gjelder ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved utskifting av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Det kan ikke gis tillatelse etter § 40 dersom søker er tildelt torskestråltillatelse, pelagisk tråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–6, § 2–14 og § 4–1 for erstatningsfartøyet.

§ 44. (leiefartøy)

Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd for fartøy med deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Det er forbudt å benytte leiefartøy ved deltakelse i fiske i åpen gruppe.

Dersom levering av fartøy fra verft til kjøper som har fått forhåndstilsagn om tillatelse etter § 40 første ledd blir vesentlig forsinket i forhold til frist fastsatt i bindende avtale om fartøykjøp, og dette skyldes at fartøyet har blitt ødelagt som følge av uforutsette hendelser som brann og lignende, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på leiefartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har større lasteromsvolum enn 500 m³, med mindre det aktuelle leiefartøyet har fått dispensasjon fra lengdebegrensningen som gjaldt før 2008 i henhold til de regler som gjaldt da dispensasjonen ble gitt. Størrelsesbegrensningen gjelder ikke for leiefartøy i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for konvensjonelle havfiskefartøy.

Ett og samme fartøy kan i løpet av reguleringsåret kun benyttes som leiefartøy i forbindelse med ett forlis/havari.

§ 45. (dødsfall)

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy med deltakeradgang i fiske, kan gis adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt. Dersom fartøyeiers død skyldes forlis der også fartøyet har gått tapt, kan arving gis rett til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Arvinger som nevnt i andre ledd, kan også selge fartøy med adgang for ny eier til å delta i fiske dersom vilkårene for å delta og salg for fortsatt drift er oppfylt.

Fiskeridirektoratets regionkontor er vedtaksmyndighet etter denne bestemmelse.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser**§ 46. (overtredelsesgebyr)**

Dersom bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5 og § 33, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6 eller forbudet mot å bruke leiefartøy i § 44 første ledd annet punktum eller forbudet i § 39 mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse blir overtrådt, kan Fiskeridirektoratet ilegge et overtredelsesgebyr.

§ 47. (tvangsmulkt)

For å sikre at bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5 og § 33, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i § 44 første ledd annet punktum eller forbudet i § 39 mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om tvangsmulkt.

§ 48. (bortfall)

Adgangen til å delta i fiske etter forskriften her faller bort dersom fartøyet eller eieren av fartøyet ikke lenger fyller vilkårene for deltakelse som er fastsatt her i forskriften.

§ 49. (vedtaksmyndighet og klageinstans)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskriften.

Når myndigheten etter forskriften er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontor, er Fiskeridirektoratet klageinstans.

Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskriften kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 50. (ikraftsetting)

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

12. nov. Nr. 1421 2010**Ikraftsetting av lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. november 2010 med hjemmel i lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre § 2. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 12. november 2010 kl. 15.00.

Lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre trer i kraft fra det tidspunktet konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, om særlige forhold for luftfartøysløsøre trer i kraft for Norge.

12. nov. Nr. 1424 2010**Forskrift om endring i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalist)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens legemiddelverk 12. november 2010 med hjemmel i forskrift 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalist) § 3 nr. 2 gitt med hjemmel i lov 4 desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 22, § 23, § 24 og § 25. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalist) gjøres følgende endring:

I narkotikalisten tilføyes følgende nye stoff:

Stoff INN-navn (latin)	Konvensjon:		Merknader			
	<i>N = Narkotikakonv. av 1961</i>	<i>P = Konv. om psykotrope stoffer, 1971, Schedule I-IV</i>	<i>Ved innførsel/utførsel kreves Sertifikat</i>	<i>Eksport-deklarasjon</i>	<i>Forbudt etter forskr. § 4</i>	<i>Unntak og spesielle bestemmelser mv.</i>
Para-metoksy-metamfetamin PMMA se para-metoksy-metamfetamin			x		x	

II

Ikrafttredelse

Endringen trer i kraft 12. november 2010.

12. nov. Nr. 1425 2010

Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 12. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. (II direktiv 2009/141/EF). Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes: direktiv 2009/141/EF.

I vedlegg 1A gjøres følgende endringer:

<i>Uønskede stoffer</i> 1	<i>Fôrvarer</i> 2	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvarer med et vanninnhold på 12 %</i> 3
1. Arsen ⁸	Fôrmidler unntatt	2
	– grasmjøl, mjøl av tørket luserne, tørket kløver, tørkede sukkerbetesnitter og tørkede melasserte sukkerbetesnitter	4
	– palmekjerne ekspeller	4 ⁹
	– fosfater og kalkholdige marine alger	10
	– kalsiumkarbonat	15
	– magnesiumoksid	20
	– fôrmidler fra bearbeiding av fisk eller andre akvatiske dyr inkludert fisk	25 ⁹
	– algemjøl og fôrmidler framstilt av alger	40 ⁹
	Jernpartikler brukt som markør	50
	Tilsetningsstoffer som tilhører den funksjonelle gruppen mikromineraler unntatt	30
	– koppersulfat-pentahydrat og kopper-karbonat	50
	– sinkoksid, manganoksid og kopperoksid	100
	Fullfôr unntatt	2
	– fullfôr til akvatiske dyr og til pelsdyr	10 ⁹
	Tilskuddsfôr	4
	– unntatt mineralfôr	12
10. Theobromin	Fullfôr unntatt	300
	– fullfôr til gris	200
	– fullfôr til hund, kanin, hest og pelsdyr	50
14. Ugrasfrø og frukt som ikke er malt eller knust og som inneholder alkaloider, glukosider	Alle fôrvarer	3 000

<i>Uønskede stoffer</i> 1	<i>Fôrvarer</i> 2	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvarer med et vanninnhold på 12 %</i> 3
eller andre giftige stoffer enkeltvis eller i blanding, inkl. Datura sp.		1 000
15. Frø og skall fra Ricinus Communis L. Croton tiglium L. og Arbus precatorius L. og avledede produkter av disse, enkeltvis eller i blanding	Alle fôrvarer	10

8 Høyeste tillatte innhold av arsen gjelder total mengde.

9 Tilsynsmyndigheten kan pålegge den ansvarlige aktør å foreta en analyse for å dokumentere at innholdet av uorganisk arsen er lavere enn 2 ppm (mg/kg). Analysen er spesielt viktig å foreta for alger av arten «*Hizikia fusiforme*.»

II

Endringer, foretatt tidligere, men falt ut da fôrhygieneforskriften og kontrollforskriften ble implementert:

§ 2 annet ledd skal lyde:

For fôrvarer som tilvirkes og omsettes til vitenskapelig bruk ved private eller offentlige forskningsinstitusjoner, gjelder bare § 4, § 4a, § 5, § 6 og § 8 med tilhørende vedlegg. Tilsynsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon og fastsette vilkår for dispensasjonen.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Krav til kontroll ved innførsel fra tredjeland*

Fôrvarer som innføres skal gjennomgå dokumentkontroll og stikkprøvebasert identitetskontroll. Tilsynsmyndigheten kan fysisk kontrollere fôrvarer ved stikkprøver for å undersøke om de er i samsvar med forskriftens krav. Tilsynsmyndigheten fastsetter frekvensen av prøvetaking og analyser.

Ved innførsel av fôrvarer, når bestemmelsesstedet der omsetningen skal finne sted er et annet land i EØS, skal fôrvaren følges av et kontrolldokument. Kontrolldokumentet skal ved grensepassering inn i EØS (Norge) framlegges for tilsynsmyndigheten som påfører opplysninger om hvilke kontroller fôrvaren har vært gjenstand for. Dersom partiet deles opp, skal ett kontrolldokument følge hvert delparti. Kontrolldokumentet skal være utstedt på ett av de skandinaviske språkene, tysk eller engelsk. Endringer i kontrolldokumentet foretatt av uvedkommende, gjør kontrolldokumentet ugyldig. Kontrolldokumentet skal følge fôrvaren fram til bestemmelsesstedet inntil den er frigitt for fri omsetning. Kontrolldokumentet skal framlegges for tilsynsmyndigheten i det landet i EØS der fôrvaren skal frigis for fri omsetning innefor EØS.

Ved innførsel av fôrvarer til Norge fra tredjeland via andre land i EØS, skal grensekontrollen gjennomføres på det stedet varen kommer inn i EØS. Fôrvarer som tilfredsstiller kravene for innførsel, skal også følges av et kontrolldokument. Kontrolldokumentet skal inneholde opplysninger fra vedkommende lands tilsynsmyndighet om hvilke kontroller fôrvaren har vært gjenstand for. Det skal følge fôrvaren fram til bestemmelsesstedet og foreligger for tilsynsmyndigheten før fôrvaren kan frigis.

Den som innfører fôrvarer fra tredjeland er ansvarlig for at prøvetaking og analyse for salmonella og aflatoxin utføres i henhold til vedlegg 14 del A og B. Virksomheter som innfører fôrmidler til lageranlegg, skal også gjennomføre kontroll for salmonella i lageranlegget i henhold til vedlegg 14 del C pkt 4.0.

I vedlegg 1 bokstav A Høyeste tillatte innhold av uønskede stoffer i fôrvarer tilføyes til slutt i tabellen:

<i>Uønskede stoffer</i>	<i>Fôrvare</i>	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvarer med et vanninnhold på 12 %^a</i>
Lasalocid natrium	Fôrmidler	1,25
	Fôrblandinger til:	
	– hund, kalv, kaniner, dyr av hestefamilien, eggleggende fugler, kalkun eldre enn 12 uker og livkylling eldre enn 16 uker	1,25
	– slaktekylling, livkylling yngre enn 16 uker og kalkun yngre enn 12 uker i perioden før slakting da tilsetting av lasalocid natrium i fôret er forbudt	1,25
	– andre dyrearter	3,75

<i>Uønskede stoffer</i>	<i>Fôrvare</i>	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvare med et vanninnhold på 12 %^a</i>
Narasin	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av lasalocid natrium ikke er tillatt	^b
	Fôrmidler	0,7
	Fôrblandinger til: – kalkun, kanin, dyr av hestefamilien, eggleggende fugler og livkylling eldre enn 16 uker	0,7
	– slaktekylling i perioden før slakting da tilsetning av narasin i fôret er forbudt	0,7
Salinomycin natrium	– andre dyrearter	^b
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av narasin ikke er tillatt	
	Fôrmidler	0,7
	Fôrblandinger til: – dyr av hestefamilien, kalkun, eggleggende fugler, livkylling eldre enn 12 uker	0,7
Monensin natrium	– slaktekylling, livkylling yngre enn 12 uker og kanin i perioden før slakting da tilsetning av salinomycin natrium i fôret er forbudt	0,7
	– andre dyrearter	2,1
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av salinomycin natrium ikke er tillatt	^b
	Fôrmidler	
Maduramicin ammonium alfa	Fôrblandinger til: – dyr av hestefamilien, hund, småfe, ender, storfe, melkekuer, eggleggende fugler, livkylling eldre enn 16 uker og kalkun eldre enn 16 uker	1,25
	– slaktekylling, livkylling yngre enn 16 uker og kalkun yngre enn 16 uker i perioden før slakting da tilsetning av monensin natrium i fôret ikke er tillatt	1,25
	– andre dyrearter	3,75
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av monensin natrium ikke er tillatt	^b
Maduramicin ammonium alfa	Fôrmidler	0,05
	Fôrblandinger til: – dyr av hestefamilien, kanin, kalkun eldre enn 16 uker, eggleggende fugler, og livkylling eldre enn 16 uker	0,05
	– slaktekylling og kalkun yngre enn 16 uker i perioden før slakting da tilsetning av maduramicin ammonium alfa ikke er tillatt	0,05
	– andre dyrearter	0,15
	Premiks til bruk i fôr der tilsetning av maduramicin ammonium alfa ikke er tillatt	^b

a Fastsatte MRL-verdier her gjelder framfor de angitte verdiene i forordning (EF) nr. 1831/2003.

b Høyeste tillatte innhold i premiks er det nivå som medfører at innhold av stoffet ikke er høyere enn 50 % av det høyeste tillatte innholdet i fôrblendingen, når bruksanvisningen for premiks er fulgt.

III

Endringene trer i kraft straks.

12. nov. Nr. 1426 2010

Forskrift om en verdig eldreomsorg (verdighetsgarantien)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. november 2010 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3a og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 4–6. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

§ 1. Formål og virkeområde

Forskriften har som formål å sikre at eldreomsorgen tilrettelegges på en slik måte at dette bidrar til en verdig, trygg og meningsfull alderdom.

Forskriften gjelder den eldreomsorg som ytes i medhold av kommunehelsetjenesteloven og sosialtjenesteloven. Forskriften får anvendelse uavhengig av hvor tjenesten utføres. Forskriften klargjør hvordan tjenestetilbudet skal utformes for å sikre retten til nødvendig helsehjelp og et verdig tjenestetilbud.

§ 2. Tjenestens verdigrunnlag

De kommunale pleie- og omsorgstjenestene skal legge til rette for en eldreomsorg som sikrer den enkelte tjenestemottaker et verdig og så langt som mulig meningsfylt liv i samsvar med sine individuelle behov.

§ 3. Tjenestens innhold

Tjenestetilbudet skal innrettes i respekt for den enkeltes selvbestemmelsesrett, egenverd og livsførsel og sikre at medisinske behov blir ivaretatt. For å oppnå disse målsettingene skal tjenestetilbudet legge til rette for at følgende hensyn ivaretas:

- En riktig og forsvarlig boform ut fra den enkeltes behov og tilstand.
- Et variert og tilstrekkelig kosthold og tilpasset hjelp ved måltider.
- Et mest mulig normalt liv, med normal døgnrytme og adgang til å komme ut, samt nødvendig hjelp til personlig hygiene.
- Tilby samtaler om eksistensielle spørsmål.
- Lindrende behandling og en verdig død.
- Å bevare eller øke sin mulighet til å fungere i hverdagen. Omsorgen skal bidra til habilitering og rehabilitering.
- Faglig forsvarlig oppfølging av lege og annet relevant personell, som sikrer kontinuitet i behandlingen.
- Tilby eldre som bor på helseinstitusjon enerom.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

12. nov. Nr. 1427 2010**Forskrift om endring i forskrift om råvareprisutjevning for bearbejdede jordbruksvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 12. november 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunggjort 16. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 10. juni 2009 nr. 636 om råvareprisutjevning for bearbejdede jordbruksvarer gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Kolonnen «XR-sats når utbetalt PNS» benyttes når det utbetales både XR og PNS for ferdigvaren. Kolonnen «XR-sats når ikke utbetalt PNS» benyttes når det ikke utbetales PNS for ferdigvaren.

<i>Jordbruksråvare:</i>	<i>Råvarenr.:</i>	<i>Råvarenavn:</i>	<i>PNS-sats (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når utbetalt PNS (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når ikke utbetalt PNS (kr/kg):</i>
Melk	1100	Helmelk flytende	0,10	1,44	1,54
	1200	Skummet melk flytende	0,50	1,11	1,37
	1300	Yoghurt	3,30	0,00	2,37
	1500	Kondensert melk fet	0,00	4,74	4,74
	1550	Kondensert melk mager	0,90	4,69	5,59
	1600	Helmelkpulver 28 %	2,50	11,15	13,65
	1601	Helmelkpulver 28 % til iskrem	0,00	13,65	13,65
	1650	Melkepulver 20 %	4,90	11,16	14,70
	1651	Melkepulver 20 % til iskrem	0,00	14,70	14,70
	1700	Skummetmelkpulver	7,70	11,91	17,75
	1701	Skummetmelkpulver til iskrem	0,00	17,75	17,75
	1750	Yoghurtpulver	0,00	17,75	17,75
	1800	Kjernemelkpulver	–	15,37	15,37
	2100	Fløte	0,00	0,59	0,59
	2101	Fløte til iskrem	0,00	0,59	0,59
	2300	Rømme	0,00	0,66	0,66
	2400	Helmelkpulver 35 %	2,70	10,47	13,17
	2440	Fløtepulver 42 %	4,40	7,74	12,14
	2450	Fløtepulver 55 %	0,00	9,81	9,81
	3200	Mysepulver	3,20	3,15	3,86
	3201	Mysepulver til iskrem	0,00	3,86	3,86

<i>Jordbruksråvare:</i>	<i>Råvarenr.:</i>	<i>Råvarenavn:</i>	<i>PNS-sats (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når utbetalt PNS (kr/kg):</i>	<i>XR-sats når ikke utbetalt PNS (kr/kg):</i>
	5100	Smør ¹	0,00	3,69	3,69
	5101	Smør til iskrem	0,00	3,69	3,69
	5300	Smørølje ²	0,00	4,44	4,44
	6100	Ost ³	7,00	21,97	27,15
	6200	Ostepulver	–	15,35	15,35
Egg	11100	Heleggmasse	9,10	11,70	13,43
	11200	Heleggpulver	19,40	57,55	65,52
	12100	Eggeplomme konservert	0,00	37,25	37,25
	12200	Eggeplommepulver	8,10	68,61	76,71
Korn	20300	Bygg	–	0,89	0,89
	20400	Havre	–	0,61	0,61
	21100	Kli av hvete, rug, bygg og havre	–	3,04	3,04
	22300	Mel og flak av bygg	–	3,04	3,04
	22400	Mel, flak og gryn av havre	–	3,04	3,04
Potet	30100	Poteter	0,78	1,21	1,21
	31200	Mel og flak av poteter	5,85	12,38	12,38
	32100	Potetstivelse	3,54	–	–
	40200	Glukose, glukosesirup (dekstrose) ⁴	2,14	–	–
Kjøtt	70750	Svinekjøttsortering 23 %	1,60	19,00	20,60
	71400	Storfekjøttsortering 14 %	23,00	25,54	31,44
	73000	Fårekjøttsortering 25 %	21,20	9,65	10,47
	74000	MUK-fjørfe ⁵	2,30	3,68	3,68
	74200	Fjørfe, annet enn MUK-fjørfe	17,00	3,68	3,68

- 1 PNS gis ikke til råvaren smør med unntak for ferdigvarer tariffert på varenummer ex 19.01.9099 iskremblandinger, glutenfri diettmat, laktoseredusert diettmat, ellers andre produkter til bakeri.
- 2 PNS gis ikke til råvaren smørølje med unntak for sjokolade som tariffes på varenummer 18.06.2090, 18.06.3100, 18.06.3200 eller 18.06.9010.
- 3 Gjelder modnet ost til industri. PNS gis ikke til råvaren ost med unntak for pizza tariffert på varenummer ex 19.01.2097, 19.05.9010 og 19.05.9021.
- 4 Gjelder kun våt glukose.
- 5 MUK-fjørfe: Maskinelt utbeinet kjøtt av fjørfe.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

15. nov. Nr. 1428 2010

Forskrift om oppheving av forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. november 2010 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

I

Forskrift 2. november 2010 nr. 1396 om endring i forskrift om kvoteordningen for melk oppheves.

II

Opphevelsen trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1429 2010

Forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. november 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 15–4. Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. For flyginger på statens landingsplasser, herunder Oslo lufthavn, Gardermoen, og for flygninger i det luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR), skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene gjelder ikke for Moss lufthavn, Rygge.

Avgiftene er:

Startavgift
Passasjeravgift
Sikkerhetsavgift
Avisingsavgift.

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

§ 1–2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling for luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1–3.

(1) Avinor AS kan gi reduksjon i de avgiftene som følger av forskriften dersom selskapet anser det godtgjort at reduksjonen vil øke provenyet og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet. Når det foreligger særlige grunner kan selskapet videre gi reduksjon i, eller fritak fra, de avgiftene som følger av forskriften for humanitær transporter, flystevner, syketransport eller liknende aktiviteter av ikke-kommersiell karakter. Reduksjoner som nevnt i første punktum kan ikke gis på avgifter som nevnt i § 4–1, og må heller ikke praktiseres på en måte som uten saklig grunn forskjellsbehandler brukerne av lufthavnen. Retten til å gi eller opprettholde reduksjoner som nevnt i første punktum er betinget av at reduksjonen er tillatt etter EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

(2) Avinor AS kan inngå avtale om å yte tjenester som ikke er omfattet av takstregulativet. Vederlaget skal dekke de kostnadene Avinor AS påføres ved å yte disse tjenestene.

§ 1–4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Avinor om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 1. juli 2004.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-ervervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly. Slike fly som har motor som kan brukes til take-off, er imidlertid ikke fritatt for avgift.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2–1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2–2.

(1) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt som overstigende 8 000 kg i følge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument er

- (a) kr 69,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekten mellom 6 000 kg og 75 000 kg,
- (b) kr 34,50 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt mellom 75 001 og 150 000 kg, og
- (c) kr 14,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt over 150 001 kg.

For fraktfly betales i tillegg kr 69,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt mellom 0 kg og 5 999 kg.

(2) Satsene i første ledd gjelder for luftfartøy i regelbundet passasjertrafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatt startvekt 8 000 kg eller lavere. Jf. § 3–1, 1. og 2. ledd.

(3) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2 000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

<i>Høyeste tillatte startvekt</i>	<i>kr</i>
	<i>(kg)</i>
0–1 000	169
1 001–1 500	206
1 501–2 000	282

(4) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2 001 kg og 8 000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2 001–2 500	72
2 501–3 000	80
3 001–4 000	152
4 001–5 000	193
5 001–6 000	233
6 001–7 000	521
7 001–8 000	812

(5) For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70 % av gjeldende takster.

(6) Ingen avgift i denne paragraf skal underskride minimumsavgiften, kr 172,–. Det gis ikke rabatt på minimumsavgiften.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland, Kristiansund lufthavn Kvernberget og Brønnøysund lufthavn, Brønnøy betales avgift med kr 9 150,– for luftfartøy over 15 000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 6 740,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 3 800,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2–4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

<i>Høyeste tillatt startvekt (kg)</i>	<i>Kr</i>
8 000–10 000	258
10 001–25 000	1 137
25 001–	1 574

§ 2–5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2–6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig lufttransport og som ikke overstiger 2 000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1–2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5 700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 2 000 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig lufttransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar ev. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kvittering fra Avinor AS, jf. § 7-5 og § 7-6.

§ 2-7. Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0-500	3 278
501-1 000	4 843
1 001-1 100	6 887
1 101-1 200	7 968
1 201-1 300	9 169
1 301-1 400	10 253
1 401-1 500	11 336
1 501-1 600	19 151
1 601-1 700	20 451
1 701-1 800	21 751
1 801-1 900	23 033
1 901-2 000	24 223

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1 101-5 700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 6 877,-.

§ 2-8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2-9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

Årskortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

D. Ukekort (Weekly Season Card)

§ 2-10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2 000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2-11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2-12. Avgiften for ukekortet er kr 692,- for luftfartøy i vektgruppen 0-1 500 kg, og kr 1 821,- for luftfartøy i vektgruppen 1 501-2 000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju dagers perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2-13. Bestemmelsen om årskort i § 7-5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2-14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2-15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2-16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2-2 til § 2-4:

a) For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 3 927,- pr. start.

b) For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 1 963,- pr. start.

Tillegget økes med 50 % for trafikk mellom kl. 2000-0800 norsk tid.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2-15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2–17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50 % av satsene som er anvendt i § 2–2 til § 2–5 samt § 2–16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Passasjeravgift

§ 3–1. Passasjeravgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8 000 kg høyeste tillatte startvekt etter reglene i de etterfølgende paragrafer under kapittel III. Dette gjelder også for luftfartøy i regelbundet trafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatte startvekt 8 000 kg eller lavere.

Definisjon: Med *regelbundet trafikk* menes en serie flyginger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell.

§ 3–2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2–3, skal det ikke betales avgift på flyginger fra Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland, Kristiansund lufthavn Kvernberget og Brønnøysund lufthavn, Brønnøy.

§ 3–3. Avgift betales for hver avreisende passasjer og hver transferpassasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- a) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 44,00 pr. avreist passasjer, inkl. transferpassasjer.
- b) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 59,00 pr. avreist passasjer inkl. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.
- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3–4. *Definisjoner:*

Med *transfer* menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands og innenlands-utenlands v.v.

Med *transitt* menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands, innenlands-utenlands v.v.

§ 3–5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjerer forlate lufthavnen.

§ 3–6. For beregning av avgifter etter dette kapittel, skal operatøren før avgang oppgi grunnlaget for beregningen. Dersom dette ikke foreligger, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerer av avgiften, jf. § 7–2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Det vil ikke på et senere tidspunkt enn avgangstidspunktet for innkreving eller det av Avinor AS fastsatte tidspunkt for fakturering av flygingen, bli foretatt refusjoner av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf, selv om riktig passasjerdeklarasjon da skulle bli framlagt.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 7–2, 2. ledd.

Enhver uoverensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

I tillegg til DTS-innsendelser skal det også sendes trafikkinformasjon som IATA-meldinger til Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS) etter følgende beskrivelser:

- a) Det skal sendes melding om alle flybevegelser flyselskapet utfører, i henhold til IATA Airport Handling Manual (AHM), Passenger Services Conference resolutions Manual og IATA Standard Schedule Information Manual (SSIM).
- b) Rapporteringen skal inkludere korrekte data for antall passasjerer og kilogram med frakt og post for alle ankomster og avganger. Dataene skal rapporteres elektronisk pr. flight nummer via LETIS på følgende IATA-meldingsformater:

Ruteplaner:	SSM – Standard Schedules Messages (SSIM chapter 4) ASM – Ad Hoc Schedules Message (SSIM chapter 5)
Flybevegelser:	MVT – Aircraft Movement Message (AHM 780) DIV – Aircraft Diversion Message (AHM 781)
Passasjer/last:	LDM – Loadmessage (AHM 583) PTM – Passenger Transfer Message (RP 1718) PSM – Passenger Service Message (RP 1715)
Statistikk:	SLS – Statistical Load Summary (AHM 588)

Avinor kan innføre nye meldingsformater.

- c) Flyselskapet har ansvaret for at det for all innsjekking av bagasje lages en Baggage Source Message (BSM) iht. IATA's Recommended Practice 1745. Bagasjetag som utstedes på norske lufthavner skal være utformet i henhold til IATA's Resolution (Res) 740, Attachment H.
- d) Dersom trafikkmeldingene etter dette punkt ikke kan tolkes av Avinors trafikkinformasjonsystem (LETIS), vil Avinor sende feilmelding til (en på forhånd avtalt e-postadresse). Det skal da snarest og innen 24 timer etter mottatt feilmeldingen sendes korrekt data.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4-1. Avgift kr 58,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulanseflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for passasjeravgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingssavgift)

§ 5-1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 5-2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomlagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 5-3. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1-2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 5-4. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal fastsettes som et bestemt antall kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 5-5. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisingssesong.

Lufthavneier kan foreta å konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VI. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Betaling, kreditt mv.

§ 6-1. Betaling av start-, passasjer- og underveisavgift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal som hovedregel skje som betaling etter fakturering. Avinor AS kan fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Avinor AS kan kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 6-2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallesignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo Lufthavn AS trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13-4. Opplysninger om flybevegelser for selskaper med rutetrafikk skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et fil-format definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 6-3. Ovennevnte regler vedrørende betaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn AS.

§ 6-4. Som sikkerhet for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn AS kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 6-5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 6-6. Årsavgift kan betales via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling

§ 6-7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13-2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 6-8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 6-9. Avinor AS kan ved slettelse i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20 000,- refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VII. Ikrafttredelse

§ 7-1. Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 2. desember 2009 nr. 1437 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

15. nov. Nr. 1430 2010**Forskrift om avgift på flysikringstjenester som ytes av Avinor AS**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. november 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, § 7–27, § 15–3 og § 15–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66wd (forordning (EF) nr. 1794/2006). Kunngjort 16. november 2010 kl. 14.15.

*Kapittel 1 – Generelt***§ 1. Forskriftens virkeområde**

(1) Forskriften gjelder for fastsetting av avgifter på underveistjenester og terminaltjenester som ytes av Avinor AS ved selskapets egne tjenesteenheter.

(2) Forskriften gjelder innenfor norsk område, samt i områder hvor Norge i henhold til internasjonale konvensjoner og avtaler er forpliktet til å yte flysikringstjenester.

§ 2. Definisjoner

(1) Med terminaltjenester menes tjenester av den art som er listet opp i avgiftsforordningens artikkel 7 nr. 2 bokstav a)–c).

(2) Med underveistjenester menes tjenestene av den art som er omfattet av definisjonen i avgiftsforordningens artikkel 7 nr. 3.

(3) Med avgiftsforordningen menes forordning (EF) nr. 1794/2006 6. desember 2006 om fastsettelse av en felles avgiftsordning for flysikringstjenester.

§ 3. Plikt til å betale terminalavgift og underveisavgift

Brukerne av terminaltjenester som nevnt i § 2 første ledd plikter å betale terminalavgift etter reglene i kapittel 2 dersom tjenestene ytes på de lufthavnene som er omfattet av avgiftssone A i vedlegget til forskriften. Brukere av terminaltjenester på flygninger til og fra kontinentalsokkelen betaler underveisavgift etter reglene i kapittel 3.

Brukere av underveistjenester som nevnt i § 2 annet ledd plikter å betale underveisavgift etter reglene i kapittel 2 dersom tjenestene ytes på lufthavner i avgiftssone B i vedlegget til forskriften. Brukere av underveistjenester på øvrige lufthavner betaler underveisavgift etter reglene i kapittel 3.

§ 4. Avgiftsfritak

Det betales ikke underveisavgift og terminalavgift for

1. flyginger utført av fartøy med militært registreringsmerke
2. kalibreringsflyginger som nevnt i avgiftsforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav c);
3. rundflyginger som nevnt i avgiftsforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav d);
4. VFR-flyginger som nevnt i avgiftsforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav e);
5. humanitære flyginger som nevnt i avgiftsforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav f); og
6. flyginger innen Svalbard og Jan Mayen.

§ 5. Nasjonal tilsynsmyndighet

Luftfartstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet for avgiftene som reguleres av avgiftsforordningen (kapittel 2), jf. forskrift 26. januar 2007 nr. 99 om etablering av et felles europeisk luftrom § 1 og § 2, og forordning (EF) nr. 550/2004 10. mars 2004 om yting av flysikringstjenester i Det felles europeiske luftrom (tjenesteytingsforordningen) artikkel 2.

*Kapittel 2 – Gjennomføring av avgiftsforordningen***§ 6. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1794/2006**

(1) EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66wd (forordning (EF) nr. 1794/2006) 6. desember 2006 om fastsettelse av en felles avgiftsforordning for flysikringstjenesten gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

(2) Fastsettingen av avgifter etter dette kapitlet skjer i overensstemmelse med de prinsippene som fremgår av avgiftsforordningen.

§ 7. Kostnader pådratt andre enn yter av lufttrafikkstjenester

Samferdselsdepartementet kan bestemme at, og i hvilket omfang, kostnader som nevnt i avgiftsforordningen artikkel 5 nr. 2 skal inngå i avgiftsgrunnlaget. Organer som sitter på opplysninger som departementet trenger for å avgjøre sak etter første punktum, plikter å gi slike opplysninger til departementet.

§ 8. Dekning av kostnader til særlige prosjekter

Samferdselsdepartementet tar stilling til om, og i hvilken grad, avgiftsinntekter skal kunne brukes til dekning av utgifter til prosjekter beregnet på å hjelpe spesielle kategorier av luftromsbrukere og/eller ytere av flysikringstjenester som nevnt i forordningen artikkel 5 nr. 3.

§ 9. Åpenhet om kostnadsgrunnlaget

Representant for luftromsbrukere som ønsker utveksling av opplysninger om kostnadsgrunnlag, planlagte investeringer og forventet trafikk som nevnt i forordningen artikkel 8 nr. 1 skal sende slik anmodning til

vedkommende yter(e) av flysikringstjenester med kopi til Samferdselsdepartementet. Yteren og departementet blir deretter enige om den måten utvekslingen av opplysningene skal foregå på, og hvordan representantene for brukerne, EFTAs overvåkingsorgan og Eurocontrol skal gis innsyn i kostnadene etter samme bestemmelse. Samferdselsdepartementet kan også ta initiativ til utveksling av opplysninger som nevnt i første punktum.

§ 10. Konsultasjon om avgiftspolitikken

Samferdselsdepartementet er ansvarlig for at det gjennomføres åpen høring som nevnt i forordningen artikkel 15 nr. 1. Departementet kan i denne forbindelse pålegge yterne av lufttrafikkjentestene å gjennomføre de delene av høringene som gjelder deres egne ytelser.

Yterne av lufttrafikkjentestene som nevnt i forordningen artikkel 15 plikter å gi Samferdselsdepartementet dokumentasjon som er nødvendig for å fylle ut vedlegg VI til forordningen. Samferdselsdepartementet kan alternativt pålegge ytere av lufttrafikkjentestene å fylle ut vedlegg VI for en eller flere avgiftssoner der de selv er tjenesteyter. Departementet avgjør i det enkelte tilfellet hvem som skal oversende dokumentasjonen til EFTAs overvåkingsorgan og Eurocontrol.

Kapittel 3 – Avgifter som ikke reguleres av avgiftsforordningen

§ 11. Terminalavgift

(1) Terminalavgiften på de av Avinors lufthavnene som ikke er omfattet av avgiftssone B skal være den samme som den terminalavgiften som til enhver tid beregnes i henhold til avgiftsforordningen.

(2) Avinor AS plikter å kunngjøre avgiften som nevnt i første ledd på selskapets internettside.

§ 12. Underveisavgift på kontinentalsokkelen

Underveisavgiften for flygninger til og fra den norske kontinentalsokkelen er

– kr 826,13 per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt inntil 8 000 kg,

– kr 1 196,58 per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt fra 8 001 til og med 15 000 kg, og

– kr 1 839,10 per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt på 15 001 kg eller mer.

Kapittel 4 – Avgiftsinnkreving

§ 13. Ansvar for avgiftsberegning og avgiftsinnkreving mv.

(1) Eurocontrol beregner underveisavgift for enkeltflygninger etter reglene i kapittel 2. Eurocontrols innkreving skjer etter reglene i kapitlet her.

(2) Avinor AS beregner alle avgifter etter denne forskriften som ikke er omfattet av første ledd. Avinor AS' innkreving skjer etter reglene i kapittel VI i den til enhver tid gjeldende forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS.

§ 14. Administrasjonsgebyr

For beregning og innkreving av underveisavgiften tar Eurocontrol et administrasjonsgebyr. Avinor AS skal sørge for at satsen for administrasjonsgebyret til enhver tid er offentlig tilgjengelig.

§ 15. Valutakurs

Dersom en av medlemsstatene i Eurocontrol ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for vekslings mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måneden da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkurskurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 16. Hvem som har plikt til å betale

Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 17. Avregning

(1) Avregning av avgiften skal finne sted i EUR.

(2) Beløpene som angis på fakturaen skal innbetales til Eurocontrol i Brussel.

(3) Eurocontrol vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i en stat som er medlem av Eurocontrol eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av et organ som er kompetent til det under Eurocontrolkonvensjonen.

(4) Avgiftsbeløpet påløper samme dag som en flyging gjennomføres. Betaling til Eurocontrol må skje senest 30 dager etter fakturadato.

§ 18. Innbetaling

(1) Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

(2) En betaler som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

(3) Når en betaler som benytter seg av muligheten omhandlet i annet ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 19. Mottatt betaling

Betaling betraktes som mottatt av Eurocontrol på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert Eurocontrols angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for Eurocontrol.

§ 20. Vedlegg til innbetaling

(1) Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrukne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for betalere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

(2) Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene som angitt i første ledd, og det derfor ikke framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil Eurocontrol anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 21. Klage på fakturering foretatt av Eurocontrol

(1) Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig eller elektronisk til Eurocontrol på en slik måte som Eurocontrol på forhånd måtte ha godkjent. Klagen må være mottatt av Eurocontrol senest 60 dager etter fakturadatoen.

(2) Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

(3) Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre Eurocontrol har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

(4) Når Eurocontrol og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at Eurocontrol på forhånd har sagt seg enig.

§ 22. Forsinkelsesrente

(1) Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av et organ som er kompetent i henhold til Eurocontrol-konvensjonen og offentliggjort av Avinor AS. Forsinkelsesrenten beregnes dag for dag av forfalt og ubetalt beløp.

(2) Renten beregnes og innkreves i EUR.

Kapittel 5 – Avsluttende bestemmelser

§ 23. Dispensasjon

Samferdselsdepartementet kan dispensere fra kravene i forskriften i den grad det er forenlig med kravene i avgiftsforordningen og øvrige forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 24. Ikrafttredelse og overgangsregler

(1) Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

(2) Forskrift 21. desember 2007 nr. 1704 om avgifter på visse flysikringstjenester oppheves.

Vedlegg

A. Terminalavgiftssone

Det samlede luftrommet hvor Avinor AS yter terminaltjenester i tilknytning til følgende lufthavner:

- Bergen lufthavn, Flesland
- Oslo lufthavn, Gardermoen
- Stavanger lufthavn, Sola
- Trondheim lufthavn, Værnes.

B. Underveisavgiftssone

Hele det norske luftrommet fra bakken og opp til og med det øvre luftrommet, med unntak av flygingene til og fra kontinentalsokkelen.

15. nov. Nr. 1451 2010**Forskrift om segmenter for fjørfe og andre fugler i fangenskap med hensyn til aviær influensa**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 15. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 8, § 11, § 13, § 14, § 15 og § 19 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 43 (forordning (EF) nr. 616/2009). Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder godkjenning av segmenter for fjørfe og andre fugler i fangenskap. Forskriften fastsetter smitteforebyggende tiltak for å oppnå en særskilt helsestatus for aviær influensa i slike segmenter.

Ved konflikt mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelse, går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 2. Forordning (EF) nr. 616/2009

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 3.2 nr. 43 (forordning (EF) nr. 616/2009) om gjennomføring av rådsdirektiv 2005/94/EF med hensyn til godkjenning av fjørfe-segmenter og segmenter av andre fugler i fangenskap med hensyn til aviær influensa, samt utfyllende smitteforebyggende tiltak i slike segmenter, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 4. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 616/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 616/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

For å lese forordning (EF) nr. 616/2009 se her:

16. nov. Nr. 1452 2010**Forskrift om regionale verneombud for visse bransjer**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 16. november 2010 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 og § 6–4. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å bidra til at helse-, miljø- og sikkerhetsforholdene i virksomheter som omfattes av forskriften er i samsvar med arbeidsmiljøloven med tilhørende forskrifter.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for alle virksomheter, herunder virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstakere, som er omfattet av følgende næringsgrupperinger, jf. forskrift 20. juni 2008 nr. 632 om gjennomføring av EØS-rettsakter om europeisk statistikk § 2, jf. forordning (EF) nr. 1893/2006 vedlegg 1:

- a) hotellvirksomhet
- b) drift av vandrerhjem og ferieleiligheter
- c) drift av campingplasser og turisthytter
- d) annen overnatting
- e) restaurantvirksomhet
- f) cateringvirksomhet og kantiner drevet som selvstendig virksomhet
- g) drift av barer
- h) rengjøringsvirksomhet.

Forskriften gjelder ikke for petroleumsvirksomheten.

§ 3. Oppnevning og ansettelse av regionale verneombud

Regionale verneombud i renholdsbransjen oppnevnes av Norsk Arbeidsmannsforbund. Regionale verneombud i hotell- og restaurantbransjen oppnevnes av Fellesforbundet. Verneombudene oppnevnes for fire år av gangen, og skal virke på heltid. Forbundene gir melding til fondsstyret om hvem som er oppnevnt.

De regionale verneombudene ansettes i forbundene. Forbundene skal utarbeide instruksjoner for de regionale verneombudene med utgangspunkt i de generelle retningslinjene fastsatt av fondsstyret, jf. § 10 sjette ledd.

§ 4. Kvalifikasjoner mv.

Regionale verneombud skal ha minst tre års erfaring fra arbeid innenfor den bransjen de skal være verneombud for, og ha minst to års erfaring som verneombud.

Regionale verneombud plikter å gjøre seg kjent med de regler om helse-, miljø- og sikkerhet som gjelder for sin bransje.

§ 5. Regionale verneombuds myndighet og oppgaver

De regionale verneombudene skal virke på arbeidsplasser som ikke har valgt verneombud eller opprettet arbeidsmiljøutvalg i samsvar med arbeidsmiljølovens regler.

På arbeidsplasser hvor det ikke er valgt verneombud, skal det regionale verneombudet gjøre arbeidsgiver og arbeidstakerne oppmerksom på plikten til å ha verneombud etter arbeidsmiljøloven § 6–1. Hvis verneombud etter dette ikke velges eller utpekes, skal det regionale verneombudet gi melding til Arbeidstilsynet.

Inntil verneombud er valgt for arbeidsplassen, har det regionale verneombudet samme myndighet som verneombud har etter arbeidsmiljøloven § 6–2 første til sjette ledd og § 6–3. Det regionale verneombudet kan delta ved Arbeidstilsynets inspeksjoner i virksomheten.

På arbeidsplasser med flere arbeidsgivere på samme arbeidsplass og hvor virksomhetene ikke har avtalt hvem av dem som skal ha ansvaret for samordningen av de enkelte virksomheters verne- og miljøarbeid, skal det regionale verneombudet gjøre arbeidsgiverne oppmerksom på plikten til skriftlig å avtale hvem av dem som skal ha ansvaret for samordningen, jf. arbeidsmiljøloven § 2–2. Dersom arbeidsgiverne etter dette ikke avtaler hvem som skal ha ansvaret for samordningen, skal det regionale verneombudet gi melding til Arbeidstilsynet.

Dersom det ikke er opprettet arbeidsmiljøutvalg i virksomheter som har plikt til det etter arbeidsmiljøloven § 7–1, skal de regionale verneombudene gjøre arbeidsgiver og arbeidstakerne oppmerksom på denne plikten. Hvis arbeidsmiljøutvalg etter dette ikke opprettes, skal det regionale verneombudet gi melding til Arbeidstilsynet.

§ 6. Rett til opplysninger

Regionale verneombud har samme rett til opplysninger fra virksomhetene som ordinære verneombud har, og ellers til de opplysninger som anses nødvendige for at det regionale verneombudet skal kunne utføre sine oppgaver etter § 5 i denne forskrift.

§ 7. Taushetsplikt

Regionale verneombud har taushetsplikt i samsvar med § 11 i forskrift 29. april 1977 nr. 7 om verneombud og arbeidsmiljøutvalg.

§ 8. Avgift

Ordningen finansieres ved at arbeidsgiverne i virksomheter som omfattes av forskriften betaler en avgift på 0,065 % av lønnsutgiftene til et fond som administreres av fondsstyret. Avgiften skal minst være kr 250. For virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstakere skal avgiften være kr 250.

Fondsstyret har myndighet til å sette ned avgiften dersom ordningen akkumulerer et betydelig overskudd. Fondsstyret skal sette ned avgiften dersom ordningen ved årsskiftet har akkumulert et overskudd tilsvarende de totale driftskostnadene for foregående år.

§ 9. Fondsstyret

Fondet ledes av et styre med fem medlemmer med personlige varamedlemmer. To av styrets medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnes av arbeidstakernes organisasjoner og to av styrets medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnes av arbeidsgivernes organisasjoner. Arbeidstilsynet skal oppnevne ett nøytralt medlem samt personlig varamedlem, som skal være styrets leder.

Fondsstyrets medlemmer oppnevnes for to år av gangen. Departementet fastsetter honorar til styrets medlemmer.

§ 10. Fondsstyrets oppgaver

Fondsstyret fastsetter antall regionale verneombud for bransjene som er omfattet av forskriften, på bakgrunn av hva som anses å være behovet i hver bransje, og slik at ordningen kan gjennomføres i samsvar med formålet i forskriften § 1.

Fondsstyret innkrever avgiften, jf. § 8, og fastsetter hvor stor del av den innkrevde avgiften som skal gå til dekning av utgifter til de regionale verneombudenes virksomhet i hver av de bransjene som er omfattet av ordningen. Med mindre det er enighet i styret om noe annet, skal midlene fordeles forholdsmessig etter hvor mye som er innkrevd i respektive bransjer.

Fondsstyret påser at de regionale verneombudene har de kvalifikasjoner som kreves, jf. § 4. Fondsstyret kan etter søknad fra forbundene gi dispensasjon fra kvalifikasjonskravet. Fondsstyret skal i forbindelse med innkreving av avgiften gi melding til virksomhetene om hvem som er oppnevnt som regionalt verneombud.

Fondsstyret kan bestemme at et regionalt verneombud skal fratas vervet før utløpet av fireårsperioden, dersom verneombudet åpenbart og vedvarende ikke utfører de oppgaver som er pålagt gjennom denne forskriften eller grovt har misbrukt vervet.

Fondsstyret skal utarbeide generelle retningslinjer for de regionale verneombudene og godkjenne instruksjer utarbeidet av forbundene, jf. § 3.

Fondsstyret kan bestemme at det skal iverksettes utredninger, analyser og prosjekter som de regionale verneombudene kan gjøre seg nytte av i sitt arbeid.

§ 11. Bransjevise arbeidsutvalg

Fondsstyret kan opprette bransjevise arbeidsutvalg og bestemme at de helt eller delvis skal ha myndighet som nevnt i § 10 tredje til sjette ledd.

§ 12. Refusjon av utgifter mv.

Fondsstyret fastsetter hvert år refusjon til fagforbundene av lønns- og sosiale utgifter for de regionale verneombudene.

Fondsstyret fastsetter felles satser for bransjene til dekning av øvrige utgifter, slik som reise, diett og informasjonsmateriell.

Fagforbundene dekker utgifter til kontorhold, utstyr og opplæring av de regionale verneombudene. Fondsstyret kan likevel enstemmig vedta å refundere utgifter til opplæring, dersom dette finnes rimelig av hensyn til opplæringens art og omfang.

§ 13. Årsrapporter mv.

Regionale verneombud skal innen 1. februar hvert år sende rapport til sine respektive forbund om sin virksomhet det foregående året.

Forbundene skal innen 15. februar hvert år sende rapport, inkludert årsregnskap, til fondsstyret om virksomheten til sine verneombud det foregående året.

Fondsstyret skal innen 1. april hvert år utarbeide årsrapport om ordningen i det foregående året, inkludert årsregnskap, instruksjer og rapporter fra forbundene.

Årsrapporter, planer og årsregnskap sendes de relevante hovedorganisasjonene, Arbeidstilsynet og departementet.

§ 14. Sekretariat

Arbeidstilsynet er sekretariat for fondsstyret.

§ 15. Straffeansvar

Overtredelse av forskriften eller vedtak i medhold av denne, eller medvirkning til dette, er straffbart i henhold til arbeidsmiljøloven kapittel 19.

§ 16. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011.

16. nov. Nr. 1453 2010

Forskrift om endring i forskrift om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 16. november 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 32 og § 33, jf. delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56m (forordning (EF) nr. 417/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 2099/2002, forordning (EF) nr. 1726/2003, forordning (EF) nr. 2172/2004, forordning (EF) nr. 457/2007 og forordning (EF) nr. 1163/2009). Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 20. februar 2003 nr. 254 om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56m (forordning (EF) nr. 417/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 2099/2002, forordning (EF) nr. 1726/2003, forordning (EF) nr. 2172/2004, forordning (EF) nr. 457/2007 og forordning (EF) nr. 1163/2009) om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip og oppheving av forordning (EF) nr. 2978/94 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. nov. Nr. 1454 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. november 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av en fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 20. januar 2010 nr. 49 om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2010 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) 807 tonn sei.

§ 11 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) 368 tonn sei, inklusive bifangst i andre fiskerier.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. nov. Nr. 1455 2010**Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 955/2010). Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 8.1 nr. 3 (direktiv 90/539/EØF), del 4.2 nr. 71 (vedtak 2003/644/EF), del 4.2 nr. 77 (vedtak 2004/235/EF), del 4.2 nr. 37 (vedtak 95/410/EF sist endret ved vedtak 98/227/EF), innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010 og forordning (EU) nr. 955/2010) og (vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/772/EF).

I § 2 tilføyes forordning (EU) nr. 955/2010 kronologisk til listen over forordningene.

I forskriftens informasjonsdel, under overskriften «Forordninger» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010 og forordning (EU) nr. 955/2010).

Avslutningsvis i listen over forordninger legges forordning (EU) nr. 955/2010 (dansk utgave) inn:

For å lese forordning (EU) nr. 955/2010 (dansk utgave) se her:

Overskriften til helsesertifikatene skal lyde:

Helsesertifikater jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) nr. 955/2010 (danske oversettelser)

Under overskriften «Sertifikatmodeller for ferskt kjøtt, konsumegg og eggprodukter» erstattes sertifikatmodellen POU med følgende oppdaterte sertifikatmodell POU:

II

Endringene trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1456 2010

Forskrift om fredning av Jan Mayen naturreservat

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. november 2010 med hjemmel i lov 27. februar 1930 nr. 2 om Jan Mayen § 2. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Fredning

Øya Jan Mayen er fredet som naturreservat under betegnelsen Jan Mayen naturreservat.

§ 2. Avgrensning og omfang

Det fredete området omfatter;

- hele øya, med unntak av et virksomhetsområde på østsiden av øya (Olonkinbyen, den meteorologiske stasjonen og flyplassen), samt et mindre område i Kvalrossbukta på vestsiden av øya
- tilliggende territorialfarvann med unntak av et marint areal i og 500 meter utenfor Båtvika.

Naturreservatet utgjør ca. 375 km² landareal og ca. 4315 km² marint areal.

Grensen for naturreservatet fremgår av vedlagte kart i målestokk 1:330 000 og 1:25 000, datert Miljøverndepartementet november 2010. Knekkpunktene for naturreservatet skal koordinatbestemmes.

Fredningsforskriften med kart skal oppbevares hos Fylkesmannen i Nordland, i Direktoratet for naturforvaltning, hos Riksantikvaren og i Miljøverndepartementet.

§ 3. Formål

Formålet med fredningen er å bevare en tilnærmet uberørt arktisk øy og tilgrensende sjøområder, inkludert havbunnen, med særegent landskap, aktive vulkansystemer, spesiell flora og fauna og mange kulturminner, herunder spesielt sikre;

- øyas storslåtte og unike landskap
- øyas egenartede vulkanske bergarter og landformer
- øya som et meget viktig leveområde for sjøfugl
- den nære sammenhengen mellom livet i havet og på land
- den særegne økologien som utvikles på isolerte øyer
- det historiske perspektivet som kulturminner fra alle hovedepokene i Jan Mayens historie representerer
- øya og tilliggende marint areal som et referanseområde for forskning.

Kapittel II. Fredningsbestemmelser

§ 4. Landskap, naturmiljø, flora, fauna, kulturminner, ferdsel og forurensning

1. Landskap, naturmiljø og kulturminner

1.1 Det må ikke iverksettes virksomhet som kan påvirke landskap, naturmiljø eller kulturminner som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, herunder tankanlegg, og faste innretninger, herunder antenner, hensetting av brakker og lignende, fremføring av ledninger og kabler, uttak, oppfylling, flytting og lagring av masse, fjerning av drivtømmer, planering, anlegg av vei, kai, landingsplass, bruk av fiske- og fangstredskaper som kan skade havbunnen, drenering og annen form for tørrlegging, boring, sprengning eller lignende og uttak av mineraler eller olje.

1.2 Ingen må skade, grave ut, flytte, fjerne, forandre, tildekke, skjule eller skjemme fredet løst eller fast kulturminne eller sette i gang tiltak som kan medføre fare for at slikt skjer.

1.3 Bestemmelsen i pkt. 1.1 er ikke til hinder for;

- bruk av tillatte fiske- og fangstredskaper i sjøen med unntak av redskaper som kan gi vesentlig skade på havbunnen
- nødvendig vedlikehold av eksisterende vei mellom Olonkinbyen/Flyplassen og Kvalrossbukta
- nødvendig vedlikehold av eksisterende vei/kjørespor mellom Trongskarkrysset og Gamle Metten
- bruk av drivtømmer til vedlikehold av og brensel til eksisterende hytter på øya og til mindre bål på stedet.

2. Planter og dyr

- 2.1 Dyr, planter og andre levende organismer er fredet mot skade, ødeleggelse og forstyrrelse av enhver art som ikke skyldes tillatt ferdsel.
- 2.2 Plante- eller dyrearter, herunder genmodifiserte arter og former, må ikke innføres eller utsettes.
- 2.3 Bestemmelsen i pkt. 2.1 er ikke til hinder for;
- høsting av viltlevende marine ressurser i henhold til regler gitt av Fiskeri- og kystdepartementet. Unntaket gjelder ikke bruk av redskaper som kan gi vesentlig skade på havbunnen.

3. Kulturminner

3.1 Definisjoner

I denne forskrift forstås med;

Kulturminne: Alle spor etter menneskelig virksomhet i det fysiske miljøet, herunder transportmidler, byggverk og anlegg av enhver art.

Fast kulturminne: Kulturminne som er fysisk knyttet til grunnen eller til en bestemt lokalitet.

Løst kulturminne: Kulturminne som ikke er fast kulturminne.

3.2 Automatisk fredete kulturminner er;

- faste kulturminner fra 1945 eller tidligere, herunder fly- og båtvrak
- løse kulturminner fra 1945 eller tidligere, når de kommer for dagen tilfeldig, ved undersøkelse, utgraving eller på annen måte
- Gamle Metten-anlegget med tilhørende inventar og utstyr
- spor etter menneskegraver av alle slag, herunder kors og andre gravmarkeringer, minnesmerker og bein og skjelettrestre
- hvalbein og skjelettrestre på tidligere slakteplasser for hval.

Forvaltningsmyndigheten avgjør i tvilstilfelle hva som er fredet fast og løst kulturminne og kan oppheve fredningen av bestemte kulturminner.

3.3 Er det fare for forfall, eller har eier/bruker påført et fredet kulturminne skade, kan forvaltningsmyndigheten pålegge eier eller bruker å gjennomføre tiltak for å motvirke forfall eller gjenopprette skaden. Etterkommes ikke pålegget, kan forvaltningsmyndigheten la arbeidet utføre på eiers eller brukers bekostning. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

3.4 Fredete løse kulturminner er statens eiendom når det synes klart at det ikke lenger er rimelig mulighet til å finne ut om det er noen eier eller hvem som er eier.

Forvaltningsmyndigheten kan overlate kulturminnet helt eller delvis til finneren.

4. Ferdsel (ikke-motorisert og motorisert)

- 4.1 All ferdsel skal foregå på en måte som ikke skader eller på annen måte forringer naturmiljøet eller kulturminner eller fører til unødig forstyrrelse av dyreliv.
- 4.2 Telting og leiropphold er kun tillatt for stasjonens ansatte og deres besøkende.
- 4.3 Ilandsetting av personer fra båt er ikke tillatt innenfor naturreservatet. Stasjonssjefen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til ilandsetting innenfor reservatet.
- 4.4 Landing med luftfartøy er forbudt i naturreservatet. I tiden fra og med 1. april til og med 31. august er det, utover det som er nødvendig for atkomst til virksomhetsområdene, forbudt å fly nærmere enn 1 nautisk mil fra konsentrasjoner av fugl og pattedyr. I samme periode er det forbudt å bruke skipsfløyte, løsne skudd eller på annen måte forårsake kraftig støy i eller innen en avstand av 1 nautisk mil fra fuglefjell.
- 4.5 Bruk av motorkjøretøy til lands er kun tillatt med stasjonens transportutstyr i kjørespor og på veier som er avmerket på kartet nedenfor.

- etablering av navigasjonshjelpemidler og romrelatert bakkeinfrastruktur
- tiltak som ivaretar særskilte behov i forbindelse med rekreasjon hos stasjonens ansatte.
- tiltak som kan virke inn på fredete kulturminner.

Utover tiltak som nevnt i første ledd kan forvaltningsmyndigheten dispensere fra fredningsbestemmelsene i § 4, når vitenskapelige eller særlige grunner for øvrig taler for det.

Viser det seg først når et tiltak er i gang at det kan virke inn på et fredet kulturminne, skal forvaltningsmyndigheten varsles umiddelbart og arbeidet stanses. Forvaltningsmyndigheten avgjør snarest mulig om tiltaket kan fortsette og vilkårene for det.

Kulturminnefunn som kommer frem ved undersøkelser, utgravning eller andre tiltak i naturreservatet, skal dokumenteres og konserveres på tiltakshaverens regning, om ikke annet blir bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Dispensasjon som nevnt i første og annet ledd kan bare gis dersom det omsøkte tiltak ikke strider mot fredningsforskriftens formål eller ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig.

I en dispensasjon skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for miljøet, og hvilken vekt det er lagt på dette.

Kapittel IV. Forvaltning og saksbehandling

§ 7. Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre forvaltningstiltak for å fremme formålet med fredningen. Det skal utarbeides en forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for gjennomføring av slike tiltak. Forvaltningsplanen skal godkjennes av Direktoratet for naturforvaltning etter samråd med Riksantikvaren.

§ 8. Forvaltningsmyndighet

Miljøverndepartementet fastsetter forvaltningsmyndighet etter denne forskrift og utpeker hvem som skal føre tilsyn med naturreservatet.

§ 9. Saksbehandling

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker gjelder for denne forskriften så langt det passer.

Kapittel V. Håndheving, sanksjoner og ikrafttredelse

§ 10. Stansing, fjerning eller retting av ulovlig utført arbeid

Forvaltningsmyndigheten kan gi den ansvarlige pålegg med frist om retting av forhold som er i strid med denne forskrift eller bestemmelser gitt i medhold av denne, herunder forby fortsatt virksomhet. Overholdes ikke fristen kan det fastsettes tvangsmulkt inntil pålegget er gjennomført.

Etterkommes ikke pålegget, kan forvaltningsmyndigheten la arbeidet utføres på eiers eller brukers bekostning. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 11. Straff, erstatning og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes med bøter eller med fengsel inntil 1 år. Medvirkning straffes på samme måte.

Den som volder skade på fredete kulturminner ved å overtre bestemmelser i denne forskrift, plikter å betale erstatning etter alminnelige ulovfestede regler for økonomisk tap som følge av skaden.

Eventuell fortjeneste på tiltak som følge av brudd på bestemmelser i denne forskrift skal inndras til fordel for statskassen.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 21. juni 1974 nr. 8792 om fredning av kulturminner på Jan Mayen.

Vedlegg. Kart

Se her for å se kartet «Jan Mayen naturreservat – Grense for naturreservat»:

Se her for å se kartet «Jan Mayen naturreservat – Detaljkart Midt-Jan»:

19. nov. Nr. 1457 2010

Forskrift om endring i to forskrifter om verneområder på Svalbard

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. november 2010 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 12. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 19. november 2010 kl. 15.25.

I

I forskrift 1. juni 1973 nr. 3780 om opprettelse av fuglereservater og større naturvernområder på Svalbard gjøres følgende endring:

Kapittel V pkt. II, nr. 2: bokstav k skal være bokstav i.

II

I forskrift 16. august 2002 nr. 903 om fredning av Bjørnøya naturreservat på Svalbard gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Bjørnøyas landområder med territorialfarvannet ut til 12 nautiske mil er fredet som naturreservat under betegnelsen Bjørnøya naturreservat.

III. Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1458 2010

Forskrift om etablering og drift av karanteneanlegg for akvakulturdyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 11. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 12, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 4.2 nr. 88 (direktiv 2008/946/EF). Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme god helse hos akvatiske dyr.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omfatter krav til etablering og drift av karanteneanlegg for akvakulturdyr.

Forskriften retter seg mot enhver som planlegger drift eller driver karanteneanlegg, samt virksomheter som transporterer akvakulturdyr til karanteneanlegg.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- a) *Karanteneanlegg:*
 1. akvakulturanlegg hvor karantene av akvakulturdyr gjennomføres,
 2. som inneholder en eller flere karanteneenheter, og
 3. som er godkjent av Mattilsynet i henhold til § 5.
- b) *Karanteneenhet:* en operasjonell, fysisk og smittehygienisk atskilt enhet av et karanteneanlegg, som inneholder akvakulturdyr fra samme forsendelse og med samme helsestatus, samt testdyr om nødvendig.
- c) *Listeførte sykdommer:* sykdommer som står på liste 1 eller liste 2 i vedlegg 1 i forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr.
- d) *Testdyr:* akvakulturdyr som benyttes som diagnostisk hjelpemiddel under karanteneringen.

Kapittel II. Krav om godkjenning og bruk av godkjent karanteneanlegg

§ 4. Krav om bruk av godkjent karanteneanlegg

Når det er stilt krav om karantene ved omsetning eller import av akvakulturdyr, skal karantene gjennomføres i et karanteneanlegg som er godkjent av Mattilsynet i henhold til § 5, eller i et karanteneanlegg i en tredjestat som er oppført på liste over godkjente karanteneanlegg for akvakulturdyr i tredjestater.

§ 5. Krav om godkjenning

Etablering av karanteneanlegg og utvidelse eller annen vesentlig endring av allerede godkjent karanteneanlegg, skal være godkjent av Mattilsynet.

§ 6. Krav til søknad om godkjenning

Søknad om godkjenning av karanteneanlegg skal inneholde de opplysninger som er nødvendig for å vurdere om godkjenning kan gis, og hvilke vilkår som kan stilles, og skal minst inneholde følgende:

- a) navn på eier av karanteneanlegget, adresse og kontaktopplysninger som e-postadresse, telefonnummer og mobilnummer,
- b) opplysninger om søknaden gjelder nyetablering eller endring av gitt godkjenning,
- c) arter og utviklingsstadium, driftsform og omfang,
- d) kart og koordinatangivelse som beskriver plassering, plantegning over karanteneanlegget og oversikt over vanninntak og -avløp,

- e) beredskapsplan, herunder plan for smittehygieniske tiltak for å hindre og håndtere utbrudd av smittsom sykdom, massedød og andre kritiske situasjoner,
- f) internkontrollsystem som sannsynliggjør at krav til smittehygienisk drift, helsekontroll og journalføring kan etterleves.

Det kan kreves ytterligere opplysninger dersom det er nødvendig for å vurdere om godkjenning kan gis.

§ 7. Forhold som vurderes ved godkjenning

For at godkjenning skal kunne gis, må etableringen av karanteneanlegget ikke innebære uakseptabel risiko for spredning av smitte, herunder smitte inn til karanteneanlegget og dets omkringliggende miljø. I tillegg må vilkår i vedlegg 1 være oppfylt.

I vurdering av smittefaren skal det legges særlig vekt på avstand til vassdrag, annen akvakulturrelatert virksomhet og grupper av akvakulturanlegg. Avstand til andre akvakulturrelaterte virksomheter og vassdrag vurderes i hovedsak ut fra vanninntak og avløp. Det skal også legges vekt på hvilke arter som skal i karantene, driftsform og omfang.

Det skal foreligge et internkontrollsystem som sannsynliggjør at krav til beredskapsplan, smittehygienisk drift, helsekontroll og journalføring kan etterleves.

Det kan stilles vilkår til godkjenningen.

§ 8. Endring og tilbaketrekking av godkjenning

Mattilsynet kan endre eller trekke tilbake godkjenningen som nevnt i § 5 dersom:

- a) det foreligger vesentlige brudd på vilkår i godkjenningen eller bestemmelser gitt i eller i medhold av matloven,
- b) det viser seg at sykdomstilstand eller kunnskap om sykdomsmessige forhold er vesentlig endret i forhold til da godkjenning ble gitt, eller
- c) annen plassering, driftsform eller endring av driftsomfang kan forbedre helsesituasjonen vesentlig i karanteneanlegget eller det omkringliggende miljø.

Kapittel III. Krav om attestasjon, transport og varsling ved import av akvakulturdyr fra tredjestat til karanteneanlegg

§ 9. Attestasjon på mottak av akvakulturdyr fra tredjestat til karanteneanlegg

Ved import av akvakulturdyr fra tredjestat til karanteneanlegg i Norge skal den ansvarlige for karanteneanlegget skriftlig bekrefte at akvakulturdyrene vil bli mottatt i karanteneanlegget.

Skriftlig bekreftelse etter første ledd skal:

- a) være skrevet på norsk eller engelsk,
- b) inneholde registreringsnummeret til karanteneanlegget, og
- c) ankomme grensekontrollstasjonen før forsendelsen, eller fremlegges for grensekontrollen før akvakulturdyrene forlater grensekontrollstasjonen.

§ 10. Direkte transport av akvakulturdyr til karanteneanlegg

Forsendelser av akvakulturdyr fra tredjestat som skal til karanteneanlegg i Norge, skal transporteres direkte fra grensekontrollstasjonen til karanteneanlegget.

Transportutstyr som kar, tank eller annen beholder som benyttes ved transport til karanteneanlegget, skal være forseglet av grensekontrollen før den forlater grensekontrollstasjonen. Forseglingen skal ikke brytes før forsendelsen ankommer karanteneanlegget.

§ 11. Varsling til Mattilsynet om mottak av forsendelse fra tredjestat

Når karanteneanlegg har mottatt akvakulturdyr fra tredjestat til karantene, skal Mattilsynet varsles innen en arbeidsdag om at akvakulturdyr fra tredjestater er ankommet anlegget for karantene.

Kapittel IV. Krav til karantene

§ 12. Krav til karantene

Når det er stilt krav om karantene ved omsetning eller import av akvakulturdyr, skal:

- a) hele karanteneperioden gjennomføres i samme karanteneanlegg og i et karanteneanlegg som oppfyller kravene i vedlegg 1,
- b) karantene av mottakelige arter oppfylle kravene i § 14 og § 15, og
- c) karantene av vektorarter oppfylle kravene i § 16.

Akvakulturdyr kan kun tas ut fra karanteneenheten etter skriftlig godkjenning fra Mattilsynet.

§ 13. Tiltak ved mistanke om eller påvisning av listeført sykdom i karanteneanlegget

Ved grunn til mistanke om listeført sykdom under karantene skal Mattilsynet varsles og akvakulturdyr skal ikke tas inn eller ut av karanteneanlegget.

Ved påvisning av listeført sykdom i en karanteneenhet skal:

- a) alle akvakulturdyr i karanteneenheten fjernes og destrueres,
- b) karanteneenheten vaskes og desinfiseres,
- c) akvakulturdyr ikke tas inn i karanteneenheten før det har gått minst 15 dager etter gjennomført vask og desinfeksjon, og

d) vannet i karanteneenheten behandles slik at relevante smittestoffer inaktiveres.

Mattilsynet kan gjøre unntak fra annet ledd bokstav a og tillate omsetning av akvakulturdyr og produkter fra karanteneanlegget dersom helsestatusen til akvakulturdyrene på mottaksstedet med hensyn til relevant listeført sykdom ikke settes i fare.

Mattilsynet kan ved enkeltvedtak pålegge mer vidtgående tiltak dersom dette er nødvendig for å begrense eller bekjempe listeført smittsom sykdom, herunder også tiltak mot sykdom på liste 3.

§ 14. Krav til karanteneperiode for akvakulturdyr av mottakelig art

Fisk av mottakelig art skal holdes i karantene i minst i 60 dager.

Krepsdyr av mottakelig art skal holdes i karantene i minst 40 dager.

Bløtdyr av mottakelig art skal holdes i karantene i minst 90 dager.

§ 15. Krav til undersøkelse, prøvetaking, analysering av prøver og diagnostisering ved karantene av akvakulturdyr av mottakelig art

For å dokumentere fravær av relevante listeførte sykdommer under karantene av akvakulturdyr av mottakelig art skal undersøkelse, prøvetaking, analysering av prøver og diagnostisering gjennomføres i henhold til vedlegg 2 med negativt resultat.

Testdyr kan benyttes for undersøkelse, prøvetaking, analysering av prøver og diagnostisering, unntatt ved karantene av arter som er mottakelig for *Marteilia refringens*.

Mattilsynet kan bestemme at det skal benyttes testdyr, herunder antall testdyr som skal benyttes avhengig av antall akvakulturdyr som skal i karantene, størrelsen på karanteneenheten, egenskapene til relevant listeført sykdom og art.

Når testdyr benyttes, skal de:

- a) være av en art og et livsstadium som er mottakelig for relevante listeførte sykdommer og, hvis mulig, i det livsstadium hvor arten er mest mottakelig,
- b) komme fra område som er erklært fritt for relevante listeførte sykdommer,
- c) ikke være vaksinert mot relevante listeførte sykdommer, og
- d) plasseres i karanteneenheten like før akvakulturdyrene som skal i karantene ankommer, og holdes i kontakt med disse dyrene under samme biologiske og miljømessige forhold.

§ 16. Krav til karanteneperiode for akvakulturdyr av vektorart

Vektorarter skal holdes i karantene i minst 30 dager. Vannet i karanteneenheten skal skiftes ut minst én gang per dag.

Kapittel V. Administrative bestemmelser

§ 17. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 18. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 19. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 20. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg 1. Minimumskrav til karanteneanlegg

Del 1. Krav til konstruksjon og utstyr

1. Karanteneenhetene skal være konstruert slik at det ikke utveksles vann mellom ulike enheter. Avløpssystemet fra hver karanteneenhet skal være konstruert slik at det er sikret mot spredning av smitte mellom ulike karanteneenheter.
2. Vannkilden til karanteneenhetene skal være fri for relevante listeførte sykdommer.
3. Avløpsvann fra karanteneenhetene skal behandles og kontrolleres i henhold til krav fastsatt i forskrift 20. februar 1997 nr. 192 om desinfeksjon av inntaksvann og avløpsvann fra akvakulturrelatert virksomhet.
4. Karanteneenhetene må være utformet slik at kontakt med andre akvakulturdyr som kan spre relevante listeførte sykdommer forhindres.
5. Utstyr i karanteneenhetene skal være mulig å rengjøre og desinfisere, og egnet utstyr for rengjøring og desinfisering skal være tilgjengelig.
6. Det skal være smittehygieniske sluser ved alle innganger og utganger til karanteneanlegget og de ulike karanteneenhetene.

7. Hver karanteneenhet i karanteneanlegget skal ha eget utstyr slik at spredning av smitte mellom enhetene forhindres.

Del 2. Krav til drift

1. Karanteneanlegget skal ha en skriftlig avtale med veterinær eller fiskehelsebiolog om gjennomføring av helsekontroller i karanteneanlegget.
2. Karanteneenheten skal vaskes og desinfiseres og deretter være tom for akvakulturdyr i minst 7 dager før ankomst av ny forsendelse av akvakulturdyr som settes i karantene i karanteneenheten. Karanteneperioden starter når de siste akvakulturdyrene i forsendelsen er ankommet karanteneenheten.
3. Karanteneperioden skal gjennomføres under miljøforhold som er egnet til å avdekke eventuell forekomst av relevante listeførte sykdommer.
4. Det skal iverksettes tiltak for å hindre spredning av smitte mellom forsendelser av akvakulturdyr som tas inn til karanteneanlegget og akvakulturdyr som tas ut av karanteneanlegget.
5. Uvedkommende skal ikke komme inn i karanteneanlegget.
6. Personer som kommer inn i karanteneanlegget, skal bruke overtrekkstøy og fottøy som tilhører anlegget.
7. Det skal ikke være kontakt med personer eller utstyr som kan føre til spredning av smitte mellom karanteneanlegg og karanteneenheter, eller mellom karanteneanlegg og andre akvakulturanlegg eller akvakulturområder for bløtdyr.
8. Ved mottak skal transportenheten og transportvann behandles slik at relevant smittestoff inaktiveres på en effektiv måte.
9. Døde akvakulturdyr og akvakulturdyr som viser kliniske tegn til sykdom, skal undersøkes av veterinær eller fiskehelsebiolog, og et representativt antall av døde akvakulturdyr og akvakulturdyr som viser kliniske tegn til sykdom, skal undersøkes på laboratorium utpekt av Mattilsynet.
10. Det skal foreligge en driftsjournal som skal oppbevares på karanteneanlegget i minst 4 år. Driftsjournalen skal minst inneholde oppdaterte opplysninger om:
 - a) akvakulturdyr og akvakulturdyrprodukter tatt inn til og ut fra hver karanteneenhet, inkludert opprinnelsessted og mottakssted,
 - b) dødelighet per produksjonsenhet som er relevant for driftsformen,
 - c) tidspunkt og resultat av gjennomførte helsekontroller, herunder tidspunkt og resultat av prøver som er tatt ut for analysering,
 - d) når personell går inn og ut av karanteneanlegget,
 - e) behandling av avløpsvann og eventuell behandling av inntaksvann, og
 - f) enhver unormal hendelse som påvirker driften av karanteneanlegget, som for eksempel strømbrudd, skader på bygninger og utstyr eller ekstreme værforhold.

Vedlegg II. Undersøkelse, prøvetaking og diagnostisering av akvakulturdyr

1. Undersøkelser, prøvetaking, analysering av prøver og diagnostisering av akvakulturdyr som gjennomføres under karanteneperioden, skal gjennomføres under forhold som er egnet til å avdekke eventuell forekomst av relevante listeførte sykdommer.
2. I løpet av de siste 15 dagene av karanteneperioden skal det tas prøver av følgende akvakulturdyr:
 - a) når det benyttes testdyr, skal det tas prøver av alle testdyrene
 - b) når det ikke benyttes testdyr, skal det tas prøver av et relevant antall akvakulturdyr for å sikre oppdagelse av relevant listeført sykdom med 95 % konfidensialitet hvis prevalensen er 10 % men aldri færre enn 10 dyr.
3. Analyser av prøver som tas ut i karanteneperioden, skal gjennomføres på laboratorium som er utpekt av Mattilsynet.

12. nov. Nr. 1459 2010

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. november 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 § 33. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 gjøres det følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

<i>Trålgruppe</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
Småtrålere	0,58	Ubegrenset		307
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	Ubegrenset		529
Fabrikktrålere	1,32	Ubegrenset		698

§ 9 første ledd skal lyde:

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
	0,35	Ubegrenset	393
	0,75	Ubegrenset	843
	0,85	Ubegrenset	955
	1,00	Ubegrenset	1124

§ 12 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei med not:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
Under 15	1,00	Ubegrenset		119
15–20,99	1,50	Ubegrenset		179
21–22,99	2,03	Ubegrenset		242
23–25,99	2,43	Ubegrenset		289
26 meter og over	2,82	Ubegrenset		336
Seinotkonsesjon	5,64	Ubegrenset		671

II

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1460 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartement 14. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 19 og § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 11 og § 19, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 4.2 nr. 84 (vedtak 2008/185/EF endret ved vedtak 2008/476/EF, vedtak 2008/988/EF, vedtak 2009/248/EF og vedtak 2009/621/EF) og ESA-vedtak 160/10/COL. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen fjernes følgende:

Vedtak 2001/618/EF og ESA vedtak 31/94/COL

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:

vedtak 2008/185/EF (endret ved vedtak 2008/476/EF, vedtak 2008/988/EF, vedtak 2009/248/EF og vedtak 2009/621/EF) og ESA-vedtak 160/10/COL

§ 3 første ledd definisjon nr. 6 (Region) oppheves.

§ 6 første ledd skal lyde:

Dyrene skal følges av et helsesertifikat i original som vist i vedlegg D. Det skal være underskrevet av offentlig veterinær. Av sertifikatet skal det framgå at vilkårene i denne forskriften, og eventuelle tilleggsgarantier for Aujeszky's sykdom godkjent av EU i henhold til vedtak 2008/185/EF eller EFTA i henhold til ESA-vedtak 160/10/COL, er oppfylt. Sertifikatet skal være på ett ark, eller når det er behov for mer enn én side, være utformet slik at sidene utgjør et hele. Sertifikatet skal være påført et serienummer, utdelt av offentlig veterinærmyndighet. Stempel og signatur skal være i en annen farge enn sertifikatet. Hvert sertifikat skal bare omfatte dyr som blir transportert med samme transportmiddel og som skal fra en og samme driftsenhet til samme mottaker. Sertifikatet skal utstedes samme dag som den kliniske undersøkelsen finner sted og etter at den offentlige veterinæren har utført inspeksjoner, besøk og kontroller som er nødvendige i henhold til denne forskrift. Sertifikatet skal utstedes på minst ett av mottakerlandets offisielle språk, og er gyldig i 10 dager. Helsekontrollen i forbindelse med utstedelse av helsesertifikatet kan foretas på opprinnelsesenheten eller på en oppsamlingsentral.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Tilleggskrav for avls- og produksjonsdyr

Dyrene skal før forsendelse ha oppholdt seg på samme driftsenhet i 30 dager eller siden fødsel. Dersom de transporteres via en godkjent oppsamlingssentral i avsenderlandet, skal de ikke ha oppholdt seg der i mer enn 6 dager. Dyrene skal ha opprinnelse i EØS eller tidligere være innført til EØS i samsvar med gjeldende regelverk. Offentlig veterinær skal forvise seg om at dyrene oppfyller disse vilkår.

Dyr skal komme fra land eller regioner som har status som fri for Aujeszzkys sykdom med forbud mot vaksinasjon, jf. vedlegg A (vedtak 2008/185/EF vedlegg I som endret ved vedtak 2008/988/EF og ESA-vedtak 160/10/COL). Dyr som ikke kommer fra land eller regioner som nevnt i første punktum skal oppfylle følgende vilkår:

1. Aujeszzkys sykdom skal være meldepliktig i opprinnelseslandet.
2. Det skal i opprinnelseslandet eller -regionen være iverksatt et program for kontroll og bekjempelse av Aujeszzkys sykdom i henhold til direktiv 64/432/EØF, under tilsyn av offentlig myndighet. Dette programmet skal omfatte hensiktsmessige tiltak for transport og forflytning av svin for å hindre at sykdommen spres mellom driftsenheter med forskjellig helsestatus.
3. Når det gjelder driftsenheten dyrene kommer fra:
 - a) skal det i de siste 12 månedene ikke ha vært påvist kliniske, patologiske eller serologiske tegn på Aujeszzkys sykdom,
 - b) skal det i de siste 12 månedene ikke ha vært påvist kliniske, patologiske eller serologiske tegn på Aujeszzkys sykdom på driftsenheter som ligger innenfor en radius på 5 km fra driftsenheten dyrene kommer fra, unntatt på driftsenhetene der det regelmessig er blitt gjennomført tiltak for å overvåke og utrydde Aujeszzkys sykdom under tilsyn av offentlig myndighet og i samsvar med programmet nevnt i nr. 2, og dersom disse tiltakene har effektivt hindret at sykdommen har spredd seg til den aktuelle driftsenheten,
 - c) skal det ikke ha vært gjennomført vaksinasjon mot Aujeszzkys sykdom i minst 12 måneder,
 - d) skal dyrene minst to ganger med minst fire måneders mellomrom ha gjennomgått en serologisk undersøkelse for å påvise ADV-gE-, ADV-gB- eller ADV-gD-antistoffer eller helvirus av Aujeszzkys sykdom. Denne undersøkelsen må ha vist fravær av Aujeszzkys sykdom og at vaksinerte svin var fri for gE-antistoffer,
 - e) skal det i de siste 12 månedene ikke ha blitt innført svin fra driftsenheter med lavere dyrehelsestatus med hensyn til Aujeszzkys sykdom, med mindre de er blitt undersøkt for Aujeszzkys sykdom med negativt resultat.
4. Dyrene som skal flyttes:
 - a) skal ikke ha blitt vaksinert mot Aujeszzkys sykdom,
 - b) skal i de siste 30 dagene før forflytning ha blitt holdt isolert i et anlegg som er godkjent av offentlig myndighet, på en slik måte at enhver risiko for å spre Aujeszzkys sykdom til disse svinene unngås,
 - c) skal ha vært holdt på den opprinnelige driftsenheten, eller på en driftsenhet med samme helsestatus, siden fødselen, og ha vært på denne i minst 30 dager for produksjonsvin og i minst 90 dager for avlssvin,
 - d) må ha vært undersøkt ved minst to serologiske tester, gjennomført med en differanse på minst 30 dager, med negativt resultat for ADV-gB eller ADV-gD eller helvirus av Aujeszzkys sykdom. Hvis dyrene er yngre enn fire måneder gamle kan det benyttes en serologisk test for ADV-gE hvis prøven tas i løpet av de siste 15 dagene før forsendelsen. Antall dyr som undersøkes i isolasjonstiden må være tilstrekkelig for å kunne påvise 2 % seroprevalens med 95 % sikkerhet for produksjonsdyr i isolatet og 0,1 % seroprevalens med 95 % sikkerhet for avlssvin i isolatet.

Den første av de to prøvene angitt i annet ledd nr. 4 d) kan utelates hvis det, i samsvar med ovennevnte program, er utført en serologisk test i driftsenheten dyrene kommer fra mellom 45 og 170 dager før forsendelsen, som viser at Aujeszzkys sykdom-antistoffer ikke forekommer og at vaksinerte dyr er uten gE-antistoffer. Det er også krav til at de dyrene som skal sendes har oppholdt seg i driftsenheten dyrene kommer fra siden fødselen, og ingen nye dyr er ført inn i denne driftenheten mens dyrene som skal sendes er holdt i isolasjon.

Den serologiske testingen for Aujeszzkys sykdom skal være utført i samsvar med den standarden som beskrives i vedlegg III i vedtak 2008/185/EF.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Tilleggskrav for slaktedyr

Dyr skal komme fra land eller regioner som har status som fri for Aujeszzkys sykdom med forbud mot vaksinasjon, jf. vedlegg A (vedtak 2008/185/EF vedlegg I som endret av vedtak 2008/988/EF og ESA-vedtak 160/10/COL). Dyr skal etter innførsel føres til:

- 1) et slakteri hvor det slaktes så raskt som mulig og senest 72 timer etter ankomst, eller
- 2) en godkjent oppsamlingssentral hvor dyret så raskt som mulig, og ikke senere enn tre virkedager, føres direkte til slakteri der det slaktes.

Dyr som kommer fra land eller regioner som ikke er nevnt i første ledd skal oppfylle følgende vilkår:

1. Aujeszzkys sykdom skal være meldepliktig i opprinnelseslandet.

2. Opprinnelseslandet eller -regionen skal ha iverksatt et program for kontroll og bekjempelse av Aujeszzkys sykdom, jf. § 7 annet ledd nr. 2.
3. Dyrene må transporteres direkte til slakteriet og enten
 - a) komme fra en driftsenhet som oppfyller vilkårene fastsatt i § 7 annet ledd nr. 3, eller
 - b) være vaksinert mot Aujeszzkys sykdom minst 15 dager før forsendelse og komme fra en driftsenhet der:
 - i) det regelmessig er gjennomført tiltak for å overvåke og utrydde Aujeszzkys sykdom under tilsyn av offentlig myndighet innenfor rammen av ovennevnte program i de siste 12 måneder,
 - ii) de er blitt holdt i minst 30 dager før forsendelse, og der det ikke er påvist noen kliniske eller patologiske tegn på Aujeszzkys sykdom på det tidspunkt da helsesertifikatet ble utstedt, eller
 - c) ikke være vaksinert og komme fra en driftsenhet der:
 - i) det regelmessig er gjennomført tiltak for å overvåke og utrydde Aujeszzkys sykdom under tilsyn av offentlig myndighet innenfor rammen av ovennevnte program i de siste 12 måneder. Det må ikke ha vært påvist kliniske, patologiske eller serologiske tegn på Aujeszzkys sykdom i de siste seks månedene,
 - ii) offentlig myndighet har forbudt vaksinasjon mot Aujeszzkys sykdom og at det innføres vaksinerte svin, fordi driftsenheten er i ferd med å oppnå høyeste status med hensyn til Aujeszzkys sykdom i samsvar med det ovennevnte programmet,
 - iii) de er blitt holdt i minst 90 dager før forsendelse.

Dyrene skal slaktes så raskt som mulig og senest 72 timer etter ankomst. Den serologiske testingen for Aujeszzkys sykdom skal være utført i samsvar med den standarden som beskrives i vedlegg III i vedtak 2008/185/EF.

§ 9 oppheves.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Land og regioner med status som fri for Aujeszzkys sykdom med forbud mot vaksinasjon

jf. vedtak 2008/185/EF vedlegg I (sist endret ved vedtak 2008/988/EF) og ESA-vedtak 160/10/COL.

<i>ISO-Kode</i>	<i>EØS-stat</i>	<i>Region</i>
AT	Østerrike	Alle regioner
CY	Kypros	Alle regioner
CZ	Tsjekkia	Alle regioner
DE	Tyskland	Alle regioner
DK	Danmark	Alle regioner
FI	Finland	Alle regioner
FR	Frankrike	Departementene Ain, Aisne, Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bas-Rhin, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Drôme, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Gers, Gironde, Hautes-Alpes, Hauts-de-Seine, Haute Garonne, Haute-Loire, Haute-Marne, Hautes-Pyrénées, Haut-Rhin, Haute-Saône, Haute-Savoie, Haute-Vienne, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loire, Loire-Atlantique, Loir-et-Cher, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Paris, Pas-de-Calais, Pyrénées-Atlantiques, Pyrénées-Orientales, Puy-de-Dôme, Réunion, Rhône, Sarthe, Saône-et-Loire, Savoie, Seine-et-Marne, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Somme, Tarn, Tarn-et-

<i>ISO-Kode</i>	<i>EØS-stat</i>	<i>Region</i>
		Garonne, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Vosges, Yonne, Yvelines
LU	Luxembourg	Alle regioner
NL	Nederland	Alle regioner
SK	Slovakia	Alle regioner
SE	Sverige	Alle regioner
UK	Storbritannia	Alle regioner i England, Skottland og Wales
NO	Norge	Alle regioner

Vedlegg D skal lyde:

Vedlegg D. Helsesertifikatmodell for handel med levende svin innen EU/EØS-området

For å lese vedlegg D se her:

II

Endringene trer i kraft straks.

18. nov. Nr. 1461 2010

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. november 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 4–10 femte ledd. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 4–10–2 til § 4–10–9 skal lyde:

§ 4–10–2. Næringsseiendom

- (1) Næringsseiendom etter skatteloven § 4–10 omfatter alle typer næringsseiendom, herunder tomter og næringsseiendom i utlandet.
- (2) Fritidsbolig som leies ut i eierens næringsvirksomhet anses som utleid næringsseiendom etter skatteloven § 4–10.
- (3) Følgende eiendom anses ikke som næringsseiendom etter skatteloven § 4–10:
 - a) bolig som verdsettes etter skatteloven § 4–10 annet ledd
 - b) andel i boligselskap som verdsettes etter skatteloven § 4–10 tredje ledd
 - c) jordbrukseiendom og skog som verdsettes etter skatteloven § 4–11
 - d) kraftanlegg som verdsettes etter skatteloven § 18–5.

§ 4–10–3. Verdsettingsmetoder for næringsseiendom

- (1) Næringsseiendom verdsettes som utleid næringsseiendom etter § 4–10–4 til § 4–10–9 dersom utleid del av eiendommen, herunder en forholdsmessig andel av fellesområder, overstiger 50 prosent av eiendommens samlede areal. Det ses bort fra grunnareal (tomt) etter forrige punktum der bygningene utgjør eiendommens hovedfunksjon.
- (2) Næringsseiendom som ikke verdsettes etter første ledd, verdsettes som ikke-utleid næringsseiendom etter § 4–10–4 til § 4–10–9.
- (3) Næringsseiendom verdsettes ikke etter første og annet ledd dersom eiendommen i sin helhet eies av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er fritatt fra oppgaveplikt etter § 4–12–5 første ledd annet og tredje punktum. Ikke-utleid næringsseiendom i utlandet verdsettes ikke etter annet ledd.

§ 4–10–4. Hovedregel om verdsetting av næringsseiendom

- (1) Verdien av næringsseiendom fastsettes på grunnlag av en beregnet utleieverdi.

(2) Grunnlaget for beregning av utleieverdi etter første ledd for utleid næringseiendom utgjør gjennomsnittet av samlet brutto utleieinntekt for inntektsåret og de to foregående inntektsårene fratrukket eierkostnader. Eierkostnader etter forrige punktum fastsettes til ti prosent av gjennomsnittet av samlet brutto utleieinntekt for inntektsåret og de to foregående inntektsårene.

(3) Grunnlaget for beregning av utleieverdi etter første ledd for ikke-utleid næringseiendom utgjør produktet av eiendommens areal og en beregnet kvadratmeterleie multiplisert med faktoren 0,9. Det ses bort fra grunnareal (tomt) ved arealberegningen etter første punktum der bygningene utgjør eiendommens hovedfunksjon. Grunnlaget for beregning av kvadratmeterleie etter første punktum differensieres med hensyn til areal, eiendomstype og geografisk beliggenhet, og fastsettes årlig av Skattedirektoratet på grunnlag av beregninger fra Statistisk sentralbyrå. Ikke-utleid næringseiendom verdsettes ved bruk av kvadratmeterleie som representerer det eiendommen arealmessig i hovedsak benyttes til.

(4) Beregnet utleieverdi fremkommer ved at grunnlaget etter andre eller tredje ledd divideres med en kalkulasjonsfaktor.

(5) Verdien av næringseiendom settes til 40 prosent av eiendommens beregnede utleieverdi.

§ 4–10–5. Kalkulasjonsfaktor

(1) Kalkulasjonsfaktoren etter § 4–10–4 fjerde ledd fastsettes til årsgjennomsnittet av renten for statsobligasjoner med 10 års løpetid i inntektsåret, pluss et tillegg på 5 prosentpoeng. Kalkulasjonsfaktoren avrundes til nærmeste tusendel.

(2) Skattedirektoratet beregner og kunngjør kalkulasjonsfaktoren i januar i året etter inntektsåret.

§ 4–10–6. Utleie av næringseiendom i mindre enn tre år

Dersom eier har leid ut næringseiendommen i mindre enn tre år, legges inntektsårets brutto utleieinntekt til grunn etter § 4–10–4 annet ledd. I slike tilfeller skal eierkostnader fastsettes til 10 prosent av inntektsårets brutto utleieinntekt.

§ 4–10–7. Utleie av næringseiendom i deler av inntektsåret, bortfall av utleieinntekt mv.

(1) Ved utleie av næringseiendom i deler av inntektsåret skal samlet utleieinntekt divideres på antall måneder næringseiendommen har vært leid ut, og multipliseres med 12. Tilsvarende fremgangsmåte benyttes ved inntektsbortfall i en del av inntektsåret. Beregnet utleieinntekt etter dette ledd legges til grunn etter § 4–10–4 annet ledd. Blir eiendommen benyttet av eieren ved utgangen av inntektsåret, skal eiendommen verdsettes som ikke-utleid næringseiendom.

(2) Ved inntektsbortfall et helt inntektsår skal siste innrapporterte utleieverdi legges til grunn etter § 4–10–4 annet ledd, forutsatt at eiendommen ikke blir benyttet av eieren ved utgangen av inntektsåret.

(3) Utleie i deler av en måned avrundes opp til nærmeste hele måned etter første og annet ledd.

(4) Inntektsårets brutto utleieinntekt legges til grunn etter § 4–10–4 annet ledd for eiendom som ikke er mulig å leie ut i deler av året (sesongavhengig utleie).

§ 4–10–8. Delutleie av næringseiendom

Ved delutleie av næringseiendom skal inntektsårets utleieinntekt divideres på utleid del av eiendommen, og deretter multipliseres med eiendommens samlede areal. Forholdsmessig andel av fellesområder medregnes som utleid del av eiendommen etter forrige punktum der tilgang til slikt areal inngår i avtalt leie. Det ses bort fra grunnareal (tomt) etter første punktum der bygningene utgjør eiendommens hovedfunksjon. Beregnet utleieinntekt etter denne paragraf legges til grunn etter § 4–10–4 annet ledd.

§ 4–10–9. Ny bruk av eiendommen, eierskifte, arealberegning mv.

(1) Ved overgang fra næringseiendom til fritidsbolig skal formuesverdien i overgangsåret bygge på beregnet utleieverdi fastsatt ved ligningen for foregående inntektsår.

(2) Ved overdragelse av utleid næringseiendom skal verdsettelsen i ervervsåret bygge på overtakende eiers utleieinntekt.

(3) Blir eiendommen delt i inntektsåret, skal matrikkelenhet som leies ut verdsettes på grunnlag av utleieinntekt fra og med tidspunktet for registrering i matrikkelen.

(4) Ved realisasjon av aksjer i et ikke-børsnotert aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er fritatt fra oppgaveplikt etter § 4–12–5 første ledd annet og tredje punktum, skal næringseiendom eid av slike selskaper i realisasjonsåret verdsettes etter § 4–10–3 første eller annet ledd.

(5) Formuesverdi av næringseiendom under oppførelse settes til en forholdsmessig andel av anslått formuesverdi av ferdigstilt eiendom etter § 4–10–3 annet ledd.

(6) Skattyter kan velge om bruksareal (BRA) eller bruttoareal (BTA) skal legges til grunn ved verdsetting av næringseiendom.

(7) I særlige tilfeller kan en matrikkelenhet oppdeles i underenheter ved verdsettingen. Flere matrikkelenheter kan i særlige tilfeller verdsettes under ett. Skattedirektoratet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første og andre punktum.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

III

Overgangsregel

Ved ikrafttredelse av endringene under I gjelder følgende overgangsregel:
Inntektsårets utleieinntekt legges til grunn ved beregning av utleieverdi etter § 4–10–4 annet ledd for inntektsåret 2010. Første punktum gjelder ikke verdsettelse av utleid næringseiendom som eies av ikke-børsnotert aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

19. nov. Nr. 1462 2010

Forskrift om individuell plan i arbeids- og velferdsforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 19. november 2010 med hjemmel i lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 28 og § 33 og lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven) § 15. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder individuelle planer som skal utarbeides etter bestemmelser gitt i lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 28 og § 33, og arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 15.

§ 2. Formål

Formålet med utarbeidelsen av en individuell plan er:

- å bidra til at tjenestemottakeren får et helhetlig, koordinert og individuelt tilpasset tjenestetilbud, herunder å sikre at det til enhver tid er en tjenesteyter som har hovedansvaret for oppfølgingen av tjenestemottakeren,
- å kartlegge tjenestemottakerens mål, ressurser og behov for tjenester på ulike områder, samt å vurdere og koordinere tiltak som kan bidra til å dekke tjenestemottakerens bistandsbehov,
- å styrke samhandlingen mellom tjenesteyter og tjenestemottaker og eventuelt pårørende, og mellom tjenesteytere og etater innen et forvaltningsnivå eller på tvers av forvaltningsnivåene.

§ 3. Definisjon

I forskriften her menes med *tjenestemottaker*: en person som henvender seg til arbeids- og velferdsforvaltningen med anmodning om tjenester, eller som arbeids- og velferdsforvaltningen gir eller tilbyr tjenester i det enkelte tilfelle.

§ 4. Tjenestemottakerens rettigheter

Tjenestemottaker med behov for langvarige og koordinerte tjenester og deltakere i kvalifiseringsprogram, har rett til å få utarbeidet individuell plan.

Tjenestemottakeren har rett til å delta i arbeidet med sin individuelle plan, og det skal legges til rette for dette. Pårørende skal trekkes inn i arbeidet i den utstrekning tjenestemottakeren og pårørende ønsker det.

Den individuelle planen gir ikke tjenestemottakeren større rett til tjenester enn det som følger av det øvrige regelverket.

§ 5. Samtykke

Individuell plan skal ikke utarbeides uten tjenestemottakerens samtykke.

§ 6. Ansvar for å utarbeide individuell plan

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen har plikt til å sørge for at individuell plan etter § 1 utarbeides for tjenestemottakere med behov for langvarige og koordinerte tjenester eller som er deltakere i kvalifiseringsprogram. Har tjenestemottakeren behov for tjenester fra andre tjenesteytere eller etater, skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen samarbeide med disse. Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen har en selvstendig plikt til å sørge for at arbeidet igangsettes uavhengig av om tjenestemottaker mottar eller har mottatt bistand fra andre deler av tjenesteapparatet.

Planarbeidet må koordineres, og det skal kun utarbeides én individuell plan for hver enkelt tjenestemottaker.

§ 7. Innholdet i individuell plan

Den individuelle planens innhold og omfang skal tilpasses behovene til den enkelte tjenestemottaker. Det skal under utarbeidelsen av planen tas hensyn til tjenestemottakerens etniske, kulturelle og språklige forutsetninger. Planen skal inneholde følgende hovedpunkter:

- en oversikt over tjenestemottakers mål, ressurser og behov for tjenester,
- en oversikt over hvem som deltar i arbeidet med planen,
- en angivelse av hvem som gis et ansvar for å sikre samordningen av og framdriften i arbeidet med planen,
- en oversikt over hva tjenestemottakeren, tjeneste- og bidragsyterne og ev. pårørende vil bidra med i planarbeidet,
- en oversikt over hvilke tiltak som er aktuelle og omfanget av dem, og hvem som skal ha ansvaret for disse,

- f) en beskrivelse av hvordan tiltakene skal gjennomføres,
- g) en angivelse av planperioden og tidspunkt for eventuelle justeringer og revisjoner av planen,
- h) tjenestemottakerens samtykke til at planen utarbeides og eventuelt samtykke til at deltakere i planleggingen gis tilgang til taushetsbelagte opplysninger og
- i) en oversikt over nødvendig eller ønskelig samarbeid med andre tjenesteytere, institusjoner eller etater.

§ 8. Gjennomføringen av den individuelle planen

Den alminnelige ansvars- og funksjonsdelingen mellom de ulike tjenesteytere legges til grunn ved gjennomføringen av planen, dersom ikke annet avtales.

§ 9. Taushetsplikt

De alminnelige reglene om taushetsplikt, jf. forvaltningsloven § 13 til § 13e, lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 44 og arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7, kommer til anvendelse.

§ 10. Klage

Ved klage på rett til individuell plan etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 28 og § 33 og arbeids- og velferdsforvaltningslovens § 15 kommer forvaltningslovens regler om klage til anvendelse. Ved klage på rett til individuell plan etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 28 og § 33, kommer i tillegg samme lovs § 47 og § 48 til anvendelse.

§ 11. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1463 2010

Forskrift om internkontroll for kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 19. november 2010 med hjemmel i lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 5. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å bidra til faglig forsvarlige sosiale tjenester og til at sosiallovgivningen oppfylles gjennom krav til systematisk styring og kontinuerlig forbedringsarbeid i tjenestene.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder de kommunale tjenestene i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 3. Internkontroll

I denne forskriften betyr internkontroll systematiske tiltak som skal sikre at virksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

§ 4. Innholdet i internkontrollen

Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold og ha det omfang som er nødvendig for å etterleve krav fastsatt i, eller i medhold av, lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

Internkontroll innebærer at kommunen, som ansvarlig for virksomheten, skal:

- a) beskrive virksomhetens hovedoppgaver og mål, herunder mål for forbedringsarbeidet samt hvordan virksomheten er organisert. Det skal klart fremgå hvordan ansvar, oppgaver og myndighet er fordelt,
- b) sikre tilgang til aktuelle lover og forskrifter som gjelder for virksomheten,
- c) sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelig kunnskap og ferdigheter innenfor det aktuelle fagfeltet samt om virksomhetens internkontroll,
- d) sørge for at arbeidstakerne medvirker slik at samlet kunnskap og erfaring utnyttes,
- e) gjøre bruk av erfaringer fra tjenestemottakere og pårørende til forbedring av virksomheten,
- f) skaffe oversikt over områder i virksomheten hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav,
- g) utvikle, iverksette, kontrollere, evaluere og forbedre nødvendige prosedyrer, instruksjoner, rutiner eller andre tiltak for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelse av sosiallovgivningen,
- h) foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt og bidrar til kontinuerlig forbedring i virksomheten.

§ 5. Dokumentasjon

Internkontrollen skal dokumenteres i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse.

Dokumentasjonen skal til enhver tid være oppdatert og tilgjengelig.

§ 6. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1464 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. november 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 § 33. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 gjøres det følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 927 tonn torsk, hvorav 921 tonn er garantert, og en maksimalkvote på 722 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 504 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1465 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. november 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 12 og forskrift 21. desember 2009 nr. 1742 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 § 10 tredje ledd. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1742 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt tredje ledd skal lyde:

Maksimalkvotene angitt i første og andre ledd oppheves fra og med 19. november 2010.

§ 6 nytt andre ledd skal lyde:

Maksimalkvotene angitt i første ledd oppheves fra og med 19. november 2010.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. nov. Nr. 1466 2010**Forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 22. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-3, § 5-22 og § 5-24a, lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5-1, lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten § 5-1, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5-2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2-6 og lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 7, jf. forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten § 11.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen artikkel 36. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

§ 1. Generelt virkeområde

Forskriften gjelder stønad til dekning av utgifter til helsehjelp mottatt i et annet land innenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), heretter kalt EØS-land.

§ 2. Hovedvilkår

Stønad ytes bare for helsehjelp som medlemmet ville fått stønad eller bidrag til etter folketrygdloven eller fått bekostet i den offentlige helsetjenesten dersom den aktuelle helsehjelpen var mottatt i Norge.

Med mindre det er gjort unntak eller tilpasninger i forskriften her gjelder de samme vilkår som for tilsvarende helsehjelp på det offentliges bekostning i Norge.

§ 3. Hvilke typer helsehjelp det ytes stønad til

Stønad ytes til dekning av utgifter ved helsehjelp som tilsvarer helsetjenester som

- det gis stønad til etter folketrygdloven § 5-4 til § 5-12, § 5-14 og § 5-25
- det gis bidrag til etter folketrygdloven § 5-22, begrenset til bidragsformålene hormonelle prevensjonsmidler og legemidler i forbindelse med infertilitetsbehandling
- gis helt eller delvis vederlagsfritt etter tannhelsetjenesteloven § 1-3 første ledd bokstav a til d, jf. § 2-2

d) ytes helt eller delvis vederlagsfritt etter spesialisthelsetjenesteloven.

Stønad ytes ikke dersom pasienten overnatter i behandlingsinstitusjonen. Stønad ytes heller ikke for undersøkelse og behandling som forutsetter ressurser, utstyr eller kompetanse som normalt forbindes med sykehusbehandling.

Stønad ytes ikke for substitusjonsbehandling for opioidavhengighet. Dette gjelder selv om medlemmet får legemiddelassistert rehabilitering i Norge.

§ 4. *Personkrets*

Retten til stønad gjelder pliktig medlem av folketrygden som er norsk statsborger eller statsborger i et annet EØS-land, og andre som omfattes av Norges ansvar for utstedelse av forhåndsgodkjenning til helsehjelp i utlandet etter de trygdeforordninger som til enhver tid gjelder for Norge gjennom EØS-avtalen.

For den som er bosatt i et annet EØS-land og har rett til helsehjelp i bostedslandet på Norges bekostning i henhold til trygdeforordningene, gjelder retten til stønad etter forskriften her ikke helsehjelp mottatt i bostedslandet.

Retten til stønad for tjenester som nevnt i forskriften § 3 første ledd bokstav c, gjelder bare personer som oppfyller de kriterier som er nevnt i tannhelsetjenesteloven § 1–3 første ledd bokstav a til d.

§ 5. *Henvisning, resept og rekvisisjon*

Når henvisning fra helsepersonell er et vilkår for rett til stønad til dekning av utgifter til helsetjenester i Norge eller rett til å motta helsehjelp på det offentlige bekostning i Norge, gjelder vilkåret tilsvarende for stønad til helsehjelp mottatt i et annet EØS-land.

Henvisning skal være gitt av helsepersonell som praktiserer i Norge. Vilkåret kan likevel oppfylles ved henvisning fra tilsvarende helsepersonell i et annet EØS-land i tilfeller der behovet for helsehjelpen oppsto etter avreise fra Norge. Dersom helsehjelpen i slike tilfeller er mottatt i et land som ikke har henvisningsordning for den aktuelle typen helsehjelp, kan det godtas annen dokumentasjon for at allmennlege er konsultert på forhånd og har funnet behov for helsehjelpen. Tilsvarende gjelder konsultasjon hos annet helsepersonell som i Norge kan henvise til den aktuelle typen helsehjelp.

Vilkåret om henvisning kan i særskilte tilfelle frafalles helt dersom behovet for helsehjelpen oppsto under oppholdet i utlandet og det etter omstendighetene ville være urimelig å kreve at vilkårene i annet ledd er oppfylt.

Vilkår om resept utstedt av lege eller annet helsepersonell kan oppfylles også ved resept utstedt av tilsvarende helsepersonell som praktiserer i et annet EØS-land. For legemidler som finansieres av de regionale helseforetakene gjelder likevel annet ledd første og annet punktum tilsvarende.

Vilkår om rekvisisjon utstedt av lege eller annet helsepersonell kan oppfylles også ved rekvisisjon utstedt av tilsvarende helsepersonell som praktiserer i et annet EØS-land. Rekvisisjon til prøver og undersøkelser ved medisinske laboratorier og radiologiske undersøkelser og behandling, skal likevel være utstedt av helsepersonell som praktiserer i Norge med mindre prøven, undersøkelsen eller behandlingen er nødvendig i forbindelse med annen helsehjelp som mottas i et annet EØS-land.

§ 6. *Autorisasjon og andre krav til tjenesteyteren*

Helsehjelpen må være utført av helsepersonell med offentlig autorisasjon i det aktuelle yrket som er gyldig i det landet der helsehjelpen er mottatt.

Når spesialistgodkjenning er et vilkår for rett til stønad eller helsehjelp på det offentlige bekostning i Norge, må helsehjelpen være utført av helsepersonell med tilsvarende spesialistgodkjenning som er gyldig i det landet der helsehjelpen er mottatt. Det samme gjelder andre særlige kompetansekrav. Det kan gjøres unntak fra dette vilkåret dersom den aktuelle spesialiteten eller tilsvarende formalkompetanse ikke eksisterer i landet der helsehjelpen er mottatt. Det er et vilkår at det i stedet dokumenteres at tjenesteyteren faktisk har tilsvarende realkompetanse eller annen legespesialisering som det er nærliggende å sammenligne med den spesialiteten som kreves i Norge.

Helsepersonellet må ha adgang til å praktisere lovlig i det landet der helsehjelpen er mottatt.

Det er ikke et vilkår at helsehjelpen er utført av helsepersonell som er tilknyttet den offentlige helsetjenesten, selv om dette er et vilkår for tilsvarende helsehjelp på det offentlige bekostning i Norge.

§ 7. *Beregning av stønad*

For helsehjelp som tilsvarende helsetjenester som det gis stønad til etter folketrygdloven § 5–6, § 5–9, § 5–10 og § 5–10a, ytes stønad med inntil samme beløp som stønad ytes med for tilsvarende helsehjelp i Norge.

For helsehjelp som tilsvarende helsetjenester som det gis stønad til etter folketrygdloven § 5–4, § 5–5, § 5–7, § 5–8 og § 5–12, og spesialisthelsetjenester som nevnt i forskriften § 3 første ledd bokstav d, utgjør stønaden de faktiske utgifter med mindre beløpet overstiger de antatte kostnadene det offentlige ville blitt belastet dersom helsehjelpen var mottatt i Norge. Stønaden begrenses i så fall til et beløp tilsvarende de antatte kostnadene det offentlige ville blitt belastet dersom helsehjelpen var mottatt i Norge.

For helsehjelp som tilsvarende tannhelsetjenester etter tannhelsetjenesteloven § 1–3 første ledd bokstav a til d, ytes stønad med inntil samme beløp som fastsatt takst i Norge. Ved behandlingsformer hvor det ikke er fastsatt takst, beregnes stønad på tilsvarende måte som etter annet ledd.

Stønad for legemidler som det i Norge ytes stønad til etter folketrygdloven § 5–14 og § 5–25, ytes med et beløp inntil den fastsatte refusjonsprisen eller den maksimalprisen som er fastsatt i medhold av legemiddelforskriften, dersom det ikke er fastsatt refusjonspris. Dersom det er fastsatt trinnpris for et legemiddel, begrenses stønaden til denne prisen, jf. blåreseptforskriften § 8 tredje ledd. Stønad for legemidler som det i Norge ytes bidrag til etter

folketrygdloven § 5–22, beregnes etter samme regler som når legemidlet er kjøpt i Norge, med en begrensning ut fra legemidlets maksimalpris eller trinnpris i Norge.

Stønad for spesielt medisinsk utstyr mm. som det i Norge ytes stønad til etter folketrygdloven § 5–14, ytes med et beløp inntil det fastsatte maksimumsbeløpet. For medisinsk utstyr og forbruksmateriell som det i Norge ytes stønad til etter folketrygdloven § 5–25, utgjør stønaden de faktiske utgifter med mindre beløpet overstiger de antatte kostnadene det offentlige ville blitt belastet dersom varen var kjøpt i Norge. Stønaden begrenses i så fall til et beløp tilsvarende de antatte samlede kostnadene det offentlige ville blitt belastet dersom varen var kjøpt i Norge.

Stønaden beregnes ut fra de satser og den valutakurs som gjaldt da helsehjelpen ble mottatt.

Stønaden skal ikke overstige medlemmets faktiske utgift ved helsehjelpen.

Egenandeler beregnes etter reglene i § 8 i forskriften her.

§ 8. Egenandel

Stønad ytes ikke for den del av medlemmets faktiske utgift som tilsvarende den offentlig fastsatte egenandel medlemmet ville betalt dersom helsehjelpen var mottatt i Norge.

Den prosentvise egenandelen for varer som det i Norge ytes stønad til etter folketrygdloven § 5–14, beregnes av medlemmets faktiske utgift. Dette gjelder bare faktisk utgift opp til fastsatt trinnpris, refusjonspris, maksimalpris eller maksimumsbeløp som nevnt i § 7 fjerde og femte ledd.

For tannbehandling etter tannhelsetjenesteloven § 1–3 første ledd bokstav d betales egenandel med 25 prosent av faktisk utgift opp til den fastsatte takst for tilsvarende behandling i Norge.

Når det gjøres fradrag for offentlig fastsatt egenandel, kan egenandelen medregnes under egenandelstaket for den aktuelle helsetjenesten dersom egenandel for tilsvarende helsehjelp i Norge inngår i beregningsgrunnlaget etter folketrygdloven § 5–3.

Dersom den faktiske utgiften ved helsehjelpen overstiger summen av stønad og egenandel, må medlemmet selv dekke det overskytende beløpet fullt ut. Det overskytende beløpet kan heller ikke medregnes under egenandelstaket.

§ 9. Reise- og oppholdsutgifter

Reise- og oppholdsutgifter for medlemmet og utgifter til nødvendig ledsager i forbindelse med stønadsberettiget helsehjelp dekkes etter reglene i og i medhold av pasientrettighetsloven § 2–6.

Dekning av utgifter gis for reise til det stedet der helsehjelpen ble mottatt dersom dette var det nærmeste stedet der helsehjelpen kunne gis. Ellers gis dekning av utgifter som ved reise til det nærmeste stedet i Norge der helsehjelpen kunne gis, i samsvar med reglene i og i medhold av pasientrettighetsloven § 2–6.

Særskilte regler om dekning av utgifter ved fritt sykehusvalg kommer ikke til anvendelse.

Reiseutgifter knyttet til tannhelsetjenester som er stønadsberettiget etter § 3 første ledd bokstav c i forskriften her, dekkes etter reglene i og i medhold av tannhelsetjenesteloven § 5–1 tredje ledd.

Reise- og oppholdsutgifter dekkes bare for reise med utgangspunkt i Norge.

§ 10. Saksbehandlingsregler, fremsetting av krav og klage

Krav om stønad settes frem etter at helsehjelpen er mottatt og betalt. Frist for å fremsette krav beregnes etter reglene i folketrygdloven § 22–13.

Krav om stønad settes frem for Helseøkonomiforvaltningen (HELFO). Vedtak kan påklages etter reglene i folketrygdloven § 21–12. Klage settes fram for den instans som fattet vedtaket. Klagefristen er seks uker. Klageinstansen er HELFOs hovedkontor. Et vedtak kan bare ankes inn for Trygderetten dersom det gjelder helsehjelp som nevnt i § 3 første ledd bokstav a i forskriften her, jf. forskrift 15. april 1997 nr. 324 om unntak fra anke til Trygderetten.

Krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter behandles etter reglene i § 13 i forskriften her.

§ 11. Dokumentasjon, skjema og oversettelse

Kravet fremsettes på fastsatt skjema.

Krav som gjelder tannbehandling skal vedlegges et særskilt skjema utfyllt og undertegnet av tjenesteyteren.

Kravet må inneholde de opplysninger som er nødvendig for å ta stilling til om helsehjelpen berettiger til stønad. Nødvendig dokumentasjon for at vilkårene er oppfylt, må vedlegges.

Utgiftene må dokumenteres med original og spesifisert faktura fra tjenesteyteren og original kvittering eller annen dokumentasjon for betaling.

Medlemmet må selv bekoste og vedlegge oversettelse av nødvendig dokumentasjon i tilfeller hvor dokumentasjonen ikke foreligger på norsk, dansk, svensk eller engelsk. Oversettelsen skal som hovedregel være utført av statsautorisert translatør. Kravet om oversettelse kan frafalles i tilfeller hvor det ikke er behov for oversettelse.

HELFO kan om nødvendig be medlemmet fremskaffe ytterligere informasjon eller dokumentasjon. HELFO kan også innhente mer informasjon.

§ 12. Utbetaling av stønad og refusjonsoppgjør

Stønaden utbetales av HELFO til medlemmet.

HELFO foretar oppgjør med kommuner, fylkeskommuner og regionale helseforetak for utbetalt stønad til dekning av utgifter til helsehjelp som tilsvarende helsehjelp vedkommende instans har ansvar for å sørge for i Norge.

Den enkelte kommune dekker fullt ut stønad utbetalt til stønadsberettigede som er bosatt i kommunen til dekning av utgifter ved helsehjelp som nevnt i forskriften § 3 første ledd bokstav a for så vidt gjelder tjenester som tilsvarer folketrygdloven § 5–4 (allmennlege), § 5–8 og § 5–12.

Den enkelte fylkeskommune dekker fullt ut utbetalt stønad til dekning av utgifter ved helsehjelp som nevnt i forskriften § 3 første ledd bokstav c til stønadsberettigede som er bosatt i fylkeskommunen.

De regionale helseforetakene dekker fullt ut stønad utbetalt til stønadsberettigede som er bosatt i helseregionen til dekning av utgifter ved helsehjelp som nevnt i forskriften § 3 første ledd bokstav a for så vidt gjelder tjenester som tilsvarer folketrygdloven § 5–4 (legespesialist), § 5–5 og § 5–7, og forskriften § 3 første ledd bokstav d.

Folketrygden dekker stønad utbetalt til stønadsberettigede som ikke er bosatt i Norge, og stønad til dekning av utgifter ved helsehjelp som ikke omfattes av annet til femte ledd i paragrafen her.

§ 13. *Krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter*

Krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter etter forskriften § 9 fremsettes sammen med krav om stønad til dekning av helsehjelpen innen den frist som følger av § 10 i forskriften her.

Kravet fremsettes på særskilt skjema. I kravet må helsehjelpen beskrives slik at det er mulig å fastslå hva som er det nærmeste stedet i Norge der helsehjelpen kunne gis, jf. § 9 annet ledd.

Dersom kravet om stønad til dekning av helsehjelpen avslås, meddeler HELFO pasienten at kravet om dekning av reise- og oppholdsutgifter av denne grunn ikke tas til behandling.

Dersom stønad til helsehjelpen innvilges helt eller delvis, tas krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter til behandling. HELFO oversender kravet til rette instans.

Krav som behandles etter reglene i og i medhold av pasientrettighetsloven § 2–6, sendes Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS. Vedtak kan påklages til Helsetilsynet i fylket etter reglene i pasientrettighetsloven kapittel 7. Klagefristen er tre uker. Det regionale helseforetaket i medlemmets bostedsregion dekker reise- og oppholdsutgiftene.

Krav om reiseutgifter knyttet til tannbehandling som i Norge ville blitt gitt i Den offentlige tannhelsetjenesten, sendes fylkeskommunen. Fylkeskommunen behandler kravet og dekker utgiftene. Vedtak kan påklages etter reglene i tannhelsetjenesteloven § 2–3.

§ 14. *Forholdet til andre regler om stønad til behandling i utlandet mv.*

Det ytes ikke stønad etter forskriften her når det offentlige helt eller delvis dekker utgifter til den mottatte helsehjelpen i utlandet etter andre regler. Dette gjelder også når helsehjelpen mottas i henhold til gjensidighetsavtale med annet land om rett til dekning av utgifter til helsetjenester.

Selv om vilkårene for stønad er oppfylt etter både forskriften her og annet regelverk, ytes det bare stønad etter en av ordningene, selv om utgiftene til helsehjelpen ikke dekkes fullt ut etter det regelverket pasienten har valgt å fremsette krav i medhold av.

§ 15. *Krav om stønad for helsehjelp mottatt før forskriftens ikrafttredelse*

Det ytes stønad for helsehjelp mottatt inntil tre år før ikrafttredelsestidspunktet. Krav som gjelder helsehjelp mottatt før forskriften trådte i kraft, må være fremsatt innen seks måneder etter ikrafttredelsen.

Vilkårene i forskriften her, herunder dokumentasjonskravene fastsatt i § 11, gjelder også for krav knyttet til helsehjelp mottatt før ikrafttredelsen. Kravet etter § 11 annet ledd om at særskilt skjema for tannbehandling skal være utfylt og undertegnet av tjenesteyteren, gjelder likevel ikke.

§ 16. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

§ 17. *Overgangsregler for bidrag til fysioterapi i utlandet etter folketrygdloven § 5–22*

Bidragsformålet fysioterapi i utlandet etter folketrygdloven § 5–22 opphører fra det tidspunkt forskriften her trer i kraft.

Dersom HELFO før ikrafttredelsen av forskriften her har gitt forhåndstilsagn til bidrag til fysioterapi i utlandet etter folketrygdloven § 5–22, kan fysioterapi i samsvar med forhåndstilsagnet dekkes etter bidragsordningen innen den frist som fremgår av henvisningen, også etter at forskriften har trådt i kraft.

§ 18. *Endringer i andre forskrifter*

1. I forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten, skal § 3 første ledd bokstav c lyde:

- c) helsetjenester som mottas i utlandet i medhold av pasientrettighetsloven § 2–1 fjerde eller femte ledd eller etter annet oppdrag fra norske myndigheter, og som det offentlige helt eller delvis bekoster, herunder behandlingsreiser.

2. I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 skal § 2 annet ledd lyde:

Forskriften gjelder ikke for egenandeler som er betalt i utlandet, unntatt offentlig fastsatte egenandeler som er kommet til fradrag i beregningen av stønad etter reglene i og i medhold av folketrygdloven § 5–24a.

3. I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 skal § 1 tredje ledd lyde:

Forskriften gjelder ikke for egenandeler som er betalt i utlandet, unntatt offentlig fastsatte egenandeler som er kommet til fradrag i beregningen av stønad etter reglene i og i medhold av folketrygdloven § 5–24a.

22. nov. Nr. 1467 2010

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 22. november 2010, jf. forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr. Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

Direktiv 2008/53/EF, som endrer direktiv 2006/88/EF, ble 10. november 2010 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I kap. I med ikrafttredelse 11. november 2010. Denne tilføyes i EØS-henvisningsfeltet i forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr.

22. nov. Nr. 1468 2010

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften)

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 22. november 2010, jf. forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften). Kunngjort 23. november 2010 kl. 14.15.

Vedtak 2008/896/EF ble 10. november 2010 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I kap. I med ikrafttredelse 11. november 2010. Denne tilføyes i EØS-henvisningsfeltet i forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 3/2010 s. 534, 607, 654 og 656 (i forskrift 19. februar 2010 nr. 316 om endring i og ikrafttredelse av forskrifter om næringsmiddelhygiene og kontroll)

I forskrift 19. februar 2010 nr. 316 om endring i og ikrafttredelse av forskrifter om næringsmiddelhygiene og kontroll, del III om endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum har det oppstått feil i konsolidert forordning (EF) nr. 854/2004.

Konsolidert forordning (EF) nr. 854/2004 vedlegg I, avsnitt I, kapittel III, nr. 3, bokstav c skal lyde:

- c) når merket brukes av et slakteri i Fellesskapet, skal det inneholde forkortelsen CE, EB, EC, EF, EFTA, EG, EK, EO, EY, ES, *EÜ*, EK eller WE.

Forkortelsene må ikke inngå i merker som påføres kjøtt som importeres til Fellesskapet fra virksomheter utenfor Fellesskapet.

I forskrift 19. februar 2010 nr. 316 om endring i og ikrafttredelse av forskrifter om næringsmiddelhygiene og kontroll, del V om endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse har det oppstått noen feil i konsolidert forordning (EF) nr. 853/2004 og konsolidert forordning (EF) nr. 2074/2005.

Konsolidert forordning (EF) nr. 853/2004 vedlegg II, avsnitt I, bokstav B, nr. 8 skal lyde:

8. Når merket påføres i en virksomhet som ligger i Fellesskapet, skal det være ovalt og inneholde forkortelsen CE, EB, EC, EF, *EFTA*, EG, EK, EO, EY, ES, *EÜ*, EK eller WE.

Disse forkortelsene må ikke angis på merker som påføres produkter som importeres til Fellesskapet fra virksomheter utenfor Fellesskapet.

Konsolidert forordning (EF) nr. 2074/2005 vedlegg VII, nr. 1, bokstav b skal lyde:

- b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Når merket brukes i en virksomhet som ligger i *EØS*, skal det være ovalt og inneholde forkortelsen CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, *EÜ*, EK, EB eller WE.»

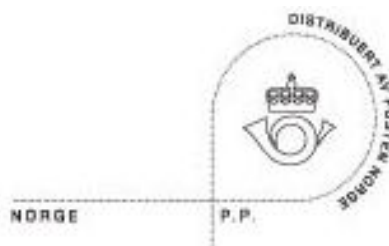
Konsolidert forordning (EF) nr. 2074/2005 vedlegg VIII, nr. 1, bokstav b skal lyde:

b) Bokstav c) skal lyde:

«c) når merket brukes i et slakteri i EØS, skal det inneholde forkortelsen CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, *EÜ*, EK, EB eller WE.»

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2010-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2003	14	2199	Vedtak nr. 1712	5
2004	6	913	Forskrift nr. 715	6
2004	14	2268	Forskrift nr. 1558	11
2007	9	1338	Forskrift nr. 1015	6
2007	10	1372	Forskrift nr. 1087	11
2008	14	2005	Forskrift nr. 1429	6
2009	1	151	Forskrift nr. 1619	4
2009	5	667	Lov nr. 27	7
2009	6	827	Lov nr. 32	7
2009	10	1739	Vedtak nr. 1209	1
2009	10	1752, 1757, 1758, 1759	Forskrift nr. 1219	1
2009	11	1798	Forskrift nr. 1253	2
2009	11	1829	Forskrift nr. 1286	8
2009	13	Innholdsfortegnelse	Vedtak nr. 1493-1500	1
2009	13	1973	Lov nr. 123	10
2009	13	2060	Vedtak nr. 1493	1
2009	13	2062	Vedtak nr. 1494	1
2009	13	2063	Vedtak nr. 1495	1
2009	13	2065	Vedtak nr. 1496	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1497	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1498	1
2009	13	2067	Vedtak nr. 1499	1
2009	13	2086	Vedtak nr. 1500	1
2009	13	2105	Vedtak nr. 1530	1
2009	13	2164	Forskrift nr. 1557	1
2009	14	2189	Forskrift nr. 1600	1
2009	14	2203	Forskrift nr. 1600	5
2009	14	2379	Forskrift nr. 1723	7
2010	1	219	Forskrift nr. 49	2
2010	1	228	Forskrift nr. 65	3
2010	1	220,221	Forskrift nr. 51	11
2010	2	395	Forskrift nr. 228	11
2010	2	296	Forskrift nr. 143	3
2010	3	533	Forskrift nr. 316	12
2010	3	610	Forskrift nr. 316	6
2010	4	728	Vedtak nr. 399	10
2010	4	661	Lov nr. 8	5
2010	4	722	Forskrift nr. 388	5
2010	5	863	Forskrift nr. 502	8
2010	7	1281	Forskrift nr. 795	8
2010	8	Bakside		10
2010	9	1547	Forskrift nr. 1046	10
2010	9	1716	Forskrift nr. 1132	10
2010	9	Bakside		10
2010	10	1897	Forskrift nr. 1197	11

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2010 koster	Avd I	kr 1310	kr 1955	kr 2715
	Avd. I og II	kr 1645	kr 2840	kr 4000

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no